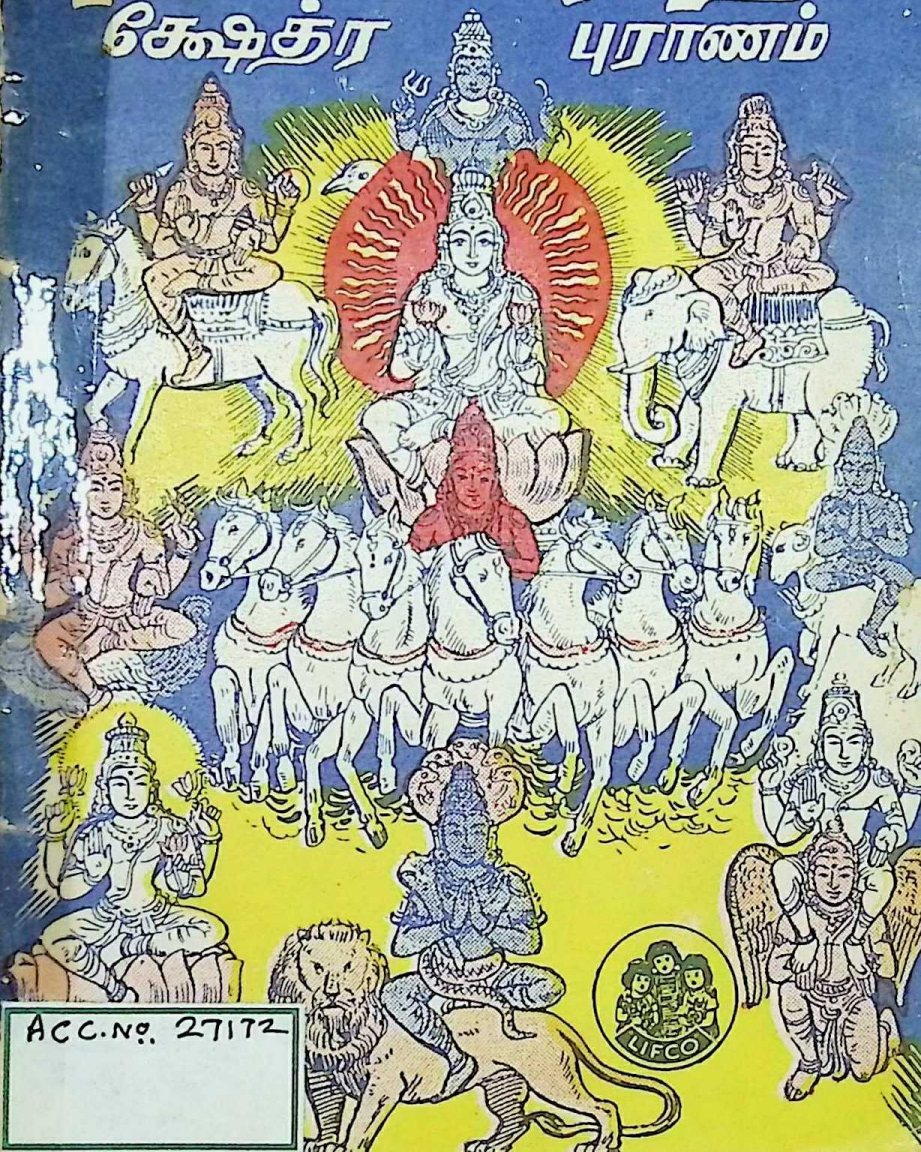

நவக்ரஹ சேஷத்ர புராணம்

ACC. No. 27172

நவக்ரஹ கோக்தர் புராணம்

ஆசிரியர் :

அருட்செல்வர், பேராசிரியர், புலவர்
ஆண்டவன் அருள்பரப்பும் செம்மல்
கே. சி. வன்மீகநாதன், M.A.L.T.
ஓய்வுபெற்ற அரசு கல்லூரி முதல்வர், தமிழ் நாடு

பதிப்பகத்தார் :

தி லிட்டில் ப்ளவர் கம்பெனி,

தி. நகர், சென்னை-600017.

லிப்கோவின் திருச்சி விற்பனை நிலையம் :

17/1, நந்திகோயில் தெரு, தெப்பக்குளம், திருச்சி-620002.

சென்னையில் லிப்கோ ஸ்டாகிஸ்டுகள் :

எம். தாமோதரம் அண்டு கம்பெனி,

கார்ப்பரேஷன் பழக் கடை, சென்னை-600001.

© பதிப்புரிமை பதிப்பகத்தாரைச் சார்ந்தது.

முதற் பதிப்பு : 1978

“ पूजनीयश्च मान्यश्च भवान् प्राप्तः प्रियातिथिः ।

इदं दिव्यं महद्बाणं हेमरत्नविभूषितम् ।

जयाय प्रतिगृहीष्व वज्रं वज्रधरो यथा ॥”

பூஜநீயஸ்சு மாந்யஸ்சு பவாந் ப்ராப்த: ப்ரியாதிதி: ।

இதம் திவ்யம் மஹச்சாபம் ஹேமரத்ன விபூஷிதம் ।

ஜயாய ப்ரதிக்குஹ்ணீஷ்வ வஜ்ரம் வஜ்ரதரோ யதா ॥

—ஸ்ரீமத் ராமாயணம், ஆரண்ய காண்டம், 12-வது ஸர்க்கம்

Sage Agastya's Gift to Sri Rama :

(Oh Rama!) You have come to me as my beloved guest, worthy of the highest honour and worship.

Here is the Mighty Bow, divine in origin, decked with Gold and Gems.

Accept this to achieve victory, even as Lord Indra did, with the Vajrayudha.

Srimad Ramayana, Aranya Kaanda, 12th Canto

ஸமர்ப்பணம்

தந்தையினும் பன்மடங்கு அன்பு காட்டும் என் அருமைப்
பெரிய தமையனாரும், லிப்கோ பதிப்பகத்தில் பல்லாண்டு
கள் பணிபுரிந்தவரும், அந்நிறுவனத்திற்குப்
பெரிதும் துணையாக இருப்பவருமான
கிருஷ்ணபுரம் திருத்தொண்டுச்
செல்வர் பிரஹ்மஸ்ரீ

கே. சி. முத்துராம ஐயர்

அவர்களுக்கு இந்நூலைச்
ஸமர்ப்பிக்கின்றேன்.

— ஆசிரியர்

OUR GRATITUDE

Some of the photo-blocks of Suryanarkoil printed in this book are the copyright of The French Institute of Indology, Pondicherry who have generously permitted us to use them. We are specially grateful to them.

We also tender our gratitude to Sri N. Ramakrishna of Mayuram for having supplied us with some photos for inclusion in our books.

Our deep debt of gratitude are also due to :

1. Sidhanta Vithagar Sreeman Kayappakkam Soma-sundaram Chettiar, Avl.
2. (Late) Sri P. Z. Pattabiraman, Pondicherry.
3. Sri U. Ve. (Late) R. Ramamirthachariar, Kumbakonam.
4. Sri Sidhdhaasramam, 2, Meenakshipuram 2nd Street Ramnad Road, Madurai-605009.
5. Dhaarmeekaratnam (Sithu) C. K. Narasimhachary, 17-A, Krishnapuram 2nd Street, Madurai-605009.
6. The United Vaishnavites Sabha, 4, Jawahar Street Gandhinagar, Madurai-605020.
7. The Executive Officer, Sri Koodalazhagar Devasthanam, Madurai.
8. The Executive Officer, Sri Souriraja Perumal Devasthanam, Tirukkannapuram.

Many more have helped us ; we convey our profoundest thanks to all of them.

Madras-600 017, }
22nd December, 1978. }

THE LITTLE FLOWER CO.
(LIFCO)

பொருளடக்கம்

	பக்கம்
முன்னுரை	...
1. சூரிய பகவான்	...
2. சந்திர பகவான்	...
3. அங்காரக பகவான்	...
4. புத பகவான்	...
5. குரு பகவான்	...
6. சுக்ர பகவான்	...
7. சனிச்வர பகவான்	...
8. ராகு பகவான்	...
9. கேது பகவான்	...
நவக்கிரஹங்களின் நல்லாசி பெற	...
கோளறு பதிகம்	...
ஆதித்யஹருதயம்	...
ஸ்ரீ நவக்ரஹ மங்களாஷ்டகம்	...
ஸ்ரீ நவக்ரஹசத நாமாவளிகள் (9)	...
நவக்ரஹாஷ்டோத்தரசத நாமாவளி	...
தசாவதார ஸ்தோத்ரமும் நவக்ரஹ ப்ரீதியும்	...
நவக்ரஹக் கோலம்	...
சிவனருள் பெற்ற சித்திரகுப்தன்	...
பெருமாள் கோயில்களில் நவக்ரஹங்கள்	...
கல்யாணக் கூறைப் புடவை வாங்கப் போகிறீர்களா?	...
உடுக்க உடை வேண்டுமா?	...
நம் அங்கங்களால் காரிய வித்தி	...

ஆசிரியர் உரை

“எப்போ தகத்து நினைவார்க்கு இடரில்லை
கைப்போ தகத்தின் கழல்.”

இறைவர் எல்லாம் வல்லவர்; எங்கும் நிறைந்தவர்; எல்லாம் அறிந்தவர்; எல்லாவற்றையும் இயக்குபவர். “ஆட்டுவித்தால் ஆரொருவர் ஆடாதாரே” என்னும் தேவாரக் கருத்துக்கு ஏற்ப அவர் எல்லா உயிர்களையும், எல்லாப் பொருள்களையும் ஆட்டுவிக் கின்றார். நாம் எல்லோரும் ஆடுகின்றோம். ஆகவே, நமக்கென்று ஒரு தனி இயக்கம் இல்லை. நாம் செய்த நல்வினை தீவினைகளுக் கேற்ப நாம் இன்ப துன்பங்களை அடைகின்றோம். அவ்வாறு இன்ப துன்பங்களை அளிப்பதற்காக ஏற்படுத்தப்பெற்ற தெய்வங்களே கிரஹங்கள். அவை ஒன்பது. அவை யாவன: சூரியன், சந்திரன், செவ்வாய், புதன், வியாழன், வெள்ளி, சனி, ராகு, கேது என்பன. இவ்வொன்பது கிரஹங்களையும் நாம் ‘பகவான்’ என்னும் சொல்லைச் சேர்த்தே வழங்குகிறோம்.

துன்பங்களைத் தருகின்ற கிரஹங்களை உண்மையன்புடன் வழி பட்டால் துன்பங்களைத் தீர்த்துக்கொள்ளலாமே என்று சிலர் கருத லாம். அவ்வாறு தீர்த்துக்கொள்வது இயல்வதன்று என்றும், நாம் செய்த தீவினைகளுக்கு ஏற்பத் துன்பங்களை அகர்ந்துதான் தீரவேண் டும் என்றும் பலர் கூறுவர். அஃது ஓரளவு உண்மையேயாயினும், அந்தத் அந்தத் துன்பத்திற்குரிய கிரஹத்தை வழிபட்டால் துன்பங் களைப் பெருமளவு குறைத்துக்கொள்ளலாம் என்பது அறிஞர்கள் பலரின் கருத்து. அதனால்தான் நவக்கிரஹங்களை நாம் வழிபடு கிறோம். கோயில்களில் நவக்கிரஹ தேவதைகளுக்கென்று தனி யிடங்கள் உள்ளன.

இனி, ‘கிரஹங்களை எதற்காக வழிபடவேண்டும்? அவற்றுக் கெல்லாம் தலைவர்களாக விளங்குகின்ற மூர்த்திகளை வணங்கினால் போதாதா?’ என்பர் சிலர். ஆனால், கிரஹங்களின்மீது நமக்கு என்ன பகை? அவற்றையும் வழிபட்டு மசிழ்ச்சியடையும்படி செய்து விட்டால் துன்பங்களினால் வரும் கொடுமை பெரிய அளவில் குறைந்துவிடுமே! ‘சாட்சிக்காரன் காலில் விழுவதைக் காட்டிலும்

சண்டைக்காரன் காலில் விழலாமே!' ஏன்? நவக்கிரஹங்களையும் அவற்றால் பூஜை செய்யப்பட்ட மூர்த்திகளையும் சேர்த்தே நாம் வழிபடலாமே! அவ்வாறு செய்தால் நவக்கிரஹங்களின் அருளும், அவற்றால் பூஜை செய்யப்பட்ட மூர்த்திகளின் அருளும் ஒருசேரக் கிடைக்குமே! ஒரே கல்லில் இரண்டு மாங்காய்களை வீழ்த்தலாமே!

“நாள்என் செய்யுவினை தான்என் செய்யுஎன நாடிவந்த
கோள்என் செயுங்கொடுங் கூற்றென் செயும்கும ரேசர்இரு
தாளும் சிலம்பும் சதங்கையும் தண்டையும் சண்முகமும்
தோளும் கடம்பும் எனக்குமுன் னேவந்து தோன்றிடினே”

என்ற பாடலைச் சொல்லி, ‘நாளும் கோளும் நம்பன் அடியவர்க்கு நல்லனவே செய்யும்’ என்று குறிப்பிட்டு, அதற்குச் சான்றாக திருஞானசம்பந்தப் பெருமான் அருளிச் செய்த கோளறுபதிகத் தைச் சான்று காட்டி வாதிடுவர் சிலர். கிரஹங்களைப் பகைவர் ளாக ஏன் கருதவேண்டும் என்பதுதான் எமது வினா. நவக்கிரஹங் கள் பூசித்து நன்மை பெற்ற திருத்தலங்கள் தமிழ் நாட்டில் பல உள. அப்படிப்பட்ட திருத்தலங்களில் மூர்த்திகளையும், நவக்கிரஹங் களையும் ஒருசேர வழிபட்டால் நமக்கு எல்லாத் தெய்வங்களின் அருள் நோக்கமும் கிடைக்கும்.

— ஆசிரியர்

**Suggestions for the improvement of this
book or/and corrections will be gratefully
welcomed by the Publishers whose main
aim is accuracy and service.**

**— THE LITTLE FLOWER CO. (LIFCO)
Madras-600 017**

பதிப்பகத்தார் பணிவுரை

பக்தி நூல்களின் வெளியீடுகளுக்கு லிப்கோ முதலிடம் தருகிறது என்பது உலகம் அறிந்த உண்மை. இந்து, பௌத்தம், சீக்கியம், சைனம், பாரசீகம், இஸ்லாம், கிறித்துவம் முதலிய எல்லா மதங்களுக்கும் சரிசமமான மதிப்புத் தருவது இப்பதிப்பகத்தாரின் நோக்கமாகும். சைவ எவணவப் பூசல்களை அறவே ஒழித்து, எம்மதமும் சம்மதம் என்னும் கொள்கையை நிலைநாட்டி ஏதேனும் ஒரு வழியில் பக்தியைப் பரப்பவேண்டும் என்பதுதான் எம் கருத்து.

காவிரியாறு ஓடுகிறது; கரைபுரண்டு ஓடுகிறது. ஒரு துறையில் ஒருவன் மூழ்குகிறான். அந்தத் துறை அவன் வீட்டுப் பக்கத்தில் உள்ளது. அவனுக்கு வசதியாக உள்ளது. எனவே, அவன் அங்கே மூழ்குகிறான். அதேபோல், எதிர்க்கரையில் உள்ள ஒரு துறையில் வேறொருவன் மூழ்குகிறான். அத்துறை அவன் வீட்டுக்கு அருகில் உள்ளது. அவனுக்கு வசதியாகவும் உள்ளது. அவ்வாறு எதிர்க்கரையில் குளிப்பவனை இக்கரையில் குளிப்பவன் எதற்காக இகழ்வது? அவனை எதற்காகத் தாக்குவது? இருவர் நோக்கமும் காவிரியில் மூழ்கி, உடம்பின் அழுக்கைப் போக்கிக் கொள்வதுதானே! அவ்வாறே உள்ளத்தில் உள்ள அழுக்கைப் போக்கிக்கொள்வதற்காக மனிதன் ஏதோ ஒரு கோயிலுக்குச் செல்கிறான்; ஏதோ ஒரு மதத்தைப் பின்பற்றுகிறான். அவன் எந்தக் கோயிலுக்குப் போனால் என்ன? எந்த மதத்தைப் பின்பற்றினால் என்ன? அவனது நோக்கம் தன் உள்மாசு கழுவுவதுதானே? உண்மை இங்ஙனம் இருக்க, பிற சமயங்களைத் தாக்குவது எதற்கு? இதுதான் லிப்கோ பதிப்பகத்தாரின் நோக்கம். இந்நோக்கத்துடன் எவ்வளவு மிகுதியாகப் பக்தி நூல்களை வெளிப்படுத்த முடியுமோ அவ்வளவு மிகுதியாக நூல்களை வெளியிட்டு வருகிறது. இந்த வரிசையில் வெளிவரும் நூல்தான் இந்த “நவக்ரஹ் சேஷ்த்ர புராணம்”. நவக்கிரஹங்கள் மூர்த்திகளைப் பூசித்து நன்மை பெற்ற திருத்தலங்கள் நம் தமிழகத்தில் பல உள்ளன. அவற்றையெல்லாம் குறிப்பிட்டு, அந்த அந்தத் தலத்து மூர்த்திகளின் பெருமைகளையும், அந்த அந்தத் தலத்தில் பூசைகள் செய்த நவக்கிரஹங்களின் பெருமைகளையும் இனிது எடுத்து விளக்குவது இந்நூல்.

எங்களுடைய பக்தி நூல்களை வாங்கிப் போற்றுதல் போலவே இந்நூலையும் தமிழ் மக்கள் வரவேற்றுப் போற்றுவர் என்பது எங்கள் நம்பிக்கை.

— தி லிட்டில் ப்ளவர் கம்பெனி

முன்னுரை

கிரஹமாவது யாது ?

‘கிரஹம்’ என்னும் ஸம்ஸ்கிருதச் சொல்லுக்கு ‘ஆகர்ஷிப்பது’ அல்லது ‘பற்றி இழுப்பது’ என்று பொருள். ‘எது எதைப் பற்றிக் கொண்டு இழுக்கிறது?’ என்பது கேள்வி. சூரியன், சந்திரன், செவ்வாய், புதன், குரு, சக்கிரன், சனி, ராகு, கேது என்பவை நவக்கிரஹங்கள். அவை வானத்தில் தனித் தனியே திகழ்ந்து வருகின்றன. ஊசி போன்ற பொருள்களைக் காந்தம் எங்ஙனம் தன்னிடம் இழுக்கின்றதோ, அங்ஙனமே நவக்கிரஹங்களும் தங்களுக்கே உரித்தான ஆகர்ஷண சக்தியின் வாயிலாக வாழ்க்கையில் ஏற்படவேண்டிய ஸுக துக்கங்களுக்கு அடிப்படையாக அமைந்துள்ள மனிதனின் மனநிலையைத் தங்கள் ஆதினத்துக்குப் பணியுமாறு ஆகர்ஷித்து அதற்கேற்றவாறு செயல் புரியச் செய்கின்றன. இவ்விதமாக மனித வர்க்கத்தை நவக்கிரஹங்கள் ஆட்டிவைக்கின்றன. எனவே, மனிதனுடைய ஒவ்வொரு செயலும் அசைவும் நவக்கிரஹங்களின் ஆட்சிக்கு உட்பட்டே நடைபெறுகின்றன என்று நம் முன்னோர்கள் நிச்சயித்திருக்கிறார்கள்.

கிரஹங்கள் என்பவை யாவை? உலகத்தைப் படைத்துக் காத்து அழித்துவரும் பரம்பொருள் ஒன்று இருக்க, நவக்கிரஹங்களுக்கு அவசியமென்ன? இந்தக் கேள்விக்குத் தக்க விடை கூறத் தான் வேண்டும். இல்லாவிட்டால் கிரஹங்களையும், அவற்றின் முக்கியத்துவத்தையும் சக்தியையும் சிலர் ஒப்புக்கொள்ள மாட்டார்கள். பின்வரும் உதாரணத்தினால் கிரஹங்களின் முக்கியத்துவத்தை விளக்கலாம்.

நம் பாரத தேசம் ஒரு பெரிய நாடு. இதில் இப்பொழுது பல ராஜ்யங்கள் இருக்கின்றன. இந்த ராஜ்யங்கள் அனைத்தின் நிர்வாகத்துக்கும் ராஷ்டிரபதிதான் பொறுப்பாளி. அவரே எல்லாவித அதிகாரங்களும் பெற்றவர். எனினும், இந்த ராஜ்யங்களில் நடக்கும் ஒவ்வொரு செயலையும் அவர் ஒருவரே நேராகக் கண்காணித்து ஆட்சி நடத்தமுடியுமா? முடியாதன்றோ? அதற்காக அவர் கவர்னர் என்ற ஓர் அதிகாரியை ஒவ்வொரு ராஜ்யத்துக்கும் தம்முடைய பிரதி

நிதியாக நியமித்திருக்கிறார். அப்படிப்பட்ட கவர்னர்களின்மூலம் ஒவ்வொரு ராஜ்யத்திலும் ராஷ்டிரபதி செயலாற்றுகிறார்.

அம்மாதிரியே, 'மனித சரீரம்' என்ற தேசத்துக்கு, ஸகலலோக நாயகரான பரம்பொருளே தலைவரானாலும், அந்தச் சரீரத்திலுள்ள ஒவ்வொரு பாகத்திற்கும் ஒவ்வொரு கிரஹத்தை அவர் அதிகாரியாக நியமித்திருக்கிறார். இவ்விதம் அதிகாரிகளாக நியமிக்கப்பட்டிருக்கும் கிரஹங்கள், அந்த அந்த மனிதன் முன் ஜன்மங்களில் செய்த வினையை (கர்மாவை) அநுசரித்து, அதற்குத் தகுந்த பலன் களைத் தத்தம் தசாபுத்திகள் நடக்கும்பொழுது கொடுத்துவருகின்றன. ஒவ்வொரு தேகத்திலும் உள்ள ஆத்மா, மனம், பலம், வாக்கு, ஞானம், காமம், துக்கம் முதலியவற்றுக்கெல்லாம் ஒவ்வொரு கிரஹம் அதிகாரியாக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆத்மா, மனம், பலம், வாக்கு, ஞானம், காமம், துக்கம் என்பவற்றைத் தவிர, எலும்பு, இரத்தம், மூளை, தோல், தசை, இந்திரியம், நரம்பு முதலிய பொருள்களும் நம் சரீரத்தில் இருக்கின்றன. ஆகையால், சூரியன் முதலியவை கீழ்க்காணும் விதமாக நம் தேகத்திலுள்ள அங்கங்களில் இடம்பெற்றிருக்கின்றன :

சூரியன் : ஆத்மா, எலும்பு—பிதா.

சந்திரன் : மனம், இரத்தம்—மாதா.

செவ்வாய், ராகு : பலம், மஜ்ஜை (marrow)—சகோதரர்கள்.

புதன் : வாக்கு, தோல்—தாய்மாமன்.

குரு : ஞானம், தசை, மாமிசம்—புத்திரர்கள்.

சுக்கிரன் : காமம், இந்திரியம்—மனைவி.

சனி, கேது : துக்கம், நரம்புத் தசை—மரணம்.

மேற்கண்ட அட்டவணையில் உள்ளபடி, ஒரு மனிதன் பூர்வ ஜன்மத்தில் புண்ணியம் செய்தவனானால், அவன் எலும்பு பலமுள்ளதா, தந்தை நல்லவரா, கெட்டவரா, அவர் நீண்ட நாட்கள் இருப்பாரா என்பவை போன்ற விஷயங்களையெல்லாம் அவனவனுடைய ஜாதகத்தில் சூரியன் இருக்கும் நிலையை அநுசரித்துச் சொல்லக்கூடும்.

அவ்விதமே, ஒரு ஜாதகன் சுத்தமான மனம் உடையவனானால், அவனது இரத்தம் சுத்தமானதா, அவனுடைய தாய் ஸுகமாக நீண்டநாள் வாழ்வாளா என்பன போன்ற விஷயங்களைச் சந்திரன் நிலையைப் பார்த்து அறியவேண்டும். இவ்விதமே, மற்ற விஷயங்களையும், ஒவ்வொன்றுக்கும் உரிய கிரஹங்களின் நிலையைக் கொண்டு, நிர்ணயிக்கவேண்டும்.

எனவே, நம் உடலிலுள்ள இரத்தம், மாமிசம், எலும்பு முதலியவையெல்லாம் அந்த அந்தக் கிரஹங்களின் அம்சங்கள் என்பது மேலே தந்துள்ள அட்டவணியால் தெரிகிறது.

எங்கோ ஆயிரக்கணக்கான மைல் தூரத்துக்கு அப்பாலுள்ள கிரஹங்கள் மனிதனின் ஸுக துக்கங்களுக்கு எப்படிக் காரணமாகின்றன என்று பிரமிக்கவேண்டியதில்லை. நம் உடலும், உடலைச் சேர்ந்த தசை, இரத்தம், எலும்பு போன்ற உருவமுள்ள பாகங்களும், உருவமில்லாத ஆத்மா, மனம், புத்தி, காமம் போன்றவையும், கிரஹங்களின் அம்சங்களே — அதாவது கிரஹங்களெல்லாம் நம் உடலிலேயே குடிகொண்டிருக்கின்றன — என்பது கவனிக்கத் தக்கதாகும்.

மேற்கண்டபடி நம் உடலோடு தொடர்பு கொண்டுள்ள கிரஹங்களைத் திருப்தி செய்விப்பதற்காகவும், உடலில் அந்த அந்தப் பாகங்களை வலிமைப்படுத்தவும் அந்த அந்தக் கிரஹங்களுக்கு உரிய நெல், துவரை, எள் முதலிய தானியங்களை நாள் தோறும் உபயோகித்து வருகிறோம். சனிக்கிழமையன்று சனிக் கிரஹத்தைத் திருப்தி செய்வித்து, அதன்மூலம் நீண்ட ஆயுடையடைய நல்லெண்ணெய் ஸ்நானம் செய்யவேண்டுமென்று நம் பெரியோர் வழக்கப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். “சனி நீராடு” என்பது பெரியோர் வாக்கு.

இவற்றையெல்லாம் கவனித்தால் நம் உணவு, உடை, செயல், சேவை போன்ற எல்லாவற்றையும் நம்மை அறியாமலே கிரஹங்களின் பிரீதிக்காக நாம் செய்துவருகிறோம் என்பது விளங்கும். ஆகையால், கிரஹங்கள் நம் தினசரி வாழ்க்கையில் நம்முடன் ஒன்றியிருக்கின்றன என்பது கண்கூடாகும்.

கிரஹங்களும் வினைப்பயனும்

ஆதிபரம்பொருளின் படைப்பில் எத்தனையோ லக்ஷம் ஜீவராசிகள் இருக்கின்றன. ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒவ்வொரு விதமான சரீர அமைப்பும் வெவ்வேறு விதமான செயற்பாடுகளும், பலவேறு விதமான கோரிக்கைகளும், தகுந்த முயற்சிகளும், முரண்பாடுகளும் உள்ளன. இந்த ஜீவராசிகளில் தேவர், மனிதர், மிருகங்கள், பறவைகள், கிருமிகள் முதலிய எல்லாம் அடங்குகின்றன. பிரம்மலோகம் முதலாகப் பாதாளலோகம் வரையிலுள்ள பதினான்கு உலகங்களும் அவற்றிலுள்ள ஜீவராசிகளும், ஜடப் பொருள்களும் படைப்பில் சேருகின்றன. இந்தப் படைப்பு ஒன்றுக்கொன்று இவ்வளவு வித்தியாசமாக இருக்கக் காரணம் என்ன? இதற்குக் காரணம், அந்த அந்த ஜீவாத்மா செய்த முன்வினையே என்பர் நம் பெரியோர்.

இப்போது நாம் மற்ற ஜீவராசிகளையெல்லாம் விட்டுப் பூவுல
கிலுள்ள மனிதவர்க்கத்தை மாத்திரம் எடுத்துக்கொள்வோம்.
ஆஹா! மனிதர்களுள்தான் எவ்வளவு, எவ்வளவு வித்தியாசம்!

ஒருவன் பணக்காரன்—இன்னொருவன் ஏழை.

ஒருவன் அறிவாளி—இன்னொருவன் மூடன்.

ஒருவன் சிவப்பு—இன்னொருவன் கறுப்பு.

ஒருவன் நெட்டை—இன்னொருவன் குட்டை.

ஒருவர் ஆண்—இன்னொருவர் பெண்.

ஒருவனுக்கு ஒரு கண் இல்லை—இன்னொருவனுக்கு இரண்டு
கண்ணும் இல்லை.

ஒருவன் செவிடன்—இன்னொருவன் ஊமை.

ஒருவன் நொண்டி—இன்னொருவன் கூனன்.

ஒருவன் உடல் பருத்தவன்—இன்னொருவன் உடல் இளைத்தவன்.

இப்படி மனிதர்களிடையே எவ்வளவோ முரண்பாடுகள்
உள்ளன.

இத்தகைய முரண்பாடுகள் எல்லாம் ஒருவருக்கு ஒருவர்
சம்பந்தமில்லாதவர்களுக்கு மாத்திரந்தானே என்று நினைக்கவேண்
டாம். ஒரே தாயின் வயிற்றில் பிறந்த பிள்ளைகளில்கூட இந்த முரண்
பாடுகள் உள்ளன. உதாரணமாக, ஒரே தாய் வயிற்றில் பிறந்த பல
பிள்ளைகளில் ஒரு பிள்ளை மாதம் ஆயிரக்கணக்கில் சம்பாதிக்கும்
அதிகாரி! இன்னொரு பிள்ளை தன் பெண்டு பிள்ளைகளைக்கூடக் காப்
பாற்றப் போதாத ஐம்பது ரூபாய் சம்பளம் வாங்குபவன்! இன்னொரு
பிள்ளை சமையற்காரன்! இன்னொருவன் சினிமா நடிகன்! மற்றொரு
வன் கார் டிரைவர்! இன்னொருவன் தலையில் சாமான்களைச் சுமந்து
வீதிவீதியாக விற்பவன்! இப்படிப் பலவிதம் உண்டு!

மற்றொரு விதமும் உண்டு : தகப்பன் படிப்பு வாசனையே அறியா
தவன்; ஆனால், பிள்ளையோ உலகமெல்லாம் புகழும் உயர்ந்த
மேதாவி. அல்லது தந்தை உலகமெல்லாம் புகழும் அறிவாளி.
பிள்ளையோ எழுத்து வாசனையே அறியாத மூடன்.

மேலே கூறியுள்ளவை போன்ற முரண்பாடுகளை நாம் அன்றாட
வாழ்க்கையில் கண்ணெதிரில் பார்த்து வருகிறோம்.

மேலும், ஒரே மனிதனின் வாழ்க்கையை எடுத்துக்கொண்
டாலும், அவனுக்கு வெவ்வேறு காலங்களில் நேரும் வெவ்வேறு
தொழில்களையும் ஸுகதுக்கங்களையும் பார்க்கிறோம். ஒரு சமயம்

தேவையான அநேக வசதிகளுடன் அமோகமாக அவன் வாழ்கிறான். அநேக விதச் சிறப்புக்களை அடைகிறான். அதே மனிதனுக்குத் தன் வாழ்நாளில் மற்றொரு சமயத்தில் ஸகல ஸௌக்கியங்களும் மறைந்து, ஆற்று வெள்ளம் வற்றினதுபோல் ஆகிறது. செல்வம் அவனை விட்டு அகலுகிறது. உலகம் அவனைத் தாழ்ந்தவனாக மதிக்கிறது. இதற்கெல்லாம் காரணம் பூர்வ ஜன்ம கர்மம் என்று சொல்லப்படும் முற்பிறப்பு வினையேயாகும். “பற்றித் தொடரும் இருவினைப் புண்ணிய பாவமுமே” என்பது பட்டினத்தார் வாக்கு.

பூர்வ ஜன்ம கர்மம் என்பது, புண்ணிய ரூபமாகவும் பாவ ரூபமாகவும் இருக்கும். ஒவ்வொருவனும் தன் வாழ் நாள் முழுவதும் புண்ணியம் மாத்திரமோ, பாவம் மாத்திரமோ தனியாகச் செய்திருக்கமாட்டான். மிகுந்த புண்ணியசிலனுங்கூடத் தனக்குத் தெரியாமலே ஏதாவது பாவம் செய்திருக்கலாம். அவ்விதமே பாவியும் தனக்குத் தெரியாமல் ஏதாவது புண்ணியம் செய்திருப்பான். ஆகையால், ஒருவன் முன் ஜன்மத்தில் செய்த புண்ணியத்தையும் பாவத்தையும் அநுபவிப்பதற்காகவே மறுபடியும் ஜன்மம் எடுக்கிறான் என்பது இயற்கை நியதி. இந்தப் பொன்மொழிகளைப் படியுங்கள் :—

“புண்ணியமாம் பாவம்போம் போனநாள் செய்தவவை
மண்ணில் பிறந்தார்க்கு வைத்த பொருள்.” — நல்வழி

“முற்பகல் செய்யின் பிற்பகல் வினையும்.” —கொன்றைவேந்தன்

“முற்பகல் செய்வான் பிறன்கேடு தன்கேடு
முற்பகல் காண்குறாஉம்.” — சிலப்பதிகாரம்

“பிறர்க்கின்ன முற்பகல் செய்யின் தமக்கின்ன
பிற்பகல் தாமே வரும்.” — திருக்குறள்

சென்ற பிறவியில் செய்த புண்ணியம் செல்வத்தைக் கொடுக்கும். பாவமானது அழிவுக்கே கொண்டு போய்ச் சேர்க்கும்.

பகலினது முற்பகுதியில் ஒருவன் மற்றொருவருக்குத் தீங்கு புரிந்தால், அதன் பயனை அப்பகலின் பிற்பகுதியிலேயே அவன் காண்பான். முற்பகல் என்பதற்கு முற்பிறப்பில் என்றும், பிற்பகல் என்பதற்கு மறுபிறப்பில் என்றும் பொருள் கெள்ளலாம்.

மனிதனுடைய செயலை ஒரு தராசுக் கோலுக்கு ஒப்பிடலாம். அதன் இருபுறத்திலும் உள்ள தட்டுக்களில் ஒன்றில் புண்ணியமும், மற்றொன்றில் பாவமும் வைத்திருக்கின்றன. புண்ணியம் அதிகமாக இருந்தால் அதற்குத் தக்கபடி வீடு, வாசல், வாகனம், பூமி, பசு, தனம், தானியம் போன்ற அதிக ஸுகங்களை அநுபவிக்கிறான். அதனால் அவனைப் புண்ணியம் செய்தவன் என்று உலகில் பேசுவார்

கள். ஆனால், அவனும் முன்ஜன்மத்துப் பாவத்தின் பலனை அதே சமயத்தில் ஓரளவுக்கு அநுபவிக்காமலில்லை. உதாரணமாக, கை நிறையப் பணமும் கண் நிறைந்த மனைவியும், மற்ற வாழ்க்கை வசதிகளும் இருந்தும், தனக்குப் பின் தன் பெயர் சொல்ல - தன் செல்வத்தை அநுபவிக்க - ஒரு குழந்தை பிறக்கவில்லையே என்று ஏங்குகிறவன் இருக்கிறான் அல்லவா? இம்மாதிரியே பாவம் செய்தவன் என்று எண்ணப்படும் மற்றொருவன், மனைவி மக்களும், உற்றார் உறவினரும் நிறைந்திருந்தும் குடிக்கக் கூழும் உடுக்கத் துணியும் இல்லையே என்று அல்லும் பகலும் அல்லற்படுகிறான். ஆகையால், மனிதன் என்ற தராசுக் கோலுக்கு இருபுறமும் இருக்கும் புண்ணிய பாவங்கள் இடத்தை விட்டு மாறாமல், மனிதனுக்கு ஒரே சமயத்தில் ஸுகத்தையும் துக்கத்தையும் மாறி மாறிக் கொடுத்துவருகின்றன என்பது கண்கூடாகும்.

வேறொரு விதமும் காணலாம்: ஒருவன் துஷ்டன்; பல பாவச் செயல்களைப் புரிகிறான். ஆனால், அவன் வாழ்நாளில் வசதியாக வாழ்கிறான். மற்றொருவன் நல்லவன்; ஒருவருக்கும் தீங்கு செய்ய மனத்தாலும் நினையாதவன்; தெய்வ பக்தி உள்ளவன். ஆனால், அவன் படும் கஷ்டமோ சொல்லி முடியாது. நம் கண்முன் ஸுகங்களை அநுபவிக்கும் துஷ்டன் இந்த ஜன்மத்தில் தீச்செயல்களைப் புரிபவனாக இருந்தாலும், முன்ஜன்மத்தில் செய்த புண்ணியத்தின் பலனை இந்த ஜன்மத்தில் அநுபவித்து வருகிறான். அவனே இந்த ஜன்மத்திலும் புண்ணிய காரியமே செய்வானானால், இந்தப் பிறப்பின் முடிவிலேயே மறு பிறப்பில்லாத முக்தியை அடைவது திண்ணம். ஆனால், அவன் தீச்செயல்களைச் செய்வானாகில் அவன் தீய பலனை இப்பிறப்பிலோ அல்லது அடுத்த ஜன்மத்திலோ அநுபவிப்பது நிச்சயம். அப்படியே இந்த ஜன்மத்தில் நற்செயல் புரிபவனாக இருந்தும், கஷ்டத்தை அநுபவிப்பவன் தன் கஷ்டங்களுக்குப் 'பூர்வஜன்ம வினையே' காரணம் என்று தெரிந்து, அதற்காக தன்னாலியன்ற அளவில் நற்காரியங்களைச் செய்ய மேன்மேலும் முயலவேண்டும். ஷோப்பன்ஹார் என்ற தத்துவ விஞ்ஞானி, "சென்றதை நினைத்து வருந்தாதே; எதிர்காலம் உன் கையில் இருக்கிறது. நல்வினையைச் செய்து உன் வருங்காலத்தைச் செம்மையாக வகுத்துக்கொள்" என்கிறார்.

இதை மற்றொரு விதமாகவும் விளக்கலாம். ஒருவன் ஒரு பாங்கில் பணம் போட்டு வைக்கிறான். பணம் போடுகிறவன் நல்லவனாக கெட்டவனாக என்பதைப்பற்றிப் பாங்கிக்காரர்களுக்கு அக்கறை இல்லை. அவன் போட்டிருக்கும் பணம் கணக்கில் இருக்கும் வரையில் அவன் கெட்டபொழுதெல்லாம் பணம் கொடுத்துக் கொண்டே வருகிறார்கள். அவனுடைய பாங்கில் மிச்சம் இல்லா திருந்தால் அவன் கொடுக்கும் 'செக்கை'த் திருப்பி அனுப்பி

விடுவார்கள். அதுபோலவே, ஒருவன் இப்பொழுது துஷ்டமாக இருந்தாலும், பூர்வ ஜன்மத்தில் அவன் சேர்த்துவைத்த புண்ணியம் செலவழிந்து போகும் வரையில் அந்தப் புண்ணியத்துக்குத் தகுந்த ஸுகத்தை பகவான் கொடுத்து வருகிறார். அவ்விதமே பாங்கில் கடன் பட்டவன் நல்லவனானாலும், அவன் கடன் முழுவதையும் தீர்க்கும் வரையில் பாங்கிக்காரர்கள் அவனை வருத்துவதுபோலவே, பூர்வ ஜன்மத்தில் செய்த பாவம் தீரும் வரையில் இந்த ஜன்மத்தில் நல்லவனாக இருந்தாலும் அவனுக்குப் பகவான் கஷ்டங்களைக் கொடுத்து வருகிறார். இம்மாதிரி பாங்கிக்காரன் உள்ள நிலையில் இருக்கும் பகவானை நிந்திப்பதில் என்ன பயன்?

தாங்கள் செய்துள்ள தீவினையின் பயனாகக் கஷ்டப்படும் சிலர், அறிவிழந்து, ஆண்டவனை நோகின்றனர். என்னே இவர்கள் அறிவீனம்! அவர்கள் நம் ஒளவைப் பிராட்டியாரின் அமுத மொழிகளை அமைதியாகப் படிக்கட்டும்:—

“செய்தி வினையிருக்கத் தெய்வத்தை நொந்தக்கால்
எய்த வருமோ இருநிதியம்?—வையத்து
அறும்பாவம் என்னவறிந் தன்றிடார்க் கின்று
வெறும்பாளை பொங்குமோ மேல்?”

அந்தோ பாவம்! தான் செய்த அடாத செயல்களுக்குத் தண்டனைகளை அநுபவித்தே தீரவேண்டும். தண்டனைகள் அநுபவிக்கும் சமயம், கடவுளைத் திட்டுவதால், மிகுந்த செல்வம் இப்படிப் பட்ட பாவினை வந்தடையுமோ? வெறும் பாளை பொங்குவதும் உண்டோ?

பாவமும் மன்னிப்பும்

பூர்வ ஜன்மத்தில் பாவம் செய்ததனால் தற்பொழுது கஷ்டத்தை அநுபவிப்பவர்களுக்கு விமோசனமே இல்லையா? இருக்கிறது.

அதையும் ஓர் உதாரணத்தால் விளக்கலாம்: ஒருவன் ஏதோ குற்றம் செய்துவிட்டான். அவன் செய்த குற்றத்திற்கு அவனுக்கு ஏழு வருஷம் கடின தண்டனை விதிக்கலாமென்று சட்டம் இருக்கிறது. அவன் கண்ணீரும் கம்பலையுமாக, மனம் நெகிழ்ந்து, தான் செய்த குற்றத்தை உணர்ந்து நீதிபதியிடம் தனக்குத் தண்டனையே யில்லாமல் மன்னித்துவிட வேண்டுமென்று மன்றாடிக் கேட்டுக் கொள்கிறான். ஆனால், சட்டப்படி தவறு செய்தவன் தண்டனையை

அநுபவித்தே திரவேண்டுமென்று இருப்பினும், அவன் தன் குற்றத் துக்காக மனமார வருந்தியதனால், ஏழு வருஷத் தண்டனையை ஐந்து வருஷமாகக் குறைத்துவிட்டதாக நீதிபதி தீர்ப்பளிக்கிறார். அவ்விதமே முன் ஜன்மத்தில் செய்த பாவத்துக்கு இந்த ஜன்மத்தில் கஷ்டங்களை அநுபவிக்கவேண்டியது நியதியானாலும், மனம் உருகி, மனரூபிக் கேட்டுக்கொண்டால் பகவான் நம் கஷ்டங்களைக் குறைத்து, அதோடு கஷ்டங்களைப் பொறுத்துக்கொள்ளும் ஆற்றலையும் அருளுகிறார். நல்ல நிலையில் உள்ளவர்கள் மீண்டும் மீண்டும் பகவானைத் துதித்து வந்தால், அவர்களுக்கு மேன்மேலும் ஸுகம் உண்டாகும் என்பதைச் சொல்லவும் வேண்டுமோ?

“கல்லாப் பிழையும் கருதாப் பிழையும் கசிந்துருகி
நில்லாப் பிழையும் நினையாப் பிழையும்நின் னைந்தெழுத்தைச்
சொல்லாப் பிழையும் துதியாஊப் பிழையும் தொழாப்பிழையும்
எல்லாப் பிழையும் பொறுத்தருளவாய் கச்சி ஏகம்பனே!”

எனப் பட்டினத்தார் நெஞ்சம் நெக்குருகப் பாடிய பாடலினை நினைந்து நினைந்து பாடும் அடியவர்களும் ஆண்டவனால் மன்னிக்கப் பட்டு ஆட்கொள்ளப்படுவார்கள் என்பது திண்ணம்.

மேற்கண்ட உதாரணங்களால் என்ன தெரிகிறது? ஒவ்வொரு வனுக்கும் வாழ்க்கையில் ஏற்படும் ஸுகமோ துக்கமோ அவன் முற்பிறப்பில் செய்த கருமத்தை அநுசரித்தே என்பது தெரிகிறது. மற்றும் அவன் நல்ல சமயத்தில் அதாவது நல்ல லக்ஷத்தில் அல்லது சாதாரண லக்ஷத்தில் பிறப்பதும் அவன் செய்த பூர்வ ஜன்ம கருமத்தைப் பொறுத்ததே ஆகும். கிரஹங்கள் ஸுப ஸ்தானத்திலோ அஸுப ஸ்தானத்திலோ அமைவதும் அவன் முற்பிறப்பில் செய்த கருமத்தைப் பொறுத்ததேதான் என்று அறியவேண்டும். ஜாதகம் நம் இருவினைப் பயன்களுக்கும் உள்ள பலாபலன்களை எடுத்துக் காட்டும் ஒரு கணக்கு.

முன்பு விவரித்தபடி, ஒவ்வொருவனுக்கும் வாழ்க்கையில் ஏதாவது ஒரு குறை இருந்தே தீரும். இருப்பினும், அதைத் தீர்த்துக் கொள்ள வழி இல்லாமலில்லை. உதாரணமாக, உடலிலுண்டாகும் நோய்களைக் குணப்படுத்துவதற்காகப் பகவான் மருந்துகளை யும் மருத்துவர்களையும் படைத்திருக்கிறார். நமக்கு ஏதாவது வியாதி ஏற்பட்டால் நல்ல மருத்துவரை அணுகி அவர் சொன்னபடி மருந்து சாப்பிட்டுக் குணப்படுத்திக்கொள்கிறோம் அவ்வாறன்றி மருத்துவரிடம் போகத் தயங்கினால் வியாதி தீராமல் வருந்த வேண்டியதுதான்.

அம்மாதிரியே, பகவான் ‘ஜோதிடம்’ என்ற பெயருள்ள சாஸ்திரத்தை நமக்கு அருளியிருக்கிறார். அதன் மூலம் ‘ஜாதகம்’ என்னும்

வாழ்க்கைத் துணையையும் நமக்கு ஏற்படுத்தியிருக்கிறார். ஆகையால், குழந்தை பிறந்தவுடனே அது பிறந்த தேதி, மணி, நிமிஷங்களைக் குறிப்பிட்டு, அவற்றை ஒரு நிபுண ஜோதிடரிடம் கொடுத்து அதன் ஜாதகத்தைக் கணித்துக்கொள்ள வேண்டியது ஒவ்வொரு தாய் தந்தையரின் கடமையாகும். அவர் அந்த ஜாதகத்துடன் தசாபுத்திகளின் அட்டவணையையும் எழுதிக்கொடுப்பார்.

நீங்கள் ஒரு சிறந்த ஜோதிடரிடத்தில் ஜாதகம் கணித்துக் கொண்டீர்கள்; நடக்கும் தசாபுத்திகளும் எழுதிக்கொண்டீர்கள். குறிப்பிட்ட தசாபுத்தி உங்களுக்குக் கெடுதலாக இருக்கிறது. அதற்காக நீங்கள் வருந்தவேண்டாம். நீங்கள் மனமுருகிக் கடவுளைத் துதி செய்தால், கிரஹங்கள் உங்களுக்குத் தரும் கஷ்டங்கள் நிச்சயமாகக் குறைந்துவிடும். அவரவர்கள் தத்தம் மதத்துக்குத் தக்கபடித் தம் முன்னோர்கள் வகுத்த வழியில் இந்தத் துதிகளைச் செய்யலாம்.

கிரக மண்டல விளக்கம்

“ஸோடியாக்” (Zodiac) என ஆங்கிலத்தில் அழைக்கப்படும் வான் மண்டலத் தொகுதி, அல்லது ராசி மண்டலத் தொகுதி சூரியனின் பாதையை (தற்கால விஞ்ஞான விதிப்படி பூமியின் பாதையை) ஒட்டி இரு புறமும் 9 பாகைகள் கொண்ட ஒரு தொகுதியாக உள்ளது. பூமியின் பாதை முட்டை வடிவானதால் இந்த மண்டலத் தொகுதியும் முட்டை வடிவமானதே. இப்பாதை ஒரு பட்டையாகக் காணப்படும். பல கோடிக்கணக்கான நகரத்திரங்கள் இருப்பினும், ஜோதிடத்தில் அறியப்படும் அசுவினி முதலிய 27 நகரத்திரங்களும் இப்பாதையில் அமைந்துள்ளன. இதன் வழியாகவே ஒன்பது கிரஹங்களும் சஞ்சரிக்கின்றன. இப்பாதை 360 பாகை கொண்ட ஒரு வட்ட வடிவமான பாதையாக எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது. இது 12 ராசிகள் அடங்கியது. எனவே, ஒவ்வொரு ராசியும் 30 பாகைகளைக் கொண்டது. ஒவ்வொரு ராசியின் ஒவ்வொரு பாகையும் மாறுபட்ட குணதீசயங்களைக் கொண்டது. இப்பாகை தினமும் ஒரு முறை தன்னைத் தானே சுற்றுகிறது. இது கிழக்கிலிருந்து மேற்காகச் சுற்றுகிறது.

யுரேனஸ், நெப்ட்யூன், ப்ளூட்டோ ஆகிய கிரஹங்கள் நமது ஜோதிட சாஸ்திரத்தில் சேர்க்கப்படவில்லை. ராகு கேதுக்கள் நிழல் கிரஹங்கள். இவை பின்வந்த மஹரிஷிகளால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டன. எல்லா கிரஹங்களும் தங்களைத் தாங்களே சுற்றிக் கொண்டு சூரியனையும் சுற்றிவருகின்றன. பூமியிடமிருந்து அதிகமாக விலகியிருக்கும் கிரஹம் சனி. சூரிய சித்தாந்தப்படி சூரு, செவ்வாய், சூரியன், சகரன், புதன், சந்திரன் இவை வரிசைக் கிரமப்படி விலகியிருப்பனவாகும். பூமியைவிட்டு விலக விலக கிரஹங்களின் வேகமும் குறைகின்றது.

சூரியன் வான் பாதையில் தினசரி 1 பாகை செல்கிறது. ஒரு முறை சுற்றிவர 365 நாள் 6 மணி நேரம் ஆகிறது.

சந்திரன் ஒரு பாகை செல்ல 1 மணி 48 நிமிடம் ஆகும். செவ்வாய் $1\frac{1}{2}$ நாளில் 1 பாகை நகர்கிறது.

புதன் ஒரு நாளில் $1\frac{1}{2}$ பாகை நகரும். ஆயினும், சூரியனுக்கு அருகில் இருப்பதால் நிலையில் அடிக்கடி மாறுதல் ஏற்படும். எனவே, சராசரி 27 நாளில் ஒரு ராசியைத் தாண்டும். புதன் சூரியனிடமிருந்து 28 பாகைக்குள்ள்தான் இருக்கும். குரு சுமார் ஒரு வருடத்தில் ஒரு ராசியைத் தாண்டும். சக்ரன் தினசரி ஒரு பாகையும் சனி மாதத் திற்கு ஒரு பாகையும் நகரும். இவைகள் பிரதக்ஷிணமாக நகர்வன. ராகுவும், கேதுவும் அப்பிரதக்ஷிணமாக நகர்வன. இவை கிழக்கிலிருந்து மேற்காக நகர்ந்து ஒரு ராசியை, அதாவது 30 பாகைகளைப் பதினெட்டு மாதங்களில் கடக்கும்.

சூரியன், சந்திரன், ராகு, கேது இவை தவிர மற்ற ஐந்து கிரஹங்களும் வக்ரம் (பின்னோக்கிச் செல்லுதல்) கதிக்கு உட்பட்டனவாகும்.

ஹிந்து முறைப்படி 60 வருடங்கள் கொண்டது ஒரு சுழற்சியாகும். 60 ஆண்டுகள் முடிந்தவுடன் மறுபடியும் முதல் வருடத்திலிருந்து ஆரம்பமாகும். ஒவ்வோர் ஆண்டின் பெயரும் காரணப் பெயராக அமைந்ததாகும்.

ஒரு வருடம் இரண்டு அயனங்களாகப் பிரிக்கப்படும் - உத்தராயணம், தக்ஷிணாயணம். இவை சூரியன் மகரத்திலும் கடகத்திலும் நுழைந்து தனது பாதையை மாற்றிக்கொள்ளும் காலத்தில் ஆரம்பமாகும். ஒரு வருடம் ஆறு ருதுக்களாகப் பிரிக்கப்படுகிறது - வசந்தம், கர்ஷ்மம், வர்ஷம், சரத், ஹேமந்தம், சிசிரம். ஒவ்வொன்றும் இரண்டு மாதங்களை உள்ளடக்கியது.

மாதங்கள் 12 அனைவரும் அறிந்ததே. ஒவ்வொரு மாதமும் இரு பக்ஷங்களாகப் பிரிக்கப்படும் - வளர்பிறை, தேய்பிறை. இவை சந்திரனின் நிலையையொட்டிப் பெயரிடப்பட்டன.

ஜோதிட சாஸ்திரம்

வெள்ளையர்கள் கையாளும் ஜோதிட சாஸ்திரம் சாயன முறையாகும். அதாவது சூரியனின் சலனத்தைக்கொண்டு மற்றக் கிரஹங்களின் இருப்பைக் கணிப்பது.

இந்து ஜோதிடம் நிரயன முறை எனப்படும். அதாவது சந்திரனின் சலனத்தைக் கொண்டு கணிப்பது. இந்து ஜோதிடம் 2000 ஆண்டுகளுக்கும் முற்பட்டது.

சூரிய சித்தாந்தப்படி கிருதயுகம், திரேதாயுகம், துவாபரயுகம், கலியுகம் எனப்படும் நான்கு யுகங்களைக் கொண்டது ஒரு சதுர் யுகம். ஒரு சதுர் யுகம் என்றால் 43, 20, 000 ஆண்டுகள் கொண்டது.

71 சதுர் யுகங்கள்—1 மன்வந்தரம்

14 மன்வந்தரங்கள்—1 கல்பம்

1 கல்பம் என்றால் பிரம்மாவுக்கு $\frac{1}{2}$ நாள்

நாம் இருப்பது 7-ஆவது மன்வந்தரம். இது வைவஸ்வத மன்வந்தரம் எனப்படும். அதில் சுவேத வராஹ - கல்பமாகும். இப்போதைய பிரம்மா 50 ஆண்டுகளை முடித்து 51-ஆம் ஆண்டில் உள்ளார்.

1978 ஆண்டு கலி பிறந்து 5079 ஆண்டுகளாகும்.

வானில் அனேகக் கோடி நட்சத்திரங்கள் இருப்பினும் ஜோதிட சாஸ்திரத்தில் அசுவனி முதல் ரேவதி வரை 27 நட்சத்திரங்களைக் கொண்டுதான் கணிக்கப்பட்டது. ஏனெனில், ஜோதிடத்தில் எடுக்கப்பட்டுள்ள நவக்கிரஹங்கள் இந்த 27 நட்சத்திரங்கள் இருக்கும் பாதையில்தான் சஞ்சாரம் செய்கின்றன. எனவே, இவைகள்தான் பூமியிலுள்ள சகலப் பிராணிகளின் வாழ்க்கையில் தொடர்பு கொண்டுள்ளன.

இந்த 27 நட்சத்திரங்கள் கொண்ட ஒட்டப்பாதையை 12 ராசிகளாகப் பிரித்துள்ளனர். ஒவ்வொரு ராசியும் 120 அம்சங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டன. அறுபது நாழிகள் (24 Hrs.) கொண்ட ஒரு நாளில் 21, 600 பிறப்புகள் பூலோகத்தில் உதயமாகின்றன. அவற்றில் 7,200 மனிதப் பிராணிகள் ஆவர். ஒரு லக்ஷத்தில் 600 மனிதர்கள் பிறப்பார் என சூரிய சித்தாந்தம் கூறுகிறது. ஒவ்வொரு ராசியும் 30° (பாகைகள்) கொண்டது. சூரியன் ஒவ்வொரு ராசியிலும் சுமார் 30 நாட்கள் சஞ்சரிப்பார்.

சந்திரன் 28 $\frac{1}{2}$ முதல் 29 நாட்களில் ஒரு தரம் சுற்றி வருவார் (12 ராசிகளையும்).

சூரியன் இருக்குமிடம் முதல் 12 பாகைகள் சந்திரன் நடப்பினில் ஒரு திதியாகும்.

ஒரு நாள் என்பது	— 60 நாழிகை (24 மணி)
ஒரு நாழிகை	— 60 விநாழிகை
ஒரு விநாழிகை	— 60 லிப்தம்
ஒரு லிப்தம்	— 60 விலிப்தம்
ஒரு விலிப்தம்	— 60 பரா
ஒரு பரா	— 60 தத்பரா

என சூரிய சித்தாந்தத்தில் காலத்தைப் பிரித்துள்ளனர். இந்திய தேசிய மணி (Indian Standard Time) என்பது 82°—30' பாகையில் இருக்கும் உஜ்ஜயினி என்னும் இடத்திற்குக் கணிக்கப்பட்ட காலமாகும்.

ஸ்ரீ ராமசந்த்ராய நம:

ஸ்ரீ ராமர் ஜாதகம்

ததஸ் ச த்வாதஸோ மாஸே சைத்ரே நாவமிகே திதௌ |
 நக்ஷத்ரேஸ்திதிதைவத்யே ஸ்வோச்ச ஸம்ஸதேஷு பஞ்சஸு ||
 க்ரஹேஷு கர்க்கடே லக்னே வாஃபதா விந்துநா ஸஹ |
 ப்ரோத்யமானே ஜகந்நாதம் ஸர்வலோக நமஸ்க்ருதம் ||
 கௌஸல்யா஽ஜநயத் ராமம் ஸர்வலக்ஷண ஸம்யுதம் ||

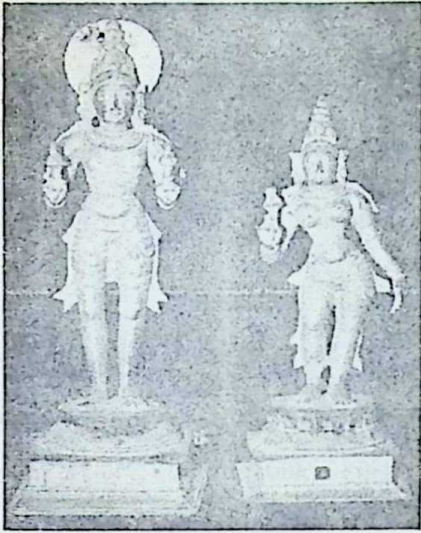
— ஸ்ரீ வால்மீகி ராமாயணம்

சுக்கிரன்	சூரியன் புதன்		கேது
	ரார்ச் சக்கரம்		லக்னம் சூரு சந்திரன்
செவ்வாய்			
நாகு		சனி	

“ஆயிடைப் பருவம் வந்து அடைந்த எல்லையின்
 மாயிரு புவிமகள் மகிழ்வின் ஓங்கிட
 வேய்புனர் பூசமும் விண்ணு னோர்புகழ்
 தூயகர்க் கடகமும் எழுந்து துள்ளவே.”

—கம்ப ராமாயணம்

ஸ்ரீய : பதியான பகவான் ஸ்ரீமந் நாராயணனுடைய அவதாரங்
 களில் முக்கியமானது ஸ்ரீ ராமாவதாரம். ஸ்ரீ ராமபிரானுடைய ஜனன
 ஜாதகத்தில் ஐந்து க்ரஹங்கள் உச்ச ஸ்தானத்தில் இருக்கின்றன;
 எனவே, இந்த மஹாசிரேஷ்டமான ஜாதகத்தைப் பூஜா மண்ட
 பத்தில் எழுந்தருளப்பண்ணி, தினந்தோறும், க்ரதையுடன்
 ஆராதிப்பது அவசியம். இந்த புனிதமான ஜாதகத்தை வைத்
 திருப்பவர்களுக்கும், பூஜிப்பவர்களுக்கும், ஜாதக ரீதியாய் ஏற்பட்
 டிருக்கும் நவக்ரஹ தோஷ நிவ்ருத்தியும், ஸர்வ வ்யாதி நிவ்ருத்
 தியும், ஐச்வரிய அபிவ்ருத்தியும், ஆயுள், ஆரோக்யம் முதலான
 ஸகல பாக்ய அபிவ்ருத்திசகும் ஸ்ரீ சக்ரவர்த்தித் திருமகன் திரு
 வருளால் திண்ணமாக ஏற்படும் என்பது ஸர்வ சாஸ்த்ர ஸம்மதம்.

1

சூரிய

பகவான்

துதி

“காசினி இருளை நீக்கும் கதிரொளி யாகி யெங்கும்
பூசனை உலகோர் போற்றப் புசிப்பொடு சுகத்தை நல்கும்
வாசியே முடைய தேர்மேல் மகாகிரி வலமாய் வந்த
தேசிகா எனைரட் சப்பாய் செங்கதி ரவனே போற்றி.”

கிரஹங்கள் ஒன்பது. அவை நவக்கிரஹங்கள் எனப்படும். அவற்றுள் முதலிடத்தில் வைத்துப் போற்றப்படுவது சூரியன். வாரத்தின் ஏழுநாட்களுள் முதல்நாள் ஞாயிற்றுக்கிழமை. ஞாயிறு என்னுஞ் சொல் சூரியன் என்று பொருள்படும். கிழமை என்றால் உரிமை. ஞாயிறுக்கு அஃதாவது சூரியனுக்கு உரிய நாள் ஞாயிற்றுக்கிழமை. இக்கிழமையே வாரத்தின் முதல் நாள். ஆங்கிலத்திலும் வாரத்திற்கு முதல் நாள் ஸன்டே (Sunday) எனப்படுகிறது. ஸன் (Sun) என்னும் ஆங்கிலச் சொல்லுக்குச் சூரியன் என்று பொருள். சூரியனுக்கு உரிய நாளை ஸன்டே என்கின்றனர். தமிழ் கூறும் நல்லுலகில் மட்டுமன்றி. ஆங்கிலம் வழங்கும் நாடுகளும், ஏன் உலகம் முழுவதும் சூரியனுக்கு முதலிடம் கொடுத்திருக்கின்றன, என்னும் உண்மை புலப்படுகிறது. சில மொழிகளில் ஞாயிற்றுக்கிழமை ஆதி வாரம் எனப்படுகிறது.

எல்லாக் கிரஹங்களுக்கும் ஆதியாக உள்ளது சூரியன்தான் என்பதையே இது குறிக்கும். ஆதி என்றால் பிறப்பிடம். எல்லாவற்றுக்கும் பிறப்பிடம் சூரியன் என்பது கருத்தாகும். தனக்கு முதலையால் துன்பம் வந்த காலத்தில், கஜேந்திர ஆழ்வார் ஸ்ரீமந் நாராயண மூர்த்தியை ஆதிமூலமே என்றுதான் அழைத்து ஒலமிட்டார். ஆதி என்ற சொல் சூரியனுக்கு அமைந்ததிலிருந்து, சூரியன் எல்லாவற்றுக்கும் முதன்மையானது என்பதை நாம் கண்டு அறியலாம்.

விஞ்ஞான அடிப்படையில் ஆராய்ந்து நோக்கினாலும் சூரியனுடைய முக்கியத் தன்மை புலப்படும். சூரியன் ஒரு நெருப்புக் கோளம். கிரஹங்கள் யாவும் சூரியனைச் சுற்றிவருகின்றன. சூரியனுடைய குறுக்களவு ஏறத்தாழ 86400 மைல்கள். பூமியிலிருந்து சூரியன் 93000000 (ஒன்பது கோடியே முப்பது இலட்சம்) மைல்கள் தூரத்தில் உள்ளது. சூரியன் தனது அச்சில் நின்று சுற்றிவருகிறது. அது ஒரு முறை சுற்றிவருவதற்கு 25.38 நாட்கள் ஆகின்றன. அதனுடைய உஷ்ணநிலை 6000 ஸென்டிகிரேடு உள்ளது. அதன் நடுவில் உள்ள உஷ்ணம் 4 கோடி டிகிரி. கிரஹங்கள், நட்சத்திரங்கள், பூமி முதலிய எல்லாவற்றின் இயக்கங்களும் சூரியனுடைய இயக்கத்தைப் பொறுத்தே அமையும். சூரியன் இல்லாவிடில் உலகமே இல்லை. உலகில் உஷ்ணமும் வெளிச்சமும் இருப்பது சூரியனால்தான். பூமியும், சந்திரனும், நட்சத்திரங்களும் சூரியனிடமிருந்தே வெளிச்சத்தைப் பெறுகின்றன. தாவரங்கள் சூரிய வெப்பத்திலிருந்துதான் தம் உணவைத் தயாரித்துக்கொள்கின்றன. சூரிய வெப்பம் இல்லாவிட்டால் மேகங்கள் உருக் கொள்ளா; மழை பொழியா. வெப்பம் மிகுந்த இடங்களில்தான் மழை பெய்யும். பூமியில் பயிர்ப்ச்சைகள் வளர்தற்கும், மக்கள் உயிர் வாழ்தற்கும் இன்றியமையாதது சூரியன்தான். இவ்வாறெல்லாம் விஞ்ஞானம் கூறுகிறது.

இப்படி உலகில் வாழும் உயிர்களுக்கும், விண்ணில் இயங்கும் நாள்களுக்கும் கோள்களுக்கும் இன்றியமையாமல் தேவைப்படுகின்ற சூரியனை யாவரும் கடவுளாகக் கருதிப் போற்றியதில் வியப்பில்லை. பெருங்காப்பியங்களுக்கெல்லாம் வழிகாட்டியாக விளங்கும் சிலப்பதிகாரத்தைப் பாடிய மாபெரும் புலவர் இளங்கோவடிகள் அவர் சமண சமயத்தைச் சார்ந்தவர். எனினும், அவர் தமது சிலப்பதிகாரக் காப்பியத்துக்குக் கடவுள் வாழ்த்தாக,

“சூரியு போற்றுதும் சூரியு போற்றுதும்
காவிரி நாடன் துகிரிபோல் பொற்கோட்டு
மேடு வலத்திரித லான்”

என்று கூறியுள்ளார். மேரு மலையை வலமாகச் சுற்றிவருகின்றதாம் சூரியன். காவிரி பாயும் சோழவள நாட்டையுடைய சோழ மன்னனின் ஆணை எங்கும் செல்வதுபோல் சூரியனின் கதிர்கள்

எங்கும் பரவுகின்றனவாம். இக்காரணத்தால் சூரியனைப் போற்று
வோம் என்கிறார் இளங்கோவடிகள். மேலும், அவர் காவிரிப்பூம்
பட்டினத்திலுள்ள கோயில்களின் பெயர்களைக் குறிப்பிடும்பொழுது,
சூரிய பகவானுக்கென்று ஒரு கோயில் அந்நகரில் இருந்தது என்கின்
றார். அக்கோயிலை, “பகல்வாயில் உச்சிக்கிழான் கோட்டம்” என்று
அவர் குறிப்பிடுகின்றார். அதுமட்டுமோ? சிலப்பதிகாரக் காப்பியத்
தலைவியாகிய கண்ணகி சூரிய பகவானையே சாட்சியாக அழைக்
கிறாள். கோவலனும் கண்ணகியும் கவுந்தியடிகளின் துணைகொண்டு
மதுரை சேர்கின்றனர். கண்ணகியின் காற்சிலம்பை விற்பதற்காகக்
கோவலன் மதுரை நகர்க்குள் புகுகின்றான். ஆங்கு வஞ்சகப் பொற்
கொல்லன் ஒருவன், தான் பாண்டிய மன்னனின் அரண்மனையிலி
ருந்து திருடிய சிலம்பை மறைப்பதற்காக, கோவலனின் கையிலிருந்த
சிலம்பே அரண்மனைச் சிலம்பு என்று அரசனிடம் தந்திரமாகக் கூறு
கிறான். அரசனும் ஆய்ந்தோய்ந்து பாராமல், விதி மதியை மயக்கிய
காரணத்தால், ஏவலரை அழைத்து, ‘கொன்றச் சிலம்பு கொணர்க’
என்று ஏவுகிறான். கோவலன் கையில் சிலம்பொன்று இருப்பதைக்
கண்ட ஏவலன் ஒருவன், கோவலன் சிலம்பு திருடிய கள்வனே என்று
கருதித் தன் கைவாளால் கோவலனை வெட்டி வீழ்த்திவிடுகிறான்.
கோவலன் கொலையுண்ட செய்தி இடைச் சேரியின்கண் தங்கியிருந்த
கண்ணகிக்குத் தெரிகிறது. உடனே அவள் பொங்கி எழுந்து சூரிய
தேவனைப் பார்த்து வினவுகிறாள். அவளுடைய வினாவையும், சூரிய
பகவான் கூறிய விடையையும் இளங்கோவடிகள்,

“பாய்திரை வேலிப் படுபொருள் நீயறிதி
காய்கதர்ச் செல்வனே கள்வனே என்கணவன்?
கள்வனே அல்லன் கருங்கயற்கண் மாதராய்
ஒள்ளரி உண்ணும்இவ் ஓர்என்றது ஒருகுரல்”

என்கின்றார். கண்ணகி சூரிய தேவனைப் பார்த்து, ‘எரிக்கின்ற கதிர்
களையுடைய சூரிய தேவனே! பாய்கின்ற அலைகளையுடைய கடலால்
குழப்பட்ட இவ்வுலகில் நடக்கின்ற நிகழ்ச்சிகளையெல்லாம் நீ நன்கு
அறிவாய். உனக்குத் தெரியாமல் இந்நிலவுலகில் எதுவும் நடை
பெறுது. சூரிய பகவானே! என் கணவன் கள்வனோ? சொல்!’ என்று
வினவினாள். உடனே சூரிய தேவன், ‘அசரீரியாக வானத்திலிருந்து,
‘கரிய கயல் போலும் கண்களையுடைய கண்ணகியே! உன் கணவன்
கள்வன் அல்லன். அவனைக் கள்வன் என்று கூறிக் கொலை செய்த
இவ்வுரைத் தீ எரித்துவிடும்’ என்று குரல் கொடுத்தார். கண்ணகி
யாகிய கற்புத் தெய்வத்தின் வினாவிற்கு உடனடியாக விடை கொடுத்
தார் சூரிய பகவான். இவ்வாறு செல்கின்றது சிலப்பதிகாரக் கதை.
ஆகவே, சூரிய தேவன் உலகில் நிகழும் குற்றங்களையும், அநீதிகளையும்,
அநியாயங்களையும் எடுத்துச் சொல்லி வந்த செய்தி தெரிகிறது.

இவ்வாறு உலகில் நிகழும் எல்லாவற்றையும் கண்டு, உண்மையை எடுத்துரைக்கும் சூரிய பகவானைச் சாட்சியாக வைத்துச் சத்தியம் செய்கின்ற வழக்கம் நம் நாட்டில் உண்டு. பாண்டவர்கள் பன்விரண்டு ஆண்டுகள் காட்டில் திரிந்துவிட்டு, ஓராண்டு காலம் அஞ்ஞாதவாசம் என்னும் மறைந்து வாழும் வாழ்க்கையை மேற்கொண்டுவிட்டு வந்தபிறகும் அவர்களுக்குரிய நாட்டைத் திருப்பித் தர மறுத்துவிட்டான் துரியோதனன். எனவே, பாண்டவர்கள் கண்ணபிரானைத் துரியோதனனிடம் தூதாக அனுப்பினர். தூது செல்வதுபோல் சென்று, பாண்டவர்களைக் காப்பதற்கு வேண்டிய பல காரியங்களைச் செய்து முடித்துத் திரும்பும் திட்டத்துடன் தான் கண்ணபிரான் தூது சென்றார். அவருடைய திட்டங்களில், துரோணச்சாரியாரின் மகனாகிய அசுவத்தாமனை மித்திரபேதம் செய்வதும் ஒன்றாகும். அசுவத்தாமாவோ சிரஞ்ஜீவி; ஈடு இணையற்ற மாபெரும் வீரன் அவன். அத்தகைய அசுவத்தாமன் கௌரவர் படைக்குத் தலைமை தாங்கிப் போரை நடாத்தினால் பாண்டவர்க்கு வெற்றி கிடைத்தல் அரிது. இதனைத் திருவுள்ளத்தில் கொண்ட கண்ணபிரான் அந்த அசுவத்தாமனுக்குத் துரியோதனன் படைத் தலைமை தராதிருத்தற்காக ஒரு சூழ்ச்சி செய்தார். அசுவத்தாமனின் மீது துரியோதனனுக்கு ஐயம் உண்டாகுமாறு செய்துவிட்டால், துரியோதனன் அசுவத்தாமனை நம்பிப் படைத் தலைமை வழங்க மாட்டான். இதனை நினைவிற்கொண்ட கண்ணபிரான், துரியோதனனின் சபையிலிருந்து வெளியே வந்தவுடன், அசுவத்தாமனை வெளியே அழைத்தார். அவனும் உடனே கண்ணபிரானை நோக்கி வந்தான். அவ்வளவில் கண்ணபிரான் வேண்டுமென்றே தமது கையில் அணிந்திருந்த கணையாழியைத் தரையில் நழுவ விட்டார். மோதிரம் தரையில் நழுவி விழுந்தது. அதனைக் கண்ட அசுவத்தாமன் உடனே குனிந்து தரையில் கிடந்த மோதிரத்தை எடுத்துக் கண்ணபிரானிடம் நீட்டினான். ஆனால் கண்ணபிரான் அந்த மோதிரத்தைக் கையில் வாங்காமலேயே வேண்டுமென்றே, 'அசுவத்தாமா! அதோ பார்! வானத்தைப் பார்த்தாயா! சூரியனைச் சுற்றி ஊர்கோள் அஃதாவது பரிவட்டம் அமைந்திருக்கிறதே!' என்றார். அசுவத்தாமனும் வானத்தே சூரியனைப் பார்த்து வியந்துவிட்டு, பின்பு தான் கையில் எடுத்த மோதிரத்தை கண்ணபிரானிடம் கொடுத்தான். இந்நிகழ்ச்சியைக் கண்ணுற்ற துரியோதனன் முதலியோர், பூமி தேவியும், வானில் உள்ள சூரிய பகவானும் சாட்சியாக அசுவத்தாமன் மோதிரத்தைத் தொட்டுச் சத்தியம் செய்து கொடுத்து விட்டான் என்று எண்ணினார். இச்செய்தியை வில்லிபுத்தூரார்,

“வரித்தா மரைக்கண் திருநெடுமால்
வான்வாய் னோக்க வரிவிற்கைப்
பரித்தா மாவும் ஆழியுடன்
பரிதி வடிவம் தீர்ப்பார்த்தான்

கிரித்தாழ் கவிகைக் கருங்கன்வன்
 கிளர்நூல் முனிவன் மைந்தனையும்
 பிரித்தான் அவனும் சூறற்றான்
 என்ருர் இருந்த பேரவையோர்”

[விற்கைப் பரித்தாமா-அசுவத்தாமா. ஆழி-மோதிரம். பரிதி-சூரியன். கிரி-கோவர்த்தன மலை. கவிகை-குடை. முனிவன் மைந்தன்-துரோணசாரியாரின் மகனாகிய அசுவத்தாமா. சூள்-சபதம், சத்தியம்.]

என்று பாடியுள்ளார். இஃது எதனைக் காட்டுகிறது? சூரியபகவானைச் சாட்சியாக வைத்துச் சத்தியம் செய்யும் பழக்கம் அக்காலத்தில் இருந்தது என்னும் உண்மையை அன்றோ?

அக்காலத்தில் சூரியனுடைய நகர்ச்சியைக் கொண்டு நேரம் அறியும் பழக்கம் இருந்தது; ஒரு நாளின் பகல் 12 மணி நேரத்தை எட்டு விற்கிடைகளாகப் பிரித்திருந்தனர். ஒரு விற்கிடைக்கு ஒன்றரை மணி நேரம் என்றும், பகல் பன்னிரண்டு மணி நேரத்தை எட்டு விற்கிடைகளாகப் பிரிக்கலாம் என்றும் அவர்கள் கருதினர். இச்செய்தியை வில்லி பாரதம் நமக்குப் புலப்படுத்துகிறது. கௌரவர்களுக்கும் பாண்டவர்க்கும் குருசுஷுத்திரத்தில் போர் நடைபெற்றது. அந்தப் பாரதப் போரின் பதினேழாவது நாளில் கௌரவர்க்குப் படைத் தலைவனாக இருந்தவன் சூரிய குமாரனாகிய கன்னன். அருச்சுனனுடைய அம்புகள் கன்னனின் உடலைச் சல்லடைக் கண்களாகத் தொனைத்துவிட்டன. எனினும், கன்னனுடைய உயிர் பிரியவில்லை. அதுவரை கன்னன் செய்த புண்ணியமே அவனுயிர் பிரியாமல் காத்து நின்றது. இதனை அறிந்தார் கண்ணபிரான். அன்று சூரியன் மறைவதற்கு முன்பு அருச்சுனனைக் கொண்டு கன்னனைக் கொல்விக்க வேண்டும் என்பது அவரது திட்டம். உடனே அவர் ஒரு தந்திரம் செய்ய விரும்பினார். அந்தணர் உருக்கொண்டு கன்னனை அடைந்து, அவனது புண்ணியப் பயனையெல்லாம் தானமாகப் பெற்றுவிட்டால், கன்னன் உயிர் விரைவில் நீங்கிவிடும் என்று அவர் கருதினார். அந்நிலையில் அவர் வானத்தை நோக்கினார். சூரியன் மறைவதற்கு இன்னமும் இரண்டு விற்கிடைகளே உள்ளன என்பதை அறிந்தார். அஃதாவது மூன்று மணி நேரம்தான் உள்ளது என்பது அவருக்குப் புலப்பட்டது. எனவே அவர், போரைச் சற்றே நிறுத்துமாறு அருச்சுனனிடம் கூறிவிட்டு, அந்தணர் உருவம் கொண்டு, சூரியனது மகனாகிய கன்னனை அடைந்தார். இச்செய்தியை வில்லிபுத்தூரார்,

“அத்தவெற்பு இரண்டு விற்கிடை எனப்போய்

ஆதவன் சாய்தல்கண் டருளி

முத்தருக் கெல்லாம் மூலமாய் வேத
முதற்கொழுந் தாகிய முதல்வன்
சித்திரச் சிலைக்கை விசயனைச் செருநீ
ஒழிகெனத் தேர்மிசை நிறுத்தி
மெய்த்தவப் படிவ வேதிய னாகி
வெயிலவன் புதல்வனை அடைந்தான்''

[அத்தவெற்பு-அஸ்தமன கிரி. இரண்டு விற்கிடை-மூன்று மணி நேரம். ஆதவன்-சூரியன். முதல்வன்-கண்ணபிரான். விசயன்-அருச்சுன். செரு-போர். படிவம்-வேடம். வேதியன்-அந்தணன். வெயிலவன் புதல்வன்-சூரியனுடைய மகனாகிய கன்னன்.]

என்னும் பாடலில் விளக்கியுள்ளார். சூரியனுடைய கதியை அஸ்தாவது சூரியனுடைய இடத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு மணியைக் கணக்கிடும் வழக்கம் அக்காலத்தில் இருந்தது என்பதை நாம் இந்தப் பாடலிலிருந்து அறியலாம்.

சூரியனைக் கடவுளாகக் கருதி வழிபட்டதோடல்லாமல், சூரிய விடமிருந்தே மக்கள் இனம் தோன்றியது என்னும் ஒரு கருத்தும் இன்று பேசப்படுகிறது. சூரியவிடமிருந்து உற்பத்தியாகி வளர்ந்த வம்சத்தைச் சூரிய வம்சம் என்று அக்காலத்தில் குறிப்பிட்டனர். 'இரவி குல திலகன்' என்று ஸ்ரீ ராமச்சந்திரமூர்த்தி சுட்டப்படுகிறார். 'இரவி' என்றால் சூரியன். சூரிய குலத்திற்குத் திலகம்போல் விளங்கினாராம் ஸ்ரீ ராமபிரான். சூரிய வம்சம் வாய்மைக்கும் நேர்மைக்கும் பெயர் பெற்ற வம்சம் என்று கம்பர் கூறுகிறார். தூய்மை வாய்ந்த சூரிய வம்சத்தவர்கள் பழி பாவங்களுக்கு அஞ்சி நடப்பர் என்றும் அவர் கூறுகிறார். ஸ்ரீ சீதாபிராட்டியாரை ராவணன் தனது இலங்கையில் இருந்த அசோக வனத்தில் சிறை வைத்துவிட்டான். சிறையிலிருந்த செல்வியாகிய பிராட்டியார் அந்த அசோக வனத்தில் இருக்கும்பொழுது ஸ்ரீ ராமச்சந்திரமூர்த்தியின் கல்யாண குணங்களையெல்லாம் எண்ணி எண்ணிப் பார்த்து, இத்தகைய மூர்த்தி தம்மைச் சிறையிலிருந்து மீட்டுச் செல்ல வருவாரோ மாட்டாரோ என்றெல்லாம் பலவாறு சிந்திக்கிறார். அவர் தவறாமல் வந்து தம்மை மீட்டுச் செல்வார் என்று பிராட்டியார் முடிவுக்கு வருகிறார். அவர், 'ஸ்ரீ ராமபிரான் சூரிய குலத்தில் பிறந்தவர். அக் குலத்தில் பிறந்தவர்கள் பழி தரும் செயல்களைச் செய்யமாட்டார்கள்; பழிக்கு அஞ்சி, சூரியகுலப் பெருமையை நிலைநாட்ட முற்படுவார்கள். எனவே, அப்பெருமான் தம் குலப்பெருமையை எண்ணி, மீட்டுச் செல்லாவிடில் வரும் பழியையும் கருதித் திண்ணமாய் இலங்கைக்கு வந்து நம்மை மீட்டுச் செல்வார்' என்று கருதி, அப்பெருமான் வரும் வழிமேல் விழி வைத்துக்கொண்டிருந்தார். இச்செய்தியைக் கம்பர்,

“அரிது போகவோ விதிவலி கடத்தல் என்று அஞ்சிப்
பரிதி வானவன் குலத்தையும் பழியையும் பாராச்
சுருதி நாயகன் வரும்வரும் என்பதோர் துணிவால்
கருதி மாதிரம் அனேத்தையும் அளக்கின்ற கண்ணான்”

[உயிர் விடுவோம் என்றால், விதி வலி பெரிது என்று அச்சத்
துடன் இருந்தார் பிராட்டியார். பரிதி வானவன்-சூரிய தேவன்.
பாரா-பார்த்து, எண்ணி. சுருதி நாயகன்-வேதங்களுக்குத் தலைவ
னாகிய ஸ்ரீ ராமபிரான். மாதிரம்-திசை.]

என்னும் பாடலில் புலப்படுத்துகின்றார். இப்பாடலிலிருந்து சூரிய
வம்சத்தில் தோன்றிய செம்மல் ஸ்ரீ ராமச்சந்திரமூர்த்தி என்னும்
உண்மையை நாம் நன்கு அறியலாம்.

இனி, நம் தமிழ்நாட்டை ஆண்ட முடியுடைய மூவேந்தர்களுள்
சோழர்கள் சூரிய வம்சத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று சொல்லப்
படுகின்றனர். நம் நாட்டில் ‘ஒட்டக்கூத்தன் பாட்டுக்கு இரட்டைத்
தாழ்ப்பான்’ என்னும் பழமொழி வழங்கி வருகிறது. குலோத்துங்க
சோழ மன்னனது அவைக்களப் புலவராக விளங்கியவர் ஒட்டக்
கூத்தர் என்னும் புலவர். சோழ மன்னன் அவரிடத்தில் பெருமதிப்பு
வைத்திருந்தான். சோழனின் மனைவி பாண்டிய மரபைச் சேர்ந்தவள்.
பாண்டி நாட்டுப் புலவராகிய புகழேந்திப் புலவரும் அந்த அம்மையா
ருடன் சோழ நாட்டுக்கு வந்திருந்தார். சோழ நாட்டுப் புலவராகிய
ஒட்டக்கூத்தருக்கும் பாண்டி நாட்டுப் புலவராகிய புகழேந்திக்கும்
புலமைக் காய்ச்சல் ஏற்பட்டது. ஒட்டக்கூத்தரின் தூண்டுதலால்
சோழ மன்னன் புகழேந்தியாரைச் சிறையில் அடைத்துவிட்டான்.
அதனால் சோழ நாட்டு அரசிக்குக் கோபம் வந்துவிட்டது. அவள்
தன் கணவன்மீது ஊடல் கொண்டு, தனது அந்தப்புரத்துக் கதவைத்
தாழிட்டுக் கொண்டுவிட்டாள். அவளது ஊடலைத் தணிப்பதற்காக
மன்னன் ஒட்டக்கூத்தரை அரசியின் அந்தப்புரத்துக்கு ஏவினான்.
புலவரும் அரசியினிடம் தூதாக வந்தார். அந்தப்புரத்துக் கதவு
மூடப்பட்டு உப்புறமாகத் தாழிடவும் பட்டிருந்தது. புலவர் வெளிப்
புறம் நின்றவாறு, ‘அரசியே! புலவராகிய நான் உன்னை இனி
வேண்டிக்கொள்ளத் தேவையில்லை. தாமரையிலிருக்கும் தேன்
போன்ற இன்சொல்லினையுடைய இலக்குமி போல்பவள் நீ. உன்
கைகள் தாமரை மலர்கள். அரசனோ சூரியகுலத்தில் தோன்றிய
தலைவன். சூரியன் உதித்தவுடன் தாமரை மலரும் அன்றோ? அதற்
கேற்ப, சூரியகுல திலகனாகிய சோழ மன்னன் உன் அந்தப்புர
வாயிலில் வந்து நின்றால், உன் கையாகிய தாமரை தானாகவே
கதவைத் திறந்துவிடும். சூரியனைக் கண்டவுடன் தாமரை மலர்வது
போல, சூரியகுல மன்னன் வந்தால் உன் கையாகிய தாமரை
கதவைத் திறந்து மலர்ந்து நிற்கும்’ என்று பொருள்பட,

“நாளே இனியுள்ளே வேண்டுவ தில்லை நளினமலர்த்
தேனே கபாடம் திறந்திடு வாய்திற வாவிடிலோ
வாளே றனைய இரவிகு லாதிபவன் வாயில்வந்தால்
தாளே திறக்கும்நின் கையித முாகிய தாமரையே”

[நளின மலர்-தாமரை மலர். கபாடம்-தாழ்ப்பாள். ஏறு-இடி.
இரவிகுலாதிபவன்-சூரியகுலத்துத் தலைவனாகிய சோழ மன்னன்.]
என்னும் பாடலைப் பாடினார். இப்பாடலைக் கேட்ட அரசியின் கோபம்
அதிகமாகிவிட்டது. உடனே அவள் உட்புறமாக மற்றொரு தாழ்ப்
பாளையும் போட்டுக்கொண்டாள். இப்படிச் செல்கிறது கதை.
இக்கதையைப் பின்பற்றித்தான் ‘ஒட்டக்கூத்தன் பாட்டுக்கு
இரட்டைத் தாழ்ப்பாள்’ என்னும் பழமொழி வந்தது. ஒட்டக்
கூத்தன் பாடலில் குலோத்துங்க சோழன் ‘இரவிகுலாதிபவன்’
என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளான். எனவே, சோழ மன்னர்கள்
சூரியகுலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்னும் உண்மையை நாம்
இச்செய்தியிலிருந்து அறியலாம்.

தெய்வங்களுக்கு உவமையாகச் சூரியனைக் குறிப்பிடும் வழக்கம்
நம் நாட்டில் உண்டு. தமிழ் இலக்கியத்தில் உள்ள பத்துப் பாட்டு
என்னும் நூலுள் முதற்பாட்டு திருமுருகாற்றுப்படை என்பதாகும்.
முருகப் பெருமானிடத்தே அடியவர்க்கையெல்லாம் ஆற்றுப்படுத்தும்
நூல் அது. ‘ஆற்றுப்படை’ என்றால் ‘வழிசொல்லி விடுத்தல்’ என்
பது பொருள். ஆறு என்னும் சொல் வழியைக் குறிக்கும். படை
என்னும் சொல் ‘படுத்தல்’ அல்லது ‘விடுத்தல்’ என்று பொருள்
படும். முருகப் பெருமானின் அருளைப் பெற்ற ஒருவர், மற்றவர்
களுக்கு அவ்வருளை எடுத்துச் சொல்லி, அம்முருகப் பெருமானி
டத்தே சென்று, அவரது அருளைப் பெறுமாறு கூறும் கருத்தினைத்
தன்னகத்தே கொண்டது திருமுருகாற்றுப்படை. அந்நூலை
இயற்றிய புலவர் பெருந்தகையார் நக்கீரர். அவர் முருகப் பெருமா
வின் தோற்றத்துக்கு நூலின் தொடக்கத்திலேயே உவமை காட்டு
கிறார். தெய்வப் பேரொளி வீச முருகப் பெருமான் நீல மயில்மீது
தோன்றுதலை மனக்கண்ணால் கண்ட நக்கீரர், அக்காட்சிக்கு உவமை
யாகக் காலை நேரத்தில் நீலக் கடவிடத்தே சூரியன் உதயமாகும்
காட்சியைக் காட்டுகிறார்:

“உலகம் உவப்ப வலனேர்பு திரிதரு
பலர்புகழ் ஞாயிறு கடற்கண் டாஅங்கு”

[உலகம்-உலகத்து உயிர்கள். உவப்ப-மகிழ. ஏர்பு-எழுந்து.
ஞாயிறு-சூரியன். கண்டாங்கு-கண்டாற்போல.]
என்று தொடங்குகிறது திருமுருகாற்றுப்படை. உலகத்தில் உள்ள
எல்லா ஜீவராசிகளும் மகிழும்படியாக, வலப்புறமாக எழுந்து

திரிகின்றதாம் சூரியன். பலரால் புகழப்படுகின்ற அச்சூரியன் நீலக் கடலிடத்தே தோன்றுகிறதாம். அவ்வாறு தோன்றுதலைப் போல் நீல மயில்மீது முருகப்பெருமான் தோன்றுகிறாராம்! எப்படிப்பட்ட கற்பனை! முருகப் பெருமானுக்கு உவமை சூரியன்! இவ்வுவமையால் சூரிய பகவானுக்குத்தான் எவ்வளவு பெருமை! எவ்வளவு பொருத்தமான உவமை!

முருகப் பெருமானுக்குச் சூரியன் உவமையாகக் காட்டப் பட்டது திருமுருகாற்றுப்படையில். மணிமேகலை என்னும் பெருங் காப்பியத்தில் புத்த தேவரைச் சூரியனாகவே உருவகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. புத்த தேவரைச் சூரியன் என்றே அந்நூல் குறிப்பிடுகின்றது. புத்த தேவர் 'புத்த ஞாயிறு' என்று சுட்டப்படுகின்றார். காப்பியத் தலைவியாகிய மணிமேகலைக்கு அறவணவடிகள் புத்த தேவர் தோன்றும் காலம் பற்றியும் அக்காலத்தே நல்லவை நிகழும் என்பதைப் பற்றியும் விளக்கமாகக் கூறுகிறார். அவ்வாறு கூறுங்கால்,

“புத்த ஞாயிறு தோன்றுங் காலைத்
திங்களும் ஞாயிறும் தீங்குரு விளங்கத்
தங்கா நாண்மீன் தகைமையின் நடக்கும்
வானம் பொய்யாது மாநிலம் வளம்படும்
ஊனுடை உயிர்கள் உறுதுயர் காண
வளிவலம் கொட்கும் மாதிரம் வளம்படும்
நளியிரு முந்நீர் நலம்பல தருஉம்
கறவைகன்று ஆர்த்திக் கலநிறை பொழியும்
பறவை பயன்துயத்து உறைபதி நீங்கா
விலங்கும் மக்களும் வெருஉப்பகை நீங்கும்
கலங்கஞர் நரகரும் பேயும் கைவிடும்
கூனும் குறளும் ஊழும் செவிடும்
மாவும் மருளும் மன்னுயிர் பெருஅ”

[புத்த ஞாயிறு-புத்தராகிய சூரியன். திங்கள்-சந்திரன். நாண்மீன்-நட்சத்திரம். வானம்-மழை. காண-காணமாட்டா. வளி-காற்று. கொட்கும்-வீசும். மாதிரம்-திசை. நளி-செறிந்த. இரு-பெரிய, கரிய. முந்நீர்-கடல். கறவை-பசு. ஆர்த்தி-ஊட்டி. பதி-இருப்பிடம். வெருஉப்பகை-நடுக்கும் பகை. அஞர்-துன்பம். மருள்-மயக்கம், பித்து]

என்று அமைத்துள்ளார். புத்தராகிய சூரியன் இவ்வுலகில் தோன்றும் காலத்தே எல்லாவிதமான நன்மைகளும் உண்டாகுமாம். சூரியனும் சந்திரனும் திங்கின்றி ஒளி தருமாம்; நட்சத்திரங்கள்

தத்தம் கதிகளில் இயங்குமாம் ; மழை தவறாமல் பொழியுமாம் ; பூமியில் வளப்பம் இருக்குமாம் ; உயிர்களுக்கு எத்தகைய துயரமும் வராதாம் ; காற்று முறைப்படி வீசுமாம் ; திசைகளெல்லாம் பசுமையாக இருக்குமாம் ; கடல்வளம் பெருகுமாம் ; பசுக்கள் தம் கன்றுகளுக்கு நிறையப் பால் தருவதுடன், கறக்கும் மக்களுக்கும் பாத்திரங்கள் வழியவழியப் பால் தருமாம் ; பறவைகள் இன்பமாக வாழுமாம் ; மிருகங்களும் மக்களும் பகை நீங்கி வாழுமாம் ; நரகரும் பேயும் ஒடிவிடுமாம் ; மக்களுக்குள் கூனரும், குட்டையும், ஊமையும், செவிடரும், மடையரும், பித்தரும் இருக்கமாட்டார்களாம். இவ்வாறு வர்ணிக்கின்றார் மணிமேகலைக் காப்பியத்தின் ஆசிரியராகிய மதுரைக் கூலவாணிகன் சாத்தனார். அவர் புத்த தேவரைச் சூரியனாகவே உருவகப்படுத்தியுள்ள பான்மை அறிந்து இன்புறத் தக்கது.

சூரிய பகவானின் நகர்ச்சி, இடைவிடாமல் நிகழ்வது; அநாதி காலந்தொட்டு நடப்பது. அவரது இயக்கத்தை யாரும் தடை செய்யமாட்டார்கள் ; தடை செய்யவும் முடியாது. அது தடைப்பட்டால் உலகம் நடக்காது ; உலகத்தில் எச்செயலும் நடைபெறாது. ஸ்ரீ கண்ணபிரான் பாரதப் போர் நடந்த காலத்தில் சிறிது நேரம் சூரியனைத் தமது சக்ராயுதத்தால் மறைத்தார் என்று மகாபாரதம் கூறுகிறது. பதின்மூன்றாவது நாட்போரில் அருச்சுனனின் மகனாகிய அபிமன்யு இறந்துபட்டான். துரியோதனன் படையைச் சேர்ந்த வர்கள் அநியாயமாக மறப்போர் புரிந்து அவனைக் கொன்றுவிட்டனர். பகைவர் வகுத்திருந்த சக்கரவியூகப் படையின் நடுவில் அபிமன் தனித்து அகப்பட்டுக்கொள்ள நேர்ந்துவிட்டது. கன்னன் அபிமனின் தேரையும், தேர்க்குதிரைகளையும் அழித்து, வில்லையும் ஒடித்தான். எனவே, அபிமன் தரையில் நின்று வாட்போர் செய்தான். வாட்போர் செய்த அச்சிறுவனுடைய வாளேந்திய கையைத் துரோணர் அநியாயமாக அம்பு தொடுத்து அறுத்து வீழ்த்தினார். வாட்போர் புரியும் சிறுவனுடன் விற்போர் புரிந்தது அநியாயம்தானே! ஒற்றைக் கையுடன் உருளைப்படையை ஏந்திப் போர் செய்துவந்த அபிமன்னுவைச் சயத்திரதன் தண்டாயுதத்தால் தாக்கினான். அந்த ஆயுதம் சிவபிரான் தந்ததாகும். அவ்வாறு தாக்கப்பட்டதால் அபிமன் இறந்துபட்டான். இவ்வாறு கற்பனை செய்துகூடப் பார்க்கமுடியாத விதத்தில் அக்கிரமமாகப் போர் செய்து கௌரவர்கள் அபிமனைக் கொன்றனர். இதனால் கொதிப்படைந்த அருச்சுனன் மறுநாள் சூரியன் மறைவதற்குள் சயத்திரதனைக் கொன்றுவிடுவதாகச் சபதம் செய்தான். அருச்சுனன் செய்த சபதத்தை வில்லிபுத்தூரார்,

“சிந்துபதி யாகிய செயத்திரத னைத்தேர்
உந்தமரில் னானைஉரு மேறென உடறரு

அந்திபடும் அவ்வளவின் ஆவிகவ ரேனேல்
வெந்தழலில் வீழ்வன்இது வேதமொழி என்றான்."

தன்திரு மைந்தனை மௌலி துணித்த
சயத்திர தன்தனைவான்
வென்றிகொன் காவலர் காவல் மிகுப்பினும்
வெயிலவன் வீழ்வதன்முன்
கொன்றிடு வேன்அது தப்பின் அருங்கனல்
ஊடுகு தித்துடுவேன்
என்று மொழிந்தான் வாழ்கயி லாயமும்
எய்தினன் வில்விசயன்"

[சிந்துபதி-சிந்து நாட்டரசன். உரும் ஏறு என-இடியைப் போல். உடற்று-போரிட்டு. அந்திபடும் அவ்வளவின்-சூரியன் மறைந்து இருள் வருவதற்குமுன். ஆவி-உயிர். கவரேனேல்-கவர வில்லையென்றால். தன் திருமைந்தன்-தனது அழகிய மகனாகிய அபிமன். மௌலி-தலை. காவலர்-அரசர். வெயிலவன்-சூரியன். வீழ்வதன்முன்-மறைவதற்குமுன். கனல் ஊடு-தீயின் நடுவில். வில்விசயன்-வில்லில் வல்ல வீரனாகிய அருச்சுனன்]

என்னும் பாடல்களில் விளக்கியுள்ளார். இவ்வாறு சயத்திரதனை மறுநாள் சூரியன் மறைவதற்குமுன் கொன்றுவிடுவதாக அருச்சுனன் சபதம் செய்த பான்மையை அறிந்த துரியோதனன் அந்தச் சயத்திரதனை மறுநாட் போரில் எங்ஙனமேனும் காப்பாற்றத் திட்டமிட்டான். எனவே, அவன் சயத்திரதனைப் பதினான்காம் நாட் போரில் நிலவறை ஒன்றில் யாருக்கும் தெரியாமல் மறைத்துவைத்து விட்டான். அருச்சுனன் எவ்வளவு கடுமையாகப் போர் செய்தும் சயத்திரதன் இருக்கும் இடத்தைக் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. மாற்றி மாற்றி ஒவ்வொருவராகப் போர் செய்துகொண்டேயிருந்தனர். ஆனால், சயத்திரதன் இருந்த இடம் அருச்சுனனுக்குத் தெரிய வில்லை. அருச்சுனன் சயத்திரதனை அங்குமிங்கும் தேடிக்கொண்டிருந்தான். பொழுதோ ஏறிக்கொண்டிருந்தது. இந்நிலையைக் கவனித்தார் ஸ்ரீ கண்ணபிரான். உடனே அவர் தமது சக்கரப் படையை ஏவிச் சூரியனை மறைத்துவிட்டார். சூரியன் இவ்வாறு மறைக்கப்படவே, அந்தி இருள் எங்கும் பரவலாயிற்று. இரவு வந்து விட்டது என்று எண்ணிய துரியோதனன், அருச்சுனனது சபதம் நிறைவேறவில்லை என்னும் மகிழ்ச்சியுடன், நிலவறையில் மறைத்து வைக்கப்பட்டிருந்த சயத்திரதனை அழைத்துக்கொண்டு வெளியே வந்தான். அவ்வாறு அவன் வெளிப்பட்டவுடன் அவன்மீது அம்பினை ஏவிக் கொல்லுமாறு அருச்சுனனுக்கு ஸ்ரீ கண்ணபிரான்

கூறினார். அருச்சுனனும் அவ்வாறே அம்பினை விடுத்துச் சயத்திர தனைக் கொன்றுவிட்டான். 'அருச்சுனன் தான் செய்த சபதம் தவறிவிட்டான். சூரியன் மறைவதற்குள்தானே சயத்திரதனைக் கொல்வேன் என்று அருக்கனன் சபதம் செய்தான்? சூரியன் மறைந்த பிறகு கொன்ற செயல் தகாது' என்று துரியோதனன் படையில் பெருங்குரல்கள் எழுந்தன. அவ்வளவில் ஸ்ரீ கண்ணபிரான், சூரியனை மறைத்திருந்த தம் சக்ராயுதத்தைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொண்டார். சூரியனும் தன் கதிர்களுடன் விளங்கினான். சூரியன் மேற்குத் திசையில் மறைவதற்குப் பின்னும் சிறிது பொழுது இருந்தது. ஸ்ரீ கண்ணபிரானது மாயையால் இவ்வாறு நிகழ்ந்தது. இந்த அற்புத மாயையை வில்லிபுத்தூரார்,

“பாராழி அவலம்அறப் பாண்டவர்தம்
இடர்தீரப் பார்த்தன் வாழப்
பேராழி அணைதுயிலும் பெருமிதமும்
உடன்மறந்து பிறந்த மாயோன்
ஓராழி எழுபரித்தேர் உடையானை
மாயையினால் ஒழிக்கத் தன்னைக்
கூராழி பணித்தலும்அக் களம்போலச்
சிவந்தனஅக் குடபால் எங்கும்”

“முன்பட்டான் அருக்கன்என வெளிப்பட்டான்
வெளிப்பட்டு முடிவில் சிந்து
மன்பட்டான் மாமாயன் மாயம்இதென்று
அறியாமல்”

“அன்னபொழுது எம்பெருமான் பணிகொண்ட
கூடராழி அகற்ற நோக்கின்
இன்னமொரு பனைத்துணைப்போழ்து உண்டெனநின்
றனன்எழுபேர் இவுளித் தேரோன்”

[அவலம்-துயரம், கீழ்நிலை. இடர்-துன்பம். பார்த்தன்-அருச்சுனன். பேர் ஆழி-பெருங்கடல். அணை-ஆதிசேஷனாகிய படுக்கை. மாயோன்-ஸ்ரீ கண்ணபிரான். ஓர் ஆழி-ஒற்றைச் சக்கரம். எழுபரி-ஏழு குதிரைகள். ஓர் ஆழி எழுபரித்தேர் உடையான்-ஒற்றைச் சக்கரமும், ஏழு குதிரைகளும் கொண்ட தேரினை உடையவனாகிய சூரியன். ஒழிக்க-மறைக்க. கூர்ஆழி-கூரிய சக்கராயுதம். பணித்தலும்-ஏவியவுடன். குடபால்-மேற்குத் திசை.

பட்டான்-மறைந்தான். அருக்கன்-சூரியன். சிந்துமன்-சிந்து நாட்டு அரசனாகிய சயத்திரதன். பட்டான்-இறந்தான்.

எம்பெருமான்-எம் தலைவராகிய ஸ்ரீ கண்ணபிரான். பணி-கட்டளை. சுடர்ஆழி-ஒளி பொருந்திய சக்கரப்படை. பனைத்துணைப் போழ்து-பனைமரத்தின் உயர்வுள்ள நேரம். எழு-ஏழு. இவுளி-குதிரை.]

என்றெல்லாம் விளக்கிப் பாடியுள்ளார். இங்ஙனம் கடவுளின் மாயையால் சூரியன் மறைந்த செய்தியைப் புராணங்கள் கூறுகின்றனவேயொழிய, சூரியன் தனது இயக்கத்தை எப்பொழுதும் மாற்றிக் கொண்டதேயில்லை. எது நடந்தாலும், என்ன நேர்ந்தாலும் சூரியனுடைய இயக்கம் தடைபடுவதேயில்லை. கற்புடைய பெண்ணாகிய நளாயினி இட்ட கட்டளையால் ஒரு முறை சூரியன் உதயமாகவில்லையென்றும், அதனால் எல்லோருக்கும் பெருந்துன்பம் உண்டாயிற்று என்றும், தேவர்களும், மூவர்களும், முனிவர்களும் வேண்டிக்கொண்டு, அக்கற்புக்கரசியின் குறையை நீக்கியபின்பு அவன் சூரியன் உதிப்பதற்கு அனுமதி கொடுத்தான் என்றும் புராணக் கதை உண்டு. இதிலிருந்து சூரியன் உதிக்கவில்லையென்றால் யாராலும் உயிர் வாழமுடியாது என்னும் உண்மையை நாம் உணரலாம்.

சூரியனுடைய அம்சமாக உலகில் தோன்றிய இரு புதல்வர்களைப்பற்றி நம் நாட்டு இதிகாசங்கள் கூறுகின்றன. ராமபிரானுக்கு உடன்பிறந்த தம்பிபோல் இருந்து உதவியவன் சுக்கிரீவன். வானரர் தலைவனாகிய அவன் சூரியனுடைய மகன் ஆவான். துரியோதனனுக்கு உற்ற துணையாக இருந்த கன்னன் சூரியனுடைய மகனே. பாண்டவர் ஐவரும் பிறப்பதற்கு முன்பு அவர்களது தாயாகிய குந்தி தேவிக்குச் சூரிய பகவானின் அம்சமாகத் தோன்றியவன் கன்னன். இவ்விரண்டு இதிகாசங்களிலும் வியக்கத்தக்க ஓர் அதிசய நிகழ்ச்சியைக் காணலாம். சுக்கிரீவன் சூரியனின் மகன். அவனது அண்ணனாகிய வாலியோ இந்திரனின் மகன். இந்திரன் மகனாகிய வாலி மூத்தவன். சூரியன் மகனாகிய சுக்கிரீவன் இளையவன். பாரதக் கதையிலோ சூரியன் மகனாகிய கன்னன் மூத்தவன். இந்திரன் மகனாகிய அருச்சுனன் இளையவன். ராமாயணக் காப்பியத்தில் சூரியன் மகனாகிய சுக்கிரீவன் இந்திரன் மகனாகிய வாலி அஃதாவது தன் அண்ணன் இறப்பதற்குக் காரணமாக இருந்தான்; தன் அண்ணனுடன் போர் செய்துகொண்டிருக்கும்போது, ராமபிரானைக் கொண்டு அம்பினை ஏவச் செய்து வாலியைக் கொல்வித்தான். இந்த நிகழ்ச்சிக்குப் பழி வாங்குவதுபோல் பாரதக் கதையில் கன்னனை அருச்சுனன் கொன்றான். இக்கதையில் சூரிய குமாரனாகிய கன்னன் மூத்தவன். இந்திர குமாரனாகிய அருச்சுனன் இளையவன். இக்காப்பியத்தில் சூரியன் மகனை இந்திரன் மகன் கொன்றான். ராமாயணத்தில் இறந்தவன் இந்திரன் மகன்; கொல்வித்தவன் சூரியன் மகன். பாரதத்தில் இறந்தவன் சூரியன் மகன்; கொன்றவன் இந்திரன் மகன். ஆனால் இரண்டு காப்பியங்களிலும்

ஓர் ஒற்றுமை உண்டு. அண்ணன் இறக்கக் காரணமாக இருந்தவன் தம்பியே. இரண்டு கதைகளிலும் உடன்பிறந்த அண்ணனைத் தம்பி கொன்றிருக்கிறான். ராமாயணத்தில் உடன்பிறந்த அண்ணன் என்று நன்கு அறிந்திருந்தும் பகை காரணமாக அண்ணனாகிய வாலியைத் தம்பியாகிய சுக்கிரீவன் கொல்வித்தான். பாரதத்திலோ அண்ணன் என்று அறியாமலேயே மூத்தவனாகிய கன்னனைத் தம்பியாகிய அருச்சுனன் கொன்றான். தெரிந்து செய்திருந்தாலும், தெரியாமல் செய்திருந்தாலும் அண்ணனைத் தம்பி கொன்றிருக்கிறான். இந்த நிலையில் சுக்கிரீவனும் அருச்சுனனும் அண்ணன்மார் களைக் கொன்ற குற்றவாளிகள். இவ்வாறு கருதிய ஒரு புலவர், அவ் விருவரீமீதும் தாம் கொண்டிருந்த வெறுப்பினை ஒரு பாடலில் புலப் படுத்துகின்றார். உலகில் உத்தம சகோதரர்களுக்கு உதாரணமாகப் பரதனையும் ராமனையும் காட்டவேண்டும் என்றும், சுக்கிரீவனையோ, விபீடணனையோ, அருச்சுனனையோ காட்டக் கூடாது என்றும் அவர் கூறுகிறார். வாலியாகிய அண்ணனைக் கொல்வித்தவன் சுக்கிரீவன். ராவணனாகிய அண்ணனைக் கொல் வித்தவன் விபீடணன். கன்னனாகிய அண்ணனைக் கொன்றவன் அருச்சுனன். எனவே, உத்தம சகோதரர்களுக்கு உதாரணமாகச் சுக்கிரீவனையும் வாலியையுமோ, விபீடணனையும் ராவணனையுமோ, அருச்சுனனையும் கன்னனையுமோ காட்டக்கூடாது என்றும், தன் அண்ணனாகிய ராமபிரான் பதினான்கு ஆண்டுகள் காட்டில் வாழ்ந்து திரும்பி வரும் வரையில் அயோத்தியில் புகாமல், அண்ண னுடைய பாதுகைகளுக்குப் பிரதிநிதியாக இருந்து, விரதம் பூண்டு இவ்வுலகை ஆண்ட பரதனையும், அவனது அண்ணனாகிய ராம பிரானையும்தான் உத்தமமான சகோதரர்களுக்கு உதாரணமாகக் காட்டவேண்டும் என்றும் அப்புலவர் கூறுகிறார். எவ்வளவு அருமை யான கருத்து! அப்பாடலை இதோ படித்துப் பாருங்கள்:

“செஞ்சுடரின் மைந்தனையும், தென்னிலங்கை வேந்தனையும்
பஞ்சவரில் பார்த்தனையும் பாராதே—விஞ்சு
விரதமே கொண்டிந்த மேதினியை ஆண்ட
பரதனையும் இராமனையும் பார்”

[செஞ்சுடரின் மைந்தன்—சிவந்த சூரியனின் மகனாகிய சுக்கிரீவன். தென்னிலங்கை வேந்தன்—தென்னிலங்கை அரசனாகிய விபீடணன். பஞ்சவர்—பாண்டவர். பார்த்தன்—அருச்சுனன். மேதினி—பூமி.]

எப்படியிருக்கிறது பாடல்! பரதனும் ராமபிரானும் உத்தம சகோதரர்களுக்கு உதாரணம் என்பதைப் புலப்படுத்துங்கால் புலவர் நயமாக, தம் அண்ணன்மார்களைத் தெரிந்தோ தெரியா மலோ கொன்ற அல்லது கொல்வித்த சுக்கிரீவன், விபீடணன், அருச்சுனன் ஆகியவர்களைத் தாக்கியிருக்கிறார்! இக்காரணம்

பற்றியே சுக்கிரீவனையும், விபீடணனையும் இலக்குவன் வெறுத்தும் இருக்கிறான். இதனைக் கம்பரும் தமது ராமாயணத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

சூரியனின் புதல்வன் சுக்கிரீவன் என்று சொல்வதுடன் நிறுத்திக்கொண்டது ராமாயணம். பாரதமோ சூரியனின் புதல்வனாகிய கன்னனது பிறப்பைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்பொழுது சூரிய பகவானது தோற்றத்தை அழகுபடச் சுவையுடன் கூறுகிறது. பாண்டவர்களின் தந்தை பாண்டு என்னும் மன்னன். அவனுக்கு மனைவியர் இருவர். அவர்கள் குந்தி, மாத்திரி என்போர். அவ் விருவரையும் மணந்து அவன் இன்பமாகக் காலம் கழித்து வந்தான். அவ்வாறு இன்பமாக வாழும் நாட்களுள் ஒரு நாள் பாண்டு தன் மனைவியருடனும், பரிவாரத்தோடும் வேட்டையாடக் காட்டிற்குச் சென்றான். காட்டில் வேட்டை முடிந்தபின் அவன் யாவருடனும் ஓரிடத்தில் அமர்ந்து ஓய்வு கொண்டான். அப்பொழுது ஆங்கு ஆண் மான் ஒன்றும், பெண் மான் ஒன்றும் இன்பம் துய்த்துக்கொண்டிருந்தன. அக்காட்சியைக் கண்ட பாண்டு, ஆய்ந்தோய்ந்து பாராமல் அம்பு ஒன்றை ஆண் மானின்மீது எய்தான். ஐயகோ! அந்த ஆண் மானின் உருவில் இருந்தவர் இந்தமன் என்னும் முனிவர் ஆவார். அம்பு தைக்கப்பெற்ற அவர் தமது உண்மை உருவைக் கொண்டு, பெருஞ்சினத்துடன் பாண்டுவைப் பார்த்து, 'இன்பம் நுகருங்கால் என்மீது நீ அம்பினை எய்துவிட்டாய். அதனால் நான் இறக்கப் போகின்றேன். இத்தகைய தீவினையைச் செய்த நீயும், பெண்டிருடன் இனி இன்பம் துய்க்கத் தொடங்கிய அளவில் இறப்பாயாக' என்று சாபம் கொடுத்துவிட்டு, இறந்து விழ்ந்தார். அத்தகைய சாபம் பாண்டுவிருகு வரப்போவதை முன்கூட்டியே முனிவர்கள் அறிந்திருந்தனர்.

குந்தி தேவியின் தந்தை சூரன் என்பவன் அவன் முனிவர்களிடத்தில் பெருமதிப்பு வைத்தவன். முனிவர்களுக்குப் பணிவிடை செய்யும்படியாக அவன் தன் மகளுக்கு அறிவுரை கூறியிருந்தான். அதன்படியே அவள் தன் கன்னிப் பருவத்திலேயே தன் அரண்மனைக்கு வருகை தரும் முனிவர்கட்கெல்லாம் பணிவிடை செய்து வந்தாள். ஒரு முறை சாபத்தாலும், சாபமொழி தன்னால் வளரும் தவத்தாலும், கோபத்தாலும் பெரும் பெயர் படைத்த கொடிய முனிவராகிய துருவாசர் குந்தி தேவியின் அரண்மனைக்கு வந்திருந்தார். குந்தி தேவியும் அம்முனிவரை உள்ளன்புடன் பூசித்து, பணிவிடைகளைத் தக்கவாறு செய்தாள். அதனால் மன மகிழ்ந்தார் துருவாசர். குந்தி தேவிக்குக் கணவனாக வரப்போகும் பாண்டிவுக்கு முனிவரின் சாபம் அடுக்கப்போவதைத் துருவாசர் அறிவார். எனவே, அவர் பேரருளுடன் அவளுக்கு மந்திரம் ஒன்றைக் கற்பித்தார். அந்த மந்திரத்தை உச்சரித்து, எந்தத் தேவனை

நினைத்தாலும் அந்தத் தேவனது அருளால் அவளுக்குப் பிள்ளை பிறக்கும். இந்த அற்புதமான மந்திரத்தைக் குந்திக்கு உபதேசித்த துருவாசர் தேவைப்படும்பொழுது அந்த மந்திரத்தின் உதவியால் புதல்வரைப் பெற்றுக்கொள்ளுமாறு கூறி அரண்மனையை விடுத்துச் சென்றுவிட்டார்.

முனிவர் சென்றபின், குந்தி அவர் சொல்லிச் சென்ற மந்திரத் தையே எண்ணிக்கொண்டிருந்தாள். அம் மந்திரம் பலிக்குமா என்று சோதனை செய்து பார்க்கவேண்டும் என்று அவளது பேதை மனம் விரும்பியது! கன்னியாக இருக்கும்பொழுது அந்த மந்திரத்தைச் சோதனை செய்து பார்ப்பதால் விளையும் விபரீதத்தை அவள் நினைந்து பார்க்கவில்லை! இளமைப் பருவத்து அறியாமையால் அவள் சிறிதும் ஆராய்ந்து பாராமல், அம்மந்திரத்தைச் சோதனை செய்து பார்க்க விரும்பினாள். உடனே அவள் தனது அந்தப்புரத்தில் மாடத்தே தனியிடத்தில் இருந்து, அந்த மந்திரத்தை உச்சரித்து, சூரிய தேவனை எண்ணினாள். அவ்வளவில் சூரிய தேவன் ஒளி வீசும் அழகிய உருவுடன் அவள்முன் தோன்றினான். இந்நிகழ்ச்சியை வில்லிபுத்தூரார்,

“ததையும் வண்டியிர் கருங்குழல் கன்னியத்
தனிமறைப் பயன்காண்பான்
சுதைநி லாளழு மாளிகைத் தலத்திடை
தூநிலா எழுமுன்றில்
இதைய மாமலர் களிக்கநின் றன்பினோடு
இயம்பலும் எதிரோடி
உதைய பானுவும் மலர்மிசை அளியென
ஒருகணம் தனில்வந்தான்.”

“செம்பொன் ஆடையும் கவசகுண் டலங்களும்
திகழ்மணி முடியாரம்
பைம்பொன் அங்கதம் புனையவ யவங்களும்
பவளமே னியுமாகி
வம்ப ருதமெய்ப் பதுமினி எனச்செழு
மறைநுவல் மடப்பாவை
அம்பு யானனம் மலர்வுறக் கரங்களால்
அணைத்தனன் அழகெய்த”

[ததையும்-மொய்க்கும். இமிர்-ஒலிக்கின்ற. குழல்-கூந்தல். மறைப்பயன் மந்திரத்தின் பயன். காண்பான்-காண்பதற்காக, சுதை-வெண்மை. முன்றில்-முற்றம். இதையமாமலர்-இதயமாகிய மலர். உதைய பானு-உதய சூரியன், அளி-வண்டு.

பதுமினி-உத்தம சாதிப்பெண். செழுமறை-சிறந்த மந்திரம், நுவல்-சொல்லிய. மடப்பாவை-அறியாமைத் தன்மை கொண்ட பெண், குந்தி. அம்புயானனம்-முகத்தாமரை.]

என்று பாடியுள்ளார். சூரிய தேவன் கன்னியாகிய குந்தியின்முன் தோன்றிய காட்சி அழகுபட இங்கே பாடப்பெற்றுள்ளது. சூரிய தேவன் செம்பொன் ஆடை உடுத்திருந்தான் ; கவசகுண்டலங்களைக் கொண்டிருந்தான் ; மணிமுடி தரித்திருந்தான் ; அவயங்களில் பலவகை அணிகலன்களை அணிந்திருந்தான் ; பவள நிறம் கொண்டிருந்தான். இவ்வாறு உதய சூரியன் அழகொழுகும் உருவுடன் குந்தி தேவியின்முன் நின்றானாம்!

இங்ஙனம் நின்ற சூரிய தேவன் கன்னியாகிய குந்தி தேவியைத் தழுவ முற்பட்டான். அவ்வளவில் குந்தி தேவி நடுங்கினாள். தான் செய்த பெரும்பிழையை எண்ணி வருந்தினாள். கன்னியாக இருக்கும்பொழுது தகாத செயலைச் செய்த அவள் உடனே, 'ஐயையோ! நான் கன்னி. என் கையைத் தொடாதே' என்று அலறினாள். அவ்வுரை கேட்ட சூரிய பகவான் கடுஞ்சினம் கொண்டான். அவன் குந்தி தேவியைப் பார்த்து, 'கன்னியே! என்னை நீ ஏன் அழைத்தாய்? அழைத்தபின் மறுக்கின்றாயே! இவ்வாறு மறுத்தால் உனக்கு மந்திரத்தை உபதேசித்த துருவாசர் எவ்வளவு கோபம் கொள்வார்? என்னை வெறுத்தால் உன் குலமே அழிந்துவிடும்.' என்று கொதிப்புடன் கூறியபின் மீட்டும், 'பெண்ணே! கலங்காதே. நீ செய்த நல்வினையால்தான் இச்செயலைச் செய்தாய். என்னோடு கூடி இன்புற்றுல் நீ பெரும்புகழும் பெருவீரமும் படைத்த புதல்வன் ஒருவனைப் பெறுவாய். அவனுடைய ஈரத்தையும் வீரத்தையும் இவ்வுலகம் புகழும். புதல்வன் பிறந்தபின் நீ பழையபடியே கன்னியாக மாறிவிடுவாய். அஞ்சாதே' என்றுரைத்துத் தேற்றினான். இவ்வுரை கேட்ட குந்தியும் தேறி, அச்சூரிய பகவானின் விருப்பத்திற்கு இசைந்து உடன்பட்டாள். இருவரும் பேரின்பம் நுகர்ந்தனர். அதன்பின் கதிர்க் கடவுள், நிகழ்ந்தவையெல்லாம் கனவோ எனும்படி மாறச் செய்து அவளுக்கு வரம் கொடுத்து மறைந்தான். குந்தி தேவியும் கருக் கொண்டு அழகிய ஆண் குழந்தையைப் பெற்றெடுத்தாள். அக் குழந்தையே கன்னன். குழந்தை பிறந்தபின் குந்தி தேவி பழையபடி கன்னியாகிவிட்டாள். சூரியனுடைய மகனாகிய கன்னன் கவச குண்டலங்களுடன் ஒளி திகழ் முகங்கொண்டு தோன்றினான். அம் மகனைத் குந்தி தேவி ஒரு பெட்டியில் பத்திரமாக வைத்துக் கங்கையாற்றில் விடுத்து, நிகழ்ந்தவற்றை மறந்துவிட்டாள். அக் குழந்தை பிறகு தேர்ப்பாகனாக வளர்க்கப்பட்டது. அவ்வாறு வளர்ந்த கன்னன் பிற்காலத்தில் துரியோதனுடைய உயிர்த் துணைவனாகி, கொடை வீரமும் படை வீரமும் கொண்டு விளங்கினான். கன்னன் இவ்வாறு பெரும்புகழ் கொண்டு கொடை வள்ளலாக விளங்கிய பான்மையை வில்லிபுத்தூரார்,

“வல்லார் வல்ல கலைஞருக்கும்
 மறைநூ லவர்க்கும் கடவுளர்க்கும்
 இல்லா தவர்க்கும் உள்ளவர்க்கும்
 இரந்தோர் தமக்கும் துறந்தவர்க்கும்
 சொல்லா தவர்க்கும் சொல்பவர்க்கும்
 சூழும் சமயா திபர்களுக்கும்
 அல்லா தவர்க்கும் இரவிமகன்
 அரிய தானம் அளிக்கின்றான்”

[வல்லார்-எல்லாம் வல்லவர்கள். இரந்தோர்-யாசித்தவர். சொல்லாதவர்-புகழைச் சொல்லாதவர். சமயாதிபர்-சமயத் தலைவர்கள். இரவிமகன்-சூரியனுடைய மகனாகிய கன்னன்.]

என்று பாடியுள்ளார். ராமாயணக் காப்பியத்தில் சூரிய குமாரனாகிய சுக்கிரீவன் ராமபிரானின் சகோதரன் என்னும் உரிமையைப் பெற்றுப் புகழ்வுடன் விளங்கினான். மகாபாரதக் காப்பியத்திலோ சூரிய குமாரனாகிய கன்னன் வில்லுக்கும் சொல்லுக்கும், படை வீரத்துக்கும் கொடை வீரத்துக்கும் உரியவனாகிப் பெரும் புகழ் பெற்று விளங்கினான்.

இதுவரை சூரிய தேவனைப் பற்றிப் புராணங்கள் கூறுஞ் செய்தி களை உணர்ந்தோம். இப்படிப்பட்ட சூரிய தேவனை உலக மக்கள் எவ்வாறு வழிபட்டனர் என்று இனி அறிவாம். இறைவனை வழிபடு வதற்கென்று ஆலயங்களை அமைத்தல் நம்நாட்டு வழக்கம். அதிலும் குறிப்பாக நமது தமிழ் நாட்டில் அவ்வழக்கம் எல்லா ஊர்களிலும் நன்கு அமைந்திருந்தது. ‘கோயில் இல்லா ஊரில் குடியிருக்கவேண்டாம்’ என்பது நம் நாட்டில் இருக்கும் பழமொழி. கண்ணால் காண்பதற்கும், மனத்தால் நினைப்பதற்கும் அரிய பரம்பொருளைக் குறிப்பிட்ட ஓர் இடத்தில் குடியிருப்பதாகக் கருதி வழிபடுதல் வழக்கமாக இருக்கிறது. இக்காரணத்தால் தமிழ் நாட்டில் எந்த ஊரில் சென்றாலும் ஏதேனும் ஒரு கோயிலை நாம் தவறாமல் காணலாம். சிவன் கோயில்களுக்கும், பெருமாள் கோயில்களுக்கும், அம்பிகை கோயில்களுக்கும், முருகன் கோயில்களுக்கும், விநாயகர் கோயில் களுக்கும், ஆஞ்சநேயர் கோயில்களுக்கும் நம் தமிழ் நாட்டில் பஞ்சமேயில்லை. ஆனால், நவக்கிரஹங்களுக்கென்று மிகுதியான கோயில்கள் காணப்படவில்லை. அங்கும் இங்குமாகச் சில இடங் களில் மட்டுமே நவக்கிரஹங்களுக்குக் கோயில்கள் அமைக்கப் பட்டுள்ளன. நவக்கிரஹங்களின் பலத்தாலும், இயக்கத்தாலும் நம் உடல்களின் நிலைகள் பாதிக்கப்படுகின்றன என்று அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர். இவ்வாறு நவக்கிரஹங்களால் நாம் பாதிக்கப்படுதலையே நம் முன்னோர்கள் கிரஹதோஷம் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அப்படி

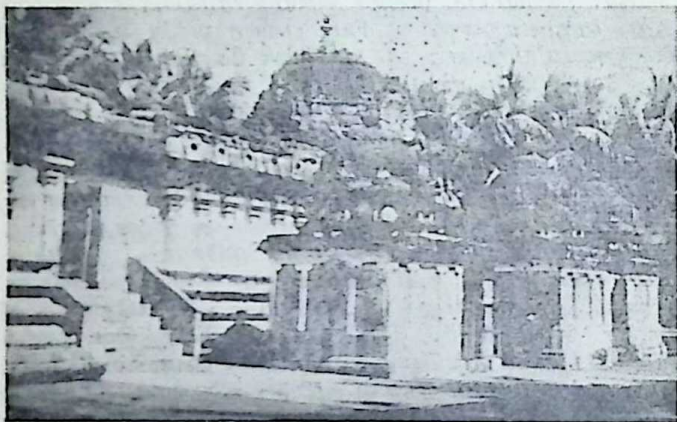
உண்டாகும் கிரஹ தோஷங்களைப் போக்கிக்கொள்ள விரும்புகின்ற வர்கள் அந்த நவக்கிரஹங்களைப் பூசித்து வழிபட்டு வரவேண்டும் என்றும் நம் முன்னோர்கள் ஆணையிட்டுள்ளனர். மேலும், அந்த நவக்கிரஹங்களே தங்கள் நிலையை உயர்த்திக்கொள்வதற்காகப் பல தலங்களில் எழுந்தருளியுள்ள மூர்த்திகளை வழிபட்டன என்றும், அப்படிப்பட்ட தலங்களை நாமும் வழிபட்டால் நவக்கிரஹங்களின் அருளையும், ஆங்காங்கே எழுந்தருளியிருக்கும் மூர்த்திகளின் அருளையும் ஒருங்கே நாம் பெறலாம் என்றும் ஆன்றோர்கள் கூறியுள்ளனர். இக்கருத்தினை நினைவிற்கொண்டு, கிரஹங்களுக்கென்று அமைந்துள்ள சில கோயில்களைப்பற்றியும், நவக்கிரஹங்கள் வழிபட்ட தலங்கள் சிலவற்றைப் பற்றியும் இனி நோக்குவோம்.

கிரஹங்களின் வரிசையில் முதலாவதாக வைத்து எண்ணப்படுவது சூரியன். சூரிய பகவானைச் சூரிய நாராயணன் என்றும் மக்கள் அழைத்து வருகின்றனர். சூரிய பகவானுக்கு உகந்த தலங்கள் மூன்று: அவை யாவன: 1. சூரியனார் கோயில், 2. திருக்கண்டியூர் வீரட்டம், 3. திருப்புறவார் பனங்காட்டுர்.

இங்கே குறிப்பிடப்பெற்றுள்ள மூன்று தலங்களில் மட்டுமே சூரிய பகவானை வழிபடும் வழக்கம் உண்டு என்று கருதிவிடக் கூடாது. இன்னும் எவ்வளவோ தலங்களில் சூரியனை வழிபட்டு வந்தனர் என்று ஆராய்ச்சியாளர்கள் கூறுகின்றனர். அதற்கு உதாரணமாக ஒன்றை ஈண்டுக் குறிப்பிடுவோம். தமிழ் நாட்டில் சிதம்பரம் என்று ஒரு தலம் உள்ளது. சிவபெருமான் நடராசப் பெருமானாக, அஃதாவது நடனமாடும் திருக்கோலத்தில் இத் தலத்தே காட்சி தருகிறார். இத்தகைய சிதம்பரத்தில் செங்குழநீர்ப் பிள்ளையார் கோயில் என்றொரு விநாயகர் கோயில் உள்ளது. இக் கோயிலில் அண்மைக் காலத்தில் தமிழ் நாடு அரசு தொல்பொருள் ஆய்வுத் துறையினர் சூரியனார் சிலை ஒன்றைக் கண்டுபிடித்துள்ளனர். கி. பி. பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தது இச்சிலை என்று ஆராய்ச்சியாளர் அறிவித்துள்ளனர். இந்தச் சூரியனார் சிலையின் இருபுறங்களிலும், சூரிய பகவானுடைய தேவியர் என்று குறிப்பிடப்படும் சாயை, சம்னோ என்னும் இரண்டு தேவதைகளின் உருவங்கள் இணைந்துள்ளன. அஃதாவது, சூரிய பகவான் தம் இரு தேவியருடனும் இச்சிலையில் காட்சியளிக்கிறார். சூரிய பகவான் இச்சிலையில் நின்ற திருக்கோலத்தில் உள்ளார். இச்சிலையமைந்துள்ள சிற்பத்தை ஏழு குதிரைகள் பூட்டப்பெற்று, ஒரே சக்கரத்தைக் கொண்டதோர் ஒன்று இழுப்பதுபோல் சிற்பி அமைத்திருக்கிறார். இச்சிற்பத்தின் பின்புறத்தை முழுவதும் விரிந்த தாமரைப்பூ ஒன்று அழகு செய்கிறது. அத்தாமரைப்பூவில் பன்னிரண்டு இதழ்கள் உள்ளன. அவ்விதழ்களில் மேஷம், ரிஷபம், மிதுனம், கடகம், சிம்மம், கன்னி, துலாம், விருச்சிகம், தனுசு, மகரம், கும்பம், மீனம்

என்னும் பன்னிரண்டு ராசிகளும் அழகாகச் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளன. இச்சிற்பம் கி. பி. பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டில் தமிழ் நாட்டை ஆண்ட சோழர் காலத்துச் சிற்பம் என்று கருதப்படுகிறது. இத்தகைய சிற்பங்கள் இன்னும் எவ்வளவோ தமிழ் நாட்டுக் கோயில்களில் உள்ளன ; இனியும் கண்டுபிடிக்கப்படலாம். என்றும், சூரிய பகவானுக்கு உகந்த சிறந்த தலங்களுள் மிகச் சிறந்தது சூரியனார் கோயில் என்று திட்டவட்டமாகக் கூறலாம்.

1. சூரியனார் கோயில்

கி.பி. 1100-ல் சோழ நாட்டை ஆண்ட மன்னன் முதற் குலோத்துங்க சோழன் ஆவான். அவன் சிறந்த தெய்வ பக்தி உடையவன். அத்தகைய மன்னன் சூரிய பகவானிடம் தனிப் பேரன்பு பூண்டு, சூரியனார் கோயிலில் அப்பகவானின் உருவத்தைப் பிரதிஷ்டை செய்து வழிபட்டான் என்று வரலாற்று ஆசிரியர்கள் கூறுகின்றனர். எனவே, கோயில்கள் பலவற்றைக் கட்டி, தெய்வ உணர்ச்சியைப் பரப்பிய சோழர் காலத்தில் கட்டி முடிக்கப்பட்ட கோயில் சூரியனார் கோயில் என்று கருதலாம்.

சிவன் கோயில்களுள் நவக்கிரஹங்களுக்கென்று ஒரு தனியிடம் உள்ளதை யாவரும் அறிவர். கிரஹங்களின் நிலைகளால் அவ்வப் பொழுது உலக மக்களுக்கு வரும் தீமைகளைக் குறைத்துக்கொள்

வதற்காகவும், இயன்றால் நீக்கிக்கொள்வதற்காகவே இவ்வாறு சிவன் கோயில்களில் நவக்கிரஹங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. நவக்கிரஹ வழிபாடு, நவக்கிரஹ சாந்தி முதலியவற்றை மக்கள் எளிதில் செய்துவருவதற்கு வசதியாக இருக்கும்பொருட்டே இவ்வமைப்புகள் உள்ளன. ஆனால், நவக்கிரஹங்களுக்கென்றே ஒரு தனியான கோயிலாக அமைந்துள்ளதுதான் சூரியனார் கோயில். இக்கோயிலின் நடுவில் சூரிய நாராயணருக்குப் பெரியதொரு கோயில் அமைந்துள்ளது. அக்கோயிலைச் சுற்றி நவக்கிரஹங்களுக்குத் தனித் தனியே சுற்றுக் கோயில்கள் அமைந்திருக்கின்றன. எனவே, இக் கோயிலை நவக்கிரஹத் தலம் என்று குறிப்பிடுவதில் தவறில்லை. இதற்கு அமைந்துள்ள சூரியனார் கோயில் என்னும் பெயர், சூரிய பகவானுக்குப் பிராதான்யம் கொடுக்கப்பட்டுள்ள கோயில் இது என்னும் உண்மையைப் புலப்படுத்தும்.

தமிழ் நாட்டில் கோயில்கள் மிகுந்துள்ள மாவட்டம் தஞ்சை மாவட்டமேயாகும். இம்மாவட்டத்தில் கும்பகோணம் தாலுக்காவில் சூரியனார் கோயில் உள்ளது. கும்பகோணத்துக்கும் மாயவரத்துக்கும் இடையில் அமைந்திருக்கும் இருப்புப்பாதையில் ஆடுதுறை என்னும் ரயில்வே ஸ்டேஷன் இருக்கிறது. அந்த ஆடுதுறை ஸ்டேஷனிலிருந்து சுமார் இரண்டு கிலோ மீட்டர் தூரத்தில் வட புறத்தே திருபங்கலக்குடி என்னும் சிற்றூர் உள்ளது. அதுவும் ஒரு தலம் ஆகும். அத்தலத்திற்கு வடகீழ்த் திசையில் சுமார் ஒரு கிலோ மீட்டர் தூரத்தில் சூரியனார் கோயில் உள்ளது. இந்தத் தலமும் ஒரு சிற்றூர்தான். இத்திருத்தலத்தை இயற்கை அழகூட்டுகிறது. வளமான நீர் எங்கும் உண்டு. நிலமும் வளம் பொருந்தியதாகும். இங்குள்ள கோயிலுக்கு வானளாவிய கோபுரம் உள்ளது. கோயிலில் சூரிய நாராயணர் சந்நிதி மேற்கு நோக்கி இருக்கிறது. திருக்கைலாய பரம்பரையைச் சார்ந்த திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தின் மேற்பார்வையில் இக்கோயிலின் அலுவல்கள் நடைபெறுகின்றன. இக்கோயில் தேவஸ்தானம் சிறந்த முறையில் கோயிற் பணிகளைச் செய்துவருகிறது.

சூரியனார் கோயிலின் தனிச் சிறப்பு யாது? எல்லாக் கிரஹங்களும் சூரிய பகவானையே நோக்கியிருக்கும் பான்மையே இக்கோயிலின்தனிச் சிறப்பு ஆகும். கோயிலுக்குள் நுழைந்தவுடன் எதிரில் பலிபீடம் உள்ளது. அதன் கிழக்கேயுள்ள மண்டபத்தில் குதிரையுருவம் நிற்பதும் புலப்படும். சூரிய பகவானின் வாகனம் குதிரையாகும். அதனால் அதற்கு முக்கியத்துவம் தரப்பெற்றிருக்கிறது. அக்குதிரையின் பெயர் 'சப்தா' என்பதாகும். சப்தம் என்னும் சொல்லுக்கு வடமொழியில் ஏழு என்பது பொருள். சூரிய பகவானின் ஒற்றைச் சக்கரத் தேரை ஏழு குதிரைகள் இழுக்கின்றன

‘சப்தா’ என்னும் குதிரை

என்பது ஐ தீ க ம். கோயிலுக்குள் நுழைந்து மேலே நடந்தால் மூலக்கருவறையில் சூரியமூர்த்தியின் திருவுருவைக் காணலாம். சூரிய பகவானின் ஸந்தியில் அப்பகவானை நோக்கிக் குரு பகவான் நிற்கிறார். உஷா, ப்ரத்யுஷா என்னும் இரு தேவியர்களுக்கிடையில் நிற்கும் சூரிய பகவானைக் கண்குளிரத் தரிசனம் செய்யலாம். குரு பகவானுக்கு முன்னே வலப்புறமாகப் படிகள் அமைந்துள்ளன. அதன் வழியே இறங்கினால் முதலில் சனி பகவானையும், பிறகு புதன், செவ்வாய், சந்திரன், கேது, சுக்கிரன், ராகு ஆகிய கிரஹங்களின் உருவங்களையும் காணலாம்.

இக்கோயிலில் சிவபிரானையும், சூரிய பகவான் முதலிய கோள்களையும் தரிசித்து வணங்குவோர்க்குப் பல நன்மைகள் உண்டாகும் என்று பெரியவர்கள் கூறுகின்றனர். அப்படி வணங்குவோர்கள் தங்கள் ஜாதகத்தின்படி நடக்கும் தசாபுத்திகளாலும், கோசாரத்தாலும் நிகழ்விருக்கும் தீங்குகள் நீங்கப் பெறுவர் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. சூரிய பகவானும், மற்ற எட்டுக் கிரஹங்களும் சேர்ந்தாற்போல் எழுந்தருளியுள்ள நவக் கிரஹக் கோயில் உள்ள இடம் இச்சூரியனார் கோயில்தான். இவ்விதமான கோயில் வேறு எவ்விடத்திலும் இல்லை. வேறு தலங்களில் நவக்கிரஹங்கள் பரிவாரமாக அமைந்துள்ளன. ஆனால், இத்தலத்தில் சூரிய பகவான்தான் பிரதான மூர்த்தி.

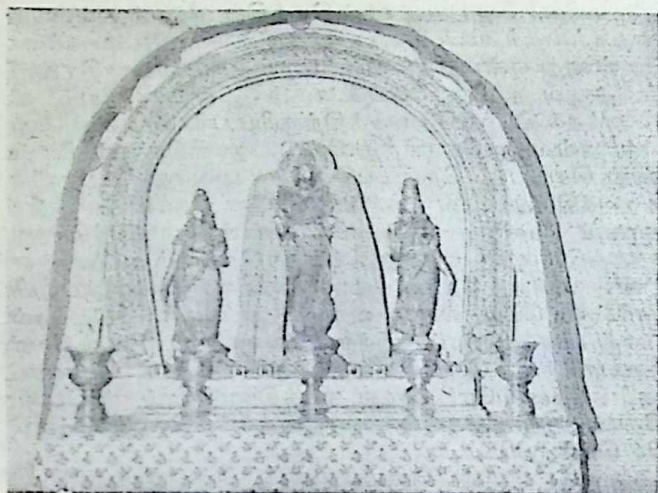
ஸ்ரீ உமா சகித ஸ்ரீ சந்திரசேகரர்

இச்சூரியனார் கோயில் அமைந்ததற்குரிய புராண வரலாறு ஒன்று உண்டு. காலவர் என்று ஒரு முனிவர் விந்திய மலைச் சாரலில்

பர்ணசாலை அமைத்துக்கொண்டு, அங்கிருந்து தவத்தில் ஈடுபட்டார். அம்முனிவர் ஜோதிட சாஸ்திரத்தில் மிகவும் வல்லவர். அவர் தமது ஜாதகத்தைக் கணித்துப் பார்த்தபொழுது, அவருக்குக் கிரஹ தோஷம் உள்ளது என்பது புலப்பட்டது. தம்முடைய கிரஹதோஷத்தையும், அதனால் தமக்கு நேரப்போகும் துன்பங்களையும் உணர்ந்த முனிவர், அந்தக் கிரஹ தோஷத்திற்குரிய பரிகாரங்களை யோசித்துப் பார்த்தார். அவ்வாறு யோசித்துவிட்டு, நவக்கிரஹங்களை உபாசித்துத் தவஞ் செய்யத் தொடங்கினார். அவரது உபாசனைகளுக்கு மகிழ்ந்த நவக்கிரஹங்கள் முனிவர்முன்னே தோன்றின. அவற்றைக் கண்ட காலவ முனிவர் அவைகளை வணங்கி, 'நவக்கிரஹங்களே! என் ஜாதகத்திலிருந்து எனக்குக் கிரஹ தோஷம் உள்ளது என்பதை அறிந்தேன். அந்தத் தோஷத்தால் எனக்கும் எனக்குப் பின்வரும் சந்ததியார்க்கும் கெடுதல்கள் வரும். அப்படிச் கெடுதல்கள் வராமலிருக்குமாறு எனக்கு வரம் தந்தருளவேண்டும்' என்று வேண்டினார். முனிவர் உபாசித்துச் செய்த தவத்தினால் மகிழ்ச்சி கொண்ட நவக்கிரஹங்கள், 'முனிவரே! உமது தவத்தினால் நாங்கள் பெருமகிழ்ச்சியடைந்தோம். நீர் கேட்ட வரத்தைக் கொடுத்தோம்' என்று சொல்லிச் சென்றுவிட்டன.

இங்ஙனம் நவக்கிரஹங்கள் வரம் கொடுத்ததைக் கண்டு, அந்த அந்தக் கிரஹங்களுக்குரிய அதிதேவதைகளுக்குக் கோபம் வந்து விட்டது. சூரியனுக்கு உரிய அதிதேவதை சிவபிரான். சந்திரனுக்குரிய அதிதேவதை பார்வதி. செவ்வாய்க்கு முருகன். புதனுக்குத் திருமால். குருவுக்குப் பிரமன். சுக்கிரனுக்கு வள்ளியம்மையார். சனிக்கு யமன். ராகுவுக்குப் பத்திரகாளி. கேதுவுக்கு இந்திரன். இவ்வாறு அதிதேவதைகளாகிய சிவன், பார்வதி, முருகன், திருமால், பிரமன், வள்ளியம்மையார், யமன், பத்திரகாளி, இந்திரன் ஆகிய பெருந்தெய்வங்களுக்கு நவக்கிரஹங்கள்மீது கோபம் வரவே, அத் தெய்வங்கள் நவக்கிரஹங்களைப் பார்த்து, 'தவம் செய்பவர்களுக்கு வரம் கொடுக்கும் உரிமை உங்களுக்கு இல்லை. எங்களுக்குத்தான் அவ்வுரிமை உண்டு. மேலும், மக்கள் முன் செய்த புண்ணிய பாவங்களுக்கு ஏற்ப அவர்களுக்கு இன்ப துன்பங்கள் வரும். அவற்றை நாங்களே வகுப்போம். உண்மை இப்படி இருக்கும்பொழுது நீங்கள் காலவ முனிவருக்கு வரம் கொடுத்தது தவறு. எங்கள் கடமையை நீங்கள் செய்தது பெருங்குற்றம். எனவே, உங்களுக்குத் தொழுநோய் என்று சொல்லப்படும் குஷ்ட நோய் வரக்கடவது' என்று சபித்துவிட்டன.

இப்படிப்பட்ட சாபத்தைப் பெற்ற நவக்கிரஹங்கள் அந்த அதிதேவதைகளை வணங்கித் தாங்கள் செய்த குற்றத்தைப் பொறுத்துக்கொள்ளுமாறு வேண்டி, தங்களுடைய குஷ்ட நோயைப் போக்கி

தேவியர் இருவருடன் ஸ்ரீ சூரிய பகவான்

ஸ்ரீ சண்டிகேஸ்வரர்

ஸ்ரீ அஸ்திரதேவர்

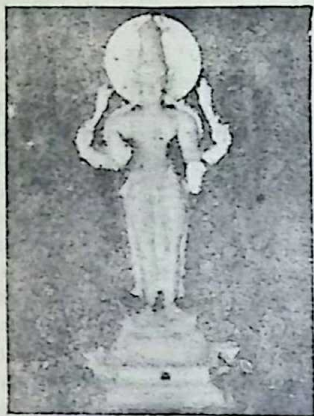
யருளுமாறும் கெஞ்சிக் கேட்டுக்கொண்டன. நவக்கிரஹங்களின் வேண்டுகோளைக் கேட்டு இரக்கம் கொண்ட அதிதேவதைகள், 'நவக்கிரஹங்களே! கவலை வேண்டாம். சோழ நாட்டில் திருமங்கலக்குடி என்னும் தலம் ஒன்று உள்ளது. அதன் பக்கத்தில் அர்க்கவனம் என்று ஒரு வனம் உண்டு. அந்த இடத்தில் ஒன்பது தீர்த்தங்கள் உள்ளன. கார்த்திகை மாதம் முதல் ஞாயிற்றுக்கிழமையன்று நீங்கள் அங்கு விரதம் தொடங்கவேண்டும். அவ்வாறு தொடங்கிப் பதினொரு ஞாயிற்றுக்கிழமைகள் விரதம் மேற்கொள்ளவேண்டும். விரதம் அனுஷ்டிக்கும் ஒவ்வொரு ஞாயிற்றுக்கிழமையும் அத்தீர்த்தங்களில் நீராடவேண்டும். இங்ஙனம் நீராடி பதினொரு ஞாயிற்றுக்கிழமைகள் விரதம் அனுஷ்டித்தபின்பு, நீங்கள் சிவபெருமானையும் பார்வதியம் மையாரையும் பூசித்து, திங்கட்கிழமை காலை வெள்ளெருக்கின் இலையில் தயிர் சாதம் உண்ணவேண்டும். இப்படி விரதம் செய்தால் உங்களுடைய சாபம் நீங்கும்' என்று கூறின. இத்தகைய ஆணையைப் பெற்ற நவக்கிரஹங்கள், திருமங்கலக்குடிக்கு வந்து, அருகில் இருந்த அர்க்கவனத்தில் விரதத்தை மேற்கொண்டன. அதன் பயனாக அவற்றின் குஷ்டநோய்கள் நீங்கின.

இங்ஙனம் நவக்கிரஹங்கள் தலம் செய்த தலம்தான் சூரியனாக கோயில் இத்தலத்தின் தல விருட்சம் வெள்ளெருக்கு. சிவபிரானின் அருளால் நவக்கிரஹங்கள் பரிவார தேவதைகளாக இல்லாமல், முதன்மை பெற்ற தேவதைகளாக இத்தலத்தில் விளங்குகின்றன. இவ்வாறு நவக்கிரஹங்கள் முதன்மையான தேவதைகளாக இருப்பதால் பலர் இங்கு வந்து நவக்கிரஹங்களை வழிபட்டார்கள் என்று புராணங்கள் கூறுகின்றன. இந்தத் தலத்தில்தான் சூரிய பகவானைப் பரீட்சித்து மகாராஜன் வழிபட்டானாம். சந்திரனைச் சித்திராங்கத பாண்டியன் வழிபட்டானாம். மேலும், சனீஸ்வரரை நளனும், அங்காரகனைப் புருரவசம், புதனைச் சோமசன்மனும், பிரகஸ்பதியை இந்திரனும், சுக்கிரனைத் தூமகேதுவும் இத்தலத்தில் வழிபட்டனராம். இங்கு வந்து வழிபடுவோர்க்குச் சூரிய பகவானின் அருளால் கட்டாயம் வெற்றி உண்டாகுமாம். தவிர, ஏழரையாண்டுச்சனி, அஷ்டமச்சனி, ஜன்மச்சனி உள்ளவர்கள் இத்தலத்திற் வந்து, இரண்டு மாதம் தங்கி வழிபட்டால் துன்பங்கள் போய்விடும் என்று அறியுங்கள் கூறுவர்.

இத்தலத்தில் ஸ்வாமி : ஸ்ரீ சூரிய நாராயண ஸ்வாமி.

அம்பாள் : ஸ்ரீ உஷாதேவி, ஸ்ரீ ப்ரத்யுஷா தேவி.

சூரியனின் உக்கிரத்தைத் தணிக்கக் குரு பகவான் இங்கே நின்று கோலத்தில், சூரிய பகவானின் எதிரில் எழுந்தருளியுள்ளார்.

ஸ்ரீ சந்திர பகவான்

ஸ்ரீ அங்காரக பகவான்

ஸ்ரீ புத பகவான்

ஸ்ரீ பிரகஸ்பதி (குரு)
பகவான்

ஸ்ரீ சுக்கிர பகவான்

ஸ்ரீ சனி பகவான்

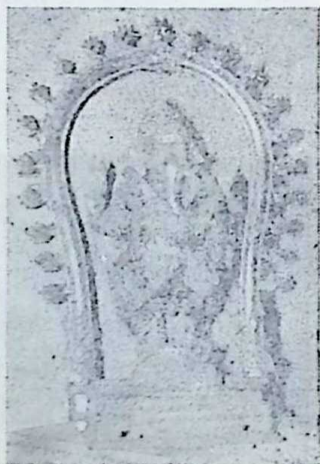
ஸ்ரீ ராகு பகவான்

ஸ்ரீ கேது பகவான்

இத்தலத்தின் பிரகாரத்தில் உள்ள மூலவர்கள்:—

1. சனி—வாகனம் கிடையாது; நின்ற கோலம்; அபய ஹஸ்தம்.
2. புதன்—அபய ஹஸ்தம்.
3. அங்காரகன்—நின்ற கோலம்; அபய ஹஸ்தம்.
4. சந்திரன்—கையில் குழாதம்; மலர்ந்தும் மலராமலும்.
5. கேது—அஞ்சலி ஹஸ்தம்; நின்ற கோலம்; பாம்பு உடல்; மனிதத் தலை.
6. சுக்கிரன்—நின்ற கோலம்; இரண்டு கை; அபய ஹஸ்தம்.
7. ராகு—அர்த்த சரீரம்—உடலில் அகழ் வடு, அஃதாவது பிளக்கப்பட்ட அடையாளம் உள்ளது. (சட்டுவத்தால் வெட்டப் பட்டதை உணர்த்தும்) முகம் பாம்பு; மற்ற பகுதி மனித உருவம். கீழ்ப்பாகம் கிடையாது. பலிபீடம் பாதியாக உள்ளது.

விநாயகர் : கோள் தீர்த்த விநாயகர்.

இக்கோயில் ரதம் (தேர்) மாதிரி அமைந்துள்ளது. நவக்கிரஹப் பிரதிஷ்டை செய்யும் இடம் உள்ளது. சிவபூஜா விதிப்படி மூலஸ்தானத்தில் இரண்டு துவார பாலகர்கள் (தண்டி-பிங்களன்) உள்ளனர்.

சண்டிகேசர் : தேஜஸ் சண்டன் : அஞ்சலி ஹஸ்தம்; மலர்ந்த தாமரை கையில் செருகியுள்ளது.

கோயிலின் உட்புறம் : முழுச் சிவாலயம்; ஓர் அங்கணத்தில் உள்ளது.

தீர்த்தம் : சூரிய தீர்த்தம்; சூரிய புஷ்கரணி. (இத்தீர்த்தத்தில் ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதிகள் ஸ்ரீ ஆசாரிய ஸ்வாமிகள் நீராடினார்களாம்.

கோயிலின் முன்புறத்தில் அசுவ வாகனம் அஸ்தாவது குதிரை வாகனம் உள்ளது. குதிரையின் பெயர் சப்தா—அஸ்வம் ; சூரியனுக்குச் சிம்மராசி. ஆகையால், சிம்மத்துடன் கூடிய அஸ்வம் ; விமானம் கல்குதிரைகளுடன் கூடியது. அஸ்திர தேவர்—சூரிய பகவான் இரண்டு கைகளிலும் தாமரை மலர்களுடன் உள்ளார். உற்சவர்கள் கைகளில் ஆபுதங்களுடன் உள்ளனர்.

சூரியன் : இரண்டு கைகளில் தாமரை; உஷா கையில் நீலோத் பலம்; சாயா கையில் தாமரை.

சனி : நான்கு கைகள்; சூலம், கதை, அம்பு, வில், வரத ஹஸ்தம்.

சுரு : நான்கு கைகள்; அபய வரத ஹஸ்தம்; கமண்டலம், தண்டம், சின்முத்திரை.

அங்காரகன் : நான்கு கைகள்; கமண்டலம், தண்டம்; வரத ஹஸ்தம்.

சந்திரன் : நான்கு கைகள்; கைகளில் அல்லி; அபய வரத ஹஸ்தம்.

சுக்கிரன் : இரண்டு கைகள்; அஞ்சலி ஹஸ்தம்.

ராகு : பாம்பு உடல்; அஞ்சலி ஹஸ்தம்.

கேது : அஞ்சலி ஹஸ்தம்.

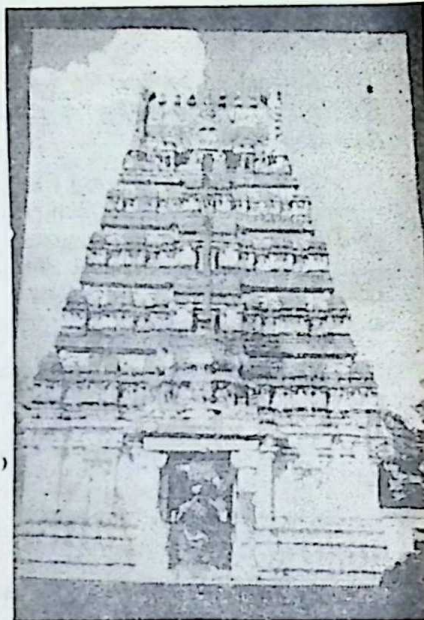
இக்கோயில் கி. பி. 1070 முதல் சோழ நாட்டை ஆண்ட முதலாம் குலோத்துங்கச் சோழ மன்னனால் கட்டப்பட்டது. இக்கோயிலில் உள்ள மூர்த்தத்தை மார்த்தாண்ட தேவன் அமைத்தான் என்று கல்வெட்டு ஒன்று குறிப்பிடுகிறது.

இக்கோயிலை வலம் வருபவர்கள் அப்பிரதட்சணமாகவே வருகின்றனர். அதே முறையில் நவக்கிரஹங்களும் பிரதிஷ்டை செய்யப்பெற்றுள்ளன.

2. திருக்கண்டியூர் வீரட்டம்

திருக்கண்டியூர் பிரம்மா

திருக்கண்டியூர் கோபுரம்

இனி, சூரிய பகவானுக்கு உகந்த இரண்டாவது தலம் திருக் கண்டியூர் வீரட்டம். இக்கோயில் தஞ்சையிலிருந்து திருவையாறு போகும் வழியில் ஆராவது மைலில் உள்ளது. குடமுருட்டியாற் றுக்கும் காவிரிக்கும் நடுவில் இத்தலம் உள்ளது.

3. திருப்புறவார் பனங்காட்டூர்

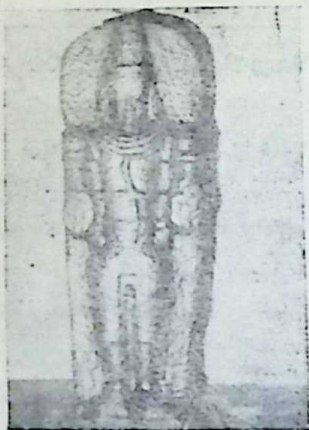
• • சூரிய பகவானுக்கு விருப்பமான மூன்றாம் தலம் திருப்புறவார் பனங்காட்டூர். இது பனையபுரம் என்று தற்காலம் வழங்கப்பெறு கிறது. இத்தலம் விழுப்புரத்திலிருந்து வடக்கே ஐந்தரை மைல் தொலைவில் உள்ளது. முண்டியம்பாக்கம் ரயில் நிலையத்திலிருந்து இரண்டு மைல் தூரத்தில்தான் உள்ளது இத்தலம்.

ஸ்வாமி : பனங்காட்டிஸ்வரர். இறைவி : புறவம்மை;
தல விருட்சம் : பனை.

இத்தலத்தில் சித்திரை மாதம் முதல்: தேதியிலிருந்து ஏழாம் தேதிவரை நாள்தோறும் காலை யில் சூரிய உதயமாகும்பொழுது சூரியனின் கிரணங்கள் முதலில் ஸ்வாமிமீதும், பிறகு அம்பாள் மீதும் விழும். இக்காட்சி எந்நாளும் காணலாம். இது கலியுக அற்புதம்!

இந்த உலகத்தில் கடவுளின் பெயரை மக்கள் வைத்துக் கொள்ளும் வழக்கம் உள்ளது. நமது பாரத நாட்டில் இந்த வழக்கம் எங்கும் உண்டு. சிவசாமி, சரவண சாமி, சண்முகசாமி, குருசாமி, வேலுச்சாமி, மயில்சாமி, அப்பாசாமி, ஐய்யாசாமி, அண்ணாசாமி, கந்தசாமி, ஆறுமுகசாமி, கிருஷ்ணசாமி, நாராயணசாமி, வேங்கடசாமி, ராமசாமி, லட்சுமணசாமி, அரங்கசாமி முதலிய வர்கள் மட்டுமல்ல. கறுப்புசாமி, முனிசாமி, ஆரோக்கியசாமி, அந்தோணிசாமி, பால்சாமி, அருள்சாமி, தைரியசாமி முதலிய பெயர்கள் பெருவழக்கில் உள்ளன. ஆனால், சூரிய பகவானின் பெயருடன் சாமியை இணைத்துப் பெயர் சூட்டும் வழக்கம் அவ்வள வாக இல்லை. சூரிய நாராயணன் என்னும் பெயர் உள்ளது. சூரியமூர்த்தி, ஆதித்தன் முதலிய பெயர்களும் உள்ளன. ஆனால், சூரியசாமி, ஆதித்தசாமி என்னும் பெயர்கள் வழக்கில் இல்லை. சூரிய பகவான் உலக மக்களுக்குக் கண்கண்ட தெய்வம். ஸ்ரீ ராமச்சந்திர மூர்த்தியே சூரிய பகவானை வழிபட்டதாக ஸ்ரீமத் ராமாயணம் கூறுகிறது. சூரிய பகவான் பிரத்யக்ஷ தெய்வமாகத் தரிசனம் தருவதால்தான், ஸ்ரீ ராமச்சந்திரமூர்த்தி சூரிய பகவானை வழிபட்டு, ராம-ராவண யுத்தத்தில் வெற்றி கண்டார். தினசரி வாழ்க்கையில் ஸகல பாக்கியங்களும் பெற, பக்தர்கள் நாள் தோறும் ஆதித்யஹ்ருதயத்தைப் பாராயணம் செய்யவேண்டும் என்று பெரியோர்கள் கூறுகின்றனர். பெரிய ஆபத்தோ, வருத் தமோ, சோதனையோ வரும் காலங்களில், ஆதித்யஹ்ருதய ஸ்தோத்திரத்தைப் பூரண நம்பிக்கையுடன் ஒரே சமயத்தில் தொடர்ந்து ஒன்பது தடவை பாராயணம் செய்வோர் நிம்மதி பெறுவர் என்பது உறுதி.

2

சந்திர

பகவான்

துதி

“அலைகடல் அதனில் நின்று
அன்றுவந் துதித்த போது
கலைவளர் திங்க ளாகிக்
கடவுள்ளன்று எவரும் ஏத்தும்
சிலைநுதல் உமையாள் பாங்கள்
செஞ்சடைப் பிறையாய் மேரு
மலைவல மாக வந்த
மதியமே போற்றி போற்றி.”

நாம் வாழும் பூமிக்கு மிக அருகில் உள்ள கிரஹம் சந்திரன். மனிதன் சில ஆண்டுகளுக்குமுன்பு சந்திர மண்டலத்தில் காலடி வைத்துவிட்டான். சந்திரனை அடைவதற்கு ரஷ்யர்களும் அமெரிக்கர்களும் போட்டியிட்டனர். அப்போட்டியில் முதலில் வெற்றி வாகை சூடியவர்கள் அமெரிக்கர்களே. சந்திர மண்டலத்தில் இறங்கிய அமெரிக்க விஞ்ஞானிகள் அம்மண்டலத்தின் பரப்பை ஆராய்ந்து, அங்கிருந்து மண்ணையும் பாறையையும் எடுத்துவந்தனர். சந்திரன் பூமியிலிருந்து ஏறத்தாழ 2,40,000 மைல்கள் தொலைவில் உள்ளது. அதன் குறுக்களவு 1080 மைல்களே. மக்கள் வாழ்வதற்கேற்ற வசதிகள் அங்கு இல்லை. பயிர் பச்சைகள் கூட அங்கே தோன்றமுடியாது. சாம்பல் போன்ற நுண்ணிய துகள் அப்பரப்பில் நிறைந்துள்ளது. இவ்வாறெல்லாம் ஆராய்ச்சியாளர் பலபடியாகக் கூறுகின்றனர்.

இங்ஙனம் ஆராய்ச்சியாளர் கூறினும், சந்திர பகவானை மண்ணுலக மக்கள் தொன்றுதொட்டுக் கடவுளாகக் கருதி வழிபட்டு வருகின்றனர். சிவபெருமானுடைய சடை முடியில் பிறைச் சந்திரனை அணிந்துள்ளார். சிறந்த பொருள் ஒன்றைத்தானே ஈசன் தலையில் அணிவார்! அவர் தமது தலையில் அணிந்திருப்பதி லிருந்தே சந்திரனின் தெய்வத் தன்மையை நாம் அறியலாம்.

ஸ்ரீ ராமச்சந்திரமூர்த்தி சூரிய வம்சத்தைச் சார்ந்தவர் என்று முன்பு பார்த்தோம். பாண்டவர்களும் கௌரவர்களும் சந்திர வம்சத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். வில்லிபுத்தூராவார் ஆதி பருவத்தின் தொடக்கத்தில், குருகுலச் சருக்கத்தைப் பாடுங்கால் முதற்கண்,

“பொருந்த வானுறை நாள்களை நாடொறும் புணர்வோன்
அருந்த வானவர்க்கு ஆரமுது அன்புடன் அளிப்போன்
திருந்த வானவர்க்கு அரியவன் செஞ்சடை முடிமேல்
இருந்த வானவன் பெருமையை யார்கொலோ இசைப்பார்”

[நாள்கள்—நட்சத்திரங்கள். வானவர்—தேவர். வானவர்க்கு அரியவன்—தேவர்கட்கெல்லாம் காண்பதற்கு அரியவனாகிய சிவபிரான். யார்கொலோ இசைப்பார்—யாரால் சொல்லமுடியும்?]

என்று சந்திரனைப் புகழ்கின்றார்.

இவ்வாறு முதற்கண் புகழ்ந்த வில்லிபுத்தூரார் பிறகு, சந்திரனிடம் உள்ள அமிர்த கலகளைப் புகழ்கின்றார். தேவர்களும் அசுரர்களும் சேர்ந்து பாற்கடலைக் கடைந்தனர். கடைவதற்கு மத்தாக அமைந்தது மந்தரமலை. வாசுகி என்னும் பாம்பு கடையுங் கயிறாக இருந்தது. வாய்ப்புறம் அசுரர்கள் பிடித்திருந்தனர். வாலின் பக்கம் தேவர்கள் பிடித்திருந்தனர். இங்ஙனம் பிடித்தவாறு அவர்கள் பாற்கடலைக் கடைந்த காலத்தில், கயிறாக அமைந்து இழுக்கப்பெறும் துன்பத்தைப் ாறுக்கமாட்டாமல் வாசுகி என்னும் அப்பாம்பு ஆலகால விடத்தை உமிழ்ந்துவிட்டது. அமிழ்து கிடைக்கும் என்னும் ஆர்வத்தால் கடைந்தவர்களுக்குக் கிடைத்தது நஞ்சாகும்! அந்த நஞ்சின் வெப்பத்தைப் பொறுக்கமாட்டாமல் தேவர்கள் திணறிச் சிவபெருமானை அடைக்கலம் புகுந்தனர். அவர்களிடம் இரக்கம் கொண்ட சிவபிரான் அந்த நஞ்சினை உண்டார். தேவர்கள் பிழைத்தனரேனும், அந்நஞ்சின் வெம்மையால் அவர்கள் மயக்க நிலையிலேயே இருந்தனர். அம்மயக்கத்தைத் தனது அமிர்த கலகளால் மாற்றி, மெய்குளிர வைத்தவன் சந்திரனேயாவான். மேலும், பாற்கடலைக் கடைந்த காலத்தில் அமிழ்த்ததுடன் சேர்ந்து அவதரித்தவன் சந்திரன். இவ்வாறு பிறந்த சந்திரனைத் துதியாதவர் மண்ணிலும் விண்ணிலும் இல்லை என்கின்றார் வில்லிபுத்தூரார் :

“அந்தி யாரண மந்திரத் தன்புடன் இவனை
வந்தி யாதவர் மண்ணினும் வானினும் இல்லை”

[ஆரணம்-வேதம். வந்தியாதவர்-துதியாதவர்.]

என்பது அப்புலவருடைய புகழுரை. சிவபெருமான் முழுமுதற் கடவுள். அவரைத் தேவர்கள் வணங்குவார்கள். அங்ஙனம் வணங்கும்பொழுது, அப்பெருமானின் தலையில் தரித்துள்ள சந்திரனையும் சேர்த்துத்தானே அவர்கள் வணங்குகின்றனர்! தேவர்களுடைய வணக்கத்திற்கும், வந்தனைக்கும் உரியவன் சந்திரன் என்பதற்கு இதைக் காட்டிலும் வேறு சான்று எதற்கு?

இத்தகைய சந்திர பகவான் இறைவனைப் பூசித்து வணங்கிய தலங்கள் இரண்டு. அவை: 1. திங்களுர், 2. திருப்பதி.

1. திங்களுர்

தமிழ் நாட்டிலுள்ள சைவத் திருப்பதிகளுள் ஒன்று திங்களுர். தேவாரப் பாடல் பெற்ற திருத்தலம் இது. திங்கள் என்ற சொல்லுக்கே சந்திரன் என்பது பொருள். சந்திரனுக்கு உரிய தலம் இதுவாதலால்தான் இப்பெயரை இத்தலம் பெற்றது. திருத் தொண்டர் புராணம் என்று அழைக்கப்படும் பெரிய புராணத்தில் குறிப்பிடப்படும் அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களுள் திருநாவுக்கரசர், அப்பூதியடிகள், ஆகிய இரு நாயன்மார்களுடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்ட தலம் இது. அப்பூதியடிகளுக்குச் சொந்த ஊர் திங்களுர். இச்செய்தியைப் பெரிய புராணத்தின் ஆசிரியராகிய சேக்கிழார்,

“செப்பருஞ்சீர் அப்பூதி அடிகளுர் திங்களுர்”

என்று குறிப்பிடுகின்றார். இங்கே அப்பூதியடிகளுக்குச் சேக்கிழார் ‘செப்பருஞ்சீர்’ என்று அடைமொழி தந்துள்ளார். ‘நாவினால் புகழ்ந்து பேசுதற்கு அரிய சிறப்பினையுடைய’ என்பது இத்தொடரின் பொருள். பிறிதோரிடத்தில் ‘ஒரு நம்பி அப்பூதி’ என்றும் இவர் புகழப்படுகிறார். இவ்வாறு அப்பூதியடிகள் புகழப்படுதற்குத் தனிக் காரணம் உண்டு. ஈசன் அருளைப் பெறுதற்குப் பக்தர்கள் பலவிதமான முயற்சிகளில் ஈடுபடுவர். யாகத் தீயினை வளர்த்துப் பல யாகங்களைச் செய்வர் சிலர். கங்கை முதலான பல புண்ணியத் தீர்த்தங்களில் மூழ்குவர் சிலர். முச்சிணையடக்கி யோகத்தில் இருப்பர் சிலர். ஒற்றைக் காலில் நின்று, அவ்வாறு நின்ற காலின் தொடையில் மற்றொரு காலை ஊன்றி, வேறொன்றும் கருதாமல் ஈசன் பெயரையே உச்சரித்துத் தவம் செய்வர் சிலர். பூக்களைத் தூவி, அருச்சனை

செய்வர் சிலர். மனத்திலே ஈசனுடைய திருவடிகளைப் பதித்து வழி படுவர் சிலர். இன்பங்களையெல்லாம் வெறுத்து, காட்டில் சென்று வெறுந்தரையில் இருந்து அரிய தவங்களைச் செய்வர் சிலர். இவ்வாறு ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு விதமாக முயன்று கடவுளின் அருளைப் பெற விரும்புவார்கள். ஆனால், அப்பூதியடிகள் அப்படிப் பட்ட வழிகளைப் பின்பற்றவில்லை. அறுபத்துமூன்று நாயன்மார் களுள் அப்பூதியடிகளும் ஒருவர் என்பது உண்மைதான். நாயன்மார் கள் யாவரும் சிவனடியார்கள் என்பது யாவரும் அறிந்ததே. ஆனால், பிற நாயன்மார்கள் பின்பற்றிய வழியை அப்பூதியடிகள் பின்பற்றி னார் அல்லர். அந்த வழி யாது? சிவனடியாரைப் போற்றிப் பூசித்த வழிதான் அது!

ஒரு பசு உள்ளது. அப்பசுவினிடம் பாலைக் கறப்பதற்குக் கன்றின் துணை வேண்டும். கன்று தன் வாயை வைத்து ஊட்டினால் தாய்ப் பசு மகிழ்ச்சியுடன் தாராளமாகப் பாலைச் சுரக்கும். வலியக் கறந்தால், கன்றினை ஊட்டவிடாமல் கறந்தால், பசு மனம் நொந்து கொண்டு சிறிதளவுதான் பாலைச் சுரக்கும். தனது கன்று ஊட்டினால் இன்பக் கிளுகிளுப்புடன் தாய்ப் பசு பாலை வஞ்சனையின்றிச் சுரக்கும். அவ்வாறு சுரக்கும்பொழுது, கன்றினை விலக்கிவிட்டுப் பாலைக் கறப்பதுதான் வழக்கம். அதே முறையில் ஈசன் அருள் பெற்ற கன்று களின் துணைகொண்டு, ஈசனின் அருளை நாடினால் எளிதில் ஈசனருள் கிட்டும். இந்த உண்மையை உணர்ந்திருந்தார் அப்பூதியடிகள். ஈசனை அருச்சித்து, அவனருளைப் பெற முயல்வதைக் காட்டிலும், ஈசனின் அருளைப் பெற்ற திருநாவுக்கரசரைப் பூசித்து வழிபட்டால் ஈசனருள் எளிதில் கிட்டும் என்று எண்ணினார் அப்பூதியடிகள். எனவே, அவர் திருநாவுக்கரசரையே வழிபட்டு வணங்கத் தொடங்கினார். இதில் வேடிக்கை என்னவென்றால் திருநாவுக்கரசரை அவர் பார்த்ததேயில்லை. அவரது பெருமையைமட்டும்தான் கேட்டிருந்தார். நாவுக்கரசர் பொருட்டு ஈசனார் கடலில் கல்லும் மிதக்குமாறு செய்த அற்புதத்தை அப்பூதியடிகள் கேள்விப்பட்டிருந்தார். எனவே, நாவுக்கரசரையே அப்பூதியடிகள் தாம் வழிபட்டு தெய்வமாகக் கருதி வணங்கிவந்தார்.

திருநாவுக்கரசர் பெயரை அடிக்கடி சொல்வதில் அப்பூதி யடிகளுக்கு விருப்பம் அதிகம். தாம் கடவுளாகப் போற்றும் திருநாவுக் கரசர் பெயரை எல்லாப் பொருள்களுக்கும் வைத்துவிட்டால், அப் பொருள்களைப் பார்க்கும்பொழுதெல்லாம் திருநாவுக்கரசர் பெயரை நாவினிக்கச் சொல்லி மகிழலாம் அன்றோ? இக்காரணத்தால்தானே நாம் குழந்தைகளுக்குக் கடவுளின் திருநாமத்தையே பெயராக வைக்கிறோம்? மகனுக்குச் சங்கரன் என்றோ, ராமன் என்றோ, கிருஷ்ணன் என்றோ, முருகன் என்றோ பெயர் வைத்துவிட்டால், மகனை அழைக்கும்பொழுதெல்லாம் கடவுளின் பெயரை நாம் நம்மையறியாமலேயே அடிக்கடி சொல்லும் வாய்ப்புக் கிட்டுமே!

துன்பம் வந்தபொழுதும், இன்பம் வந்தபொழுதும், நோய் வந்த பொழுதும் கடவுளின் திருநாமத்தைத் தாங்கிய மகனின் பெயர் சொல்லி அழைக்கும்பொழுது, நமக்குத் தெரியாமலேயே நாம் கடவுளின் பெயரை உச்சரிப்போம். அக்கடவுளின் பெயரை அடிக்கடி சொல்வதால் கடவுளின் அருள் கட்டாயம் நமக்குக் கிடைக்கும். இப்படிப்பட்ட எண்ணத்தாலேயே அப்பூதியடிகள் திருநாவுக்கரசரின் பெயரைத் தம் மக்களுக்கும், செல்வங்களுக்கும், இருப்பிடங்களுக்கும் வைத்துவிட்டார். இச்செய்தியைச் சேக்கிழார்,

“களவுபொய் காமம் கோபம் முதலிய குற்றம் காய்ந்தார்
வளமிகு மனையின் வாழ்க்கை நிலையினர் மனைப்பால் உள்ள
அளவைகள் நிறைகோல் மக்கள் ஆவொடு மேதி 'மற்றும்
உளவெலாம் அரசின் நாமம் சாற்றும்வ் வொழுக்க லாற்றார்”

[காய்ந்தார்-அகற்றினார். மனைப்பால்-வீட்டினிடத்தே. ஆ-பசு. மேதி-எருமை. நாமம்-பெயர். சாற்றும்-இட்டு அழைக்கும்.]

என்கின்றார். அப்பூதியடிகள் தம் வீட்டில் உள்ள படி, மரக்கால், ஆழாக்கு, தராசு, எடைக் கற்கள், பசு, எருமை முதலிய பொருள் களுக்கும், மக்களுக்கும் திருநாவுக்கரசரின் பெயரையே சூட்டி விட்டாராம்!

இது மட்டுமோ? திருநாவுக்கரசரது திருவுருவத்தைக் காணாமலிருந்தும், அவர் சிவபிரானுக்கு அடிமை பூண்டு வாழ்ந்த தன்மையையும், ஈசனார் அவருக்கு அருள் செய்த பான்மையையும் கேள்விப்பட்டு, அப்பூதியடிகள் தம்மை அந்நாவுக்கரசருக்கே அர்ப்பணம் செய்துவிட்டார். எனவே, அப்பூதியடிகள் தாம் செய்த எல்லாவிதமான அறச் செயல்கட்கும் திருநாவுக்கரசரின் திருநாமத்தையே இட்டு மகிழ்ந்தார். திருநாவுக்கரசர் மடம், திருநாவுக்கரசர் தண்ணீர்ப் பந்தர் என்பன போலும் அறச்சாலைகளை அவர் அமைத்தார். இந்நிகழ்ச்சியைச் சேக்கிழார்,

“வடிவதாம் காண ராயும் மன்னுசீர் வாக்கின் வேந்தர்
அடிமையும் தம்பி ரானார் அருளுங்கேட்டவர்நா மத்தால்
படிகிகழ் மடங்கள் தண்ணீர்ப் பந்தர்கள் முதலா வுள்ள
முடிவிலா அறங்கள் செய்து முறைமையால் வாழும் நாளில்”

[வடிவு-உருவம். மன்னும்-நிலைபெற்ற. வாக்கின் வேந்தர்-திருநாவுக்கரசர். தம்பிரானார்-ஈசனார். நாமத்தால்-பெயரால். படிநிகழ்-உலகத்து நிகழ்கின்ற. முடிவிலா-முடிவே இல்லாத.]

என்று இனிக்க இனிக்கப் பாடுகின்றார்.

இவ்வாறு திருநாவுக்கரசர் திருப்பெயர் தாங்கிப் பல அறச் சாலைகள் அமைக்கப்பட்டிருந்த திங்களுருக்குத் திருநாவுக்கரசர் ஒரு முறை வந்தார். திருப்பழனம் என்னும் திருத்தலத்தையும், அதனைச் சூழ்ந்த பல திருப்பதிகளையும் தரிசித்த திருநாவுக்கரசர், அவற்றின் பக்கத்தில் இருந்த தேவார வைப்புத் தலமாகிய திங்களுருக்கு வராமல் இருப்பாரோ? திருவையாறு—கும்பகோணம் பஸ் மார்க்கத்தில் திருவையாற்றிலிருந்து சுமார் 8 கிலோமீட்டர் தொலைவில் உள்ள திருப்பழனத்திற்குத் தெற்கில் ஏறத்தாழ ஒன்றரை கிலோமீட்டர் தொலைவில் உள்ளது திங்களுர்.

திங்களுரை அடைந்த திருநாவுக்கரசர் வழியில் அமைந்திருந்த தண்ணீர்ப் பந்தரை நோக்கினார். அப்பந்தரில், 'திருநாவுக்கரசர் திருப்பணி தர்மம்' என்று பொறிக்கப்பட்டிருந்தது. அது கண்டு வியந்த நாவுக்கரசர், 'நாம் இந்த ஊருக்கு இப்பொழுதுதான் முதன் முறையாக வருகின்றோம். இங்கே எப்படி நம் பெயர் வரையப்பட்டுள்ளது? நாம் இத்தகைய திருப்பணி செய்யவேயில்லையே!' என்று சிந்தித்தார். அப்பொழுது அத்தண்ணீர்ப் பந்தரின் முன்றிலில் அப்பூதியடிகள் அமர்ந்திருந்தார். அப்பூதியடிகளும், திருநாவுக்கரசரும் ஒருவரையொருவர் முன்பு பார்த்ததில்லை என்று முன்னரே குறிப்பிட்டுள்ளோமன்றோ? இந்த நிலையில் திருநாவுக்கரசர் அப்பூதியடிகளை நோக்கி, 'பெரியீர்! இத் தண்ணீர்ப் பந்தர் தங்களது அறப்பணி. இதில் நும் பெயரை எழுதாமல் வேறொரு பெயரை எழுதக் காரணம் என்ன? கூறுங்கள்' என்றார்.

திருநாவுக்கரசரின் உரையைக் கேட்ட அப்பூதியடிகள் வெறுப்புடன் தம் காதைப் பொத்திக்கொண்டார். பின்னர் அவர் சினத்துடன் திருநாவுக்கரசரை நோக்கி, 'சிவ வேடம் தரித்து வந்துள்ள பெரியவரே! உண்மையில் நீங்கள் சிவனடியாரா? நன்றாகப் பேசத் தெரியவில்லையே! சைவ சமயத்தின் சிறப்பை உலகுக்கு உணர்த்திய நாவுக்கரசர் திருப்பெயரோ வேறொரு பெயர்! தமது திருத் தொண்டின் மிகுதியால் பிற சமயத்தவரையெல்லாம் வென்ற அப் பெருந்தகையார் பெயரோ வேறொரு பெயர்! இவ்வுலக மக்கள் உய்ய நல்வழி காட்டிய நாவுக்கரசர் பெயரை நான் இங்கே எழுதியுள்ளேன். அப்படியிருக்க அப்பெயரை வேறொரு பெயர் என்கிறீர்களே! இது சரியா? பொங்குகின்ற கடலில் கல் மிதத்தலால் கரையேறிய அவர் பெருமையை உலகம் முழுவதும் நன்கு அறியுமே! மகேந்திரவர்ம பல்லவனால் கல்லுடன் கட்டிக் கடலில் அவர் எறியப்பட்டார். ஆனால், நம்பர் அருளால் கடலில் கல் மிதந்து வந்து கரையேறியது. இது தங்களுக்குத் தெரியாதோ! மங்கலகரமான சிவ வேடத்துடன் வந்து இவ்வாறு கேட்கின்றீரே! உங்கள் ஊர் எது? நீர் யார்? சொல்லுங்கள்!' என்று ஆவேசத்துடன் கேட்டார். இங்ஙனம் அவர் கேட்ட பான்மையைச் சேக்கிழார்,

“நம்மையுடை யவர்கழற்கீழ் நயந்ததிருத் தொண்டாலே
இம்மையினும் பிழைப்பதென என்போல்வா ருந்தெளியச்
செம்மைபுரி திருநாவுக் கரசர்திருப் பெயரெழுத
வெம்மை மொழி யான்கேட்க விளம்பினீர் எனவிளம்பி”

பொங்குகடல் கல்மிதப்பில் போந்தேறும் அவர்பெருமை
அங்கணர்தம் புவனத்தில் அறியாதார் யாருளரே?
மங்கலமாம் திருவேடத் துடனின்றிவ் வகைமொழிந்தீர்
எங்குறைவீர்? நீர்தாமயார்? இயம்புமளன இயம்பினார்”

[நம்மை உடையவர்—கடவுள், சிவபிரான். கழல்—திருவடி. நயந்த
—விரும்பிய. இம்மை—இப்பிறவி. வெம்மை மொழி—கொடு மொழி.
'தங்களது பெயரை எழுதாமல் வேறொரு பெயரை எழுதக் காரணம்
என்ன?' என்று திருநாவுக்கரசர் அப்பூதியடிகளைக் கேட்ட சொல்.
விளம்பினீர்—கேட்டார். போந்து—வந்து. ஏறும்—கரையேறும். அவர்—
திருநாவுக்கரசர். அங்கணர்—சிவபெருமான். புவனம்—பூமி. உறைவீர்—
தங்குவீர். இயம்பும்—சொல்லும்.]

என்று பாடியுள்ளார்.

இங்ஙனம் அப்பூதியடிகள் வெகுண்டு கேட்டவுடன், அவரது
அன்பின் ஆழத்தையறிந்து வியந்த திருநாவுக்கரசர் அவரை நோக்கி,
'பிற சமயத்திலிருந்து கரையேறும் பொருட்டுச் சிவபிரானால்
சூலை நோய் வரப்பெற்று ஆட்கொள்ளப்பட்ட, தெளிந்த அறிவில்
லாத அத்திருநாவுக்கரசன் யானே' என்று தம்மை அறிமுகப்படுத்திக்
கொண்டார். இவ்வரையைக் கேட்ட அப்பூதியடிகள் வியப்பும்
அச்சமும் நடுக்கமும் கொண்டு, திருநாவுக்கரசரின் திருவடிகளில்
வீழ்ந்து வணங்கினார். வறியவர்கள் பெறற்கரிய பெருஞ்செல்வம்
பெற்றாற் போன்ற பெருமகிழ்ச்சி கொண்ட அவர் ஓடினார்; ஆடினார்;
பாடினார்; கனித்தார். திருநாவுக்கரசரைத் தண்ணீர்ப் பந்தரில்
இருக்கச் செய்தார்.

எதிர்பாராமல் வந்த அரும்பெரு விருந்தினராகிய திருநாவுக்கரசு
க்குத் திருவமுது செய்விக்க விரும்பினார் அப்பூதியடிகள். எனவே,
அவர் தம் வீட்டிற்குச் சென்று திரு அமுதும், கறியமுது வகைகளும்
வெவ்வேறு விதங்களில் அமைக்கச் செய்தார். அவரது மனைவியார்
பெருமகிழ்ச்சியுடன் இனிப்பு, கசப்பு, உவர்ப்பு, துவர்ப்பு, கார்ப்பு,
புளிப்பு ஆகிய ஆறுவகைச் சுவைகளில் பலவேறு வகைப்பட்ட
உணவுகளைச் சமைத்தார். எல்லாம் தயாரானவுடன் அப்பூதியடிகள்
திருநாவுக்கரசரை அடைந்து, திருவமுது செய்தருளத் தம் இல்லத்
திற்கு எழுந்தருளுமாறு வேண்டினார். நாவரசரும் அதற்கு இசைந்து
அப்பூதியடிகளுடன் அவரில்லத்தை அடைந்தார்.

திருநாவுக்கரசர் திருவமுது கொள்ள வந்துவிட்டார். ஆஹா!
எத்தகையப்பேறு! அப்பூதியடிகள் அவ்வளவில் தமது முத்த புதல்வ

ராகிய மூத்த திருநாவுக்கரசை அழைத்து, 'செல்வா! ஓடு; நமது வீட்டின் கொல்லைப்பக்கத்தில் உள்ள வாழைத் தோட்டத்திற்கு ஓடு; பெரிய தலைவாழைக்குருத்தை நறுக்கிக் கொண்டு வா. நன்கு விரிந்த இலை வேண்டாம். பறவைகளின் எச்சமும், குப்பையும் அதில் நிறைந்திருக்கும். எனவே, தளதள என்றிருக்கின்ற வாழைக் குருத்தை நன்கு ஆராய்ந்து கண்டுபிடித்து நறுக்கிக் கொண்டு வா' என்று ஏவினார். உடனே குதித்து எழுந்தான் அந்தச் சிறுவனாகிய மூத்த திருநாவுக்கரசு. தனக்கு அப்பேறு கிடைத்தமைக் காக மகிழ்ந்தான்; ஓடினான் வாழைத் தோட்டத்திற்கு; தேடினான் நல்ல பெரிய வாழைக்குருத்தை; கண்டான் வளமான குருத்தை; நறுக்கினான் விரைவில். ஆயின், அந்தோ! என்னே தீவினை! அதே நேரத்தில் அவ்வாழை மரத்தில் மறைந்து வாழ்ந்துகொண்டிருந்த நல்ல பாம்பு ஒன்று அவன் உள்ளங்கையைத் திண்டிவிட்டது! இந் நிகழ்ச்சியைச் சேக்கிழார்,

“நல்லதாய் தந்தை ஏவ நானிது செயப்பெற் றேன்என்று
ஒல்லையில் விரைந்து தோட்டத் துள்புக்குப் பெரிய வாழை
மல்லவங் குருத்தை ஈரும் பொழுதினில் வாள் ராவொன்று
அல்லலுற்று அழுங்கிச் சோர அங்கையில் தீண்டிற் றன்றே”

[ஒல்லை-விரைவு. மல்லல்-வளம்பம். ஈரும்-நறுக்கும். வாள் அரா-ஒளியுள்ள பாம்பு, இரத்தினத்தையுடைய நல்ல பாம்பு. அல்லல்-துன்பம். அழுங்கி-மயங்கி, வருந்தி. அங்கை-உள்ளங்கை, அழகிய கை.]

என்று பாடியுள்ளார்.

இவ்வாறு தீ நாகம் திண்டியவுடன், மூத்த திருநாவுக்கரசு கையை உதறிப் பாம்பினைக் கீழே வீழ்த்தினான். தன்னைப் பாம்பு திண்டிவிட்டதே, தன்னுயிர் போய்விடுமே என்று அவன் கலங்க வில்லை. 'ஐயகோ! பாம்பு திண்டிவிட்டதே! நாம் இங்கே வீழ்ந்து விட்டால், இவ்வாழைக்குருத்தை யார் வீட்டிற்குள் எடுத்துச் செல்வார்கள்? நாவுக்கரசர் அழுது செய்யக் காலம் தாழ்க்குமே! நம்மைப் பாம்பு திண்டியதை யார்க்கும் சொல்லக் கூடாது' என்று சிந்தித்தவாறு விரைவாக ஓடிவந்து தாயினிடம் வாழைக்குருத்தைக் கொடுத்தான். அதற்குள் பாம்பின் விஷம் தலைக்கேறிவிட்டது. உடனே அவன் மயங்கிக் கீழே வீழ்ந்து இறந்துபட்டான்.

இந்நிலையைக் கண்ணுற்ற தாயும் தந்தையும் என் செய்வார்? அவர்கள் உள்ளம் பதைத்தனர்; மகனை உற்று நோக்கினர்; இரத்தம் சொரிதலையும், உடம்பில் தோன்றிய குறிகளையும் கண்டு, பாம்பின் விடத்தினால் அவன் இறந்தான் என்னும் உண்மையை உணர்ந்தனர். எனினும், அவர்கள் கலங்கினார்கள் அல்லர். இறந்து வீழ்ந்த மகனை ஒரு பாயினுள் தைத்துச் சுருட்டி வீட்டின் வெளியே ஒளித்துவைத்தனர்; மகன் இறந்த செய்தியைச் சொல்லாமல், திருநாவுக்கரசுக்கு

அமுது செய்விக்க முயன்றனர். அப்பூதியடிகள் எப்படிப்பட்ட தடுமாற்றமும் இல்லாதவராய் நாவுக்கரசர் திருமுன் வந்து, 'எம்பெருமானே! தாங்கள் எழுந்தருளிவந்து அமுது செய்தருள்க' என்று வேண்டினார். அப்பூதியடிகள் சிறிது கூடத் தடுமாற்றம் இல்லாமல்தான் பேசினார். ஆனால், ஆலம் உண்ட நீலகண்டர் அருளினால் அவரது தடுமாற்றத்தைத் திருநாவுக்கரசர் அறிந்து கொண்டுவிட்டார்! என்னே ஈசனாரின் கருணை! இச்செய்தியைச் சேக்கிழார்,

“தம்புதல்வன் சவம்மறைத்துத் தடுமாற்றம் இலராகி
எம்பெருமான்! அமுதுசெய வேண்டும்என வந்திறைஞ்ச
உம்பர்பிரான் திருத்தொண்டர் உள்ளத்தில் தடுமாற்றம்
நம்பர்திரு வருளாலே அறிந்தருளி நவைதீர்ப்பார்”

[சவம்-பிணம். எம்பெருமான்-எமது தலைவரே. இறைஞ்ச-வணங்க. உம்பர்-தேவர். உம்பிரான்-தேவர்கட்குத் தலைவராகிய சிவபிரான். திருத்தொண்டர்-திருநாவுக்கரசர். நம்பர்-சிவபிரான். நவை-துன்பம். தீர்ப்பார்-நீக்குவாராய்.]
என்று பாடியுள்ளார்.

அப்பூதியடிகளின் தடுமாற்றத்தை ஈசனின் அருளினால் உணர்ந்து கொண்ட திருநாவுக்கரசர், கேள்விக்குமேல் கேள்வியாகப் போட்டு, மகனாகிய மூத்த திருநாவுக்கரசு பாம்பு திண்டி இறந்த பான்மையையும், தாம் உண்பதற்கு இடையூறு வருமே என்றஞ்சி அவர்கள் உண்மையை மறைத்த பான்மையையும் அறிந்துகொண்டார். உடனே அவர் அப்புதல்வனின் பிணத்தைக் கொண்டுவரச் செய்தார்; அந்தத் திங்கனாரின் திருக்கோயிலுக்குச் சென்றார்; கோயிலின் முன்புறத்தில் அப்பிணத்தைக் கிடத்தச் செய்தார்; திருப்பதிகம் பாடினார்.

எப்படிப்பட்ட பாடல்கள் அவை! விடம் தீர்த்த திருப்பதிகப் பாடல்கள் என்று அவை அழைக்கப்படுகின்றன. பத்துப் பாடல்கள் பாடினார் திருநாவுக்கரசர். உண்டாரைக் கொல்லும் தன்மை வாய்ந்த நஞ்சினையுண்டும் சாவாமல், நீலமணி மிடற்றுடன் விளங்கும் சிவபிரான்மீது பாடப்பட்ட பாடல்கள் அவை. ‘ஒன்று கொலாம்’ என்று தொடங்கி, இரண்டு கொலாம், மூன்று கொலாம் என்று வளர்ந்து, பத்துக் கொலாம் என்னும் பாடலுடன் பத்துப் பாடல்கள் இத்திருப்பதிகத்தில் உள்ளன. அவற்றுள் மூன்றினை மட்டும் ஈண்டுக் குறிப்பிடுவோம்:

“ஒன்று கொலாம்அவர் சிந்தை உயர்வரை
ஒன்று கொலாமுய ரும்மதி சூடுவர்
ஒன்று கொலாமிகு வெண்டலை கையது
ஒன்று கொலாமவர் ஊர்வது தானே.”

“அஞ்சு கொலாமவர் ஆடர வின்படம்
அஞ்சு கொலாமவர் வெல்புற ஞவன
அஞ்சு கொலாமவர் காய்ப்பட் டான்களை
அஞ்சு கொலாமவர் ஆடின தாமே.”

“பத்துக் கொலாமவர் பாம்பின்கண் பாம்பின்பல்
பத்துக் கொலாமயி றும்நெரிந் துக்கன
பத்துக் கொலாமவர் சாய்ப்பட் டான்தலை
பத்துக் கொலாமடி யார்செய்கை தானே.”

இவ்வாறு விடந்தீர்த்த திருப்பதிகப் பாடல்கள் பத்தையும் திருநாவுக்கரசர் பாடிமுடித்தவுடன், மகன் உயிர் பெற்றெழுந்தான். தாக்கத்திலிருந்து விழித்து எழுபவனைப்போல் அந்த மூத்த திருநாவுக்கரசாகிய சிறுவன் எழுந்து, ஆங்கிருந்த திருநாவுக்கரசரின் திருவடிகளில் வீழ்ந்து வணங்கினான். அவரும் அப்புதல்வனுக்குத் திருநீறு அளித்தார்.

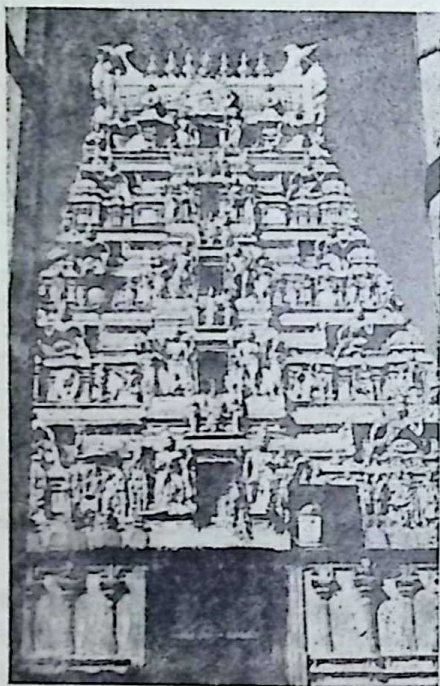
தமது மூத்த மைந்தன் உயிர் பிழைத்து எழுந்தமைக்காக அப்பூதியடிகள் மகிழ்ச்சியடையவில்லை. கிடைத்தற்கரிய பெரு விருந்தினராகிய திருநாவுக்கரசர் திருவமுது செய்வதற்குக் காலம் தாழ்ந்துவிட்டதே என்ற துயரம்தான் அப்பூதியடிகளுக்கு இருந்தது! எனவே, அவர் திருநாவுக்கரசரைத் திருக்கோயிலிலிருந்து தம் வீட்டிற்கு அழைத்து வந்தார்; தமது மனைவியாரைக் கொண்டு தரையை மெழுகிக் கோலம் போடச் செய்தார்; விளக்கேற்றி வைக்கச் செய்தார். குருத்து வாழையிலையை விரித்துப் போட்டார்; திருநாவுக்கரசருக்குத் திருமுவது செய்வித்தார். திருநாவுக்கரசரும் மகிழ்ச்சியுடன் விருந்துண்டு, அப்பூதியடிகளுடன் பல நாட்கள் தங்கியிருந்தார். அவ்வாறு தங்கியிருந்த நாட்களில், திருநாவுக்கரசர் தமது அன்பராகிய அப்பூதியடிகளின் தொண்டினைச் சிறப்பித்துப் பத்துப் பாடல்கள் பாடினார். அப்பாடல்கள் ‘சொன்மாலைத் திருப்பதிகம்’ எனப்படும். அப்பதிகப் பாடல்களுள் ஒன்றினை ஈண்டுக் குறிப்பிடுவோம்:

“வஞ்சித்தென் வளைகவர்ந்தான் வாரானே யாயிடினும்
பஞ்சிக்கால் சிறகன்னம் பரந்தார்க்கும் பழனத்தான்
அஞ்சிப்போய்க் கலிமெலிய அழலோம்பும் அப்பூதக்
குஞ்சிப்பூ வாய்நின்ற சேவடியாய் கோடியையே.”

இந்தத் திங்கனார் திருத்தலத்தில் கோயில் கொண்டெழுந்தருளியிருக்கும் ஈசன்முன்பு திருநாவுக்கரசர் விடந் தீர்த்த திருப்பதிகம் பாடி பாம்பு கடித்து இறந்த மகனைப் பிழைப்பித்

தார் அன்றோ! “ஒன்று கொலாம்” என்று தொடங்கும் திருப்பதி கத்தை மந்திரமாகக் கொண்டு மெய்யன்புடன் பாராயணம் செய்து கைவரப் பெற்றோர் பாம்பின் விட வேகத்தை இறக்க வல்லவராவர் என்பது ஆன்றோர் கருத்து. இவ்வாறு பாம்பின் விடத்தை இறக்கி அருள் புரியும் ஈசனார் எழுந்தருளியிருக்கும் திங்களுர்க் கோயிலில் தான் சந்திரன் ஈசனைப் பூசித்துப் பேறு பெற்றான் என்று புராணங்கள் கூறுகின்றன. திங்களுர்த் திருத்தலத்து மூர்த்தியின் பெருமை இத்தகையது!

2. திருப்பதி

இனி, சந்திரன் பூசித்துப் பெரும் பேறு பெற்ற மற்றொரு திவ்யத் திருத்தலம் திருப்பதியாகும். திருப்பதித் தலத்தின் தெய்வீகத் தன்மையை அறியாத இந்துக்கள் இலர். இந்துக்கள் மட்டுமல்லர். பிற மதத்தவர்களும் திருப்பதித் தலத்தின் சிறப்பை

நன்கு உணர்வர். இத்திருத்தலத்தைத் தமிழ் நூல்கள் புகழ்கின்றன. திருப்பதிக்குத் திருவேங்கடம் என்று வேறொரு பெயர் உண்டு.

“வடவேங்கடம் தென்குமரி

ஆயிடைத்தமிழ் கூறும் நல்லுலகம்”

என்று தொல்காப்பியர் தமிழகத்திற்குத் திருவேங்கடத்தை வட வெல்லையாக வரையறுத்துக் காட்டியுள்ளார்.

“நெடியோன் குன்றமும் தொடியோன் பௌவமும்

தமிழ்வரம் பறுத்த தண்டமிழ் நன்னடு”

என்று சிலப்பதிகார ஆசிரியராகிய இளங்கோவடிகள் கூறுகிறார். ‘நெடியோன் குன்றம்’ என்பது திருவிக்கிரமாவதாரம் எடுத்த திருமாலுக்கு உரிய திருவேங்கட மலையாகும். இம்மலை தமிழகத்தின் வடக்கு எல்லையாகும். இத் திருவேங்கட மலையில் உள்ள திருப்பதியில் திருமால் நின்ற திருக்கோலத்தில் காட்சியளிக்கிறார். இக் கோலத்தை இளங்கோவடிகள் அழகாகப் படம் பிடித்துக் காட்டியுள்ளார். சிலப்பதிகாரத்தில் மதுரைக் காண்டத்தின் தொடக்கத்தில் இக்காட்சி அமைந்துள்ளது. கோவலன், கண்ணகி, கவுந்தியடிகள் ஆகிய மூவரும் திருச்சிராப்பள்ளியைச் சார்ந்த உறையூரிலிருந்து தென்திசை நோக்கி நடந்து ஒரு சோலையில் தங்கினர். அங்கே பாண்டிய மன்னனை வாழ்த்தியவாறே ஓர் அந்தணன் வந்தான். மாங்காட்டிலிருந்து வந்துகொண்டிருந்த அம்மறையவனுடன் கோவலன் அளவளாவினான். அப்பொழுது அம்மறையவன் தன் வரவின் காரணத்தை எடுத்துக் கூறுகிறான். அவ்வாறு கூறுங்கால், அவன், ‘திருவரங்கத்தில் திருமால் பள்ளிகொண்டிருக்கும் கோலத்தையும், திருவேங்கட மலையில் அந்நெடுமால் நின்ற திருக் கோலத்தில் காட்சி தரும் ப.’ன்மையையும் காண நான் செல்கின்றேன்’ என்கின்றான். இவ்வாறு மாங்காட்டு மறையோன் தனது வருகைக்குரிய காரணத்தைக் கூறுங்கால், அவனது கூற்றாக இளங்கோவடிகள் திருவேங்கட மலையில் திருமால் நின்ற திருக் கோலத்தில் இருக்கும் காட்சியை,

“வீங்குநீர் அருவி வேங்கடம் என்னும்

ஒங்குயர் மலையத்து உச்சி மீமிசை

விரிகதிர் ஞாயிறும் திங்களும் விளங்கி

இருமருங்கு ஒங்கிய இடைநிலைத் தாளத்து

மின்னுக்கோடி உடுத்து விளங்குவில் பூண்டு

நல்நிற மேகம் நின்றது போலப்

பகையணங்கு ஆழியும் பால்வெண் சங்கமும்

தகைபெறு தாமரைக் கையின் ஏந்தி
நலங்கிளர் ஆரம் மாப்பில் பூண்டு
பொலம்பூ ஆடையிற் பொலிந்து தோன்றிய
செங்கண் நெடியோன் நின்ற வண்ணம்"

[விங்கு-மிகுந்த. மலையம்-மலை, திருவேங்கடமலை. மீமிசை-மேலே. ஞாயிறு-சூரியன். திங்கள்-சந்திரன். மருங்கு-பக்கம். அணங்கு-துன்புறுத்தும். ஆழி-சக்கரம். தகை-தகுதி. அழகு. ஆரம் மலை. பொலம்பூ-பொன்னிறமான பூ. செங்கண் நெடியோன்-சிவந்த கண்களையுடைய திருமால். நின்றவண்ணம்-நின்ற திருக்கோலம்.]

என்று படம் பிடித்துக் காட்டியுள்ளார். அருவிகள் கொட்டுகின்ற னவாம் திருவேங்கட மலையில். அம்மலையின் உச்சியில் திருமால் நின்ற திருக்கோலத்தில் காட்சி அளிக்கிறாராம். ஒரு புறம் சூரியனும் மற்றொரு புறம் சந்திரனும் விளங்குதல்போல் ஒரு புறம் சக்கரமும் மற்றொரு புறம் சங்கும் அவருடைய கைகளில் விளங்குகின்றனவாம். இரு கைகளுக்கும் இடையில் பல கோடி மின்னல்களை உடுத்தாற் போல் நவமணி மாலைகளை அவர் மாப்பில் பூண்டிருக்கிறாராம். பொன்னுடையும் உடுத்தியிருக்கிறாராம். கையில் வில்லுடன் நல்ல கருநிறமுடைய மேகம் நின்றதுபோலத் திருமால் அங்கே நின்றாராம். இவ்வாறு திருப்பதியில் திருமால் நின்றனாகொண்டிருக்கும் காட்சியை நமக்கு விளக்குகிறார் இளங்கோவடிகள். ஆயிரத்து எண்ணூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக அப்பெருந்தகையார் திருவேங்கடவனைத் தமிழ் மக்களுக்கு இவ்விதமாக அறிமுகப்படுத்துகிறார்.

திருப்பதி திருவேங்கடநாதன் தமிழ் மக்களுக்கு நன்கு அறிமுகமான கடவுள். ஆழ்வார்கள் பன்னிருவருள் பத்து ஆழ்வார்கள் திருவேங்கட நாதனைப் பாடியுள்ளனர். அவை யாவும் நாலாயிரத்திவ்யப் பிரபந்தத்தில் இடம்பெற்றுள்ளன. திருப்பதி வேங்கடா சலபதியைப் பாடிய ஆழ்வார்கள் பொய்கையாழ்வார், பேயாழ்வார், பூதத்தாழ்வார், பெரியாழ்வார், ஸ்ரீ ஆண்டாளர், குலசேகர ஆழ்வார், திருமழிசையாழ்வார், திருப்பாணாழ்வார், திருமங்கையாழ்வார், நம்மாழ்வார் ஆகிய பதினமர் ஆவர். இப்பதினமரும் 203 பாசுரங்களில் திருவேங்கடநாதனைப் புகழ்ந்து பாடியுள்ளனர். நம்மாழ்வார் ஒருவரே 52 பாசுரங்கள் பாடியுள்ளார். ஆழ்வார்கள் பாடிய பாசுரங்களில் சிலவற்றை சுண்டுக் காண்போம்:

"எழுவார் விடைகொள்வார் ஈனதுழா யானை
வழுவா வகைநினைந்து வைகல்—தொழுவார்
வினைச்சுடரை நந்துவிக்கும் வேங்கடமே வானோர்
மனச்சுடரைத் தூண்டும் மலை." — பொய்கையாழ்வார்.

“மதயானை போல்எழுந்த மாழுகில்காள் வேங்கடத்தைப்
பதியாக வாழ்வீர்காள் பாம்பணையான் வார்த்தைஎன்னே
கதியென்றும் தான்ஆவான் கராதாதுஓர் பெண்கொடியை
வதைசெய்தான் என்னும்சொல் வையகத்தார் மதியாரே.”

— ஆண்டாள்.

“சொன்னால் விரோதமிது ஆகிலும் சொல்லுவன் கேண்மினே
என்நாவில் இன்கவி யான்ஒரு வர்க்கும் கொடுக்கிலேன்
தென்ன தெனவென்று வண்டு முரல்திரு வேங்கடத்து
என்னுனை என்அப்பன் எம்பெரு மான்உளன் ஆகவே.”

— நம்மாழ்வார்.

“வேங்கடமே விண்ணோர் தொழுவதுவும் மெய்ம்மையால்
வேங்கடமே மெய்வினையோய் தீர்ப்பதுவும்—வேங்கடமே
தானவரை வீழ்த்தன் ஆழிப் படைதொட்டு
வானவரைக் காப்பான் மலை.”

— திருமழிசையாழ்வார்.

“உம்பர் உலகாண்டு ஒருகுடைக்கீழ் உருப்பசிதன்
அம்பொன் கலையல்குல் பெற்றாலும் ஆதரியேன்
செம்பவள வாயான் திருவேங் கடமென்னும்
எம்பெருமான் பொன்மலைமேல் ஏதேனும் ஆவேனே.”

— குலசேகர ஆழ்வார்.

“தாழ்சடையும் நீள்முடியும் ஒண்மழுவும் சக்கரமும்
சூழ்அரவும் பொன்நாணும் தோன்றுமால்—சூழும்
திரண்டருவி பாயும் திருமலைமேல் எந்தைக்கு
இரண்டுருவும் ஒன்றாய் இசைந்து.”

— பேயாழ்வார்.

ஆகவே, திருவேங்கட மலை தமிழ் மக்களால் போற்றப்படுகின்ற
மலையென்பது பெறப்படும். திருவேங்கடநாதர் யார் எத்தகைய
வரத்தைக் கேட்டாலும் தருவார் என்று இந்துக்கள் நம்புகின்றனர்.
அவர்களுடைய நம்பிக்கை எப்பொழுதுமே வீணாதில்லை.

“கூன்கொண்டு சென்றவன் கூன்நிமிர்ந்து

ஓடக் குருடன்கொம்பில்

தேன்என்று காட்ட முடவன்அத்

தேனை எடுக்கஅயல்

தான்நின்ற ஊமை தனக்கென்று
கேட்கத் தருவன்வரம்
வான்நின்ற சோலை வடவேங்
கடமேய மாதவனே”

என்றொரு தனிப் பாடல் தமிழ் மொழியில் உண்டு. ஆ! ஆ! எப்படிப்பட்ட பாடல் இது! வில்லைப்போல் வளைந்த கூனலை உடைய ஒருவன் கூனல் நிமிர்ந்து ஓடினானும்! அவனுக்கு ஒரு குருடன் மரக்கொம்பில் உள்ள தேன் கூட்டைக் காட்டினானும்! உடனே ஒரு முடவன் அத்தேனை எடுத்தானும்! அவ்வளவில் பக்கத்தில் நின்றுகொண்டிருந்த ஓர் ஊமை தனக்கு அந்தத் தேன் வேண்டும் என்று கேட்டானும்! இவையெல்லாம் எங்கே நடந்தன? திருப்பதி மலையில்தான்! திருவேங்கடநாதர் கூனனின் கூன் நிமிரவும், குருடன் பார்வை பெறவும், முடவன் நடக்கவும், ஊமை பேசவும் வரம் தருவாராம்! இக்கருத்தைச் சொல்கின்றது இப்பாடல்! எப்படிப்பட்ட பாட்டு! கவி காலத்தில் கண்கண்ட தெய்வம் திருவேங்கட நாதன்தான் என்பதற்கு ஐயம் என்ன?

இவ்வளவு புகழ்ப் பாடல்களைப் பெற்றும் திருவேங்கடநாதர் திருப்தியடையவில்லைபோலும்! தமிழில் கவி பாடத் தெரிந்தவர்கள் யாவரும் தம்மைப் பாடினால்தான் அவருக்கு மனநிறைவு உண்டாகும்போல் தோன்றுகிறது. இல்லையென்றால் அவர் பிள்ளைப் பெருமாள் ஐயங்கார் அவர்களைக் கட்டாயப்படுத்தித் தம்மைப் பற்றிப் பாடச் செய்வாரோ? பிள்ளைப் பெருமாள் ஐயங்கார் திருவரங்கத்தில் பள்ளிகொண்டிருக்கும் திருவரங்கநாதரையே பாடிக்கொண்டிருந்தார். அவர் வாயால் தாமும் பாடல் பெற வேண்டும் என்று விரும்பினார் திருவேங்கடநாதர். எனவே, ஐயங்காருடைய கனவில் தோன்றி, திருவேங்கடநாதர், ‘அன்பரே! திருவேங்கட மலையில் நின்ற திருக்கோலத்தில் காட்சி தரும் என்னை யும் பாடுங்கள்’ என்றார். விழித்துக்கொண்ட பிள்ளைப் பெருமாள் ஐயங்காரோ ‘அரங்கனைப் பாடிய வாயால் மற்றோர் குரங்கனைப் பாடேன்’ என்று சொல்லித் திருவேங்கடவரைப் பாடாமல் இருந்து விட்டார். அதனால் திருவேங்கடவருக்குச் சினம் வந்துவிட்டது. பிள்ளைப் பெருமாள் ஐயங்காருக்கு ‘கண்டமாலை’ என்னும் கொடிய தொரு நோய் வருமாறு செய்துவிட்டார். அதன் பின்னரே பிள்ளைப் பெருமாள் ஐயங்காருக்குத் தெளிவு உண்டாயிற்று. அரங்கநாதரே திருவேங்கடத்திலும் உள்ளார் என்னும் உண்மை அவருக்குப் புலப் பட்டது. எனவே, அவர் திருவேங்கடவரம்மீது திருவேங்கடத்தந்தாதி பாடினார். இன்னவாறு ஒரு கன்ன பரம்பரைக் கதை வழங்குகிறது. உண்மை எதுவாயினும் பிள்ளைப் பெருமாள் ஐயங்கார் பாடிய திருவேங்கடத்தந்தாதி சுவை வாய்ந்த ஒரு நூல் என்பது உண்மை. மாதிரிக்காக அந்நூலிலிருந்து மூன்று பாடல்களைக் காண்போம்:

“மாயவன் கண்ணன் மணிவண்ணன்
 கேசவன் மண்ணும்விண்ணும்
 தாயவன் கண்ணன் கமலமொப்பான்
 சரத்தால் இலங்கைத்
 தீயவன் கண்ணன் சிரம்அறுத்தான்
 திருவேங் கடத்துத்
 தூயவன் கண்ணன் புடையார்க்கு
 வைகுந்தம் தூரமன்றே.”

(திருவேங்கட: 5)

“திருமந் திரமில்லை சங்காழி
 யில்லை திருமணில்லை
 தருமந் திரமொன்றும் செய்தறியீர்
 செம்பொன் தானவனை
 மருமந் திரங்கப் பிளந்தான்
 வடமலை வாரஞ்செல்லீர்
 கருமந் திரண்டதை எத்தால்
 களையக் கருதுதிரே.”

(திருவேங்கட: 99)

“கருமலை யும்மருந் தும்கண்ணும்
 ஆவியும் காப்புமவன்
 தருமலை யுந்திய பேரின்ப
 வெள்ளமும் தாய்தந்தையும்
 வருமலை யுந்திருப் பாலாழி
 யுந்திரு வைகுந்தமும்
 திருமலை யும்உடை யானள்ளக்
 கீந்த திருவடியே.”

(திருவேங்கட: 100)

இம்முன்று பாடல்களின் பொருள் வருமாறு:—

‘மாயவனும், கண்ணனும், நீலமணி போலும் நிறம் உடைய வனும், கேசவனும், மண்ணையும் விண்ணையும் தாண்டி அளந்த வனும், கண்கள் நல்ல செந்தாமரை மலர்போல் உள்ளவனும், இலங்கையில் இருந்த தீயகொடுமையை உடையவனாகிய ராவணன் தலைகளை அம்பால் அறுத்து வீழ்த்தியவனும், திருவேங்கட மலையில் எழுந்தருளியுள்ள பரிசுத்தமானவனுமான எம்பெருமானிடம் அன்புடையவர்கட்கு வைகுந்தம் சமீபத்திலேயே உள்ளது.’

‘அறிவில்லாதமக்களே! உங்களிடம் அஷ்டாட்சர மந்திரமில்லை; சங்கு சக்கர முத்திரை இல்லை; திருமண் காப்பும் இல்லை; சரணாகதி

தருமத்தைச் சிறிதும் பயிலவில்லை; செம்பொன் நிறமுடைய அந்நிகைய இரணியனை மார்பு வருந்தப் பிளந்த நரசிங்கமூர்த்தியாகிய எம்பெருமானின் திருவேங்கட மலையின் அடிவாரத்திற்குக் கூடச் செல்லவில்லை. திரண்டுள்ள உங்கள் கருமத்தையெல்லாம் எந்த விதத்தில் நீங்கள் போக்கிக்கொள்ள நினைக்கிறீர்கள்?

‘திருக்கடல்மல்லை என்னும் திருத்தலத்தையும், திருப்பாற்கடலையும், திருவைகுந்தத்தையும், திருவேங்கட மலையையும் உடைய வரான எம்பெருமானார் எனக்குக் கொடுத்த திருவடிகளே, பிறவி நோயை ஒழிக்கின்ற மருந்தும், கண்ணும், உயிரும், பாதுகாவலும், அவர் வைகுந்தத்தில் தந்தருளும் அலைகள் வீசுகின்ற பேரினப்பெருக்கும், தாய்தந்தையும் ஆகும்.’

எவ்வளவு அழகிய பொருள் கொண்ட பாடல்கள்! இவ்வளவு சுவையான பாடல்களைப் பெறவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் திருவேங்கடநாதர் பிள்ளைப்பெருமாள் ஐயங்காருக்குக் கண்டமாலை என்னுய நோயைத் தந்து கட்டாயப்படுத்திப் பாடச் செய்தாரோ? நூறு பாடல்களைக் கொண்ட திருவேங்கடதந்தாதி சொற்சுவையும் பொருட்சுவையும் நிரம்பிய அழகியதொரு நூலாகும்.

இங்ஙனம் தமிழ்ப் புலவர்கள் பலரால் பாராட்டிப் பாடப் பெற்ற திருவேங்கடம் என்னும் மலை ரேணிகுண்டா ரயில் நிலையத்திலிருந்து 9 கிலோமீட்டர் தூரத்தில் உள்ளது. மலையடிவாரத்திலிருந்து மலையுச்சி சேர இரண்டு வழிகள் உள்ளன. நடந்து சென்றால் ஒன்பது கிலோமீட்டர்தான் இருக்கும். சாலைவழியாகக் காரிலோ பஸ்ஸிலோ செல்லலாம். அந்தச் சாலைவழி ஏறத்தாழ 20 கி. மீ. தூரம் உள்ளது.

திருப்பதி மலைமீது கோயில் கொண்டிருக்கும் எம்பெருமானின் பெயர் திருவேங்கடத்தான். தாயாரின் பெயர் அலர்மேல்மங்கைத் தாயார். உலகத்திலேயே திருவேங்கடநாதருடைய கோயிலுக்குத் தான் சொத்து அதிகம். ஒரு கோடிக்கும் மேற்பட்ட வருமானம் ஆண்டு ஒன்றுக்கு இக்கோயிலுக்குக் கிடைக்கிறது. இக்கோயிலில் கூடும் பக்தர்களின் கூட்டத்திற்கு அளவையில்லை. பகலாயினும் இரவாயினும் திருவேங்கடநாதரைத் தரிசிக்க மிக மிக நீண்ட கியூ வரிசை காத்துக்கொண்டிருக்கும். பக்தர்கள் தங்குவதற்கு வசதியான விடுதிகள் மலைமீது மிகுதியாக உள்ளன. திருப்பதி தேவஸ்தானத்தார் பலவகைப்பட்ட அறச்செயல்களைச் செய்து வருகின்றனர். திருவேங்கடவன் கல்லூரியுடன், திருவேங்கடவன் பல்கலைக் கழகமும் உள்ளது. இந்தத் தேவஸ்தானம் பலப்பல கோயில்களுக்கும் அறப்பணிகளுக்கும் பொருள் உதவி செய்கிறது.

திருப்பதித் திருமலைமீது திருவேங்கடநாதர் மட்டுமே எழுந்தருளியுள்ளார். அலர்மேல்மங்கைத் தாயார் சந்நிதி மலைமீது

இல்லை. தாயார் சந்நிதி அடிவாரத்தில் திருச்சானூரில் உள்ளது. மலை அடிவாரத்திலிருந்து திருச்சானூர் முன்று கிலோ மீட்டர் தொலைவில் இருக்கிறது.

திருமலையின் பெருமை இத்தகையது என்று அறுதியிட்டுக் கூற முடியாது. இத்தலத்தின் பெருமையைப் புகலும் புராணங்கள் பல. ஆதித்ய புராணம் பின் வருமாறு திருப்பதியைப் புகழ்கிறது:—

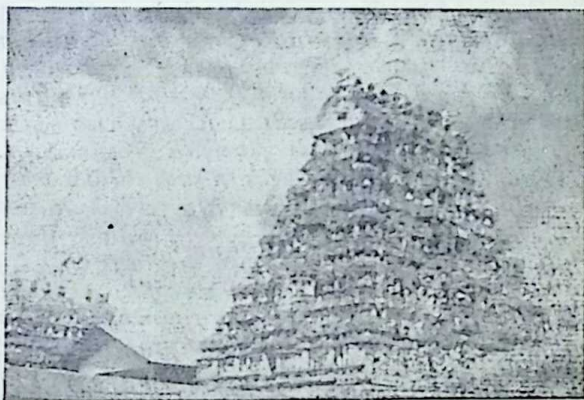
க்ருதே து நரஸிம்ஹோஸூத்

த்ரேதாயாம் ரகுந்தந: |

த்வாபரே வாஸுதேவர்ச

கலௌ வேங்கடநாயக: ||

[கிருத யுகத்தில் நரசிம்மமூர்த்தியாக இருந்தவரே (அவதாரம் செய்தவரே) திரேதா யுகத்தில் ரகுந்தனன் (ரகுவம்சத்தில் ராம பிரானாக அவதாரம் செய்தார்). துவாபர யுகத்தில் அவரே வாசு தேவர் (வசுதேவர் புத்திரர் கிருஷ்ண பரமாத்மாவாக அவதரித்தார்). கலியுகத்தில் இவரே வேங்கடநாதராக விளங்குகிறார்.]

விமானம்

நமது பாரத நாட்டின் தென்பகுதியில் உள்ள கிழக்குத் தொடர்ச்சி மலையின் ஒரு பகுதியாக விளங்கும் திருமலை ஏறக்குறைய நூறு சதுர மைல் பரப்பளவு கொண்டது. எம்பெருமான் பள்ளிகொண்டிருக்கும் ஆதிசேஷனே திருமலையாக உருக்கொண்டு விளங்குகிறது என்று கருதப்படுகிறது. இந்த மலைக்கு ஏழு சிகரங்

கள் உள்ளன. அவை: (1) சேஷாசலம், (2) வேதாசலம், (3) கருடாசலம், (4) அஞ்சனாசலம், (5) விருஷபாசலம், (6) நாராயணாசலம், (7) வேங்கடாசலம் என வழங்கப்பெறும் திருவேங்கடநாதராகிய பகவான் ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாஸர் ஏழாவது சிகரமாகிய வேங்கடாசலத்தில் எழுந்தருளியுள்ளார்.

திருமலையின்மீது நடந்து ஏறிச் செல்ல இரு வழிகள் உள்ளன. ஒன்று அடிவாரத்திலிருந்து மலையுச்சிக்குச் செல்லும் படிகளின் மூலமாகும். மற்றொன்று சந்திரகிரிக்குப் பக்கமாக உள்ளது. இவ் வழி சிறிது கரடுமுரடானது. எனவே, முதல் வழியாகத்தான் பெரும்பாலான பக்தர்கள் படிகளில் ஏறிச் செல்கிறார்கள். உடலில் உரம் உடையவர்கள் நடந்து சென்று ஸ்ரீநிவாஸரைத் தரிசிப்பது தான் சாலச் சிறந்தது. ஒருவர் தம் வாழ்க்கையில் ஒரு முறையேனும் நடந்து சென்று தரிசித்தால்தான் அவரது ஜன்மம் கடைத்தேறும் என்று ஆண்ட்ரோகள் கூறுவர்.

இத்திருமலையைப்பற்றி எவ்வளவோ கவையான செய்திகள் சொல்லப்படுவதுண்டு. அடிவாரக் கோபுரத்தில் மிகப் பெரிய செருப்புகள் இரண்டு வைக்கப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம். தினந்தோறும் புதியனவாகச் செய்துவைக்கப்பட்டிருக்கும் அவை மறு நாள் காடையில் அறுந்திருக்குமாம். பகவான் மலையிலிருந்து நாள் தோறும் இரவில் நடந்து இறங்கி வந்து திருச்சானூரிலிருக்கும் தாயாரைச் சந்தித்துச் செல்வதாக ஐதீகம். திருவரங்கத்தில்கூட செருப்பு ஒன்று கட்டித் தொங்கவிடப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம். அச்செருப்பு ஒரு முழத்திற்குமேல் நீளமாக இருக்கும். ஆண்டிற்கு ஒரு முறை புதிய செருப்பைக் கட்டித் தொங்கவிடுகிறார்கள். அதற்கென்று செருப்புத் தைக்கும் தொழிலாளருக்கு மானியம்கூட வழங்கப்படுகின்றது. திருவரங்கத்தில் ஒரே செருப்புத்தான் தொங்கவிடப்பட்டுள்ளதாம். இதற்கு ஒரு காரணத்தைக் கற்பித்துக் கூறலாம். வாடனர் மகாபலிச் சக்கரவர்த்தியிடம் மூன்றடி மண் கேட்டுப் பிறகு திருவிக்கிரமாவதாரமாகிய பிரம்மாண்டமான உருவத்தை எடுத்தார் அல்லவா! அப்பொழுது ஒரே அடியினால் மண்ணுலகத்தை அளந்துவிட்டார் அல்லவா! ஓரடிதானே மண்ணுலகில் பட்டிருக்கவேண்டும்? எனவே, ஓரடிக்கு ஒரே செருப்புத் தான் தேவை என்ற எண்ணத்தில் இவ்வாறு ஒரே செருப்பு வைக்கப் பட்டிருக்கலாம்.

திருப்பதிக் கோயிலில் தினமும் அபிஷேக ஆராதனைகள் செய்விக்கப்படும் வெள்ளி விக்கிரகத்திற்குப் போகமுர்த்தி என்று பெயர். ஸ்ரீநிவாஸன் எனப்படும் மற்றொரு விக்கிரகம் உண்டு. இது மிகவும் உக்கிரம் வாய்ந்தது. இத்திருவுருவத்தை வைகுண்ட ஏகாதசியன்றுதான் வெளியே எழுந்தருள் செய்கிறார்கள். மற்றக்

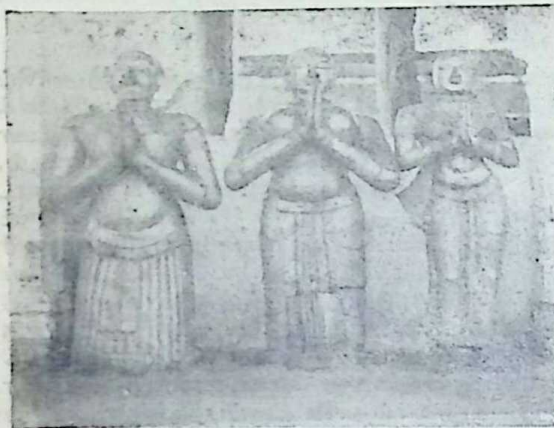
காலங்களில் எழுந்தருளப்பெறும் திருவுருவத்துக்கு மலையப்பன் என்று பெயர்.

ஸ்ரீ ஸ்ரீ நிவாஸன் எனப்படும் உக்கிரம் வாய்ந்த மூர்த்தியைத் தரிசிப்போர் மிகவும் பயபக்தியுடன் இருக்கவேண்டுமாம். இரணியனைக் கொன்ற உக்கிர நரசிம்மமூர்த்தியின் உருவமன்றோ அது! நரசிம்மாவதாரம் எடுத்து இரணியனைச் சம்ஹாரம் செய்து முடித்தபிறகும், பிரகலாதன் எவ்வளவோ ஸ்தோத்திரங்கள் செய்த பிறகும் கூட நரசிம்மாவதார மூர்த்தியின் கோபம் தணியவே இல்லையாம். யாரும் பக்கத்தில் செல்ல நடுங்கினார்களாம். அப்பொழுது பிரமதேவர் ஒரு தந்திரம் செய்தார். ஸ்ரீ லக்ஷ்மி தேவியை அவர் உடனே சென்று வணங்கி, நரசிம்மாவதாரமூர்த்தியின் கடுஞ்சினத்தைத் தணிக்குமாறு பிரார்த்தித்தாராம். அந்தப் பிரார்த்தனைக்கு இசைந்த ஸ்ரீ லக்ஷ்மி தேவி விரைந்து சென்று நரசிம்மமூர்த்தியைக் கண்டு அவரது அடங்காச் சினத்தைத் தணித்தாராம். உக்கிர நரசிம்மமூர்த்தியின் விக்கிரகமாதலால்தான் திருப்பதியில் ஸ்ரீ நிவாஸரின் உருவம் உக்கிரம் வாய்ந்ததாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த உக்கிர நரசிம்மமூர்த்தியை நினைத்தாலே நமக்கு இவ்வுலகத்துத் தீய சக்திகளின்மீது கோபம் வந்து ஆவேசம் பொங்கி விடும். பிரகலாதன் நாடகத்தில் நரசிம்மமூர்த்தியாக நடிப்பவர்க்கு ஆவேசம் வந்துவிடுவதையும், இரணியனாக நடிப்பவர் சில நாடக மேடைகளில் நரசிம்மமூர்த்தியாக நடிப்பவரால் சித்திரவதை செய்யப்படுவதையும் நாம் கண்டும் கேட்டும் இருக்கிறோம்.

மண்ணவரும் விண்ணவரும் விரும்பும் மலை திருப்பதி மலையே யாகும். எந்த மாதத்தில், எந்த நேரத்தில் சென்றாலும் திருப்பதித் திருக்கோயிலின்முன்னே ஆயிரக்கணக்கான பக்தர் கூட்டத்தைக் காணலாம். இந்தக் கலி காலத்தில் கண்கண்ட தெய்வமாக விளங்குபவர் திருவேங்கடநாதரேயாவார். அதனால்தான் ஸ்ரீமந் நிகமாந்த மஹாதேசிகன் அவர்கள், திருவேங்கடமலையை,

“கண்ணனடி யிணையெமக்குக் காட்டும் வெற்பு
கடுவினையர் இருவினையும் கடையும் வெற்பு
திண்ணமிது வீடென்னத் திகழும் வெற்பு
தெளிந்தபெருந் தீர்த்தங்கள் செறிந்த வெற்பு
புண்ணியத்தின் புகலிதென்னப் புகழும் வெற்பு
பொன்னுலகில் போகமெல்லாம் புணர்க்கும் வெற்பு
விண்ணவரும் மண்ணவரும் விரும்பும் வெற்பு
வேங்கடவெற் பெனவிளங்கும் வேத வெற்பே”

என்று புகழ்ந்து பாடியுள்ளார்.

தோடர்மால்

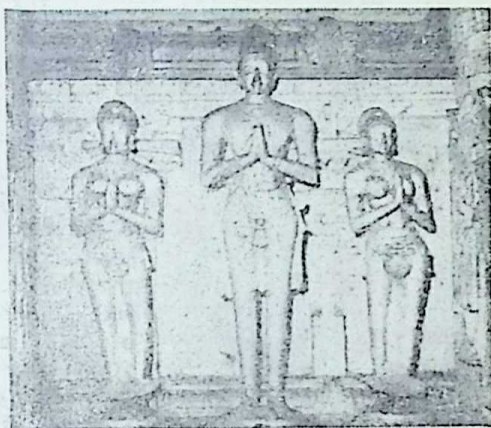
திய லீலா விநோதங்கள் யாவை?' என்று கேட்டார்கள். அது கேட்ட சூதமுனிவர் மகிழ்ந்து, அந்த முனிவர்களை நோக்கி, 'அன்புக் குரிய முனிவர்களே! உங்கள் வினாக்கள் எனக்குப் பெருமகிழ்ச்சியைத் தருகின்றன. இப்படிப்பட்ட வினாக்களைக் கேட்டால்தான் அதிசயமான பல உண்மைகளை என் போன்றவர்களால் வெளிப்படுத்திச் சொல்லமுடியும். பகவானின் லீலா விநோதங்களை எடுத்துக் கூறுவதில் எனக்கு எப்பொழுதும் பெருமகிழ்ச்சி உண்டாகும். அதனால் இப்படிப்பட்ட கேள்விகளுக்கு விடை கூற நான் எப்பொழுதும் தயாராக இருக்கிறேன். ஸ்ரீமந் நாராயணமூர்த்தியின் லீலைகள் கணக்கில் அடங்கா. அவற்றுள் வங்க கல்பத்தின் போது சேஷாசலத்தில் அவர் நிகழ்த்திய அற்புதங்கள் மிகவும் விசேஷமானவை. அவற்றைக் கேட்டு நீங்களும் பெரும்பயன் அடையுங்கள்' என்று சொல்லித் திருப்பதியின் புராணத்தைக் கூறினாராம். அம்முனிபுங்கவர் கூறிய புராணத்தின் சுருக்கம் கீழே தரப்பெறுகிறது.

இந்தத் திருமலையில் ஸ்ரீமந் நாராயணமூர்த்தி எழுந்தருளியிருப்பதற்குரிய காரணத்தைப் புராணங்கள் விரிவாகக் கூறுகின்றன. முன்னொரு காலத்தில் நைமிசாரணியத்து முனிவர்கள், பெருந்தவ முனிவராகிய சூதமுனிவரைப் பார்த்து, 'முனிபுங்கவரே! இப்பூவுலகில் ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்கு மிகவும் விருப்பமான திருத்தலம் எது? அதன் விசேஷம் என்ன? அங்கு பகவான் நிகழ்த்

கல்பத்தின் ஆரம்பம். சப்த சாகரங்களும் பொங்கிக் குமுறின. எங்கே பார்த்தாலும் பெரு வெள்ளப் பெருக்கு. இப்பூமண்டலம் நீரில் மூழ்கியது. மகாவிஷ்ணு ஆலிசைமேல் வடபத்ரசாயியாக சயனித்துக்கொண்டிருந்தார். ஆயிரம் யுகம் சென்றும் நீர் வடியவில்லை. பிறகு மகாவிஷ்ணு பாதாளத்தில் அழுந்திக் கிடக்கும் பூமண்டலத்தை வெளிப்படுத்தி, பழையபடியும் எல்லா உயிரினங்களுடன் படைக்க விருப்பம் கொண்டார். உடனே அவர் ஸ்வேத

வராகமாக (வெள்ளை நிறமுடைய பன்றியாக) அவதரித்துப் பூமண்டலத்தைத் தேடிப் பாதாளம் சென்றார்.

அங்கே பகவானுக்கும் இரணியாட்சனுக்கும் கடும்போர் நிகழ்ந்தது. நெடுங்காலம் போர் செய்தும் யாரும் சளைக்கவில்லை. (இரணியாட்சன் வரலாற்றை ஸ்ரீ வேங்கடேசர் புராணத்தில் பரக்கக் காணலாம்.) முடிவில் அவ்வகரனை வராகாவதாரம் எடுத்த பெருமான் தம் நகத்தாலும், கோரைப் பற்களாலும் கிழித்துக் கொன்றார். அவ்வகரனுடைய இரத்தத்தால் சமுத்திர நீர் முழுவதும் சிவப்பு நிறமாய் மாறிவிட்டது. இதனைத் தம் ஞானதிருஷ்டியால் அறிந்த முனிவர்கள், தியானத்திலிருந்து விழித்துக்கொண்டு, ஸ்ரீமந் நாராயணமூர்த்தியை வணங்கித் துதித்தார்கள். பிறகு எம்பெரு

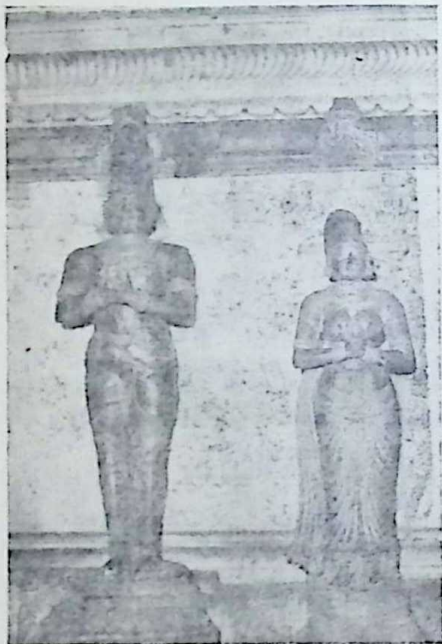

கிருஷ்ணதேவராயர், மனைவிகள்

மானின் திருவருளினால் நீர் வடிந்தது; பூமியும் வெளிப்பட்டுத் தன் பழைய நிலையை அடைந்தது. அதன்பின் அவர் பிரமதேவனை அழைத்து எல்லா ஜீவராசிகளையும் படைக்கச் செய்தார். அந்தக் கட்டளைக்கிணங்கிப் பிரமதேவர் தமது படைப்புத் தொழிலைத் தொடங்கினார்.

பெருமான் தமக்கென்று தக்கதோர் இருப்பிடத்தைத் தேர்ந்தெடுக்கலானார். கோமதியாற்றுக்குத் தெற்கே அறுபது யோசனை தூரத்திலும், கீழ்க்கடலுக்கு மேற்கே ஐந்து யோசனை தூரத்திலும்

உள்ள ஓர் இடத்தை அவர் தேர்ந்தெடுத்தார். அவ்வாறு தேர்ந்தெடுத்தவுடன், பகவானுடைய ஆணைப்படி கருடதேவர் ஸ்ரீவைகுந்தம் அடைந்து, அங்கே பகவானின் உத்தரவுக்கிணங்க, பகவானின் கிரீடாசலமான நாராயணகிரியைத் தோளில் சுமந்துகொண்டு சென்றார். மூன்று யோசனை அகலமும், முப்பது யோசனை நீளமும் கொண்ட அம்மலை ஆதிசேஷனே உருக்கொண்டு சயனித்திருப்பது போல் அமைந்திருந்தது. அம்மலை பகவான் தேர்ந்தெடுத்திருந்த இடத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பெற்றது. பின்பு மலைகளுக்கு இடையில் காட்டின் நடுவில், சுவாமி புஷ்கரணி என்னும் தடாகமும், அதன் கரையில் நவரத்தினங்களால் இழைக்கப்பெற்ற தூண்களால் தாங்கப்பட்ட அழகிய மண்டபங்களும் அமைக்கப்பட்டன. ஸ்ரீமந் நாராயணமூர்த்தியும் அங்கே விமானத்தின்கீழ் எழுந்தருளினார்.

அச்சுதராயர், மனைவி

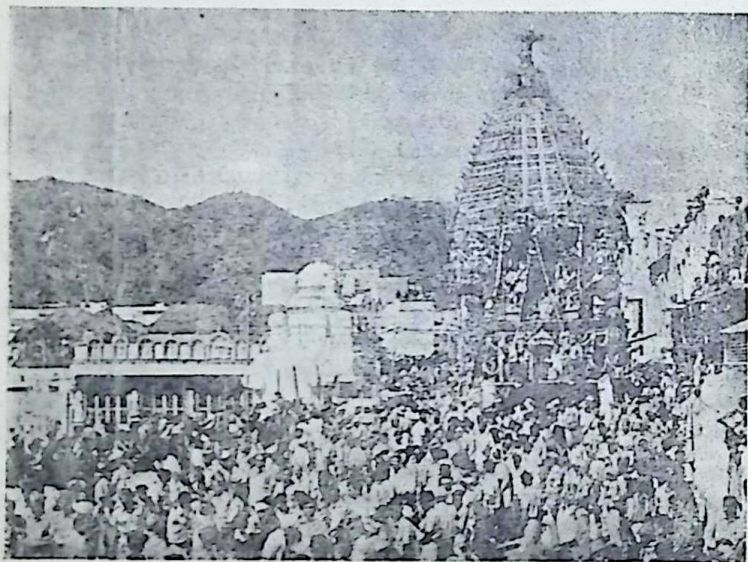
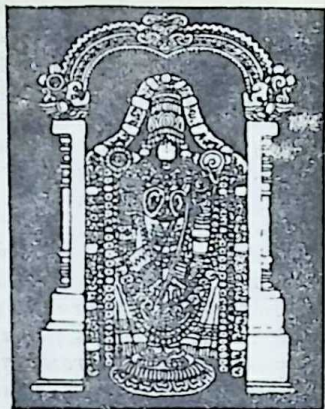
வம் நான்கு கைகளோடு, ஸ்ரீதேவி பூதேவியுடன் கூடியதாக இருந்தது. அது முதல் அந்த இடம் சேஷாசலம் என்று அழைக்கப்பெற்றது. இந்த நிகழ்ச்சி நடந்த நினைவிற்காகவே இந்தக் காலம் சுவேதவராக கல்பம் என அழைக்கப்படலாயிற்று.

இங்ஙனம் ஸ்ரீ மந் நாராயணமூர்த்தி எழுந்தருளியதை அறிந்த பிரமதேவர், ருத்திரர், இந்திரன் முதலியோர் அறிந்து, அங்கே விரைந்து வந்து எம்பெருமானைப் பலவாறு துதித்து வணங்கினார்கள். அவ்வாறு வணங்குங்கால், எம்பெருமானின் உக்கிரமான உருவம் அவர்களுக்கே அச்சத்தை உண்டாக்கியது. இவ்வளவு உக்கிரமான உருவத்தைப் பக்தர்கள் கண்டால் பக்தர்கள் நடுங்குவார்களே என்று கருதிய அவர்கள், தமது உக்கிரத்தோற்றத்தைச் சிறிது தணித்துக்கொள்ளும்படி பகவானே வேண்டினார். பகவானும் தம் உருவத்தைச் சிறிது மாற்றினார். அப்பொழுது பகவான் மேற்கொண்டிருந்த உரு

இதற்கிடையில் முனிவர்கள் பலர் கூடி ஒரு யாகம் செய்து கொண்டிருந்தார்கள். அங்கு நாரதர் சென்று, அம்முனிவர்களைப் பார்த்து, 'முனிவர்களே! நீங்கள் செய்யும் யாகம் நல்ல பயனைத் தர வேண்டுமானால், மும்மூர்த்திகளுள் சத்வகுணம் நிறைந்தவருக்கே இந்த யாகத்தின் அவிர்ப்பாகத்தை வழங்குங்கள்' என்று அறிவுரை கூறினார். முனிவர்களும் நாரதரின் அறிவுரையை ஏற்று, தமக்குள் ஒன்றுகூடி ஆராய்ந்தனர். சத்வகுணம் நிறைந்த மூர்த்தி யார் என்பதுபற்றி அவர்களுக்குள் விவாதம் நடைபெற்றது. எனினும், அவர்களால் எவ்விதமான முடிவுக்கும் வர இயலவில்லை. எனவே, அவர்கள் பிருகு முனிவரை அணுகி, அவிர்ப்பாகத்திற்கு உரிய வரைக் குறிப்பிடுமாறு வேண்டினர். அதற்கிணங்கிய பிருகு முனிவர் சத்யலோகம், கைலாசம், ஸ்ரீவைகுந்தம் ஆகிய மூன்றிடங்களுக்கும் சென்று, மும்மூர்த்திகளையும் சந்தித்து அளவளாவினார். அதன் பயனாக, ஸ்ரீமந் நாராயணமூர்த்தியே சத்வகுணம் உடையவர் என்ற முடிவுக்கு அவர் வந்து, தமது முடிவை முனிவர்களுக்குக் கூறினார். முனிவர்களும் அதனை ஒப்புக்கொண்டு, ஸ்ரீமந் நாராயணமூர்த்தியை அழைத்து வந்து யாகத்தின் அவிர்ப்பாகத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளுமாறு செய்யும் பொறுப்பை பிருகு முனிவரிடமே விட்டுவிட்டனர். பிருகு முனிவரும் இப்பணியைச் செய்ய இசைந்தார்.

உடனே பிருகு முனிவர் விரைந்து ஸ்ரீவைகுந்தத்தை அடைந்து, ஸ்ரீமந் நாராயணமூர்த்தியைக் காணச் சென்றார். அப்பொழுது மூர்த்தி ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ சமேதராக அங்கு வீற்றிருந்தார். பிருகு முனிவர் தமது வருகையைத் தெரிவித்தார். ஆனால், ஸ்ரீமந் நாராயணரோ பிருகு முனிவரின் வருகையைப் பொருட்படுத்தாமல் அலட்சியமாக இருந்தார். தம்மைத் திருமால் அலட்சியப்படுத்தியதைக் கண்ட பிருகு முனிவருக்குக் கடுங்கோபம் வந்துவிட்டது. உடனே அம்முனி புங்கவர் முன்பின் யோசியாமல் தமது காலால் திருமாலின் மார்பில் உதைத்துவிட்டார். என்னே! என்னே! இந்தச் செயலால் திருமாலுக்குக் கோபமே வரவில்லை. தாம் முனிவரின் வருகையை அசட்டை செய்துவிட்டதை எண்ணி, அவர் பிருகு முனிவரிடம் மன்னிப்புக் கேட்டுக்கொண்டார். உண்மையான பக்தர்களின் எச்செயலையும் பகவான் பொறுத்துக்கொள்வார் அன்றோ? சத்வ குணமுடைய மூர்த்தியல்லரோ அவர்!

இந்நிகழ்ச்சியைக் கண்ட லக்ஷ்மீ தேவி 'நாம் தங்கியிருக்குர். திருமாலின் மார்பில் அல்லவா இந்த முனிவர் உதைத்துவிட்டான் இந்த நம் வாசஸ்தலம் இதனால் தூய்மையை இழந்துவிட்டது. இதது பரிசுத்தம் போய்விட்டது. இனி இங்கு நாம் இருக்கக்கூடாம்' என்று எண்ணிக் கோபித்துக்கொண்டு, திருமால் எவ்வளவு சொல்லியும் கேளாமல் வைகுந்தத்தை விடுத்து வெளியேறினார். அவ்வாறு வெளியேறிய லக்ஷ்மீ தேவி சேஷாசலத்திற்கு மேற்கே இருந்த

திருத்தேர் வைபவம்

காவீரபுரத்தை அடைந்து, திருமலைக் குறித்துத் தவஞ்செய்யத் தொடங்கிவிட்டார்.

இங்ஙனம் லக்ஷ்மீ தேவி பிரிந்ததும், திருமால் உற்சாகம் இல்லாமல் வேதனைப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார். அவர் மனம் அமைதியைத் தேடியது. எனவே, அவர் பூவுலகிற்கே வந்து, லக்ஷ்மீ தேவி தவம் செய்துகொண்டிருந்த இடத்திற்கு அருகில் இருந்த சேஷாசலத்தை அடைந்து, அங்கேயே தங்கிவிட்டார்.

ஸ்ரீமந் நாராயண மூர்த்தி சேஷாசலத்தில் பல அற்புதங்களை இயற்றினார். நாளாவட்டத்தில் லக்ஷ்மீ தேவியின் சினமும் மாறியது. அத்தேவியார் ஓர் இடைக்குலப் பெண்ணாக உருமாறிப் பசுக்களைக் காத்தவாறே பெருமானுடைய தரிசனத்தையும் பெற்று மகிழ்ந்து

உண்டி

வந்தார். பிறகு தேவியார் பத்மாவதியாக மாறி, ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாஸப் பெருமானை மணந்துகொண்டார். அது முதல் பெருமானும் தேவியாரும் பக்தகோடிகளுக்கு இன்றும் அருள் புரிந்து வருகிறார்கள். இவ்வாறு சூதமுனிவர் திருவேங்கடநாதரின் வரலாற்றையும் பெருமையையும் முனிவர்களுக்கு எடுத்துக் கூறினார்.

இந்தத் திருத்தலத்திற்குச் செல்லும் பக்தர்களின் எண்ணிக்கைக்கு அளவில்லை. தம்மை உண்மையன்புடன் வணங்க வரும் பக்தர்களுடைய எண்ணங்கள் யாவும் ஈடேறச் செய்கிறார்

திருவேங்கட நாதர். இக்கலியுகத்தில் கண்கண்ட தெய்வமாக விளங்குகின்ற இப்பெருமானின் அருளால், நோய் நீங்கப்பெற்ற வர்கள் பலர். துன்பங்களைத் துடைத்துக்கொண்டவர்கள் பலர்; நினைத்தவற்றையெல்லாம் நிறைவேற்றிக்கொண்ட பக்தர்கள் பலர். இவ்வாறு கலியுக வரதராக, உண்மையான பக்தர்களைக் காக்கும் கருணமூர்த்தியாக விளங்கும் திருவேங்கடநாதரைத்தான் சந்திர பகவானும் பூசித்துப் பெரும்பேறு பெற்றார். திருவேங்கடநாதரை வழிபடுவதுடன், சந்திர பகவானையும் நாம் வழிபட்டால் நமக்கு எல்லா மங்களங்களும் வந்து சேரும் என்று பெரியோர்கள் கூறுவர்.

சந்திரனுக்குரிய காயத்திரி :

பத்மத்வஜாய வித்மஹே

ஹேம ரூபாய திமஹி |

தந்ந: ஸோம: ப்ரசோதயாத்||

இனி, சோம வார விரதம் என்பது சந்திரனுடன் தொடர்பு கொண்டவிரதமோ என்று சிலர் ஐயுறுவர். சோம வாரம் என்பதைத் திங்கட்கிழமை விரதம் என்றும், திங்கட்கிழமை சந்திரனுக்குரிய நாள் என்றும், சந்திரனைத் தெய்வமாகப் போற்றி விரதம் மேற்கொள்வதுதான் சோம வார விரதம் என்றும் சிலர் பிழைபடக் கூறுகின்றனர். சோம வார விரதத்துக்கும் சந்திரனுக்கும் தொடர்பு இல்லை என்னலாம். சோமன் என்றால் சந்திரன். சந்திரனை முடிமீது அணிந்த சிவபெருமானுக்குச் சோமசந்தரன் என்பது பெயர். அச் சிவபிரானை நினைந்து மேற்கொள்ளும் விரதத்தான் சோம வார விரதம். சந்திரனை முடிமீது அணிந்திருக்கும் சிவபெருமானுக்குச் செய்யும் பூசைகள் சந்திரனையும் ஓரளவு சேரும் என்பது உண்மை தான். ஆனால், சோம வார விரதம் என்பது சந்திரனைப் போற்றி மேற்கொள்ளும் விரதம் அன்று. இதனைத் திருவிளையாடற் புராணம் விளக்குகிறது. அது வருமாறு :—

ஒரு முறை தமிழ் நாட்டில் மழையே பொழியவில்லை. எங்கே பார்த்தாலும் தரை வரண்டிருந்தது. மழை பொழியாத காரணத்தால் பசும்பூங்களைக்கூடக் காண முடியவில்லை. அதற்குரிய காரணத்தையும், மழை பொழியுமாறு செய்வதற்குரிய வழியையும் கேட்டறிவதற்காக உக்கிரகுமார பாண்டியனும், ஏனைச் சேர பாண்டிய மன்னர்களும் சேர்ந்து, தமிழ் முனிவராகிய அகத்தியரைக் கண்டு, நாட்டில் மழையின்றிப் பஞ்சமும் நோயும் வந்தமைக்குரிய காரணத்தையும், அவை நீங்கி மழை பொழிந்து வளம் பெருகச் செய்வதற்குரிய வழியையும் கேட்டனர். அதற்கு அகத்தியர், 'மன்னர்களே! சூரியன் அங்காரகனுக்கு முன்னே செல்வதாலும், அசுர குருவாகிய சுக்கிரன் (வேள்ளி) பின்னே செல்வதாலும், இவ்வாறு நவக்கிரஹங்களின் நிலை திரிந்திருப்பதாலும் இந்தத் தமிழ்

நாட்டில் இனிப் பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்கு மழையிராது. எனவே, நீங்கள் மேகங்களுக்குத் தலைவனாகிய இந்திரனைக் கண்டு வேண்டுகங்கள்' என்றார். இந்திரனை எவ்வாறு சென்று காண்பது என்று மன்னர்கள் கேட்கவே அகத்தியர், 'முடி வேந்தர்களே! நீங்கள் சோம வார விரதம் நோற்று, சோமசுந்தரக் கடவுளின் அருளைப் பெற்றால் வான் வழிச் சென்று இந்திரனைக் கண்டு வேண்டலாம்' என்று கூறி, அச் சோமவார விரதத்தை மேற்கொள்ளும் முறையை விளங்கக் கூறினார். இதைப்பற்றிய விளக்கத்தில் சோம வார விரதத்தின் பெருமை நன்கு கூறப்பட்டுள்ளது. இச்செய்தியைத் தமது திருவிளையாடற் புராணத்தில் பரஞ்சோதி முனிவர்,

“காய்சின வெய்யோன் சேயோன்
முன்செலக் கதிர்கால் வெள்ளித்
தேசிகன் பின்பு சென்று
நடக்குமிச் செயலால் முந்நீர்த்
தூசின உலகில் பன்னீ
ராண்டுவான் சுருங்கும் என்று
பேசின நூல்கள் மாரி
பெய்விப்போன் சென்று கேண்மின்.”

“என்றவன் எதிர்யாம் எவ்வாறு
ஏகுதும் என்றார் ஐந்தும்
வென்றவன் சோம வார
விரதம்நீர் நோற்று வெள்ளி
மன்றவன் அருளைப் பெற்று
வான்வழிச் சென்மின் என்றக்
குன்றவன் சிலயான் நோன்பின்
விதியினைக் கூறு கின்றான்.”

“உத்தம வாறோர் தம்முள் உத்தமன் ஆகும் ஈசன்
உத்தம சத்தி மாருள் உத்தமி உருத்தி ராணி
உத்தம விரதம் தம்முள் உத்தமம் திங்கள் நோன்பென்று
உத்தம மறை நூலாதி உரைக்குமிச் சோம வாரம்.”

“மந்தரம் காசி யாதி பதிகளில் வதிந்து நோற்கத்
தந்திடும் பயனிற் கோடி தழைத்திடும் மதுரை தன்னில்
இந்தநல் விரதம் நோற்போர்க்கு அதிகம்யா தென்னில் சோம
சுந்தரன் உரிய வாரம் ஆதலால் சோம வாரம்.”

“அங்கதின் அதிகப் பேறுண்டு அருக்கனில் மதிதோய்ந் தொன்றித் தங்கிய திங்கள் நோன்பு தகுதியின் நோற்க வல்லார்க்கு இங்கதின் அதிகம்நீதி ஈட்டிய பொருள்கொண் டாற்றும் மங்கல விரதப் பேரென்று அனந்தமாய் வளரு மன்றே.”

[வெய்யோன்-சூரியன். சேயோன்-செந்திறமுடைய அங்கார கன். கதிர்-ஒளி. கால்-உமிழ்கின்ற. வெள்ளித் தேசிகன்-அசுர குருவாகிய சுக்கிரன். முந்நீர்-கடல். தூசின-சூழ்ந்த. வான்-மேகம். சுருங்கும்-பெய்யாதொழியும். மாரி பெய்விப்போன்-மழையைப் பெய்யச் செய்யும் தலைவனாகிய இந்திரன். கேண்மின்-கேளுங்கள். ஏகுதும்-செல்ல முடியும். ஐந்தும் வென்றவன்-ஐம்புலன்களை வென்றவராகிய அகத்தியர். வெள்ளி மன்றவன்-வெள்ளியம்பலத் திருக்கூத்தாடியவராகிய சோமசுந்தரக் கடவுள். சென்மின்-செல்லுங்கள். குன்றவன் சிலையான்-மேரு மலையை வில்லாகக் கொண்டவனாகிய சிவபெருமானுக்குரிய. ஈசன்-சிவபிரான். உருத்திராணி-பார்வதி தேவியார். திங்கள் நோன்பு-சோம வார விரதம். வதிந்து-தங்கி. சோமசுந்தரன் உரிய வாரம்-சோமசுந்தரக் கடவுளுக்கு உரிய வாரம். அருக்கன்-சூரியன். மதி-சந்திரன். அருக்கனில் மதி தோய்ந்து ஒன்றித் தங்கிய திங்கள் நோன்பு-சூரிய னில் சந்திரன் கலந்த அமாவாசையில் வரும் சோம வார விரதம்.]

என்றெல்லாம் பரக்கக் கூறி, அதன்பின் சோம வார விரதத்தை மேற்கொள்ளும் முறையையும் விளக்குகின்றார். ஆகவே, சோம வார விரதம் சந்திர பகவானைக் குறித்து மேற்கொள்ளும் விரதம் அன்று. ஆனால், சோம வார விரதத்தை அனுஷ்டித்தால் சிவபெருமானின் முடியில் தங்கும் சந்திரனுக்குப் பெருமகிழ்ச்சி யுண்டாகும் என்பதில் ஐயமில்லை.

இனி, சந்திரனுக்குரிய விரதம் ஒன்றைப் பரஞ்சோதியார் குறிப்பிடுகின்றார். அதற்குப் பெயர் சாந்திராயணம் என்பதாகும். சந்திர பகவானை மனத்தில் நிறுத்தி மேற்கொள்ளும் விரதம் அது. சந்திரனுக்குக் கலைகள் உயரும் சுக்கில பட்சப் பிரதமை முதல் பெளர்ணமி வரையில் நாளுக்கு நாள் ஒவ்வொரு கவளம் அன்னமாக உயர்த்தி உண்டும், பிறகு கலைகள் குறையப்பெறும் கிருஷ்ண பட்சப் பிரதமை முதல் அமாவாசை வரையில் ஒவ்வொரு கவளமாகக் குறைத்து உண்டும் சந்திரனைப் பூசித்துச் செய்யும் விரதமே சாந்திராயணம் ஆகும். எனவே, சந்திரனைத் தெய்வமாகக் கருதிப் பூசிக்கும் வழக்கம் நெடுங்காலமாக நம் நாட்டில் உள்ளது என்பதை நாம் நன்கு உணரலாம்.

3

அங்காரக

பகவான்

துதி

“வசனநல் தைரி யத்தோடு மன்னவர் சபையில் வார்த்தை
புசபல பராக்கி ரமங்கள் போர்தனில் வெற்றி ஆண்மை
நிசமுடன் அவர வர்க்கு நீணிலம் தனில ளிக்கும்
குசனிள மகனும் செவ்வாய் குரைகழல் போற்றி போற்றி.”

செவ்வாய்க் கிரஹம் உயிரினங்கள் வாழ்வதற்குரிய இடம் என்று கருதப்படுகிறது. அதனால் இன்று விஞ்ஞானிகள் அந்தக் கிரஹத்தை ஆராய முயல்கின்றனர். மக்கள் உயிர் வாழ்க்கைக்குத் தேவை யானவை அங்குள்ளன என்று விஞ்ஞானிகள் கூறுகின்றனர். ஆனால், நமது பாரத நாட்டவர் செவ்வாய்க் கிரஹத்தைக் கடவுளாக வணங்குகின்றனர். அவ்வாறு வணங்கினால் தைரியமும், அரச சபை யில் பேசும் ஆற்றலும், தோள் வலிமையும், போரில் வெற்றியும் கிடைக்கும் என்று மக்கள் நம்புகின்றனர்.

செவ்வாய் என்று நாம் குறிப்பிடும் அங்காரக பகவான் பூசித்த தலங்கள் பல. அவற்றுள் முக்கியமானவை மூன்று. அவை யாவன: 1. திருச்சிறுகுடி, 2. திருப்பள்ளிக்கு வேளூர் (வைத்தீஸ்வரன் கோயில்), 3. பழநி.

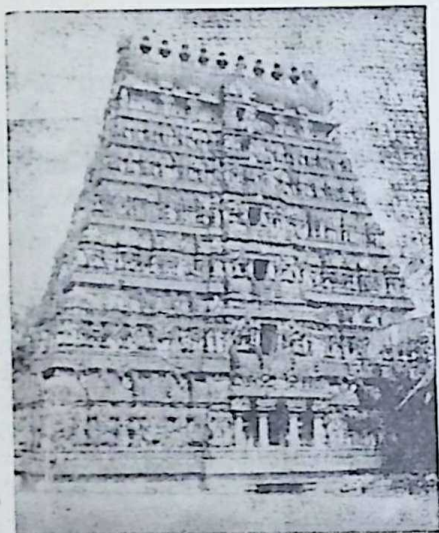
1. திருச்சிறுகுடி

திருச்சிறுகுடி என்னும் தலம் சோழ நாட்டில் மாயவரத்திற்குப் பக்கத்தில் உள்ள பேரளம் ரயில் நிலையத்திலிருந்து ஏழு கிலோ

மீட்டர் தொலைவில் உள்ளது. இங்குத் திருக்கோயில் கொண்டுள்ள ஈசுவரனின் பெயர் ஸ்ரீ மங்களேஸ்வரர். அம்பிகையின் பெயர் ஸ்ரீ மங்கள நாயகி. இத்தலம் தேவாரப் பாடல் பெற்றது. திருஞான சம்பந்தப்பெருமான் இத்தலத்தைப் பாடியிருக்கிறார் :

“செந்நல வயல்அணி சிறுகுடி மேவிய
ஒன்னலர் புரம்எரித் தீரே!
ஒன்னலர் புரம்எரித் தீர்உமை உள்குவார்
சொன்னலம் உடையவர் தொண்டே ”

2. திருப்புள்ளிருக்கு வேளூர்(வைத்தீஸ்வரன் கோயில்)

மாயவரத்திலிருந்து சிதம்பரம் போகும் ரயில் பாதையில் நான்காவது ரயில் நிலையம் வைத்தீஸ்வரன் கோயில். இந்தத் திருத்தலம் பழைய நூல்களில் திருப்புள்ளிருக்கு வேளூர் என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. இத்தலம் அங்காரக பகவான் பூசை செய்த இடம் என்று சொல்லப்படுகிறது. புள்-பறவைகளாகிய சம்பாதி, சடாயு, இருக்கு-வேதம், ரிக்வேதம், வேள்-முருகப் பெருமான், ஊர்-சூரியன். இத்தலத்தில் சடாயுவும், சம்பாதியும், வேதமும், முருகப் பெருமானும், சூரியனும் கூட மூர்த்தியைப் பூசை செய்தார்

களாம். அதனால்தான் இத்தலத்திற்குப் புள்ளியிருக்கு வேளூர் என்றும் பெயர் உள்ளது. இவ்வாறு கூறுகிறது இத்தலத்தைப் பற்றிய புராணம். இத்தல புராணத்தைப் பாடியவர் வடுகநாத தேசிகர் என்பவர். இத்தலத்திற்கு ஒரு கலம்பகமும் அமைந்துள்ளது. அதைப் பாடியவர் படிக்காசுத் தம்பிரான். இத்தலத்து மூர்த்தியின் பெயர் ஸ்ரீ வைத்தியநாதர். அம்பிகையின் பெயர் ஸ்ரீ தையல் நாயகி. இத்தலத்து மூர்த்தியைப் பூசித்த சடாயு, சம்பாதி ஆகிய பறவைகளைத் திருஞானசம்பந்தப் பெருமான் புகழ்ந்திருக்கிறார்.

இத்தலத்தில் திருக்கோயில் கொண்டெழுந்தருளியுள்ள மூர்த்திக்கு அமைந்த வைத்தியநாதர் என்னும் பெயர் காரணப் பெயராகும். மணி மந்திர ஓளடதங்களால் தீர்க்கமுடியாத நோய்களையெல்லாம் இம்மூர்த்தியின் திருவருளால் தீர்த்துக்கொள்ள முடியுமாம். அம்பிகையின் பெயரும் காரணப் பெயர்தான். தையல் நாயகி என்றால் பெண். நாயகி என்றால் தலைவி. மண்ணுலகப் பெண்களுக்கும், விண்ணுலகப் பெண்களுக்கும் தலைவியாயிருக்கின்ற அம்பிகையைத் தையல்நாயகி என்று அழைப்பது பொருத்தம் தானே! இத்தலத்தைத் திருஞானசம்பந்தப் பெருமானும், திருநாவுக்கரசரும் வணங்கி வழிபட்டுத் தேவாரப் பதிகங்களைப் பாடியுள்ளனர்.

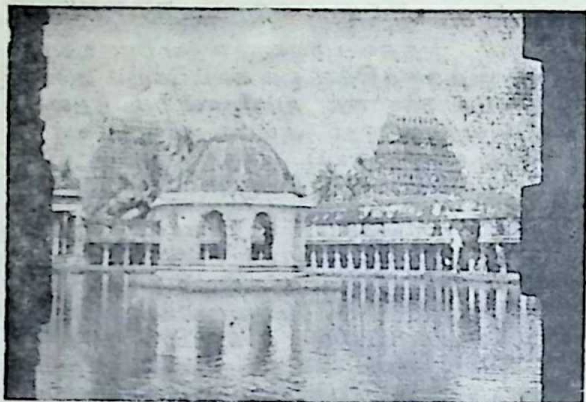
“செடியாய உடல்தீர்ப்பான் தீவினைக்கோர் மருந்தாவான்
பொடியாடிக்கு அடிமைசெய்த புள்ளிருக்கு வேளூரைக்
கடியார்ந்த பொழிற்காழிக் கவுணியன்சம் பந்தன்சொல்
மடியாது சொல்லவல்லார்க்கு இல்லையாம் துன்பமே”

என்பது திருஞானசம்பந்தரின் திருவாக்கு.

“பத்திமையால் பணிந்தடியேன் தன்னைப்பன்னாள்
பாமாலை பாடப் பயில்வித்தாளை
எத்தேவும் எத்தும் இறைவன்தன்னை
எம்மாளை என்னுள்ளத்து உள்ளேனறும்
அத்தேனை அமுதத்தை ஆவின்பாலை
அண்ணிக்கும் தீங்கரும்பை அரனைஆதிப்
புத்தேனை புள்ளிருக்கு வேளூராளைப்
போற்றுதே ஆற்றநாள் போக்கினேனே”

என்பது திருநாவுக்கரசரின் திருவாக்கு.

இத்திருத்தலத்துக் கோயிலில் எழுந்தருளியிருக்கும் முருகப் பெருமானுக்குப் பெருஞ்சிறப்பு உண்டு. இங்குள்ள முருகப் பெருமானின் திருப்பெயர் செல்வமுத்துக் குமாரஸ்வாமியாகும். அன்பர்கள்

9

ஸித்தாமிர்த தீர்த்தம்

இக்குமரக் கடவுளைச் செல்லமாக முத்தையா என்று அழைக்கின்றனர்.

தருமை ஆதீனம் வேளூர் தேவஸ்தானம் ஸ்ரீ செல்வமுத்துக் குமாரஸ்வாமி வள்ளி, தேவயானை நவரத்ன அங்கியுடன் (வைத்தீஸ்வரன் கோயில்) கிருத்திகை அலங்காரம்

அங்காரகன்

ஈண்டுள்ள முருகப் பெருமானைத் துதித்துப் பாடிய புலவர்களுள் சிறந்தவர் குமரகுருபர ஸ்வாமிகள். அவர் இப்பிரானின்மீது, 'முத்துக் குமாரசாமி பிள்ளைத் தமிழ்' என்னும் பிள்ளைத் தமிழ் நூல் ஒன்றைப் பாடியுள்ளார். இது ஒரு தெய்வீகத் தமிழ்ப் பிரபந்தம். பக்தி சிரத்தையுடன் இந்நூலை ஒதும் அன்பர்கள் முருகப் பெருமானின் பேரருளைத் தவறாது பெறுவர் என்று பெரியோர் கூறுவர். இப்பிள்ளைத் தமிழ்ப் பாடல்களுள்,

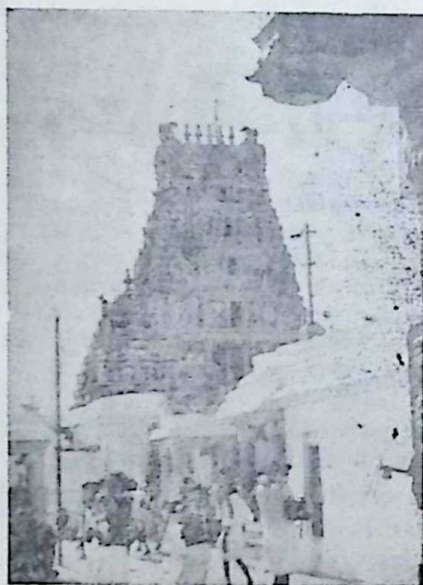
“ஒழியாத புவனத்து உயிர்க்குயிர தாய்நிற்பது
ஒருதெய்வம் உண்டெனஎடுத்து
உரையால் உணர்த்துவதை ஒழியவெ ரெவர்கட்கும்
ஊன்கண் உளக்கண்ண தாம்
விழியாக முன்னின்று தண்ணளி சுரந்தவர்கள்
வேண்டிய வரங்கொடுப்பான்
மெய்கண்ட தெய்வமித் தெய்வமல் லால்புவியில்
வேறில்லை யென்றுணர்தியால்

பொழியாத புயல்தங்கு புவனமும் திசைமுகப்
 புத்தேள் பெரும்புவனமும்
 பொன்னுலகு மண்ணுலகு எவ்வுலகு வேண்டினும்
 பொருளன்று இவற்குமற்ற
 அழியாத வீடும் தரக்கடவன் இவனுடன்
 அம்புலி ஆடவாவே
 அழகுபொலி கந்தபுரி தழையவரு கந்தவனுடன்
 அம்புலி ஆடவாவே"

என்னும் அழகிய பாடலும் ஒன்று.

இத்திருத்தலத்தின் தலவிருட்சம் வேம்பு. திருத்தீர்த்தத்தின் பெயர் ஸித்தாமிர்த தீர்த்தம். இத்தீர்த்தத்தில் பக்தர்கள் செவ்வாய்க்கிழமைகளில் நீராடி முருகப் பெருமானை வழிபட்டுத் தங்கள் மனோரதங்களை நிறைவு செய்துகொள்கிறார்கள்.

3. பழநி

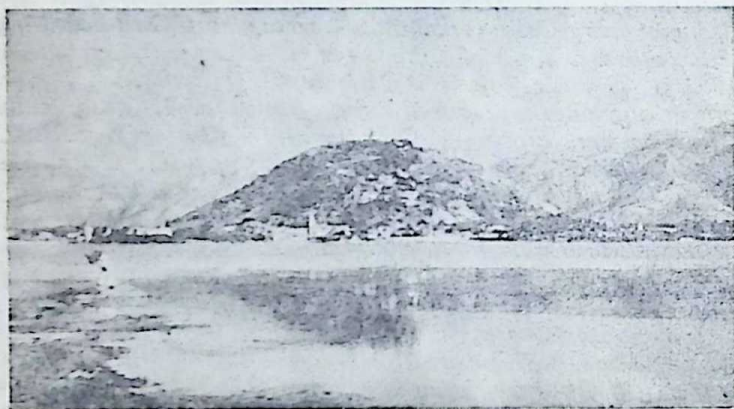

அங்காரகன் பூசித்த மற்றொரு தலமாகிய பழநி முருகப் பெருமானுக்கு மிக விருப்பமான ஒரு தலமாகும். இதனை முருகப்

பெருமானுடைய ஆறு படைவீடுகளுள் ஒன்றாகச் சிலர் கூறுவர். ஆனால், பழநி மலைக்கு அடிவாரத்தில் உள்ள திருவாவினன்குடியே படைவீடுகளில் ஒன்றாகும். இரண்டையும் சேர்த்தே மக்கள் வழிபட்டு பழநி என்றே இரு தலங்களையும் அழைக்கின்றனர். எனவே, ஆறு படைவீடுகளுள் ஒன்றாகவும் இதனைக் கருதி, இதன் வரலாற்றினைச் சிந்திப்போம்.

முருகன் எழுந்தருளியிருக்கும் இடம் என்பது படைவீடு என்பதன் பொருள். மற்றொரு பொருள் முருகப் பெருமான் குரபதுமனுடன் போர் புரியச் சென்றபொழுது, தம் படையுடன் தங்கியிருந்த இடம் என்பதாகும். இனி படைவீடு என்பதற்கு வேறொரு பொருளும் சொல்வதுண்டு. 'ஆறு படைவீடுகள்' என்று நாம் சொல்கிறோம் அன்றோ! இந்த ஆறு படைவீடுகளை முதன்முதலாகக் குறிப்பிட்டுக் காட்டியவர் நக்கீரர் என்னும் சங்கப் புலவரேயாவர். அவர் தமது தலைசிறந்த நூலாகிய திருமுருகாற்றுப்படையில்தான் இந்த ஆறு படைவீடுகளைக் குறிப்பிடுகின்றார். 'ஆற்றுப்படைவீடுகள்' என்னும் தொடரே மருவி, ஆறு படைவீடுகள் என்று ஆயிற்று என்பது சிலர் கருத்து. ஆற்றுப்படை என்னும் தொடர் ஆறு+படை என்று பிரிக்கப்படும். ஆறு~~படை~~ என்னுஞ் சொல் வழியைக் குறிக்கும். 'படை' என்னுஞ் சொல் 'படுத்தல்' அல்லது 'விடுத்தல்' என்றுபொருள்படும். அஃதாவது 'வழிசொல்லிவிடுத்தல்' ஆகும். வள்ளல் ஒருவனிடம் சென்று, பெரும் பொருள் பெற்று வருகின்ற ஒருவன், தன் எதிரில் வரும் ஒருவனுக்குத் தனக்குப் பொருள் வழங்கிய வள்ளலின் வரலாற்றைக் கூறி, அவ்வள்ளலிடம் செல்வதற்குரிய வழியைச் சொல்லிவிடுத்தலே ஆற்றுப்படையின் இலக்கணமாகும். அவ்விலக்கணப்படி, முருகப் பெருமானிடம் சென்று அக்கடவுளின் அருளைப் பெற்ற ஒருவன், அவர் தங்கியிருக்கும் இடங்களைக் கூறி, அவரிடம் செல்வதற்குரிய வழிகளை மக்கள் எல்லோருக்கும் கூறி ஆற்றுப்படுத்துவதுபோல அமைந்துள்ள நூல் திருமுருகாற்றுப்படையாகும். நக்கீரர் இந்த இனிய அழகிய தெய்வத் தன்மை வாய்ந்த நூலில் முருகப் பெருமான் தங்கியிருக்கும் இடங்களைக் குறிப்பிட்டு, அவ்விடங்களுக்குச் செல்வதற்குரிய வழிகளைக் கூறியுள்ளார். அவற்றுள் முதலாவது ஆற்றுப்படைவீடு திருப்பரங்குன்றம். இரண்டாவது வீடு திருச்சீரலைவாய் எனப்படும் திருச்செந்தூர். மூன்றாவது பழநி மலையடிவாரத்தில் உள்ள திருவாவினன்குடி. நான்காவது ஸ்வாமிமலை என்று இன்று நாம் அழைக்கும் திருவேரகம். ஐந்தாவது குன்றுதோறூடல் ஆகும். முருகன் திருவிளையாடல் செய்கின்ற எல்லாக் குன்றுகளையும் இத் தொடர்குறிப்பிடும். அருணகிரிநாதர் போன்றவர்கள் திருத்தணிகை மலையையே குன்றுதோறூடலாகக் குறிப்பிடுகின்றனர். ஆனால், 'குன்றுதோறு ஆடல்' என்னும் தொடர்க்கு, 'குன்றுகள் தோறும் விளையாடல்' என்று பொருள் கொண்டுவிட்டால், ஒருவிதத்தில்

இடர்ப்பாடு நீங்கிவிடும். முருகப் பெருமான் தங்கியிருந்து விளையாடல் புரியும் எல்லாக் குன்றுகளையும் நக்கிரர் குறிப்பிட்டு விட்டார் என்று கொள்ளலாம் அன்றோ? மலைமீது தங்கும் கடவுள் முருகன் என்னும் தமிழ் மரபுக்கேற்ப அப்பொருளைக் கொள்ளுதல் பொருத்தமாக உள்ளதன்றோ? இனி, ஆரூவது ஆற்றுப்படைவீடு பழமுதிர்சோடையாகும். இதனை அழகர்கோவில் என்றும், இலங்கைத் தீவில் யாழ்ப்பாணப் பகுதியைச் சேர்ந்த கண்டி-கதிர்காமம் என்றும் பலவாறு கூறுகின்றனர். எந்தவிதமாகக் கொண்டாலும், 'குன்று தோறூடல்' என்பதற்கு நாம் கூறிய பொருளைக் கொண்டுவிட்டால், நக்கிரர் முருகப் பெருமானுடைய எல்லாத் தலங்களையும் குறிப்பிட்டு விட்டார் என்கொண்டுவிடலாம். அருணகிரிநாதர், குமரகுருபரர், முதலியோர் நக்கிரர் அமைத்த வரிசையை ஆதரிக்கின்றனர். 'குன்றுதோறூடல்' என்பதற்குத்தான் பலவாறு பொருள் கொண்டுள்ளனர். உண்மை எதுவாயினும் குறிஞ்சி நிலமாகிய மலைப்பகுதிக்கு உரிய கடவுள் முருகன் என்று தொல்காப்பியர் வரையறுத்துவிட்டார். எனவே, மலைமீது விளையாடும் கடவுள் யாராயினும் அக்கடவுள் முருகனே என்று நாம் கொண்டுவிடலாம்.

பழநி மலையில் முருகப் பெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் வரலாற்றை இனி நோக்குவோம். கயிலை மலையில் ஒரு நாள் பார்வதி சகிதமாகப் பரமேஸ்வரன் வீற்றிருக்கும்பொழுது, அவர்களைத் தரிசிக்கும் பொருட்டு அங்கே நாரத முனிவர் வந்தார். அவர் கையுறையாக ஒரு மாம்பழத்தை அவர்களிடம் கொடுத்து வணங்கினார். பெரியவர்களைக் காணச் செல்லும்பொழுது வெறுங்கையுடன்

செல்லக்கூடாதன்றோ ? அதனால்தான் நாரதர் ஒரு மாம்பழத்தைக் கையுறையாகக் கொண்டு சென்று கொடுத்தார். இதனைச் சிலர் மாற்றி மாதுளங்கனி என்கின்றனர். ஆனால், புராண நூல்கள் பெரும்பாலானவை மாங்கனி என்றே கூறுகின்றன. பரமசிவன் அக்கனியைப் பார்வதி தேவியாரிடம் கொடுத்தார். அப்பொழுது அவர்களருகே விளையாடிக்கொண்டிருந்த குழந்தைகளாகிய விநாயகப் பெருமானும், முருகப் பெருமானும் விரைந்து ஓடிவந்து, அக்கனி தமக்குத்தான் வேண்டும், தமக்குத்தான் வேண்டும் என்று போட்டியிட்டுக் கேட்டனர். இருக்கும் கனியோ ஒன்று. அதை அடைய விரும்புவோரோ இருவர். இருவரும் பார்வதி பரமேஸ்வரரின் பேரன்புக்குரிய குழந்தைகள். யாருக்கு மாம்பழத்தைத் தருவது ? ஈசனார் விரும்பியிருந்தால் அதே போன்ற மற்றொரு மாம்பழத்தை வருவித்திருக்கமாட்டாரோ ? அவரது உட்கிடக்கையாதோ ? எத்தகைய திருவிளையாடலை அவர் செய்ய விரும்பினாரோ ? ஈசனார் திருவிளையாடல்களின் உட்கருத்தை யாரால் உள்ளவாறு உணரமுடியும் ?

தெய்வக் குழந்தைகள் இருவரும் மாங்கனிக்காகப் போட்டியிட்டனர். உடனே பரமசிவன் அம்மாங்கனியைப் செறுவதற்கு ஒரு நிபந்தனை விதித்தார். இவ்வுலகை இருவரும் சுற்றி வலமாக வர வேண்டும் என்றும், யார் முதலில் வருகின்றாரோ அவருக்கே கனி உரியதென்றும் சிவபெருமான் கூறிவிட்டார் ஈசனாரின் இந்நிபந்தனையைக் கேட்ட முருகப் பெருமான் உடனே தமது மயில் வாகனத்தில் ஏறி உலகைச் சுற்றத் தொடங்கிவிட்டார். இச்செய்தியைப் பழித்த தலப் புராணம்,

“யாவ ராயினும் இக்கனி விழைந்துளோர் கணத்தில்
பூவ லங்கொடு வருதிரேல் அவர்க்கெனப் புகலத்
தூவி யம்பசுந் தோகைமா மஞ்ஞைமேல் தோன்றித்
தேவர் சேனகா வலன்கிரி யிழிந்துபார் சேர்ந்தான்”

[விழைந்துளோர்—விரும்பினோர். பூ—பூமி. புகல—சொல்ல. தூவி—இறகு. மஞ்ஞை—மயில். தேவர்சேனை காவலன்—தேவ சேனாதிபதியாகிய முருகப் பிரான். கிரி—கயிலை மலை. இழிந்து—இறங்கி. பார்—பூமி.]

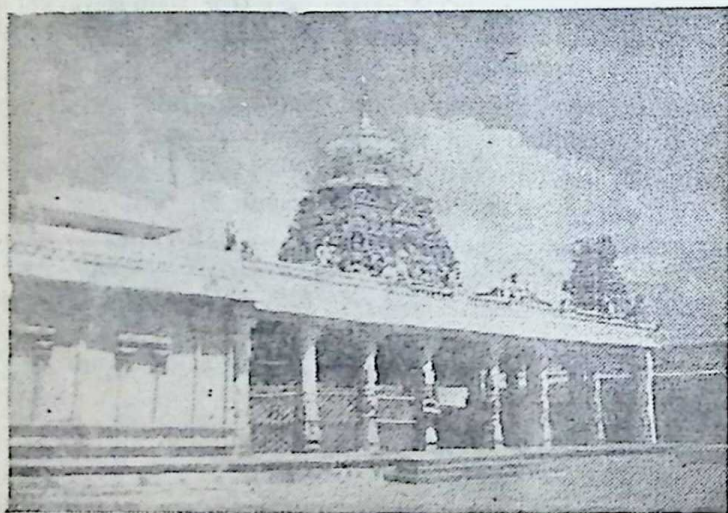
என்று குறிப்பிடுகிறது. இந்நிகழ்ச்சியை அருணகிரிநாதரும் தமது திருப்புகழில்,

“ஜெகமுழுது முன்பு தும்பிமுகவனெடு தந்தைமுன்பு
திகிரி வலம்வந்த செம்பொன் மயில்வீரா”

[ஜெகம்—உலகம். தும்பிமுகவன்—யானைமுகக் கடவுளாகிய விநாயகர். திகிரி—மலை.]

கனிக்காக நடைபெறும் போட்டி

ஞான தண்டாயுதபாணி கோயில் தங்க விமானம்

என்று பாடியுள்ளார். மாம்பழத்தைப் பெறவேண்டும் என்னும் ஆர்வத்தாலும், போட்டியில் வெற்றி பெறவேண்டும் என்னும் ஆசையாலும், முருகப் பெருமான் மிக விரைந்து தமது மயில் வாகனத்தைச் செலுத்தினார். மயில் வாகனமும் மனத்தினும் விரைவாகச் சென்றது. மனத்தினால் நினைக்கமுடியாத அவ்வளவு வேகத்தில் சென்று முருகன் பரமசிவனை அடைந்தார்.

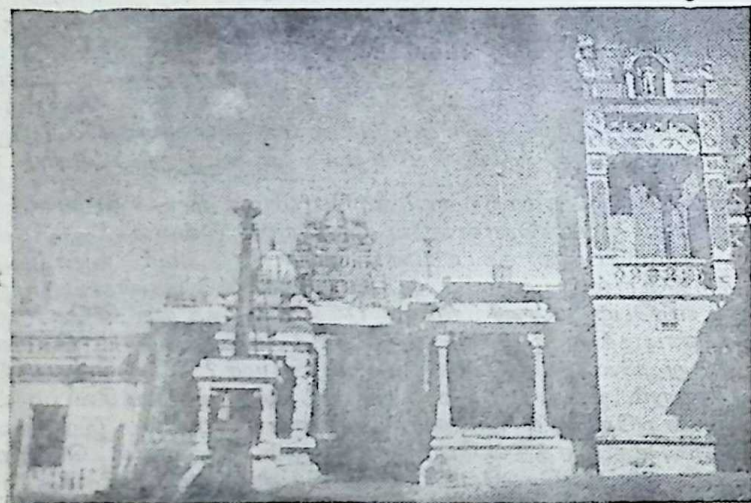
ஆயின், அதற்குள்ளாக விநாயகப் பெருமான் அக்கனியைப் பெற்றுக்கொண்டு விட்டார். எப்படி? அவர் பார்வதி சமேதரான பரமசிவனை ஒரு கணப்பொழுதில் வலம் வந்து கையை நீட்டினார். பரமசிவனும் அக்கனியை அவருக்கு வழங்கிவிட்டார். ஏன்? இவ்வுலகம் முழுவதும் நிறைந்துள்ளவர் ஈசனார். அவர் வேறு, உலகம் வேறு? பூலோகம், தேவலோகம் முதலான எல்லா உலகங்களிலும் அவர் நிறைந்திருக்கிறார் அல்லவா? அவரை வலம் வந்துவிட்டால் பூலோகத்தை வலம் வந்ததாக ஆகிவிடுமன்றோ? எனவேதான் விநாயகப் பெருமான் விநயமாகத் தம் பெற்றோரையே வலம் வந்து கையை நீட்டினார். விநாயகப் பெருமானின் உட்கருத்தையறிந்த பரமசிவனும், விநாயகரே பூவுலகைச் சுற்றி முதலில் வந்தவர் என்று கருதி அவருக்கு வெற்றிப் பரிசாகப் பந்தயப் பொருளான மாங்கனியை வழங்கிவிட்டார்!

விநாயகப் பெருமான் அக்கனியைப் பெற்றுக்கொண்ட அதே கணத்தில் முருகப் பெருமான் இவ்வுலகை வலம் வந்து மாம்பழத் துக்காகக் கையை நீட்டினார். பேருடல் படைத்த விநாயகர் சுற்றிவர நெடுநேரம் ஆகும் என்றும், தாம் தமது மயில் வாகனத்தில் மிக விரைவாகச் சுற்றிவந்து பரிசுப் பொருளைப் பெற்றுவிடலாம் என்று முருகப் பெருமான் எண்ணினார். ஆனால், பழம் கிடைக்கவில்லை. தந்திரத்தால் விநாயகப் பெருமான் அப்பரிசைப் பெற்று விட்டார். முருகப் பெருமான் ஏமாற்றம் அடைந்துவிட்டாரா?

அன்று அன்று. ஏமாற்றமா? எம்பெருமான் முருகக் கடவுளுக்கு ஏமாற்றமா! ஒப்புக்கொள்ளவே முடியாது. இவ்வுலக மக்கள் செய்த அரும்பெருந் தவப்பயனாக அல்லவா அவர் ஏமாற்றம் அடைந்ததுபோல் நடித்தார்? அப்படி நடிக்கவில்லையென்றால் பழநி மலையீது எம்பெருமான் வீற்றிருந்து பக்தர்களுக்குக் காட்சி கொடுத்துக் கொண்டிருக்கமுடியுமா? பக்தர்களுக்குக் கண்கண்ட தெய்வமாக இன்று விளங்கிக் கொண்டிருக்கமுடியுமா? அப்பெருமான் குன்றுதோறும் ஆடல் புரியவேண்டாமா? தந்தையாகிய சிவபிரான் ஐவகை மன்றுதோறும் ஆடினார். திருவாலங்காட்டில் இரத்தின சபையிலும், சிதம்பரத்தில் பொற்சபையிலும், மதுரையில் வெள்ளியம்பலத்திலும், திருநெல்வேலியில் தாமிர சபையிலும், திருக்குறூலத்தில் சித்திர சபையிலும் நடனமாடினார் தந்தையாகிய சிவபிரான். அவ்வாறு மன்றுடியாக விளங்கிய தந்தை மனமகிழுமாறு,

மலைக்கோயில் மணிக்கட்டுமண்டபமும் சந்நிதிக்குச் செல்லும் வழியும்

மலைமேல் வலம்புரி விநாயகர் சந்நிதி.

அவரது அன்பு மகனாகிய முருகப் பெருமான் குன்றுதோறும் ஆடினார்; விளையாடினார். இக்கருத்தைக் கந்த புராணம்,

“.....ஐவகை

மன்றுதொ ரூப வள்ளல் காமுறக்

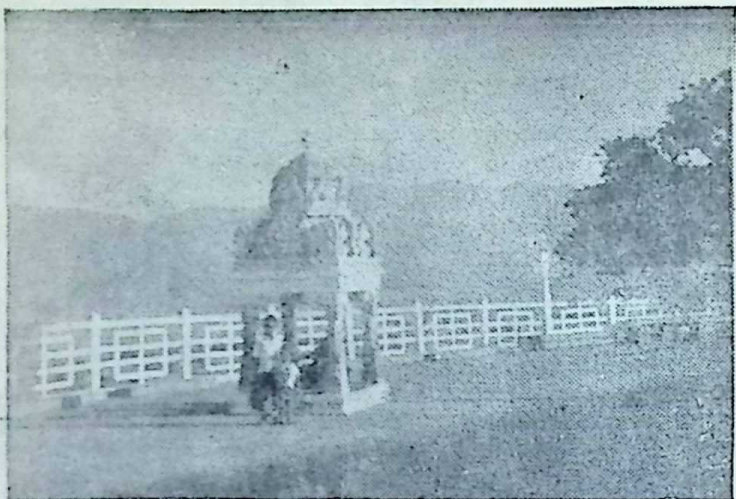
குன்றுதொ ரூப குமரன் போற்றுவாம்”

என்று குறிப்பிடுகிறது. போட்டியில் முருகப் பெருமான் வெற்றி பெறவில்லை என்றால், இப்பூவுலக மக்கள் வெற்றி பெற்றுவிட்டார் என்பதுதான் கருத்து. அது நிற்க.

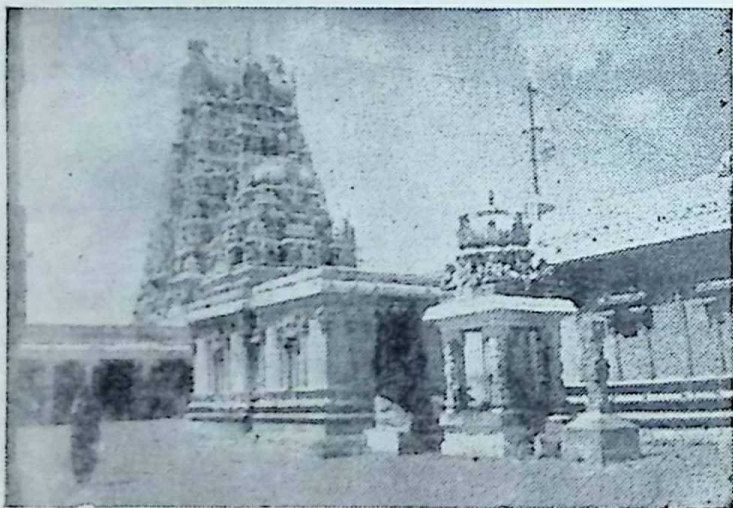
தமக்குக் கனி கிடைக்கவில்லையென்று முருகப் பெருமான் சினம் கொண்டார். விநாயகப் பெருமான் தந்திரம் செய்து போட்டியில் வெற்றி பெற்று அக்கனியைப் பெற்று விட்டது அவருடைய சினத்தை அதிகப்படுத்தியது. எனவே, அவர் கயிலையைத் துறந்து, பூவுலகில் தெற்கு நோக்கி வந்து பழநித் தலத்தில் தங்கிவிட்டார். இந்த இடத்திற்கு நெல்லிவனம் என்ற ஒரு பெயரும் உண்டு. இங்கு முன்பே மகாவிஷ்ணுவால் ஒரு முறை புறக்கணிப்பட்ட மகாலட்சுமியும் பூமிதேவியும், விசுவாமித்திர முனிவரின் படையை வென்ற அகங்காரத்தால் தன் வலிமையை இழந்த காமதேனுவும், தன்னுல்தான் உயிர்கள் அனைத்தும் வாழ்கின்றன என்றெண்ணிக் கர்வம் கொண்ட காரணத்தால் சிவபிரானது சாபத்திற்கு ஆளான சூரிய பகவானும், தட்சனது யாகத்தில் கலந்துகொண்ட காரணத்தால் வீரபத்திர மூர்த்தியால் தண்டிக்கப்பெற்று வலியிழந்த அக்கினி தேவனும் தவஞ் செய்துகொண்டிருந்தனர். இவ்வாறு மகாலட்சுமி, பூமிதேவி, காமதேனு, சூரியன், அக்கினி ஆகிய ஐந்து தெய்வங்களும் தவஞ் கொண்டிருந்த காரணத்தால் அவ்விடம் திருவாவினன்குடி என்று பெயர் பெற்றது. திரு, ஆ, இனன், கு, டி, என்று இத்தொடரைப் பிரிக்கவேண்டும். திரு-மகாலட்சுமி, ஆ-காமதேனுவாகிய பசு. இனன்-சூரியன். கு-பூமி. டி-அக்கினி. இந்த ஐவரும் முருகப் பெருமானை வழிபட்டுத் தங்கள் குறைகளைத் தீர்த்துக்கொண்ட தலம் இதுவாதலால் அவர்களுடைய பெயர்களாலேயே இத்தலம் அழைக்கப்படுகின்றது.

திருவாவினன்குடிக் கோயிலுக்கு அருகில் சரவணப் பொய்கையை முருகப் பெருமான் தோற்றுவித்தார். அக்கோயிலில் மகாலட்சுமி, காமதேனு, சூரியன், பூமிதேவி, அக்கினி ஆகியவர்களுக்குச் சந்நிதிகள் உள்ளன. மேலும், இந்தக், கதைகளைச் சித்தரிக்கும் சித்திரங்களும் இக்கோயிலை அழகுபடுத்துகின்றன.

கயிலை மலையை விடுத்து முருகப் பெருமான் சென்றுவிட்டமை பார்வதி தேவிக்கும் பரமசிவனுக்கும் பெருவருத்தத்தை உண்டாக்கி

மலைமேல் இரண்டாவது பிராகாரத்திலிருந்து காணும் இயற்கைக் காட்சியும் மயில் மண்டபமும்

மலைமேல் கைலாசநாதர் சந்நிதியும் ராஜகோபுரமும்

யது. அருமந்த மகனைப் பிரிந்த துயரத்தை அவர்களால் தாங்கமுடிய வில்லை. எனவே, அவர்கள் முருகனைத் தேடித் திருவாலினன்குடிக்கு வந்து, முருகப் பெருமானைக் கண்டு, 'எங்கள் கண்மணியே! நீ சிறுவனே, வேதங்கள் கூறும் ஞானப் பழம் நீ அப்பா! பக்தர்கள் விரும்பும் அன்புப் பழம் நீயே அல்லவோ? உனக்கு வேறு பழம் தேவையோ?' என்று கூறி ஆறுதல் அளித்து இன்புற்றனர். பார்வதியும் பரமசிவனும் சேர்ந்து 'பழம் நீ' என்று முருகனுக்குச் சூட்டிய திருப்பெயரே மருவி 'பழநி' என்று ஆயிற்று.

“மவ்லீறு ஒற்றழிந்து உயிரீறு ஒப்பவும்”

என்னும் நன்னூற் சூத்திர விதிப்படி, 'பழம்' என்னும் சொல்லின் ஈற்றில் நின்ற மகர ஒற்று அழிந்து, 'பழ' என்று நின்றது. 'நீ' என்பது குறுகி 'நி' என்றாகி, 'பழநி' என்றாயிற்று. பெற்றோர் தம் திருமகனுக்குச் சூட்டிய அன்புப் பெயரே நாளடைவில் தலத்திற்கும் ஆகிவிட்டது.

பழநி மலையீது ஏறிச் செல்லப் படிகள் அமைந்துள்ளன. ஏறிச் செல்லும் வலிமையில்லாதவர்கள் மலையீது போய்ச் சேர 'விஞ்ச' என்னும் இழுவை ரயிலும் உள்ளது. இவற்றைத் தவிர மலையின் உச்சியைச் சேர ஒரு யானைப் பாதையும் உள்ளது. அப்பாதை வழியே சென்றால் சிவன், பார்வதி, கணபதி, முருகன் ஆகிய தெய்வங்களின் திருவுருவங்களைக் குறிப்பிடும் சிற்பங்களைக் காணலாம். மேலும், முருகப் பெருமானும் விநாயகரும் கனிக்காக வலம் வந்த போட்டியும் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது. மலையின்மீது முருகப் பெருமான் சந்நிதிக்குத் தென்பாகம் காணப்படும் கைலாசநாதர் ஆலயம், இறைவனும் இறைவியும் முருகப் பெருமானைப் பின்தொடர்ந்து வந்து அவரைச் சமாதானம் செய்யும் ஓவியத்தைத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது.

கனியைக் காரணமாகக் கொண்டு நிகழ்ந்த திருவிளையாடல் தன்னகத்தே சிறந்த சில தத்துவங்களைக் கொண்டுள்ளது. கனிக் காக ஏற்படுத்தப்பட்ட போட்டி, 'எப்பொருளையும் முயன்று பெற்றால்தான் அதன் அருமையை மக்கள் உணரமுடியும்' என்னும் நீதியை நமக்கு எடுத்துக் காட்டுகிறது. அம்மையப்பனாகிய ஆண்டவன் அண்டங்களுக்கு அப்பால் இருப்பதாகக் கருதப்பட்டாலும், புலனங்கள் யாவும் அவனுள் அடங்கியிருக்கின்றன என்னும் தத்துவத்தைக் கணபதி இறைவனையும் இறைவியையும் வலம் வந்து போட்டியில் கனி பெற்ற நிகழ்ச்சி சுட்டிக் காட்டுகிறது. இவை மட்டுமோ? 'ஈசன் அண்டங்களுக்கு அப்பால் இருக்கிறான். அண்டங் களைத் தன்னுள் அடக்கிக்கொண்டிருக்கிறான். இந்த இரண்டு நிலைகளிலும் காணப்படும் இறைவன் மூன்றாவது நிலையாகப் புலனங்கள் அனைத்திலும் பார்க்குமிடம் எங்கனும் நீக்கமற நிறைந்த பரிபூரண

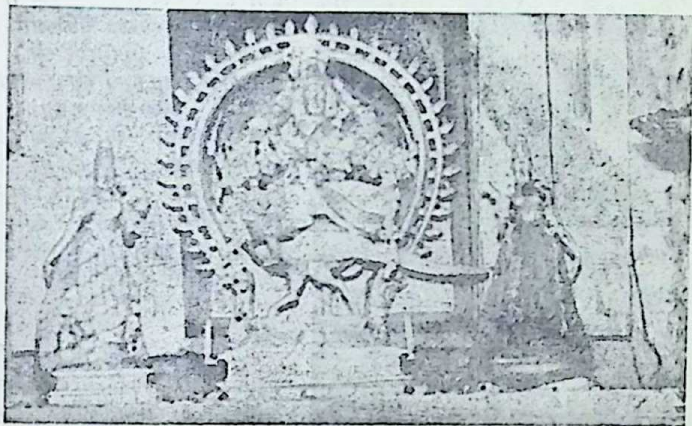
மாய் உள்ளான்' என்பதை முருகப் பெருமான் உலகத்தை வலம் வந்த செய்தி காட்டுகிறது. ஆக, இறைவன் போட்டிவைத்ததாகக் கூறப்படும் செய்தி, உலக மக்களுக்குப் பலவகைப்பட்ட உண்மைத் தத்துவங்களைக் காட்டுவதற்காகவே என்பதை நாம் உணரலாம்.

இனி, முருகப் பெருமான் திருவாவின்குடியிலிருந்து எங்ஙனம் பழநி மலேமீது சென்று கோயில் கொண்டார்? இதற்கும் சுவையான ஒரு புராணக் கதை உள்ளது. பார்வதி தேவிக்கும் பரமசிவனுக்கும் இமயமலையில் திருமணம் நடந்த காலத்தில் தேவர்களும் முனிவர்களும், மற்ற யாவரும் இமயமலைக்கு வந்து கூடியதால் வடபுறம் தாழ்ந்து தென்புறம் உயர்ந்தது. பூமியைச் சமமாகச் செய்வதற் காகச் சிவபிரான் அகத்திய முனிவரைத் தென்திசைக்கு அனுப்பி னார். அக்கட்டையைச் சிரமேல் தாங்கி அகத்தியரும் தென்திசை வந்து, தமிழ் நாட்டின் கோடியில் உள்ள பொதிய மலையில் தங்கி னார். அவ்வாறு தங்கிய அகத்திய முனிவர் தமது சீடனாகிய இடும்பாசுரனை அழைத்து, 'சீடனே! நீ உடனே கயிலை மலைக்குச் செல். அங்கு முருகப் பெருமானுக்குரிய கந்தமலையில் சிவசக்தி சொருபமான சிவகிரி, சக்திகிரி ஆகிய இரு சிகரங்கள் உள்ளன. அவ்விரண்டு சிகரங்களையும் இங்கே கொண்டு வா. நான் அவற்றை வழிபட விரும்புகிறேன்' என்று சொல்லி ஏவினார். இடும்பாசுரன் மிகப் பெரிய பக்திமான். அவன் முன்பு அசுரேந்திரனாகிய குரபதுமனுக்குப் போர்க் கலைகள் பயிற்றுவிக்கும் ஆசிரியனாக இருந் தவன். குரபதுமனின் கொடுமைகள் அதிகரிக்கவே, அவனுக்கு இடும்பன் பல நல்லுரைகள் கூறினான். குரபதுமனே தன் ஆசிரியரின் அறவுரைகளை அசட்டை செய்துவிட்டான். அதனால் மனம் நொந்த இடும்பன் அகத்திய முனிவரிடம் வந்து சீடனாக அமர்ந்து விட்டான். தனது குருவான அகத்தியர் இட்ட கட்டளையை நிறை வேற்ற அவன் தனது மனைவியான இடும்பியுடன் கயிலை மலைக்குச் சென்று, தனது ஆசிரியரின் ஆணைப்படியே சிவகிரி, சக்திகிரி ஆகிய இரண்டு குன்றுகளையும் பெயர்த்தெடுத்தான்; தான் பெயர்த்த தெடுத்த அவ்விரு குன்றுகளையும் ஒரு பெரிய பிரமதண்டத்தின் இரு புறங்களிலும் காவடியாகக் கட்டினான். தன் தோள்மீது பிரம தண்டத்தின் மையப் பகுதியை வைத்துக்கொண்டு பொதிய மலைக்குத் திரும்பினான்.

என்னே வியப்பு! நாம் ஒன்று நினைக்கத் தெய்வம் ஒன்று நினைக் கும் என்பது பழமொழியன்றோ?

"ஒன்றை நினைக்கின் அதுவொழிந்திட்டு ஒன்றாகும்
அன்றி அதுவரினும் வந்தெய்தும்—ஒன்றை
நினைவாத முன்வந்து நிற்பினும் நிற்கும்
எனையாரும் ஈசன் செயல்"

என்பது உண்மையேயன்றோ? இடும்பன் தான் சுமந்து வந்த இரு மலைகளுடன் திருவாவினன்குடிக்கு மேலே ஆகாயத்தில் பறந்த போது, முருகப் பெருமான் அவ்விரு மலைகளையும் அங்கேயே இறங்குமாறு செய்து, அவ்விடத்திலேயே நிலைபெறச் செய்து விட்டார். தன்னையறியாமல் தரையில் இறங்கிய இடும்பன் எவ்வளவு முயன்று பார்த்தும் அப்பிரமதண்டத்தின் ஓரங்களில் கட்டிய மலைகளை அசைக்கவேமுடியவில்லை. அதே சமயத்தில் அவனுக்கு வழியும் புலப்படவில்லை. அவன் திகைத்தான். பெரும் பக்தனாகிய அவனுக்கு அந்நேரத்தில் அருள் புரியவும் முருகப் பெருமான் விரும்பினார். எனவே, அவர் ஓர் அழகிய இளவரசனின் உருவுடன் ஒரு குதிரைமீது வந்து, திருவாவினன்குடிக் கோயிலுக்கு வந்து இளைப்பாறிச் செல்லும்படி அவனுக்குக் கூறினார். அவனும் ஏதோ ஒரு வகையான தெய்வ சக்தியால் காவடியை இறக்கிவிட்டு அப்பாற் சென்று இளைப்பாறினான்.

ஸ்ரீ முருகன்—வள்ளி தேவயானை உற்சவர்

சிறிது நேரம் சென்றபின் இடும்பன் அக்காவடியைத் தூக்கினான். அவனால் அதை அசைக்கவே முடியவில்லை. அவன் அயர்ச்சி மிக்கவனாய் மேலே நிமிர்ந்து பார்த்தான். ஆஹா! சிவகிரிக் குன்றின் மீது ஓர் அழகிய சிறுவன் கோவணத்துடன் தண்டு கொண்டு ஆண்டியின் உருவில் நிற்பதை அவன் கண்டான். அச்சிறுவனது மாயையால்தான், அவன் அக்குன்றின்மீது நிற்கின்ற காரணத்தால்தான், காவடியை அசைக்கமுடியவில்லை என்று கருதிய இடும்பன், மலையைவிட்டு இறங்கிச் செல்லும்படி அச்சிறுவனுக்

குக் கட்டளையிட்டான். ஆனால், அச் சிறுவனோ அக்குன்று தனக்கே உரியதென்றுகூறி, அதை விடுத்துக் கீழே இறங்க மறுத்துவிட்டான். அதனால் சினம்கொண்ட இடும்பன் அச்சிறுவனைத் தாக்க முயன்றான். ஆனால், அவன் அதே கணத்தில் வேரற்ற மரம்போல் கீழே சாய்ந்துவிட்டான். அச்சிறுவன் யார்? குமரக் கடவுளே அச்சிறுவன்! பழநி மலையில் தங்கியிருந்து பக்தர்களுடைய துன்பங்களைத் துடைப்பதற்காக எழுந்தருளிய தண்டாயுதபாணிக் கடவுளே அவர்!

இடும்பன் வீழ்ந்த செயல் கண்டு இடும்பி வருந்தினாள். அதே கணத்தில் நிகழ்ந்தவற்றைத் தம் தவ வலிமையால் உணர்ந்த அகத்தி

யரும் அங்கேவந்துவிட்டார். இடும்பியும் அகத்தியரும் முருகப்பெருமான் திருவிளையாடல் களையுணர்ந்து அவரை வணங்கினார். அவ்வளவில் இடும்பன் உயிர் பெற்றெழுந்தான். அவனுடைய சீலத்தையும், குருபக்தியையும் மெச்சிய முருகப்பெருமான் அன்று முதல் இடும்பனைத் தமது பழனித் தலத்தின்காவல் தெய்வமாக இருக்கும்படி பணித்தார்; அவனுக்குப் பேரருள் செய்தார்.

இடும்பன் இரு மலைகளையும் காவடிபோல் சுமந்து வந்து முருகப் பெருமானின் திருவருளைப் பெற்றான் அன்றோ? அதே முறையில் காவடி தூக்கிச் சென்றால் முருகப் பெருமானின் திருவருளை எளிதில் பெறலாம் என்று அன்று முதல் மக்கள்

இடும்பன் மலைகள் தூக்கி வரும் சிற்பம் நம்பலாயினர். மலைக்குப் பதிலாகச் சந்தனம், பால், மலர் போன்ற பொருள்களைக் கூடைகளில் வைத்துக் கட்டிக் காவடியாக எடுத்துச் செல்லும் வழக்கம் நம் தமிழ் நாட்டில் வந்துவிட்டது. காவடி சுமந்து, தம்மை மறந்து, ஆவேசத்துடன் 'வேல் வேல்' என்று கத்திக்கொண்டே செல்லும் பக்தர் கூட்டத்தை நாம் இன்று

முருகப் பெருமான் திருக்கோயில்களில் காணலாம். அவ்வாறு செல்வோர் முருகப் பெருமானின் திருப்பெயர்களைச் சொல்வதுடன் காவடிச் சிந்து பாடிக்கொண்டும் செல்வர்.

இப்பழநி மலையை அருணகிரிநாதர் 'அதிசயம் அநேகமுற்ற பழநி மலை' என்கிறார். இச்சிவகிரியின் உச்சியில் ஸ்ரீ ஞான தண்டாயுத பாணி என அழைக்கப்பெறும் முருகப்பெருமான் திருக்கோயில் அழகுற அமைந்துள்ளது.

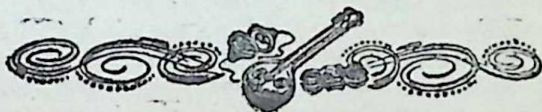
அருணகிரிநாதர் திருவாவினன்குடிப் பெருமானே,

“அபகார நிந்தைபட் டுழலாதே
அறியாத வஞ்சரைக் குறியாதே
உபதேச மந்திரப் பொருளாலே
உனைநான் நினைந்தருள் பெறுவேனே
இபமா முகன்தனக் கிளையோனே
இமவான் மடந்தையுத் தமிழாலா
ஜெபமாலே தந்தசற் குருநாதா
திருவாவி னன்குடிப் பெருமானே!”

என்று திருப்புகழில் துதித்துப் பாடியுள்ளார். இப்பழநி தலத்தை அடைய பஸ் வசதியும், ரயில் வசதியும் அண்டு. மதுரை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தது இப்பழநி. திண்டுக்கல் ரயில் நிலையத்திலிருந்து கோயம்புத்தூர் செல்லும் ரயில் பாதையில் பழநி ரயில் நிலையம் உள்ளது. இங்கே கோயில் கொண்டெழுந்தருளியுள்ள ஸ்ரீ தண்டாயுதபாணியை அங்காரகனாகிய செவ்வாய் பூசித்து நற்பேறு பெற்றான் என்று புராணங்கள் கூறுகின்றன.

அங்காரகன் காயத்ரி மந்திரம்

வீர த்வஜாய வித்மஹே
விக்ஷ ஹஸ்தாய தீமஹி |
தந்நோ பெளம : ப்ரசோதயாத் ||

4

புத

பகவான்

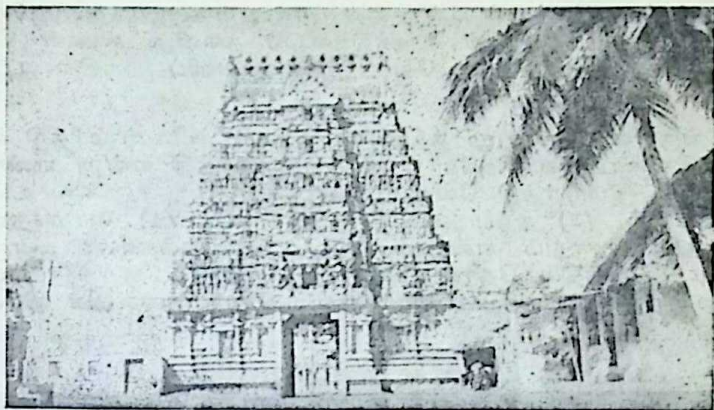
துதி

“மதனனூல் முதலா வுள்ள
 மறைபுகழ் கல்வி ஞானம்
 விதமுடன் அவர வார்க்கு
 விஞ்சைகள் அருள்வோன் திங்கள்
 சுதன்பல சுபா சுபங்கள்
 சுகம்பல கொடுக்க வல்லன்
 புதன்கவிப் புலவன் சீர்சால்
 பொன்னடி போற்றி போற்றி.”

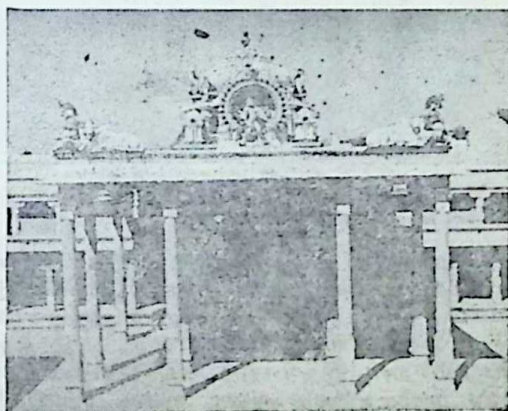
சந்திர பகவானின் மகன் புதன் என்று புராணங்கள் கூறுகின்றன. புதனைப் பூசித்தால் எல்லா நலங்களும் வரும் என்று பெரியோர்கள் கூறுகின்றனர். அந்தப் புதன் பூசித்து வணங்கிய தலங்களுள் முக்கியமானவை இரண்டு. அவை யாவன: 1. திருவெண்காடு, 2. திருவாலவாய் எனப்படும் மதுரை.

1. திருவெண்காடு

திருவெண்காட்டில் கோயில் கொண்டெழுந்தருளியுள்ள ஈசரின் பெயர் வெண்காட்டு நாதர்; ஸ்ரீ சுவேதாரண்யேஸ்வரர் என்றும் கூறுவர். அம்மையின் பெயர் ஸ்ரீ பிரமவித்தியா நாயகி. மாயவரத்திற்குப் பக்கத்தில் உள்ள இத்திருத்தலத்தை வைத்தீஸ்வரன் கோயில் ரயில் நிலையத்திலிருந்தும், சீர்காழி ரயில் நிலையத்திலிருந்தும் அடையலாம். எவ்விடத்திலிருந்து சென்றாலும் ஏறத்தாழப் பத்து கிலோ மீட்டர் தொலைவு இருக்கும். கோயிலுக்குள் சோம குளம்,

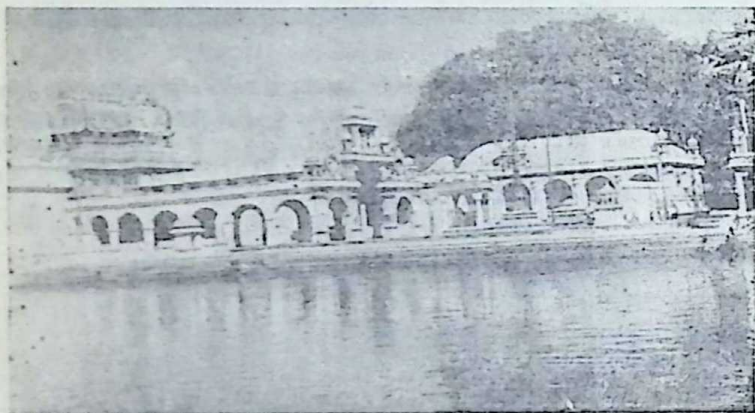
சூரிய குளம், அக்கினி குளம் என்று அழைக்கப்பெறும், மூன்று குளங்கள் உள்ளன. சைவ எல்லப்ப நாவலர் இத்திருத்தலத்திற்கு ஒரு புராணம் பாடியுள்ளார். அப்பர், சம்பந்தர், சுந்தரர், மாணிக்க வாசகர் ஆகிய நான்கு சைவ சமய குரவர்களும் இத்திருத்தலத்தைப் போற்றிப் பக்திப் பாடல்கள் பாடியுள்ளனர்.

அகோர மூர்த்தி உற்சவ மண்டபம்

இத்தலத்தில் கோயில் கொண்டுள்ள மூர்த்தியைப் புதன் பூசித்துப் பேறு பெற்றான் என்று தல புராணம் கூறுகிறது. இங்கு 3 மூர்த்திகள், 3 தீர்த்தங்கள், 3 சக்திகள், 3 தலவிருட்சங்கள் சிறப்பாக உள்ளன. அம்பாள் கோயிலுக்கு வெளிப்புறத்தில் புதன் சந்நிதி உள்ளது.

இங்குள்ள மூன்று மூர்த்திகளுள் ஒருவர் அகோரமூர்த்தி என்பவர். இவரைப் பலர் அகோர வீரபத்திரமூர்த்தி என்று எண்ணி மயங்குவர். இம்மூர்த்தி வேறு. இவர் சிவபெருமானுக்கு உள்ள (1) ஈசானம், (2) தத்புருஷம், (3) அகோரம், (4) வாமதேவம், (5) சத்தியோசாதும் என்னும் ஐந்து திருமுகங்களுள் ஒன்றான அகோர முகத்தில் தோன்றியவர். இம்மூர்த்திக்கு ஞாயிற்றுக் கிழமை இரவில் அர்த்தயாமத்தில் நடைபெறும் பூசை மிக விசேஷமானது.

சூர்ய தீர்த்தம்

இங்குள்ள மூன்று தீர்த்தங்களும் மிக விசேஷமானவை சிவபிரானுக்கு மூன்று கண்கள் உள்ளன. அவை சந்திர, சூரிய, அக்கினிக் கண்கள் எனப்படும். அவற்றின் அருள் பெற்ற தீர்த்தங்களாதலால் இவை சோம தீர்த்தம், சூரிய தீர்த்தம், அக்கினி தீர்த்தம் எனப்படுகின்றன. இத்தீர்த்தங்களில் பிள்ளைப் பேறில்லாத வர்கள் ஒரு மண்டலம் அல்லது அரை மண்டலம் பக்தி சிரத்தையுடனும், முழு நம்பிக்கையுடனும் மூழ்கி, மூர்த்தியை வழிபட்டு வந்தார்களாயின் அவர்களுக்குப் பிள்ளைப் பேறு கிடைப்பது உறுதி.

திருப்பெண்ணாகடம் என்னும் ஊரில் அச்சுத களப்பாளர் என்னும் பெயர் கொண்ட வேளாளர் ஒருவர் வாழ்ந்து வந்தார். அவருக்கு நெடுங்காலம் பிள்ளைப் பேறு இல்லாமல் இருந்தது. தான தருமங்கள் பல செய்தும் அவருக்குப் பிள்ளைப் பேறு கிட்டவில்லை. இதனால் வருத்தமுற்றிருந்த காலத்தில், அவரது குலகுருவாகிய அருள்நந்தி சிவாசாரிய சுவாமிகளைப் பார்க்கும் வாய்ப்பு அவருக்குக் கிட்டியது. குருவினிடம் அவர் தமது பிள்ளைப் பேறில்லாத குறையைக் கூறினார். அவரும் அச்சுத களப்பாளரின் ஜாதகத்தைப் பார்த்து, அவருக்கு இப்பிறப்பில் பிள்ளைப் பேறே இல்லை என்று கூறி விட்டார். எனினும், களப்பாளருக்குச் சைவத் திருமுறைகளிடம் அழுத்தமான நம்பிக்கையுண்டு. அக்காலத்து வழக்கப்படியே, அவர் திருமுறை ஒலைச் சுவடிகளில், ஈசனை நினைத்துக் கயிறு சார்த்தி வேண்டினார். அஃதாவது கண்ணை மூடிக்கொண்டு, சுவடியின் ஒரு பகுதியில் கயிற்றை வைத்துப் பிரித்து, பிரிக்கப்பட்ட சுவடியில் உள்ள பாடலைப் படித்துப் பார்த்தார். அப்பொழுது உதயமான பாடல் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் திருவெண்காட்டு இறைவன்மீது பாடியருளிய திருப்பதிகத்தின் இரண்டாவது பாட்டாகும். அப்பாட்டு பின் வருமாறு :

“பேயடையா பிரிவெய்தும் பிள்ளையினோடு உள்ளநினை
வாயினவே வரம்பெறுவர் ஐயுறவேண்டாவொன்றும்
வேயனதோள் உமைபங்கன் வெண்காட்டு முக்குளநீர்
தோய்வினையா ரவர்தம்மைத் தோயாவாம் தீவினையே.”

கயிறு போட்டுப் பார்த்தபொழுது அச்சுத களப்பாளருக்குக் கிடைத்த பாட்டு இது. “பிள்ளையினோடு உள்ள நினைவாயினவே வரம்பெறுவர் ஐயுற வேண்டாவாம்” என்னும் பகுதியை அவர் படித்துப் படித்துப் புளகாங்கிதம் அடைந்தார். அவரது மனோரதம் நிறைவேறிவிடும் என்னும் நம்பிக்கை அவருக்கு உண்டாகிவிட்டது. அசைக்கமுடியாத விதத்தில் பெருநம்பிக்கை கொண்ட அவர் உடனே தம் குருவினிடம் விடை பெற்றுக்கொண்டு, தம் மனைவியாருடன் திருவெண்காட்டை அடைந்தார். சங்கல்பம் செய்து கொண்டார்; தினந்தோறும் தாமும், தம் மனைவியும் மூன்று திருத்தீர்த்தங்களில் நீராடினார்; திருவெண்காடரை வழிபட்டு வந்தார். ஒரு மண்டலம் (நாற்பத்தைந்து நாள்) இவ்வாறு முழு நம்பிக்கையுடன் அவர் வழிபட்டபின், திருவெண்காட்டு ஈசனின் திருவருளால் அத்தம்பதிகளுக்கு ஓர் அருமையான ஆண் குழந்தை பிறந்தது. அக் குழந்தையும் பரஞ்சோதி முனிவர் என்னும் அகச் சந்தானசாரியாரால் சிவதிட்டை செய்யப்பெற்றது. அக்குழந்தையே பிற்காலத்தில் சீவன் முக்தராகி மெய்கண்ட தேவராக விளங்கியது. இந்த மெய்கண்ட தேவரே, சைவ சிந்தாந்த சாத்திரங்கள் பதினாண்

கிற்கும் முதலூலாக விளங்குகின்ற அரிய சிவஞான போதம்' என்னும் நூலைத் தமிழுலகு உய்ய அருளிச் செய்தவர்.

உண்மையில் நடைபெற்ற இந்திகழ்ச்சியைக் கேட்ட பலர், இக்காலத்தில் பிள்ளைப் பேற்றைக் குறித்து இம் முக்குளத்தில் நீராடி, மகப்பேறு பெற்று மகிழ்கின்றனர். இத்தலத்துக் கோயிலில் உள்ள ஆல், கொன்றை, வில்வம் ஆகிய தல விருட்சங்கள் மிகச் சக்தி வாய்ந்தவை.

குரபதுமனின் மகனான பானுகோபனுடன் போர் புரிந்த இந்திரன் தன் மகனாகிய ஐயந்தனுக்கு ஐராவதம் என்னும் தன் வெள்ளை யானையைத் துணையாக இருக்கச் செய்தான். பானுகோபன் அந்த இடத்திற்கு வந்து, அந்த வெள்ளை யானையின் நான்கு தந்தங்கடையும் ஒடித்துவிட்டான். அதனால் அவமானம் அடைந்த ஐராவதம் திருவெண்காட்டை அடைந்து, இறைவனைப் பூசித்து, ஒடிந்த தன் தந்தங்களை மீளப் பெற்றுக்கொண்டது என்று கந்த புராணம் கூறுகிறது. இவ்வுண்மையைத் திருஞானசம்பந்தரின் திருப்பதிகம் வலியுறுத்துகிறது. அப்பாடல் வருமாறு :

“சக்கரம்மாற்கு ஈந்தானும் சலந்தரனைப் பிளந்தானும்
அக்கரமேல் அசைத்தானும் அடைந்தயிரா வதம்பணிய
மிக்கதனுக்கு அருள்சுரக்கும் வெண்காடும் வினைதுரக்கும்
முக்குளம்நன்கு உடையானும் முக்கணுடை இறையவனே.”

இத்தேவாரப் பாடல் ஸ்ரீ திருவெண்காட்டில்வரரின் பெருமையை நன்கு எடுத்துக் காட்டுகிறது.

2. திருவாலவாய் (மதுரை)

தமிழை வளர்த்த மதுரைத் தலத்தைப்பற்றி அறியாதார் இலர். தமிழ் நாட்டை ஆண்ட முடிமன்னர்கள் சேர சோழ பாண்டியர் ஆகிய மூன்று மரபினரும் ஆவர். அவர்களுள் தமிழை வளர்த்த பெருமை பாண்டியர்க்குரியது. பாண்டியர்களின் தலைநகரம் மதுரை யாகும். தமிழ்ச் சங்கம் விளங்கிய காரணத்தால் மதுரை பெருஞ் சிறப்புப் பெற்று விளங்கியது. தருமி என்னும் ஏழைக்குப் பொற் கிழியை வாங்கித் தருவதற்காகச் சோமசுந்தரக் கடவுளே ஒரு பாடலைப் பாடியுளித்தார். இவ்வாறு பாடிய பாடல்,

“கொங்குதேர் வாழ்க்கை அஞ்சிறைத் தும்பி
காமம் செப்பாது கண்டது மொழிமோ
பயிலியது கெழீஇய நட்பின் மயிலியல்
செறியெயிற்று அரிவை கூந்தலின்
நறியவும் உளவோடு யறியும் பூவே”

என்பதாகும். இப்பாடல் குறுந்தொகை என்னும் நூலில் இடம் பெற்றுள்ளது. இப்பாடலில்தான் பொருட்குற்றம் உள்ளது என்று மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கப் புலவர்களுள் தலைமணியாக விளங்கிய நக்கிரர் குற்றஞ் சார்த்தினார். அதன்பொருட்டு நக்கிரருடன் வாதஞ் செய்வதற்காகச் சோமசுந்தரப் பெருமான் புலவர் உருவில் பாண்டியன் சபைக்கு வந்தார். அவ்வாறு வந்த புலவரின் பெயர் இறையனார் என்றே குறிப்பிடப்படுகிறது. நக்கிரருடன் இறையனார் வாதம் செய்த நிகழ்ச்சி மதுரையில் தான் நடைபெற்றது. இதனால் தான், “நாயகன் கவிக்கும் குற்றம் நாட்டிய மதுரை மூதார்”* என்னும் பாடல் அடி தோன்றியது.

இவ்வாறு சிவபிரான் புலவராக மட்டும் வந்தாரோ? அவர் தம்முடைய இயற்கை உருவத்தையே மாற்றிக்கொண்டு மாப்பிள்ளை யுருவுடன் மதுரைக்கு வந்தார். அவர் தமது சடையை மறைத்தார் ; ஒளிவிடும் மகுடத்தைச் சூட்டிக்கொண்டார்; தமது கொன்றைமலர் மாலையை விடுத்துப் பாண்டியர்க்குரிய வேப்பம்பூ மாலையைத் தரித்தார்; தம் விடங்கொண்ட பாம்பாகிய அணிகலனை அகற்றினார். மாணிக்கங்கள் இழைத்த ஒளி வீசும் ஆபரணங்களை அணிந்தார்;

தமது இடபக் கொடியை விடுத்தார்; பாண்டியர்க்குரிய மீன் கொடியைத் தூக்கினார். இங்ஙனம் பாண்டிய குல மன்னராக உருக் கொண்டு வந்தார். எதற்காக? மீன்போலும் கண்களையுடைய மீனாட்சியம்மையை மணப்பதற்காக! சிவபிரான் சோமசுந்தரக் கடவுளாக உருமாறி வந்த செய்தியைப் பரஞ்சோதி முனிவர்,

“சடைமறைத்துக் கதிர்மகுடம் தரித்துநறுங்
கொன்றையந்தார் தணந்து வேப்பங்
தொடைமுடித்து விடநாகக் கலனகற்றி
மாணிக்கச் சுடர்ப்பூண் ஏந்தி
விடைநிறுத்திக் கயல்எடுத்து வழுதிதிரு
மகனாகி மீன நோக்கின்
மடவரலை மணந்துலகம் முழுதாண்ட
சுந்தரனை வணக்கம் செய்வாம்”

[தார்-மாலை. தணந்து-அகற்றி. தொடை-மாலை. கலன்-ஆபரணம். பூண்-அணிகலன். விடை--இடபம். கயல்-மீன், மீன் கொடி. வழுதி-பாண்டியர். மீனநோக்கின் மடவரல்-மீன் போலும் பார்வையை உடைய பெண்ணாகிய மீனாட்சி.]

என்று அழகொழுகப் பாடுகின்றார். இவ்விதம் மாப்பிள்ளையாக வந்த சோமசுந்தரக் கடவுளுக்குத் தம்முடைய செல்வத்தையெல்லாம் அளித்து, அரசையும் அளித்து மணந்துகொண்டாள் மதுரைப் பெண்ணரசியாகிய மீனாட்சியம்மையார். மலையத்துவச பாண்டியனின் மகளாய் அவதரித்து, மதுரையைத் தலைநகராகக் கொண்டு பாண்டி நாட்டை மட்டுமன்றி, உலகையே ஆண்ட தடாதகைப் பிராட்டியாராகிய மீனாட்சியம்மையார் இங்ஙனம் சோமசுந்தரக் கடவுளை மணந்த பான்மையைப் பரஞ்சோதியார் தேனொழுக,

“செழியர்பிரான் திருமகளாய்க் கலைபயின்று
முடிபுனைந்து செங்கோல் ஓச்சி
முழுதுலகும் சயங்கொண்டு திறைகொண்டு
நந்திகணம் பூனைப்போர் சாய்த்துத்
தொழுகணவற்கு அணிமணமா லிகைகுட்டித்
தன்மகுடம் சூட்டிச் செல்வம்
தழைவுறுதன் அரசளித்த பெண்ணரசி
அடிக்கமலம் தலைமேல் வைப்பாம்.”

[செழியர்பிரான்-பாண்டியர் தலைவன். ஓச்சி-செலுத்தி. சயம்-வெற்றி. திறை-கப்பம். மணமாலிகை-மணமாலை. அடிக்கமலம்-திருவடித் தாமரை.]

இங்ஙனம் மதுரை மீனாட்சியம்மையை மணந்த சோமசுந்தரக் கடவுள் மதுரையில் செய்தருளிய திருவிளையாடல்கள் அனந்தம். அவற்றுள் 64 திருவிளையாடல்களைக் கூறும் நூல்தான் திருவிளையாடற்புராணம். அவற்றுள் கரிக்குருவிக்கும் உபதேசம் செய்த பான்மையும், நாரைக்கும் முத்தி கொடுத்த செய்தியும், பன்றிக்குட்டிகளுக்கு முலை கொடுத்து, அப்பன்றிக் குட்டிகளை மந்திரிகளாக்கிய திருவிளையாடல் நிகழ்ச்சியும், மதுரைச் சொக்கேசரின் அளவிறந்த அருட்பண்புக்குச் சான்று பகரும். கரிக்குருவி, நாரை, பன்றிக் குட்டிகள் முதலிய அஃறிணைப் பொருள்களுக்குக்கூட அவர் அருள் காட்டினார் என்றால், அவருடைய அருளின் பான்மையை என்னென்பது! தன் தாயைப் புணர்ந்து, காமவெறியால் தன் தந்தையைக் கொன்ற மாபாதகனுடைய மாபாதகத்தையே மதுரைச் சொக்கேசர் தம் அருட்பெருக்கால் மாற்றினார் என்றால் அவரை அருட்கடல் என்று சொல்வதற்கு ஐயம் என்ன? இத்தகைய மாபாதகம் செய்த கயவனுக்குச் சிவபிரான் அருள் சுரக்க முற்பட்ட பொழுது, அதற்குரிய காரணத்தை அவரே அம்பிகைக்குக் கூறுகின்றார். அச்செய்தியைப் பரஞ்சோதி முனிவர்,

“அடுபுழி அஞ்சா நீசர் ஁யினும் நினைக்கின் அச்சம்
படுபுழி அஞ்சான் செய்த பாதகத் தொடக்குண்டு எங்கும்
விடுவதை இன்றி வேறு களைகணும் இன்றி வீயக்
கடவனைக் காப்ப தன்றே காப்பென்றான் கருணை மூர்த்தி”

[நீசர்-கயவர். அஞ்சான்-அஞ்சாதவனாய். தொடக்குண்டு-கட்டப் பட்டு. களைகண்-துன்பத்தைப் போக்கிக்கொள்ளும் புகலிடம். வீய-இறக்க.]

என்கின்றார். மிக மிகக் கீழானவனை, எக்கதியும் இல்லாதவனைக்கூடக் காப்பதுதான் காவல் என்று சிவபிரான் கூறினாராம். அதுமட்டுமா? எப்படிப்பட்ட பாதகத்தைச் செய்தாலும் அவற்றின் பாவங்களைப் போக்கிக்கொள்ள வழியையும் அவர் கூறியுள்ளார். பெரும்பாதகம் செய்தோர், பிச்சையெடுத்து ஒருபொழுது மட்டும் உண்டு, சிவனடியார்கட்கு ஏவல் செய்து, சூரியன் உதிப்பதற்குமுன் எழுந்து, அறுகம் புல்லைக் கொய்து பசுக்களுக்கு ஊட்டி, ஒவ்வொரு நாளும் காலை, பகல், மாலை ஆகிய முப்பொழுதுகளிலும் சிவாலயத்தின்புறத்தில் உள்ள தீர்த்தத் தொட்டியில் இருக்கும் தீர்த்தத்தில் நீராடி, சிவன் கோயிலை நூற்றெட்டு முறை அங்கப் பிரதட்சணம் செய்தால் தங்களுடைய பாவங்களைப் போக்கிக்கொள்ளலாமாம்! இச்செய்தியைப் பரஞ்சோதியார்,

“வருதினின் நாமம் சொன்னோர் வருக்கமும் நரகில் வீழக்
கருதிரீ செய்த பாவம் கழிப்பவர் எவரயாம் நோக்கம்
தருதலால் எளிதில் தீரச் சாற்றுதும் ஐயம் கையேற்று
ஒருபொழுது துண்டி யீசன் உறுதவர் ஏவல் செய்தி”

“செங்கதிர்க் கடவுள் வானம் தீண்டுமுன் எழுந்து தீந்தண்
பைங்கதிர் அறுகு கொய்து பசுக்களை அருத்தி ஆர்வம்
பொங்கமுப் போதும் கோயில் புறத்தொட்டித் தீர்த்தம் ஆடிச்
சங்கரன் தனைநூற் றெட்டு மெய்வலம் சாரச் செய்தி”

[வருதி-வருவாயாக. நாமம்-பெயர். வருக்கம்-வம்சம். நோக்கம்
தருதலால்-அருட்பார்வை காட்டுதலால். ஐயம்-பிச்சை. உறு-மிக்க.
தவர்-சிவனடியார். அருத்தி-உண்பித்து. முப்போது-காலை, பகல்,
மாலை. புறத்தொட்டித் தீர்த்தம்-சிவன் கோயிலின் புறத்தேயுள்ள
தீர்த்தத் தொட்டியில் இருக்கும் தீர்த்தம், இது கங்காதீர்த்தத்துக்
குச் சமமாகும் என்பர். மெய்வலம் சாரச் செய்தி-அங்கப் பிரதத்
சணம் செய்வாய்.]

என்கின்றார். இவ்வளவேயோ? பரஞ்சோதியார் சிவன் கோயில்
புறத்தொட்டித் தீர்த்தத்தின் சிறப்பை,

“அன்னையைப் புணர்ந்து தாதை
குரவனம் அந்த ணளன்
தன்னையும் கொன்ற பாவம்
தணித்துவிடு அளித்த தென்றால்
பின்னைநீர் இழினோய் குட்டம்
பெருவயிறு ஈளை வெப்பென்று
இன்னனோய் தீர்க்கும் தீர்த்தம்
என்பதோ இதற்கு மேன்மை”

[தாதை-தந்தை. குரவன்-ஆசான், தந்தையாகிய ஆசான்.
விடு-மோட்சம். நீர் இழினோய்-நீரிழிவு நோய். குட்டம்-குஷ்டம்.
பெருவயிறு-மகோதரம்.]

என்னும் பாடலில் விளக்குகின்றார். மதுரையை ஆண்ட சோம
சுந்தரக் கடவுளின் பெருமையைப் புகலவந்த பரஞ்சோதியார்
இப்படிப்பட்ட அறிவுரைகளையும் உலகிய வழுங்கியுள்ளார்.

இத்தகைய பெருமைகள் கொண்ட மதுரைத் தலத்தின்
விசேடம், மதுரைத் தீர்த்தத்தின் விசேடம், மதுரை மூர்த்தியின்
விசேடம் ஆகியவற்றைப் பரஞ்சோதியார் திருவிளையாடற்
புராணத்தில் பரக்கக் கூறியுள்ளார். இத்தலத்திற்கும், இங்குள்ள
தீர்த்தத்துக்கும், மூர்த்திக்கும் இணையானவை முப்புவனத்திலும்
இல்லை என்பதை அவர்,

“திருவால வாய்க்கிணையாம் ஒருதலமும்
 தெய்வமணம் செய்யப் பூத்த
 மருவார்பொற் கமலநிகர் தீர்த்தமும்
 அத்தீர்த்தத்தின் மருங்கில் ஞான
 உருவாகி உறைசோம சுந்தரன்போல்
 இகபரம்தந்து உலவா வீடு
 தருவானும் முப்புவனத் திலுமில்லை
 உண்மையிது சாற்றின் மன்னே”

[திருவாலவாய்-மதுரை. மணம்-வாசனை. மரு-வாசனை. பொற்
 கமலநிகர் தீர்த்தம்-பொற்றாமரைக் குளம். இகபரம்-இம்மை,
 மறுமை. முப்புவனம்-மூவுலகம்.]

என்கின்றார். எனவே, மதுரைத் தலமாகிய திருவாலவாய்த் தலம்,
 மதுரைக் கோயில் தீர்த்தமாகிய பொற்றாமரைத் தீர்த்தம், மதுரைக்
 கோயில் மூர்த்தியாகிய சோமசுந்தரன் ஆகிய மூன்றுக்கும் இணை
 யானவை எவ்வுலகிலும் இல்லையென்பது பரஞ்சோதியாரின்
 கருத்து. இவற்றுக்கு இணையில்லை என்பதற்குரிய காரணங்களையும்
 அவர் பலபடக் கூறியுள்ளார். அவர் மதுரையாகிய திருவாலவாய்த்
 தலத்தின் பெருமையை,

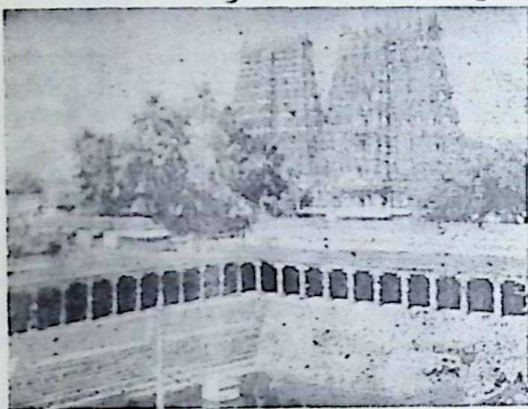
“திருவால வாயென்று கேட்டவரே
 அறம்பெறுவர் செல்வம் ஓங்கும்
 திருவால வாயென்று நினைத்தவரே
 பொருளடைவர் தேவ தேவைத்
 திருவால வாயிடத்துக் கண்டவரே
 இன்பநலம் சேர்வர் என்றும்
 திருவால வாயிடத்து வதிந்தவரே
 வீட்டுநெறி சேர்வர் அன்றே”

என்கிறார். அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் நாற்பயன்களையும்
 தரவல்லது மதுரைத் தலமாம். திருவாலவாய் என்று சொல்லக்
 கேட்டவர்க்கு அறப்பயன் கிடைக்குமாம்! திருவாலவாய் என்று
 நினைத்தவர்க்கு எல்லா வகைப்பட்ட பொருள்களும் கிடைக்குமாம்!
 திருவாலவாய்த் தலத்தில் ஈசனைக் கண்டவர்க்கே இன்பநலம் சேரு
 மாம்! திருவாலவாயில் தங்கியவரே மோட்சநெறியைச் சேர்வராம்!
 அஃதாவது கேட்டவர், நினைத்தவர், கண்டவர், தங்கியவர்
 ஆகியோர்க்கெல்லாம் பலவகைப்பட்ட நன்மைகள் கிடைக்குமாம்!
 என்னே என்னே! இத்தலத்தின் பெருமைதான் என்னே!

மதுரைத் தலத்துத் திருக்கோயிலில் உள்ள தூய தீர்த்தம் பொற்றாமரைத் தீர்த்தமாகும். இத்தீர்த்தத்தில் சிவபிரானே மூழ்கி, நந்தி கணம் முதலியோரை மூழ்கச் செய்து, அதன் பின் தான் விங்கமூர்த்தியானாராம்! இக்கருத்தைப் பரஞ்சோதியார்,

“விண்ணவர் தம்மின் மேலாம் வேதிய னுகி நின்ற
பண்ணவன் தான்அந் நில் படிந்துதன் அனுஞை யாலே
அண்ணலங் கணத்தி னோரை மூழ்குவித்து அனாதி யாய
புண்ணிய இலிங்கம் தன்னுள் புகுந்தினி திருந்தான் மன்னே”

[பண்ணவன்-தேவன், சிவபிரான். படிந்து-மூழ்கி. அனுஞை-கட்டளை. அனாதி-தனக்கு ஓர் முதல் இல்லாதது.]

பொற்றாமரைக் குளம்

என்கின்றார். இத்தீர்த்தத்தினை ஒருவன் தன்னையறியாமல் தீண்டி விட்டாலும் அவனை விடுத்துத் தீவினைகள் நீங்கிவிடுமாம்; மோட்சமும் கிடைக்குமாம். அறியாமல் ஒருவன் நெருப்பைத் தீண்டினாலும் அந்நெருப்பு அவனைச் சுட்டுவிடும் அன்றோ? அதுபோலத்தான் இத்தீர்த்தத்தை அறியாமல் தீண்டினோர்க்குக்கூடப் பயன் கிடைக்குமாம்! இதனைப் பரஞ்சோதியார்,

“தெய்வஇத் தீர்த்தம் தன்னை நினைவின்றித் தீண்டி னாலும்
அவ்விய வினையின் நீந்தி அரும்பெறல் வீடு சேர்வர்
இவ்வுரை மெய்யே யாகும் என்னெனின் மனத்தா றன்றி
வெவ்வழல் தீண்டி னாலும் சுடுமென்றி விடுமோ அம்மா”

[அவ்வியவினை-பொறுமை முதலிய தீக்குணங்கள். என்னெனின்-
என்ன காரணம் என்றால். வெவ்வுழல்-கொடிய தீ.]

என்கின்றார். இவ்வாறெல்லாம் சொல்லிய அவர், இத்தீர்த்தமே
தரும தீர்த்தம், இத்தீர்த்தமே அருத்த தீர்த்தம், இத்தீர்த்தமே
காம தீர்த்தம், இத்தீர்த்தமே முத்தி தீர்த்தம் என்றெல்லாம் புகழ்
கின்றார். அவர்,

“தருமமுன் னாகும் நான்கும் தருதலால் தரும தீர்த்தம்
அருமைசால் அருத்த தீர்த்தம் அரும்பெறல் காம தீர்த்தம்
இருமைசேர் முத்தி தீர்த்தம் என்பதாம் இனைய தீர்த்தம்
வெருவரு பாவம் என்னும் விறகினுக்கு எரியாம் அன்றே”

என்று பாடி இத்தீர்த்தத்தின் பெருமையை நிலைநாட்டியுள்ளார்.

சோமசுந்தரன், சொக்கலிங்கம், சுந்தரேசுரர், சுந்தரலிங்கம்
என்றெல்லாம் அழைக்கப்படுகின்ற மூர்த்தியின் விசேடத்தைப்
பரஞ்சோதியார் விளக்கும் முறை மிக மிகப் பாராட்டுதற்குரியது.
சுந்தரலிங்கத்தின் இருப்பை அவர்,

“அந்தமும் முதலும் இல்லா அகண்டபூ ரணமா யார்க்கும்
பந்தமும் வீடும் நல்கும் பராபரச் சோதி தானே
வந்தனை புரிவோர்க்கு இம்மை மறுமைவீடு அளிப்பான் அந்தச்
சுந்தர இலிங்கத்து என்றும் விளங்குவான் சுருதி ஏத்த”

[அந்தம்-முடிவு. பந்தம்-கட்டுகள். அளிப்பான்-அளிப்பதற்
காக. சுருதி-வேதம். ஏத்த-துதிக்க.]

என்று சொல்லிவிட்டு, இங்கு இத்தனிச் சுடரைக் கண்டு தரிசித்தோர்
களின் பாவங்கள் யாவும் தவறாமல் நீங்கிவிடும் என்கின்றார்.
அவ்வாறு பாவம் நீங்குவதற்குப் பன்னிரண்டு உவமைகள் காட்டு
கிறார். எவ்வளவு சிறந்த உவமைகள்! (1) அவை நெருப்பு வாய்ப்
பட்ட பஞ்சுபோல், (2) கோப மிகுதியால் தவம் அழிதல்போல்,
(3) மருந்தினால் நோய் நீங்குதல்போல், (4) உத்தம குணங்கள்
யாவும் கருமித்தனத்தால் அழிதல்போல், (5) சூரியன் தோன்றிய
வுடன் இருள் மறைதல்போல், (6) காற்று வீசுதலால் மேகம்
அப்பால் தள்ளப்படுதல்போல், (7) சிங்கம் சீறினால் யானை மடிதல்
போல், (8) வச்சிராயுதத்தால் தாக்கப்பட்ட குன்று சிதறுதல்
போல், (9) காம நோயால் அறிவு கெடுதல்போல், (10) சிவஞான
நோக்கால் அவிச்சை கெடுதல்போல், (11) கருடன் சீற்றத்தால்
பாம்பு இறத்தல்போல், (12) கர்வ மிகுதியால் கற்ற கல்வி அழிதல்
போல் என்பவை. இவற்றைப்போல் சுந்தரலிங்க மூர்த்தியாகிய

சோமசுந்தரப் பெருமானைக் கண்டு தரிசித்தால் பாவமெல்லாம் நிச்சயமாக நீங்கிவிடுமாம். இந்தச் செய்தியைப் பரஞ்சோதியார்,

“இத்தனிச் சுடரை நேர்கண்டு இறைஞ்சினோர் பாவ மெல்லாம்
கொத்தழல் பொறிவாய்ப் பட்ட பஞ்சபோல் கோபம் மூள
மெய்த்தவம் சிதைவு மாபோல் மருந்தினால் வீயும் நோய்போல்
உத்தம குணங்கள் எல்லாம் உலோபத்தால் அழியு மாபோல்”

“கலிகடல் இரவிதோன்றக் கணையிருள் உடையு மாபோல்
ஒலிகெழு பெருங்கால் தள்ள உடைபடு மேகம் போல
வலிகெழு மடங்கல் சீற மாயுமால் யானை போலக்
குலிசவல் லேறு தாக்கப் பொடிபடுங் குன்றம் போல”

“மருட்சிசெய் காம நோயால் மதிகெடு மாறு போல
அருட்சிவ ஞான நோக்கால் வலிகெடும் அவிச்சை போலத்
தருக்குறும் உவணம் சீறத் தழல்அரா விளியு மாபோல்
செருக்குற அழியும் கற்ற கல்விபோல் சிதையும் அன்றே”

[இறைஞ்சினோர்-வணங்கினோர். சிதையுமா போல்-அழிதல் போல். வீயும்-கெடும். உலோபம்-கருமித்தனம். கலி-ஒலி. இரவி-சூரியன். கணை-மிகுதி. கால்-காற்று. மடங்கல்-சிங்கம். மாயும்-இறக்கும். குலிசம்-இந்திரனின் வச்சிராயுதம். மருட்சி-மயக்கம். அவிச்சை-அஞ்ஞானம். உவணம்-கருடன். தழல்-தீ. அரா-பாம்பு. விளியுமா போல்-இறத்தல்போல். சிதையும்-அழியும்.]

என்று மூன்று பாடல்களில் விளக்கியுள்ளார்.

இத்தகைய பெருஞ்சக்தி வாய்ந்த, தம் அன்பர்களுடைய பாவங்களையெல்லாம் போக்கியருளுகின்ற சோமசுந்தரக் கடவுள் தம் பக்தர்களுக்காக எதனையும் செய்தார். அவர் தம் பக்தருக்குக் காக இசைவாது வென்றார்; ரசவாதம் செய்தார்; கால் மாறியாடினார்; திருமுகம் கொடுத்தார்; நரி பரியாக்கினார்; பரி நரியாக்கினார்; பழிக்கு அஞ்சினார்; மண் சுமந்து பிரம்படி பட்டார்; மாணிக்கம் விற்றார்; மாமனாக வந்து வழக்குரைத்தார்; வலை வீசினார்; வலையல் விற்றார்; வன்னியும் கிணறும் விங்கமும் சாட்சிகளாக அழைத்தார்; விருத்த குமார பாலர் ஆனார்; விறகு விற்றார்; கால் நோவ விறகுக் கட்டுடன் மதுரைத் தெருவில் நடந்தார். இன்னவாறு பக்தர்கட்கு எளியராய்த் திருவிளையாடல்கள் அறுபத்துநான்கைச் செய்தருளிய மூர்த்தியாகிய சோமசுந்தரக் கடவுளின் சிறப்புத் தான் என்னே!

மதுரைத் திருத்தலத்தில்தான் பார்வதி தேவியார் மலையத் துவச பாண்டியனுக்குத் திருமகளாய்த் தடாதகைப் பிராட்டியார்

என்னும் பெயருடன் அவதரித்தார். அந்த அம்மையாரே மீனாட்சி யம்மையார். இவரைப் பரமேஸ்வரன் கயிலைமலையிலிருந்து தெற்கே வந்து மதுரைத் திருநகரில் மணந்துகொண்டார். அப்பரமேஸ் வரனே சோமசுந்தரப் பாண்டியர். இப்பாண்டிய மன்னர் பல்லாயிரம் ஆண்டுகள் ஆட்சி செய்தார் என்று திருவிளையாடற் புராணம் கூறு கிறது.

இப்பாண்டியர் பரம்பரையில் தோன்றியவன் அரிமர்த்தன பாண்டியன் என்பவன். அவனுக்கு மந்திரியாராக அமைந்தவர் சைவசமய குரவர் நால்வருள் ஒருவராகிய மாணிக்க வாசகப் பெருந் தகையார். இம் மணிவாசகப் பெருமான் பொருட்டுத்தான் சுந்தரேசப் பெருமான் மதுரையில் நரிகளைப் பரிகள் ஆக்கினார்; பிறகு பரிகளை நரிகள் ஆக்கினார்; வைகையிற் பெருவெள்ளம் ஓடச் செய்தார்; பிட்டுக்கு மண் சுமந்து பிரம்படி பட்டார். பின்பு, பிட்டு வாணிகச்சியாகிய வந்திக்கும் முத்தி கொடுத்தார். மணிவாசகப் பெருமான் உலகுய்யப் பாடிய திருவாசகம் தோன்றுமாறு செய்தவர் சுந்தரேச மூர்த்தியே.

பாண்டியன் நெடுமாறன் என்பவன் ஒரு மன்னன். இவனுக்கு நின்றசீர் நெடுமாறன் என்றும், கூன் பாண்டியன் என்றும் பெயர் கள் உண்டு. இவனது மனைவியாரே அறுபத்துமூன்று நாயன் மாருள் ஒருவராகிய மங்கையர்க்கரசியார். இவனது அமைச்சரே மற்றொரு நாயனாராகிய குலச்சிறை நாயனர். அக்காலத்தில் மதுரைப் பகுதியில் சமணர்களின் ஆதிக்கம் மிகுந்திருந்தது. சமண சமயம் எங்கும் பரவியிருந்தது. பாண்டியன் சமண சமயப் பற்று டையவனாக மாறினான். ஆனால், அவனுடைய மனைவியாராகிய மங்கையர்க்கரசியார் மட்டும் அரசன் இசைவு பெற்றுச் சைவச மயத் தைப் பின்பற்றியிருந்தார். சீகாழிப் பதியில் அவதரித்த திருஞான சம்பந்தர் பெருமான், அம்மையின் ஞானப்பால் உண்டு சிவஞானம் பெற்ற செய்தியை அறிந்த மங்கையர்க்கரசியார் அப்பிள்ளையாரை மதுரைக்கு வரவழைத்தார். மந்திரியாராகிய குலச்சிறையார்தான் பிள்ளையாரை அழைத்து வந்தவர். ஞானப்பிள்ளையார் மதுரைக்கு வந்தவுடன் சமணர்கள் அவருக்குத் தீங்குகள் செய்தனர். இக் காரணத்தால் ஈசனார் பாண்டிய மன்னனுக்கு வெப்பு நோயை அளித்தார். சோமசுந்தரக் கடவுளின் அருளினால் பிள்ளையார் பாண்டிய மன்னரின் வெப்பு நோயைப் போக்கினார்; பிறகு ஈசன் அருளால் சமணர்களை வென்றார். பாண்டியனும் சைவனாக மாறினான். ஞானசம்பந்தர் மதுரையில் பாடியருளிய திருநீற்றுப் பதிகம் முதலியவை பக்திச் சுவை சொட்டும் பாடல்கள்.

சுந்தரேசப் பெருமான் மூன்று சங்கங்களிலும் புலவராக விளங்கித் தமிழ் மொழி தழைக்கச் செய்தார். இச்செயலைத்தான் பரஞ்சோதியார்,

“கண்ணு தற்பெருங் கடவுளும் கழகமோ டமர்ந்து
பண்ணு றத்தெரிந் தாய்ந்தவிப் பசுந்தமிழ் ஏனை
மண்ணி டைச்சில இலக்கண வரம்பிலா மொழிபோல்
எண்ணி டைப்படக் கிடந்ததா எண்ணவும் படுமோ”

[கண்ணுதற் பெருங்கடவுள்—நெற்றிக் கண்ணை உடைய சிவபிரான். கழகம்—சங்கம். கழகமோடு அமர்ந்து—முதலாழி இறுதிக்கண் இருந்த தலைச் சங்கம் முதல் மூன்று சங்கங்களிலும் தலைமைப் புலவராயிருந்து. இலக்கண வரம்பிலா மொழி—இலக்கண நூல்களும், விதிகளும் இல்லாத வேறு பல மொழிகள்.]
என்கிறார்.

பாண்டிய நாட்டில் வைகையாறும், தாமிரபரணியாறும் பாய் கின்றன. ஸ்ரீ நடராசப் பெருமான் எழுந்தருளி திருநடனம் ஆடுகின்ற ஐந்து சபைகளுள் ஒன்றாகிய வெள்ளியம்பலம் மதுரையில் உள்ளது.

ஆடிய அம்பலம்

அதனைப் பக்தர்கள் தனியாக வழிபட வசதியுண்டு. அறுபத்து நான்கு சக்தி பீடங்களுள் முதலாவதான சக்தி பீடமும் இம்மதுரைக் கோயிலில்தான் உள்ளது. மதுரைத் திருத்தலத்தில்தான் மூர்த்தி நாயனார் என்பவர் சுந்தரேசப் பெருமானுக்குத் தினந்தோறும் சந்தனம் அரைத்துக் கொடுத்துக் கடைசியில் இறையருளால் அந் நாட்டிற்கே அரசரானார் என்று பெரிய புராணம் புகல்கிறது.

இத்தலத்தைத் திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், மாணிக்க வாசகர் ஆகியோர் புகழ்ந்து பாடியிருக்கின்றனர். அருணகிரி நாதரும் இம்மதுரைக் கடவுளை தம் திருப்புகழில் பாடியுள்ளார். இவ்வாறு பாடியுள்ள பக்திப் பாடல்கள் சில வருமாறு:

1. திருஞானசம்பந்தர் தேவாரம்

“மங்கை யர்க்கரசி வளவர்கோன் பாவை
வரிவளைக் கைமட மானி
பங்கயச் செல்வி பாண்டிமா தேவி
பணிசெய்து நாடொறும் பரவப்
பொங்கழல் உருவன் பூத நாயகன்நால்
வேதமும் பொருள்களும் அருளி
அங்கயற் கண்ணி தன்னொடும் அமர்ந்த
ஆலவா யாவதும் இதுவே.”

“நீல மாமிடற்று
ஆல வாயிலான்
பால தாயினர்
ஞாலம் ஆள்வரே.”

“செய்ய நேதிரு வாலவாய் மேவிய
ஐய நேயஞ்சல் என்றருள் செய்யெனைப்
பொய்ய ராம்அம ணர்கொளு வஞ்சுடர்
பைய வேசென்று பாண்டியற் காகவே.”

“காட்டு மாவ துரித்துரி போர்த்துட
னாட்ட மூன்றுடை யாய்உரை செய்வனான்
வேட்டு வேள்விசெய் யாவமண் கையரை
ஓட்டி வாது செயத்திரு வுள்ளமே.”

“மானி நேர்விழி மாத ராய்வழு
திக்கு மாபெருந் தேவிகேள்
பானல் வாயொரு பால னீங்கிவன்
என்று நீபரி வெய்திடேல்
ஆனை மாமலை ஆதி யாய
இடங்க ளில்பல அல்லல்சேர்
ஈனர் கட்டுகளி யேன லேன்திரு
வால வாயரன் நிற்கவே.”

“மந்திர மாவது நீறு வானவர் மேலது நீறு
சந்தர மாவது நீறு துதிக்கப் படுவது நீறு
தந்திர மாவது நீறு சமயத்தி லுள்ளது நீறு
செந்துவர் வாயுமை பங்கன்திரு வால வாயான்திரு நீறே.”

“வாழ்க அந்தணர் வானவர் ஆனினம்
வீழ்க தண்புனல் வேந்தனும் ஒங்குக
ஆழ்க தீயவெ லாம்அரன் நாமமே
சூழ்க வையக மும்துயர் தீர்கவே.”

2. திருநாவுக்கரசர் தேவாரம்

“வேதியா வேத கீதா விண்ணவர் அண்ணா என்றென்று
ஒதியே மலர்கள் தூவி ஒருங்குநின் கழல்கள் காணப்
பாதியோர் பெண்ணை வைத்தாய் படர்ச்சடை மதியஞ் சூடும்
ஆதியே ஆல வாயில் அப்பனே அருள்செய் வாயே.”

“நம்பனே நான்மு கத்தாய் நாதனே ஞான மூர்த்தி
என்பொனே ஈசா என்றென்று ஏத்தினான் ஏசற்று என்றும்
பின்பினே திரிந்து நாயேன் பேர்த்தினிப் பிறவா வண்ணம்
அன்பனே ஆல வாயில் அப்பனே அருள்செய் வாயே.”

“ஊரான உலகேழாய் நின்றான் தன்னை
ஒற்றைவெண் பிறையான உமையோடு என்றும்
பேரானப் பிறர்க்கென்றும் அரியான் தன்னைப்
பிணக்காட்டில் நடமாடல் பேயோடு என்றும்
ஆரான அமரர்களுக் கமுதீந் தானே
அருமறையால் நான்முகனும் மானும் போற்றும்
சீரானத் தென்கூடல் திருவா லவாய்ச்
சிவனடியே சிந்திக்கப் பெற்றேன் நானே.”

3. மணிவாசகப்பிரான் திருவாசகம்

“நரியைக் குதிரைப் பரியாக்கி
ஞால மெல்லாம் நிகழ்வித்துப்
பெரிய தென்னன் மதுரையெலாம்
பிச்ச தேற்றும் பெருந்துறையாய்

அரிய பொருளே அவிநாசி
அப்பா பாண்டி வெள்ளமே
தெரிய அரிய பரஞ்சோதி
செய்வ தொன்றும் அறியேனே.”

4. அருணகிரிநாதர் திருப்புகழ்

- “நடையுடையி லேயரிக்கி
நெடியதெரு வீதிபுக்கு
நடனமிடு மாதரைப்போல்
வருவாரை
- நணுகிமய லேவினைத்து
முலையையிலை கூறிவிற்று
நயனமுட னேபசப்பி
உறவாடி
- வடிவுதிகழ் வீடுபுக்கு
மலரணையின் மீதிருத்தி
மதனனுடை காவியத்தை
அடைவாக
- மருவியுள மேயுருக்கி
நிதியுளதெ லாம்பறிக்கும்
வனிதையர்கள் ஆசைபற்றி
உழல்வேனோ
- இடையர்மனை தோறும்நித்தம்
உறிதயிர்நெய் பால்குடிக்க
இருகையுற வேபிடித்து
உரலோடே
- இறுகிடவே தோள்கள்கட்டி
அடிபடுகோ பாலகிருஷ்ணன்
எழில்மருக னேகுறத்தி
மணவாளா
- அடலெழுதி யேமிகுத்து
வருபுனலில் ஏறவிட்ட
அரியதமிழ் வாதுவெற்றி
கொளும்வேலா
- அமணர்குலம் வேரறுத்து
மதுரைநகர் வாழவைத்த
அறுமுகவ வீரமுற்ற
பெருமானே.”

தென்னிந்திய ரயில்வேயில் மதுரை சந்திப்பு மிகப் பெரியதொரு ரயில் நிலையமாகும். இந்த ரயில் நிலையத்திலிருந்து ஒரு கிலோ மீட்டர் தொலைவில் மதுரை ஸ்ரீ மீனாட்சியம்மன் கோயில் உள்ளது. இந்த யாத்திரைத் தலத்துக்கு நாள்தோறும் பக்தர்கள் திரள் திரளாக வந்தவண்ணம் இருக்கின்றனர். இந்த நகரம் இப்பொழுது மாநகராட்சி நிலையைப் பெற்றுள்ளது.

ஸ்வாமியின் பெயர்: ஸ்ரீ சொக்கலிங்கம், ஸ்ரீ சோமசுந்தரர்.

அம்பிகை: ஸ்ரீ மீனாட்சியம்மையார், ஸ்ரீ அங்கயற்கண்ணி யம்மையார்.

தல விருட்சம்: கடம்பு.

இந்தக் கோயிலுக்குள் இருக்கும் 'எல்லாம் வல்ல ஸித்தர் திருவுருவத்தைக் கண்டு வணங்கி வழிபட்டால் எக்காரியமும் ஸித்தி யாகும் என்று பெரியோர்கள் கூறுவர். அம்மையார் சந்நிதிக்கு வெளியிலுள்ள ஸித்தி விநாயகப் பெருமான் சந்நிதி மிக விசேஷமானது. ஸ்ரீ சுந்தரேசப் பெருமான் சந்நிதிக்குள் செல்லும்பொழுதே தெற்கு நோக்கி கால் மாறி ஆடிக்கொண்டிருக்கும் ஸ்ரீ வெள்ளியம்பல வாணரைத் தரிசித்தல் மிக அவசியமாகும்.

மதுரைக் கோயிலில் ஈசனைப் பூசை செய்த புத பகவான் பெரும் பேறு பெற்றார் என்று புராணம் கூறும்.

புத பகவான் காயத்ரி மந்திரம்

கஜ த்வஜாய வித்மஹே

சுக ஹஸ்தாய தி மஹி |

தந்நோ புத: ப்ரசோதயாத்||

5

குரு

பகவான்

துதி

“மறைமிகு கலைநூல் வல்லோன் வானவர்க் கரசன் மந்திரி
நறைசொரி கற்பகம் பொன் னாட்டினுக் கதிப னாகி
நிறைதனம் சிவிகை மண்ணில் நீடுபோ கத்தை நல்கும்
இறையவன் குரு வியாழன் இருமலர்ப் பாதம் போற்றி.”

குரு பகவானை வியாழ பகவான் என்றும், பிரகஸ்பதி பகவான் என்றும் அழைப்பதுண்டு. தேவர்களின் குருவாக விளங்கிய காரணத்தால் குருவென்ற பெயரும், நுண்ணறிவு மிகப் படைத்து, கல்வி கேள்விகளில் சிறந்தவர் என்று கருதப்படுதலால் பிரகஸ்பதி என்ற பெயரும் இப்பகவானுக்கு அமைந்தன. இப்பகவான் இறைவனைப் பூசித்த தலங்களுள் மூன்று குறிப்பிடத்தக்கவை. அவை : 1. தென்குடித்திட்டை, 2. திருவலிதாயம், 3. திருச்செந்தூர் ஆகியவை.

1. தென்குடித் திட்டை

தஞ்சையிலிருந்து மாயவரம் செல்லும் இருப்புப்பாதையில் ஒன்பது கிலோ மீட்டர் தொலைவில் திட்டை என்று ஓர் ரயில் நிலையம் உள்ளது. அது தேவாரப் பதிகம் பெற்ற திருத்தலம். இத்தலத்து மூர்த்தியின் பெயர் ஸ்ரீ பசுபதிநாதர். அம்பிகையின் பெயர் ஸ்ரீ உலகநாயகி. இத்தலத்து மூர்த்தியை கௌதமர், ஆதிசேஷன், காமதேனு, குரு முதலியோர் பூசித்துப் பேறு பெற்றனர் என்று சொல்லப்படுகிறது. இத்தலத்து ஈசனைத் திருஞானசம்பந்தர் பாடியுள்ளார். அவர் பாடிய பாடல்களுள் இரண்டு வருமாறு :

“முன்னெநான் மறைபவை முறைமுறை குறையொடும்
தன்னதான் தொழுதெழ நின்றவன் தன்னிடம்
மன்னுமா சாவிநி வந்தடி வருடநற்
செந்நெலார் வளவயல் தென்குடித் திட்டையே.”

“ஊறினார் ஓசையுள் ஒன்றினார் ஒன்றிமால்
கூறினார் அமர்தரும் குமரவேள் தாதையூர்
ஆறினார் பொய்யகத் தையுணர்வு எய்திமெய்
தேறினார் வழிபடுந் தென்குடித் திட்டையே.”

2. திருவலிதாயம்

சென்னைக்குப் பக்கத்தில் 12 கிலோ மீட்டர் தொலைவில் உள்ளது இத்திருத்தலம். இதற்குப் பாடி என்றும் ஒரு பெயர் உண்டு. இத்திருத்தலத்தில் கோயில் கொண்டிருந்தருளியுள்ள ஈசனார் பெயர் ஸ்ரீ வலிதாய நாதர். அம்பிகையின் பெயர் ஸ்ரீ தாயம்மை. இத்தலமும் தேவாரப் பாடல் பெற்ற திருத்தலமாகும். திருஞானசம்பந்தர் இத்தலத்தைப்பற்றி,

“கண்ணி றைந்தவிழி யின்அழ லால்வரு
காமன் உயிர்வீட்டிப்
பெண்ணி றைந்தஒரு பால்மகிழ் வெய்திய
பெம்மான் உறைகோயில்
மண்ணி றைந்தபுகழ் கொண்டடி யார்கள்
வணங்கும் வலிதாயத்து
உண்ணி றைந்தபெரு மான்கழ லேத்தநம்
உண்மைக் கதியாமே”

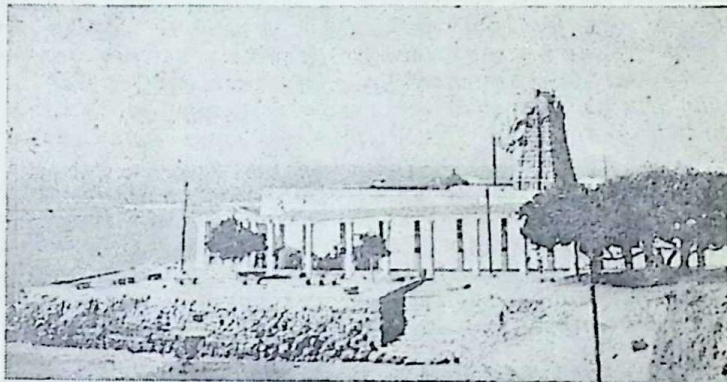
என்று தம் தேவாரத்தில் பாடியுள்ளார்.

3. திருச்செந்தூர்

குரு பகவான் பூசித்த மற்றொரு முக்கியமான திருத்தலம் திருச்செந்தூர். முருகப் பெருமானின் ஆறு படைவீடுகளுள் ஒன்றாகிய இதற்கு நக்கிரர் தம்முடைய திருமுருகாற்றுப்படையில் வழங்கும் திருப்பெயர் திருச்சீரலைவாய். இத்திருத்தலத்து முருகனைக் கந்த புராணம்,

“சூரலை வாயிடைத் தொலைத்து மார்புகீண்டு
ஈரலை வாயிடும் எஃகம் ஏந்தியே
வேரலை வாய்தரு வெள்ளி வெற்பொர்இச்
சீரலை வாய்வரு சேயைப் போற்றுவாம்”

என்று போற்றுகிறது.

கீழ்க் கடற்கரைக் கோடியில் அமைந்திருக்கும் திருச்செந்தூர்
ஒரு ரயில் நிலையமாகும். திருநெல்வேலியிலிருந்து இவ்விடத்தை
ரயில் மூலமாகவும், பஸ் மூலமாகவும் அடையலாம். நக்கீரர் திருமுரு
காற்றுப்படையில் இத்தலத்தை,

“உலகம் புகழ்ந்த ஓங்குயர் விழுச்சீர்
அலைவாய்”

என்று குறிப்பிடுகிறார். மேலும்,

“வெண்டலைப் புணரி அலைக்கும் செந்தில்”

என்றும்,

“திருமணி விளக்கின் அலைவாயில்”

என்றும்.

“சீர்கெழு செந்தில்”

என்றும், இத்தலத்தை நூல்கள் சுட்டுகின்றன. கச்சியப்பர் தமது
கந்த புராணத்தில் இத்திருத்தலத்தை,

“பருமணி வயிரம் முத்தம் பலவளம் பிறவும் ஆழித்
திரையெறி அலைவாய் ஆகும் செந்திமா நகரம்”

என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

முருகப்பெருமான் கந்தகிரியை விடுத்தெழுந்து, சிவபெருமானை வணங்கி விடை பெற்றுக்கொண்டு, இலட்சத்தொன்பது வீரர்களுடன் தெற்கு நோக்கி வரலானார். சூரபதுமனுடன் போர் புரிய வந்த அவர், வழியில் கிரௌஞ்ச மலையையும், தாரகாசுரனையும் அழித்துவிட்டுத் திருச்செந்தூரில் வந்து தங்கினார். அங்கே முருகப் பெருமான் தங்குதற்கு வசதியாகத் தேவதச்சனாகிய விசுவகர்மா ஓர் அழகிய ஆலயத்தை நிருமாணித்துத் தந்தான். அக்கோயிலில் எழுந்தருளிய முருகப் பெருமான் குரு பகவானை அழைத்து, அசுரர்களின் வரலாற்றைக் கூறும்படி கேட்டார். குரு பகவானும் அவ்வாறே அசுரர்களின் வரலாற்றை விளக்கமாகச் சொன்னார். குரு பகவான் முருகப் பெருமானை இத்தலத்தில் விதிப்படி பூசித்துப் பெரும்பேறு பெற்றான் என்று திருச்செந்தூர்த் தல புராணம் கூறுகிறது. இத்தலத்திலிருந்துதான் முருகப் பெருமான் தம் தம்பியாகிய வீரவாகு தேவரைச் சூரபதுமனிடம் தூதாக அனுப்பி, அவன் எண்ணத்தை அறிந்துகொண்டார். சூரன் இணங்காததால் அவர் அவனுடன் போர் செய்யலானார்.

திருச்செந்தூரிலிருந்துதான் முருகப் பெருமான் சூரபதுமனது ஊராகிய வீர மகேந்திரபுரிக்குச் சென்று, அவனுடன் போர் புரிந்து, அவனைச் சம்ஹாரம் செய்து ஆட்கொண்டார். அவனும் சேவலும் மயிலுமாக மாறி முருகனை வணங்கினான். முருகப் பெருமானும் மகிழ்ந்து சேவலைக் கொடியாக உயர்த்தியும், மயிலை வாகனமாகக் கீழிருத்தியும் அவனுக்கு அருள் புரிந்தார். சூரன் மாய்ந்ததும், அவனால் சிறை வைக்கப்பட்டிருந்த தேவர்களையெல்லாம் முருகப் பெருமான் சிறையிலிருந்து மீட்டு, அவர்களது துன்பங்களைத் துடைத்து, இன்ப வாழ்வு அளித்தார். இவ்வாறு சூரனை வெற்றி கண்ட ஊராதலால் இத்தலத்திற்கு ஜெயந்திபுரம் என்றும் ஒரு பெயர் உண்டு. இந்த ஜெயந்திபுரம் மருவி நாளடைவில் ‘செந்தில்’ என்று ஆயிற்று என்பர் சிலர். அதன்பின் ‘திரு’ என்னும் அடைமொழி சேர்ந்து, இத்திருத்தலம் ‘திருச்செந்தூர்’ என்று வழங்கப் பெற்றது போலும்!

இத்திருத்தலத்தில் முருகப் பெருமான் வெற்றி கண்ட மூர்த்தியாகவே வீற்றிருக்கிறார் என்னும் உண்மையை அருணகிரிநாதர் தமது திருப்புகழில்,

“அரிதிரு மருக கடம்பத் தொங்கல் திருமார்பா

அனுகுமு குழுவென வெம்பக்கண்டித் தெறிவேலா

தீரிபுர தகனரும் வந்திக்குஞ் சற்குருநாதா

ஜெயஜெய ஹரஹர செந்திற் கந்தப் பெருமானே"

என்று பாடியுள்ளார். இங்குள்ள பெருமானைப் பக்தியுடன் வழிபட்டு பயன் அடையும் பக்தர்கள் தொகை எண்ணில் அடங்காது. இவர் திருக்கரத்தில் உள்ள வேல் பக்தர்களுக்கு உற்றதுணையாய் நினைத்த இடத்தில் தோன்றிக் காவலாக இருக்கும் என்பதற்குச் சான்றுகள் பல உள். அவற்றுள் ஒன்று வருமாறு :

திருச்செந்தூர்த் தலத்தில் நாள்தோறும் தேவதாசி ஒருத்தி முருகப் பெருமானை உள்ளன்புடன் பூசித்துத் தொண்டு செய்து வந்தாளாம். அவள் ஒரு நாள் பள்ளியறை உற்சவம் முடிந்ததும் வீடு திரும்பும்பொழுது வழியில் மிகவும் இருட்டாக இருந்ததாம். அப்பொழுது திருடர்கள் சிலர் அவளை வளைத்துக்கொண்டு, அவள் அணிந்திருந்த ஆபரணங்களைக் கழற்றிக் கொடுத்துவிடுமாறு பல வந்தப்படுத்திப் பயமுறுத்தினார்களாம். அவ்வளவில் அவள் யதேச்சையாக வெற்றிலைக் காம்பு ஒன்றைக் கிள்ளியெடுத்து, முருகா என்று சொல்லிக் கீழே போட்டாளாம். அவ்வாறு போட்ட வுடன் அக்காம்பு வேலாயுதமாக மாறித் திருடர்கள் எல்லோரையும் கொன்றுவிட்டதாம் ! என்னே முருகனது அருள் !

இப்படிப்பட்ட முருகனது வேலின் பெருமையை நக்கீரர் தமது திருமுருகாற்றுப்படையின் ஈற்றில் வெண்பாக்களால் புகழ்ந்து போற்றியுள்ளார். அவை வருமாறு :

"குன்றம் எறிந்தாய் குரைகடலில் சூர்தடிந்தாய்
புன்தலைய பூதப் பொருபடையாய்—என்றும்
இனாயாய் அழகியாய் ஏறார்ந்தான் ஏறே
உனாயாய்என் உள்ளத்து உறை."

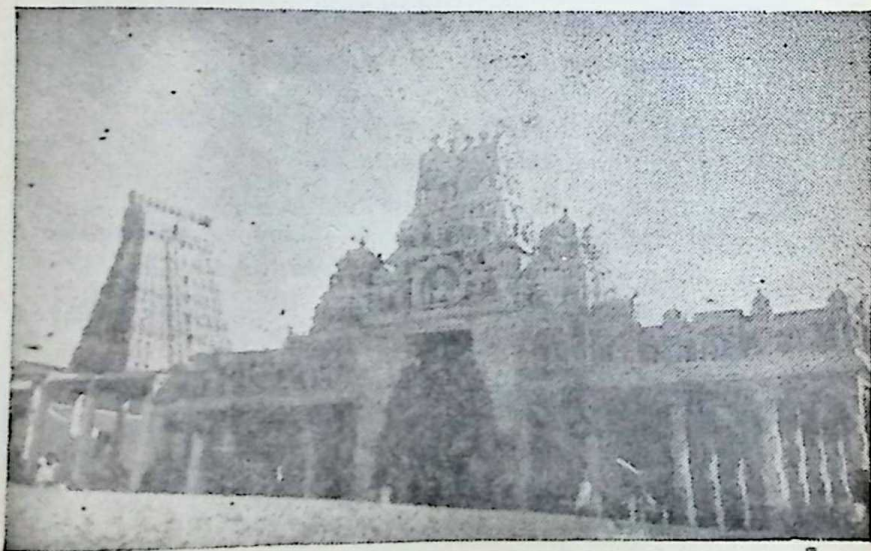
"குன்றம் எறிந்ததுவும் குன்றப்போர் செய்ததுவும்
அன்றங்கு அமரர்இடர் தீர்த்ததுவும்—இன்றென்னைக்
கைவிடா நின்றதுவும் சுற்பொதும்பிற் காத்ததுவும்
மெய்விடா வீரன் கைவேல்."

"வீரவேல் தாரைவேல் விண்ணோர் சிறைமீட்ட
தீரவேல் செவ்வேள் திருக்கைவேல்—வாரி
குளித்தவேல் கொற்றவேல் சூர்மார்புங் குன்றும்
தொனைத்தவேல் உண்டே துணை."

"இன்னம் ஒருகால் எனதிடும்பைக் குன்றுக்கும்
கொன்னவில்வேல் சூர்தடிந்த கொற்றவா—முன்னம்

காற்றுவாரிதி மண்டபம்

சண்முக விலாசம் முன்புறத் தோற்றம்

பனிவேல் நெடுங்குன்றம் பட்டுருவத் தொட்ட
தனிவேலை வாங்கத் தரும்.”

“உன்னை ஒழிய ஒருவரையும் நம்புகிலேன்
பின்னை ஒருவரையான் பின்செல்லேன்—பன்னிருகைக்
கோல்பா வாறோர் கொடியவினை தீர்த்தருளும்
வேல்பா செந்தி வாழ்வே.”

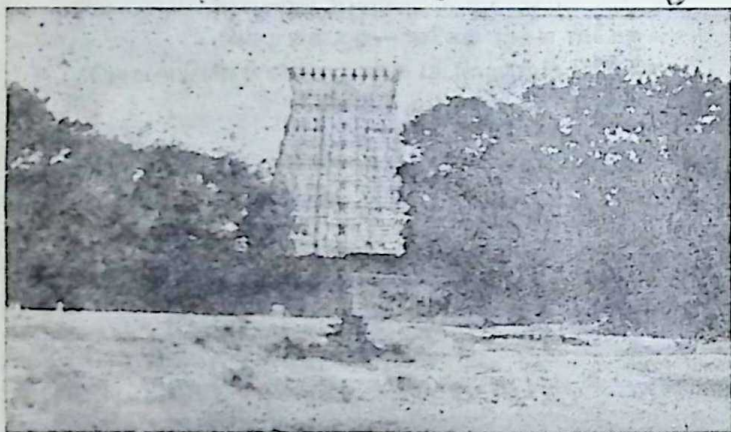
“அஞ்ச முகந்தோன்றின் ஆறு முகம்தோன்றும்
வெஞ்சமரில் அஞ்சலென வேல்தோன்றும்—நெஞ்சில்
ஒருகால் நினைக்கின் இருகாலும் தோன்றும்
முருகான் ரோதுவார் முன்.”

“முருகனே செந்தி முதல்வனே மாயோன்
மருகனே ஈசன் மகனே—ஒருகைமுகன்
தம்பியே நின்னுடைய தண்டைக்கால் எப்பொழுதும்
நம்பியே கைதொழுவேன் யான்.”

“சிக்கலில் வேல் வாங்கிச் செந்தூரில் சூரசம்ஹாரம்” என்னும்
பழமொழியொன்று பிரசித்தமாக வழங்கப்பெறுகிறது. மாமரமாக
நின்ற சூரபதுமன் பிளவுபட்ட இடம் திருச்செந்தூரிலிருந்து ஆறு
கிலோ மீட்டர் தொலைவில் கடற்கரையோரமாக உள்ளது என்றும்,
அந்த இடம் தற்காலத்தில் மணப்பாடு என்று அழைக்கப்படுகிறது
என்றும், அந்த இடத்தில் இதுவரை மாமரம் ஒன்றுகூட வளர்வ
தில்லை என்றும் கூறுகிறார்கள். ‘மாப்பாடு’ என்ற இடம்தான் ‘மணப்
பாடு’ என்று மருவியிருக்கவேண்டும். ‘மா’ என்றால் மாமரம். ‘பாடு’
என்றால் ‘அழிக்கப்பட்ட இடம்’ என்பது பொருள். இத்தலத்தில்
இரு பெருவிழாக்கள் நடைபெறுகின்றன. முருகன் திருவவதாரத்
தைக் குறிக்கும் வைசாக விசாகம். மற்றொன்று சூரனை அழித்து
ஆட்கொண்ட கந்த சஷ்டி விழாவாகும். சூர சம்ஹார விழாவுக்காக
முருகப் பெருமானின் திருவுருவம் கடற்கரை ஓரமாக எடுத்துச்
செல்லப்படும்பொழுது, கடல் நீர் சற்றுப் பின்வாங்கிக் கொடுப்ப
தாகவும் சொல்லப்படுகிறது.

சூர சம்ஹாரம் முடிந்தபின்பு முருகப் பெருமான் சிவபூசை
புரிந்த இடமும், அபிஷேகத்திற்காகத் தன் கை வேலாயுதத்தால்
கந்த புஷ்கரணி தீர்த்தத்தைத் தோற்றுவித்த இடமும் திருச்செந்
தூரேயாகும். இவற்றை விளக்கும் முறையில் ஆலயத்தின் கர்ப்பக்
கிரகத்தில் சூர சம்ஹார மூர்த்தியான பாலசுப்பிரமணியர் சிவபூசை
செய்யும் வகையில் தம்முடைய நான்கு திருக்கரங்களில் இரண்டு
அபய ஹஸ்தங்களாகவும், ஒரு கரம் உருத்திராக்க மாலை தாங்கவும்,

மற்றொரு கரம் பூக்களை ஏந்தி அர்ச்சனை செய்வதாகவும் உள்ள திருக்கோலத்தில் காட்சியளிக்கிறார். மூலவருக்குப் பின்னால் காணப்படும் பாம்பறை என்று அழைக்கப்பெறும் சுரங்க அறையின் தென் மேற்குப் பாகத்தில் முருகப் பெருமானால் பூசிக்கப்பெற்ற பஞ்சலிங்கங்கள் உள்ளன. ஆலயத்திற்குத் தெற்கில் கடற்கரை ஓரமாகச் சிறிது தொலைவில் ஸ்கந்த புஷ்கரணித் தீர்த்தம் உள்ளது. இஃது இப்பொழுது 'நாழிக் கிணறு' என்று அழைக்கப்படுகிறது. இக் கிணறு சுமார் ஒரு சதுர அடிப் பரப்பளவே கொண்டுள்ளது. எனினும், பாத்திரங்களைக்கொண்டு அன்பர்கள் எவ்வளவு முகந்து முகந்து நீரை எடுத்தாலும், அவ்வக் கணமே அக்கிணற்றில் நீர் நிரம்பிவிடுகிறது. அந்நீர் வற்றாமல் எப்பொழுதும் ஒரே நிலையில்

உள்ளது. எவ்வளவு மக்கள் நீரை எடுத்து மேலே ஊற்றிக்கொண்டு நீராடினாலும் அந்நீரின் மட்டம் குறைவதே இல்லை. இதன் தண்ணீர் உப்பு நீராக இன்றிச் சக்த நீராக உள்ளது ஈண்டு நோக்குதற் றரியது. இந்நீர் நோய்களைத் தீர்க்கும் தெய்வ சக்தியைக் கொண் டுள்ளது!

இத்தலத்தில் எழுந்தருளியுள்ள மூர்த்தியை, 'ஸ்ரீ ஆறுமுக நயினர்' என்று மக்கள் அழைக்கின்றனர். இங்கு கி.பி. 1648-ஆம் ஆண்டு நிகழ்ந்ததாகக் கூறப்படும் ஓர் அற்புத நிகழ்ச்சி ஈண்டுக் கோயில் கொண்டிருக்கும் முருகப் பெருமானின் தெய்வீகத் தன்மையைப் புலப்படுத்தும். அந்நிகழ்ச்சி வருமாறு :

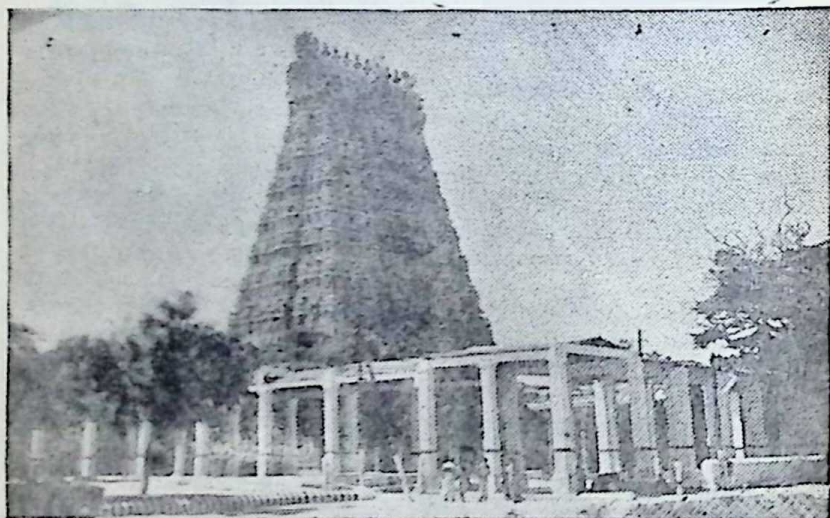
பதினேழாம் நூற்றாண்டின் இடைக்காலத்தில் மதுரையை நாயக்க மன்னர்கள் ஆண்டுவந்தனர். அக்காலத்தில் டச்சுக்கார வியாபாரிகள் சிலர் திருச்செந்தூராக் கோயிலுக்குள் புகுந்து, ஆங்கி ருந்த பஞ்சலோகங்களால் உருவாக்கப்பெற்ற ஆறுமுக நயினர் விக்கிரகத்தைக் கண்டார்களாம். அந்த விக்கிரகத்தை அவர்கள் தங்கம் என்று கருதிவிட்டனர். எனவே, அவர்கள் அதனைக் கொள்ளையடித்துக்கொண்டு சென்றுவிட்டனர். அக்காலத்தில் நாயக்க மன்னர்களிடம் கடற்படை இல்லை. முருகப் பெருமானைத் தரிசிக்க முடியாமல் பக்தர்கள் தவித்தனர். என்னே வியப்பு! முருகப் பெரு மானின் அருட்பண்புதான் என்ன! டச்சுக்காரர்களின் கப்பல் சிறிது தூரம் சென்றதும் புயல் வீசத் தொடங்கியது. கடலில் கொந்தளிப்பு மிகுந்தது. கப்பல் தத்தளித்தது. அது கண்ட டச்சுக்காரர்கள் ஆறுமுகப் பெருமானின் விக்கிரகத்தைக் கடலில் எறிந்துவிட்டனர். புயலும் தணிந்தது. இந்நிகழ்ச்சியை எம்ரென்னல் என்னும் பிரெஞ்சு ஆசிரியர் தாம் 1785-ல் ஜெர்மனியிலுள்ள பெர்லின் நகரிலிருந்து வெளியிட்ட 'சரித்திர இந்தியா' என்ற நூலில் குறிப் பிட்டுள்ளார். ஐந்து ஆண்டுகள்வரை ஆலயத்தில் பெருமான் திருவுருவம் இல்லாதுபோகவே, திருமலை நாயக்க மன்னரது காரியக் காரராகிய வடமலையப்பபிள்ளை வேறு விக்கிரகம் செய்ய முயன்றார். ஆனால், ஆறுமுகப் பெருமான் அவரது கனவில் தோன்றி, தன்னுரு வைக் கொண்ட விக்கிரகம் கடலில் இருப்பதாகவும், கடலில் சிறிது தூரம் சென்றால் அந்த விக்கிரகம் கிடக்கும் இடத்தில் ஓர் எலுமிச்சம் பழம் மிதக்கும் என்றும், அதிலிருந்து அங்விடத்தைக் கண்டுபிடித்து விடலாம் என்றும், அந்த இடத்திற்கு மேலே கருடன் ஒன்று வட்ட மிட்டுக்கொண்டிருக்கும் என்றும், அங்குவந்தால் தாம் மேலே வந்து விடுவதாகவும் கூறினார். விழித்தெழுந்த வடமலையப்ப பிள்ளையும் உடனே சிலருடன் படகில் சென்று, குறிப்பிட்ட இடத்தில் குதித்து மூழ்கிப் பார்க்கச் செய்யவே, வியக்கத்தக்க முறையில் முன்னதாக நடராசர் விக்கிரகம் ஒன்றும், அதனையடுத்து ஆறுமுகப் பெருமானின் விக்கிரகமும் கிடைத்தனவாம். அவற்றை வடமலையப்ப பிள்ளை மீண்டும் ஆலயத்தில் பிரதிட்டை செய்தார். இந்நிகழ்ச்சி பற்றிய குறிப்புகள் அக்கோயிலில் உள்ள கல்வெட்டுகளிலும், தல புராணத் திலும் உள்ளன.

இக்கோயிலில் எழுந்தருளியிருக்கும் எம்பெருமானின் திருமேனியில் வியர்வை அரும்புவதுண்டாம். அது கண்ட ஆங்கிலக் கலெக்டர் ஒருவர் வியந்து, இப் பெருமானுக்கு வெள்ளிப் பாத்திரங்கள் பலவற்றைக் காணிக்கையாகச் செலுத்தி, எம்பெருமான் திருவருளைப் பெற்றாராம்.

ஸ்ரீ ஆதி சங்கரர் ஷண்மத ஸ்தாபனம் செய்து வரும்பொழுது, அவரிடம் பொருமை கொண்ட அபிநவகுப்தன் என்பவன் அவர்மீது

கடற்கரைக் கோயில்

ராஜ கோபுரம்

குனியப் பிரயோகம் செய்தவிட்டானாம். அதனால் ஸ்வாமிகளுக்குக் காசநோய் வந்துவிட்டதாம். அந்நோயால் அவதியுற்ற ஸ்வாமிகள் திருக்கோகர்ணத்தில் இறைவனை வழிபட்டாராம். அப்பொழுது இறைவர், 'பக்தா! நீ உடனே செந்திற்பதிக்குச் செல்; அங்குக் கந்தப் பெருமானை வழிபடு. உனது காசநோய் தீரும்' என்று அசரீரி யாகக் கூறியருளினாராம். உடனே ஆதிசங்கராச்சாரிய ஸ்வாமிகள் திருச்செந்தூருக்கு வந்து, முருகப் பெருமானை வழிபட்டு, 'சுப்பிர மணிய புஜங்கம்' என்னும் பாமாலைபைப் பாடியருளினாராம். அதனால் ஸ்வாமிகளின் காசநோய் நீங்கிவிட்டதாம். இவ்வாறாக ஒரு வரலாறு சொல்லப்படுகிறது. இந்தச் சுப்பிரமணிய புஜங்கத்தைப் பக்தி சிரத்தையுடன் ஓதும் பக்தர்கள் எல்லா நன்மைகளையும் பெறுவர் என்று ஆசார்ய ஸ்வாமிகளே வற்புறுத்திக் கூறியுள்ளார்.

“புஜங்காக்ய வ்ருத்தேந க்ஷுய்தம் ஸ்தவம் ய:

படேத் பக்தியுக்தோ குஹம் ஸம்ப்ரணம்ய|

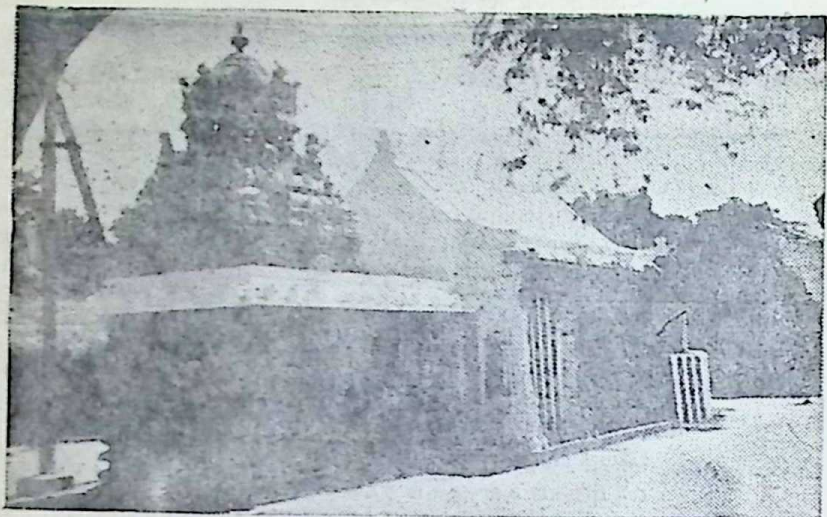
ஸ புத்ராந் களத்திரம் தநம் தீர்க்கமாயு:

லபேத் ஸ்கந்தஸாயுஜ்யமந்தே நர: ஸ:”

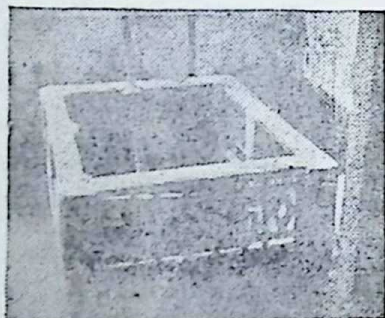
என்று சுப்பிரமணிய புஜங்கம் கூறுகிறது.

இத்தலத்திற்கு வேறு பல பெருமைகளும் உள்ளன. திருநெல் வேலிக்கு 28 கிலோ மீட்டர் தொலைவில் ஸ்ரீவைகுண்டம் என்னும் திருத்தலம் உள்ளது. அதற்கு வடபால் உள்ள ஸ்ரீகைலாசத்தில் சண்முகக் கவிராயர் என்பவருக்கும், சிவகாம சுந்தரி அம்மையாருக்

தூண்டுக விநாயகர் கோயில்

ஸ்கந்த புஷ்கரணி
(நாழிக் கிணறு)

கும் திருமகனாராகத் தோன்றியவர் குமரகுருபர ஸ்வாமிகள். அவர் ஐந்து வயது வரையில் ஊமையாக இருந்தவர். பெற்றோர் பல வகைப்பட்ட முயற்சிகள் செய்தும் அவரைப் பேச வைக்கமுடிய வில்லை. முடிவில் அவர்கள் 'செந்திலாண்டவனே கதி' என்று கூறி, குழந்தையுடன் திருச்செந்தூருக்குச் சென்றனர்; குழந்தையை ஆலயத்தின் முன்புறமுள்ள சண்முக விலாச மண்டபத்தில் கிடத்தி விரதம் இருந்தனர். அண்டிய அன்பர்களை அணைத்து ஆதரிக்கும் பெருவள்ளலாகிய முருகப் பெருமான் ஒரு நாள் இரவு குமரகுருபர ராகிய ஊமைக் குழந்தையின் நாவில் தமது வேலினால் எழுதி, அக் குழந்தைக்குப் பேசும் சக்தியை மட்டுமன்றிக் கவிபாடும் சக்தியையும் அளித்தார். பேசாத பிள்ளை வாய்திறந்து பேசியது! வெறும் பேச்சா அது? அன்று அன்று. சொற்சுவையும் பொருட்சுவையும் மிக்க பக்தி சுவை சொட்டும் தெய்வப் பாடல்களை அக்குழந்தை பாடத் தொடங்கியது. அக்குழந்தையே குமரகுருபர ஸ்வாமிகள். சைவ சித்தாந்தத்தின் சாரம் என்றும், குட்டிக் கந்த புராணம் என்றும் போற்றப் பெறும் 'கந்தர் கலிவெண்பாவை' அவர் முருகப் பெருமான்மீது பாடினார். இந்நூலைப் பாராயணம் செய்தால் கணக்கற்ற நன்மைகள் விளையும். குமரகுருபரர் முருகப் பெருமான் திருவருளால் நிகழ்த்திய அற்புதங்கள் அளவில். இவர் மதுரை சென்று, மீனாட்சியம்மைமீது பாடிய மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத் தமிழ் ஒரு தெய்வீகத் தமிழ் நூல். இவர் அந்நூலை மீனாட்சியம்மையின் சந்நிதியில் அரங்கேற்றினார். இதற்கு மகிழ்ந்த மீனாட்சியம்மையாரே இவருக்குத் தம் கழுத்திலிருந்த முத்து மாலையைக் கழற்றிப் பரிசாக அளித்தார். மேலும் இவர் 'சகலகலாவல்லி மாலை' என்னும் நூலைக் கலைமகள்மீது பாடியுள்ளார். இவருடைய நிதிப் பாடல்கள் கருத்துச் செறிவு மிக்கவை.

திருச்செந்தூரின் பெருமையை விளக்க வேறொரு நிகழ்ச்சியும் சொல்லப்படுகிறது. ராமநாதபுரச் சீமைப் பகுதியை ஆண்ட சேதுபதிகளின் ஆட்சிக்கு உட்பட்டது சதுர்வேதி மங்கலம் என்னும் ஊர். அவ்ஊரைச் சேர்ந்தவர் பகழிக்கூத்தர் என்னும் புலவர். அவர் வைணவ சமயத்தைப் பின்பற்றி வந்த பெரியார். அவரை வயிற்று வலி நோய் பெரிதும் துன்புறுத்தியது. அவரது கனவில் முருகப் பெருமான் தோன்றி, தம் விஷயமாகப் பிள்ளைத்தமிழ் ஒன்று பாடும் படி பணித்தார். விழித்தெழுந்த பகழிக்கூத்தர் திருச்செந்தூர் முருகன் பிள்ளைத்தமிழ் பாடி முடித்து, செந்திலாண்டவர் சந்நிதியிலேயே அரங்கேற்றினார். அந்நிலையில் அவரது வயிற்றுவலி நோயும் நீங்கியது. இவரது பிள்ளைத்தமிழ் நூலின் நயத்தைச் சுவைத்த முருகப் பெருமான் இவருக்கு மாணிக்கப் பதக்கம் ஒன்றை அணிவித்தார் என்று சொல்லப்படுகிறது. இவ்வாறு இத்தலத்தைப் பற்றியும், இங்கே கோயில் கொண்டெழுந்தருளியிருக்கும் முருகப் பெருமானைப் பற்றியும் பெருமைகள் பல பேசப்படுகின்றன.

திருச்செந்தூர் முருகனைப் பற்றிய தோத்திரப் பாடல்கள் சில வற்றைக் கீழே தருவோம் :

திருப்புகழ்

“நிலையாப் பொருளை உடலாக் கருதி
 நெடுநாட் பொழுதும் அவமேபோய்
 நிறைபோய்ச் செவிடு குருடாய்ப் பிணிகள்
 நிறைவாய்ப் பொறிகள் தடுமாறி
 மலரீர்ச் சயன மிசையாய்ப் பெருகி
 மடிவேற் குரிய நெறியாக
 மறைபோற் றரிய ஒளியாய்ப் பரவும்
 மலர்த்தாட் கமலம் அருள்வாயே
 கொலைகாட் டவுணர் கெடமாச் சலதி
 குளமாய்ச் சுவற முதுகுதம்
 குறிபோய்ப் பிளவு படமேற் கதுவு
 கொதிவேற் படையை விடுவோனே
 அலைவாய்க் கரையின் மகிழ்சீர்க் குமர
 அழியாப் புனித வடிவாகும்
 அரனார்க் கதித பொருட்காட் டதிப
 அடியார்க் கெளிய பெருமானே.”

கந்தர் அலங்காரம்

“குலம் பிடித்தெம பாசம் சுழற்றித் தொடர்ந்துவரும்
 காலன் தனக்கொரு காலும்அஞ் சேன்கடல் மீதெழுந்த
 ஆலம் குடித்த பெருமான் குமாரன் அறுமுகவன்
 வேலும் திருங்கையும் உண்டே நமக்கொரு மெய்த்துணையே.”

திருச்செந்தூர்ப் பிள்ளைத்தமிழ்

பேரா தரிக்கும் அடியவர்தம்
 பிறப்பை ஒழித்துப் பெருவாழ்வும்
 பேறு கொடுக்க வரும்பிள்ளைப்
 பெருமான் என்னும் பேராளா
 சேரா நிருதர் குலகாலா
 சேவற் கொடியாய்த் திருச்செந்தூர்த்

தேவா தேவர் சிறைமீட்ட
 செல்வா என்றுன் திருமுகத்தைப்
 பாரார் மகிழ்ந்து முலைத்தாயர்
 பரவிப் புகழ்ந்து விருப்புடனப்
 பாவா வாவென் றுனைப்போற்றப்
 பரிந்து மகிழ்ந்து வரவழைத்தால்
 வாரா திருக்க வழக்குண்டோ
 வடிவேல் முருகா வருகவே
 வளருங் களபக் குரும்பைமுலை
 வள்ளி கணவா வருகவே.”

ஸ்ரீ ஸுப்ரஹ்மண்ய புஜங்கம்

“அபஸ்மார குஷ்ட சூயாஸ்ச: ப்ரமேஹ
 ஜ்வரோந்மாத குல்மாதிரோகா மஹாந்த: |
 பிசாசாச்ச ஸர்வே பவத்பத்ரபூதிம்
 விலோக்ய சூனாத்தாராகாசே த்ரவந்தே” ||

இனி, குமரகுருபர அடிகள் அருளிய கந்தர் கலிவெண்பா,
 நக்கிரர் அருளிய திருமுருகாற்றுப்படையில் திருச்சீரலைவாய்ப் பகுதி,
 பாலதேவராய ஸ்வாமிகள் அருளிய கந்த சஷ்டி கவசம் முதலிய
 வற்றில் துதிப் பாடல்கள் பல உள்ளன.

அபியுக்தர் பாடிய தனிப் பாடல்

“வந்த வினையும் வருகின்ற வல்வினையும்
 கந்தனென்று சொல்லக் கலங்குமே—செந்தில்நகர்ச்
 சேவகா என்று திருநீறு அணிவார்க்கு
 மேவவா ராதே வினை.”

திருச்செந்தூர்த் தல புராணம்

“பன்னிரு கரத்தாய் போற்றி
 பசும்பொன்மா மயிலாய் போற்றி
 முன்னிய கருணை யாறு
 முகப்பரம் பொருளே போற்றி

கன்னியர் இருவர் நீங்காக்
கருணைவா ரிதியே போற்றி
என்னிரு கண்ணே கண்ணுள்
இருக்குமா மனியே போற்றி.”

இத்தலத்தில் உள்ள ஸ்வாமி பெயர்: திருச்செந்தூர் முருகன்.

உற்சவமூர்த்தி : ஸ்ரீ ஆறுமுக நயினார்.

தீர்த்தம் : நாமிக் கிணறு.

இத்தகைய திருத்தலத்தைப் பூசித்துக் குரு பகவான் பெரும்
பேறு பெற்றதில் வியப்பென்ன!

பிருகஸ்பதி (குரு பகவான்) காயத்ரி

வ்ருஷப த்வஜாய வித்மஹே
க்ருணி ஹஸ்தாய தீமஹீ |
தந்நோ குரு: ப்ரசோதயாத் ||

6

சுக்ர

பகவான்

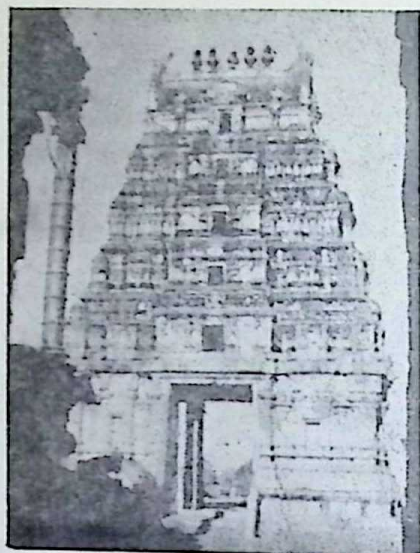
துதி

“மூர்க்கவான் சூரன் வாணன்
முதலினோர் குருவாய் வையம்
காக்கவான் மழைபெய் விக்கும்
கவிமகன் கனகம் ஈவோன்
தீர்க்கவா னவர்கள் போற்றச்
செத்தவர் தமையெ முப்பும்
பாக்கவான் சுக்ராச் சாரி
பாதபங் கயமே போற்றி.”

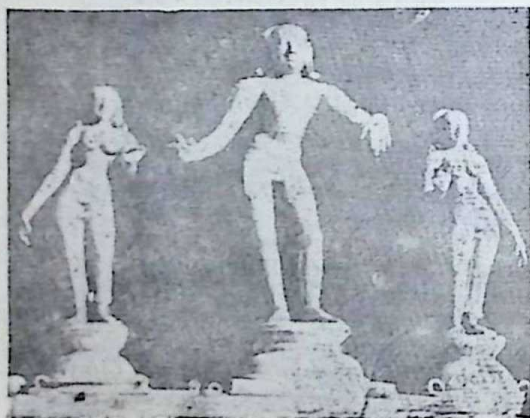
அசுர குருவாக விளங்கியவர் சுக்கிராச்சாரியார். அவர் பூசித்துப் பேறு பெற்ற தலங்கள் இரண்டு. அவை : 1. திருநாவலூர், 2. ஸ்ரீரங்கம்.

1. திருநாவலூர்

தேவாரம் பாடிய மூவருள் ஒருவராகிய சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் திருவவதாரம் செய்த ஊர் திருநாவலூராகும். இவ்வூர் பண்ணு ருட்டி ரயில் நிலையத்திலிருந்து பதினைந்து கல் தொலைவில் உள்ளது. இத்திருத்தலத்தைச் சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் பாடியுள்ளார். அப் பாடல்களுள் ஒன்று வருமாறு:—

திருநாவலூர்

சுந்தரர், பரவை சங்கிலி நாயச்சியார்

“நாதனுக்கு ஊர்நமக்கு ஊர்நர சிங்கமுனை அரையன்
ஆதரித்து ஈசனுக்கு ஆட்செய்யும் ஊரணி நாவலுர் என்று
ஓதநல் தக்கவன் தொண்டன் ஆ ருரன் உரைத்ததமிழ்
காதலித் துங்கற்றும் கேட்பவர் தம்வினைக் கட்டறுமே.”

இத்தலத்தில் கோயில் கொண்டெழுந்தருளியுள்ள ஈசனின் பெயர்
ஸ்ரீ திருநாவலேசுரர்; அம்பிகையின் பெயர் ஸ்ரீ சுந்தரநாயகி;
ஸ்ரீ மனோன்மணியம்மை. இத்தலத்தைச் சேக்கிழார்,

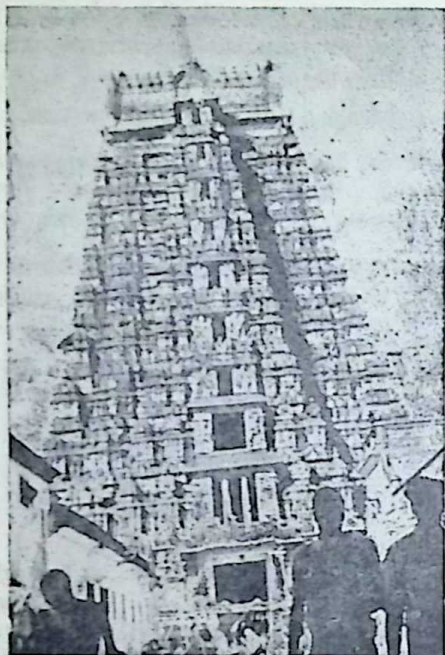
“பெருகிய நலத்தால் மிக்க பெருந்திரு நாடு தன்னில்
அருமறைச் சைவம் ஓங்க அருளினால் அவதரித்த
மருவிய தவத்தால் மிக்க வளம்பதி வாய்மை குன்றாத்
திருமறை யவர்கள் நீடும் திருநாவ லூராம் அன்றே”

என்று பாடியுள்ளார்.

2. ஸ்ரீரங்கம்

சுக்ர பகவான் பூசித்த மற்றொரு தலமாகிய ஸ்ரீரங்கம் தமிழில்
திருவரங்கம் என்று அழைக்கப்படும். திருவரங்கத்தில் உள்ள
அரங்கநாதர் ஆலயம் பெரும் புகழ் பெற்ற வைணவத் தலம்.
‘திருவரங்கம் பெரிய கோயில்’ என்று பக்தர்கள் இக்கோயிலைக்
குறிப்பிடுவர். இரண்டு ஆறுகளுக்கு நடுவில் அமைந்த இடத்தைப்
பழந்தமிழர் அரங்கம் என்பர். ‘அரங்கம்’ என்ற சொல்லுக்குத்
தமிழில் ‘ஆற்றிடைக் குறை’ என்று பொருள். காவிரி,
கொள்ளிடம் ஆகிய இரண்டு ஆறுகளுக்கு நடுவில் அமைந்த
தலத்தை ‘அரங்கம்’ என்று தமிழர் அழைத்தனர். பின்பு ‘திரு’
என்னும் அடைமொழி சேர்த்து, திருவரங்கம் என்று அழைக்கப்
பெற்றது. அரங்கநாதர் இத்தலத்தில் பள்ளிகொண்ட திருக்
கோலத்தில் காட்சி தருகிறார். தமிழ் நாட்டில் திருச்சி நகருக்கு
அருகில் உள்ளது ஸ்ரீரங்கம். இத்திருத்தலத்தின் பெருமையை
ஈண்டுச் சுருக்கித் தருவோம்.

முன்னொரு முறை நாரத முனிவர் கைலை சென்று, தேவர்கள்
புடைகுழ வீற்றிருந்த சிவபிரானை வணங்கி, “ஸ்வாமி! பூவுலகத்தில்
உள்ள புண்ணியத் தலங்கள், கங்கை முதலிய புண்ணிய நதிகள்,
சிறந்த தவ சிரேஷ்டர்கள் முதலியவற்றின் மகிமைகளைத் தாங்கள்
சொல்லியருளவேண்டும் என்று முன்பு ஒரு தடவை நான்

உங்களைக் கேட்டுக்கொண்டேன். தாங்களும் எல்லாவற்றையும் அப்பொழுது விளக்கியருளினீர்கள். காவிரியின் பெருமையைத் தாங்கள் சொல்லியபொழுது, 'பூவுலகில் பல விஷ்ணு ஸ்தலங்கள் உண்டு. அவற்றுள் மிகப் பெருமை வாய்ந்ததும், காவிரிக் கரையில் உள்ளதும், யாவரும் போற்றும் தன்மையுடையதும், எல்லாப் பாவங்களையும் போக்கவல்லதும் ஆன ஸ்ரீரங்கம் என்னும் தலம் ஒன்று உண்டு. அதன் பெருமை அளவு கடந்தது' என்று கூறினீர்கள். தங்களால் சிறப்பாகக் குறிப்பிடப்பட்ட அத்திருவரங்கத் தலத்தின் பெருமையைத் தாங்கள் இப்பொழுது எனக்குக் கூறியருளவேண்டும்" என்று வேண்டினார்.

நாரதரின் இவ்வேண்டுகோளைக் கேட்டு மகிழ்ந்த சிவபிரான் அவருக்கு ஸ்ரீரங்கத்தின் பெருமையைச் சொல்லத் தொடங்கி, "நாரதரே! அந்தத் தெய்வ சக்தி வாய்ந்த தலத்தின் பெருமையை அளவிட்டுக் கூறமுடியாது. கூறத் தொடங்கினாலோ பல்லாயிரக் கணக்கான தேவ வருஷங்கள் ஆகும். எனினும், சுருக்கமாகச் சொல்வேன். கேட்பாயாக" என்று கூறிச் சொல்லத் தொடங்கினார்:

வான் பொய்ப்பினும் தான் பொய்யாக் காவிரியாறு பாய்ந்து வளப்படுத்தும் சோழ நாட்டில், காவிரியின் நடுவேயுள்ளது ஸ்ரீரங்கம். சந்திரன் பூவுலகிற்கு வந்து தவஞ்செய்து சாபம் நீங்கப் பெற்றதொரு தடாகத்தின் பக்கத்தில்தான் ஸ்ரீரங்கத் தலம் உள்ளது. இஃது ஒரு பெரும் புண்ணிய ஸ்தலம். அந்த இடம் ஸ்ரீ லக்ஷ்மீதேவியின் அருளைப் பெற்றது. இத்தலத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு நரக பயம் இல்லை; மரண வேதனையும் இல்லை; மாறி மாறிப் பல பிறப்புக்கள் பிறந்து துன்பமடையவும் நேராது. இந்தத் திவ்விய தலத்தைச் சேவித்தவர்களுடைய எல்லாப் பாவங்களும் நீங்கிவிடும். மேலும், இத்தலத்தில் உள்ள எம்பெருமான் அரங்க நாதரின் திருநாமத்தை ஒரு முறை சொன்னாலேயே ஸகல துக்கங்களினின்றும் விடுபட்டு நன்மைகளை அடையலாம். எவ்வளவு தூரத்தில் இருந்துகொண்டு, இத்தலத்தை நினைத்தாலும், இஃது இருக்கும் திசை நோக்கி வழிபட்டாலும் பாவங்கள் நசித்துப் புண்ணியம் சித்திக்கும்.

இத்தலத்தின் பக்கத்தே ஓடும் காவிரியிலும், இங்குள்ள சந்திர புஷ்கரணியிலும் நீராடித் தங்களுடைய நித்திய கடன்களை முடித்துக்கொண்டு 'ரங்கா, ரங்கா' என்று வாய் குளிரச் சொன்னால் போதும். நினைத்தவை கைகூடப் பெறும். ஓர் இரவு இத்திருவரங்க நகரிலே தங்கியிருந்தால் நன்மைகள் தாமே வந்து சேரும். இங்கே ஒரு தானம் செய்தால் எல்லாவிதமான தானங்களையும் செய்த பலன் கிடைக்கும். இங்கே வசிப்பவர்களுக்குப் பிரமஹத்தி முதலான தோஷங்கள் விலகிவிடும். அவர்களுடைய முன்னோர்களுக்கும் புண்ணிய லோகம் கிடைக்கும். இத்தலத்தின் பெருமையைப் படித்தும், எழுதியும், கேட்டும் வந்தால் எல்லா வகையான ஸுகபோகங்களும் தாமே வந்து சேரும். அவர்கள் பரமபதத்தில் நித்ய சூரிகளாகத் திகழ்வார்கள்.

மேலும் பரமசிவன் கூறுவார்: இந்த உலகம் படைக்கப்பட்ட காலத்தே தொடக்கத்தில் முதன்முதல் பகவான் ஒருவரே தனியாக இருந்தார். அப்பொழுது எங்கும் இருள் சூழ்ந்திருந்தது. அதற்குரிய காரணத்தை அவர் தமது யோக திருஷ்டியால் அறிந்து கொண்டு நிற்கையில் பிரம தேவர் தோன்றினார். அந்தப் பிரம தேவருக்கு பகவான் 'ஓம்' என்னும் பிரணவத்தை மட்டும் முதன்முதல் உபதேசம் செய்து, அதனையே ஜபித்துக்கொண்டு வருமாறு கட்டளை யிட்டார். அதன்படியே பிரம தேவர் ஜபிக்கும்பொழுது, இந்த 'ஓம்' என்னும் மந்திரத்துடன் 'ஹரி' என்னும் இரண்டு எழுத்துக்களையும் சேர்த்து ஜபதபங்கள் செய்தார். அதன் பயனாகப் பல உயிரினங்கள் தோன்றின; காயத்ரி மந்திரமும் பல வேதங்களும் தோன்றின.

அச்சமயத்தில் மது, கைடபன் என்னும் கொடிய இரண்டு அசுரர்கள் மிகவும் வலிமையுடையவர்களாக விளங்கினர். அவர்கள் மனிதர்களையும் தேவர்களையும் பொருட்படுத்தவில்லை. அவர்களுக்குத் தோள்கள் தினவெடுத்தன. யாருடனாவது போர் செய்ய வேண்டுமோல் தோன்றியது. சாதாரண மக்களுடனும், தேவர்களுடனும் அவர்கள் போர் புரிய விரும்பவில்லை. எனவே, அவர்கள் சிருஷ்டிகர்த்தாவான பிரம தேவனை எதிர்த்தனர். எல்லா வேதங்களையும் கைப்பற்றிக் கொண்டு, தாங்களே படைப்புக் கடவுளாகி, பிரம தேவரையும் அழித்த விடலாம் என்று அவர்கள் கருதினர். எனவே, அதற்கேற்ற திட்டங்களைத் தீட்டினர்.

முதலில் அவர்கள் வேதங்களை அபகரித்துத் தங்கள் அசுர மாயையால் அவற்றை ஒரு பெண் குதிரையாக மாற்றிப் பாதாளத்தில் கொண்டுபோய் ஒளித்துவைத்தனர். அதனால் பிரம தேவர் மனம் மிக நொந்து வருந்தினார். உடனே அவர் சர்வலோக சரண்யான ஸ்ரீமந் நாராயணமூர்த்தியின் திருவடிகளைச் சரண மடைந்து, தம் குறையைக் கூறினர். திருமாலும் அவ்விரு அசுரர்களுடன் போர் புரிந்து, அவர்களைக் கொன்றெழித்தார். பிறகு வேதங்களை மீட்க எம்பெருமான் குதிரை முகத்துடன், ஸ்ரீ ஹயக் கிரீவர் வடிவம் கொண்டு வந்தார்.

குதிரையின் முகமும், அதன் வாயும் மிகப் புனிதமானவை. இங்கே மஹாலக்ஷ்மி வாசம் செய்கிறாள் என்று சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றன. எனவே, பரம்பொருளாகிய பாற்கடற் பள்ளியானும் பால்வண்ணச் சங்கமும், பைம்பொற் சுடராழியும் ஏந்தி, பன்னும் மறை மற்றொரு கையில் ஏந்தி, வலக்கரத்தில் ஞான முத்திரையை ஏந்தி, ஸ்ரீ மஹாலக்ஷ்மியை அணைத்த கோலத்துடன் பிரம தேவனுக்கு மீட்டும் வேதங்களை உபதேசித்தருளினார். அதன்பின் அவர் பிரம தேவர் மூலமாக தேவர் முதலிய கணங்களையும் வரிசையாகப் படைக்கச் செய்தார். அவர்களுக்குத் தகுந்த உலகங்களும், பொருள்களும் பின்பு படைக்கப்பட்டன.

எம்பெருமான் கட்டளைப்படியே பிரம தேவர் எல்லா உயிரினங்களையும் படைத்து, ஆராய்ந்து பார்க்கையில், எல்லோருடைய ஆயுளும், ஸகல ஸுகங்களும் அழிவது நிச்சயம் என்பது அவருக்குப் புலப்பட்டது. தமக்கும் அழிவு உண்டு என்பதையும் அவர் உணர்ந்துகொண்டார். உடனே அவர் திருப்பாற்கடலுக்குள் சென்று தவம் செய்யத் தொடங்கினார். அவருடைய தவத்தை மெச்சிய ஸ்ரீமந் நாராயணமூர்த்தி, அவர் எதிரில் தோன்றி, அவருக்கு 'ஓம்' என்ற பிரணவ எழுத்துடன் கூடிய அஷ்டாட்சர மந்திரத்தை உபதேசித்து ஜபித்து வரும்படி கூறினார். அவ்வாறு செய்துவந்தால் ஸகல வித்திகளும் உண்டாகும் என்றும் அம்மூர்த்தி

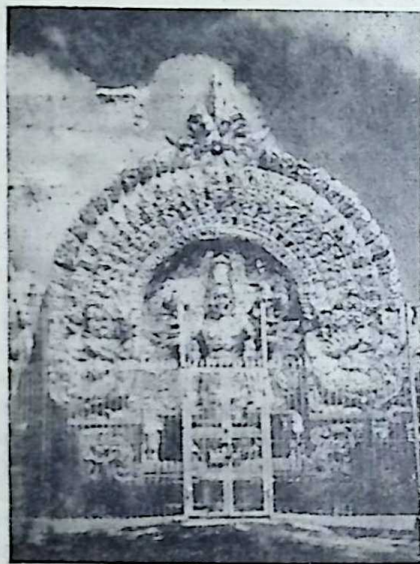
பிரம தேவருக்குக் கூறியருளினார். அக்கட்டளைப்படியே பிரம தேவர் அஷ்டாட்சர மந்திரத்தை ஐபித்து வரலானார்.

பிரம தேவருடைய ஐபமந்திரத்தை ஸ்ரீமந் நாராயணமூர்த்தி மெச்சினார். எனவே, அவர் திருப்பாற்கடலின் நடுவில் திவ்ய ப்ரகாசத்துடன் ஒரு தெய்வீக விமானம் தோன்றச் செய்தார். பிரம தேவர் அதனை வணங்கித் துதித்து, அதனுள்ளிருப்பவற்றை ஆராய்ந்து பார்த்தார். அதனுள்ளே ஸ்ரீவைகுந்தம் என்று சொல்லப்படும் பரமனின் ஸ்தானத்தில் இருப்பவர்கள் அனைவரும் காணப்பட்டனர். அவ்விமானத்தைக் கருடதேவர் தாங்கி நின்றார். தும்புருவும் நாரதரும் இருபுறமும் வீணாகானம் செய்துகொண்டிருந்தனர். இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் தோத்திரம் செய்து கொண்டிருந்தனர். ஆதிசேஷன் தன் பெரிய படத்தை விரித்து எம் பெருமானுக்குக் குடையாகப் பிடித்துக்கொண்டிருந்தான். சேனாதிபதியான விஷ்வக்சேனர் கையில் பொற்பிரம்பைத் தாங்கி அமைதியை நிலைநாட்டி வந்தார். சூரியனும் சந்திரனும் இருபுறமும் சாமரங்கள் வீசினர். தேவ வாத்தியங்கள் முழங்கின. இவற்றுக்கிடையில் எம்பெருமான் பள்ளிகொண்டிருந்த திருக்கோலத்தைக் கண்ட பிரம தேவர் பிரமிப்புடன் எம்பெருமானை வணங்கி நின்றார்.

அது காலையில் ஸ்ரீமந் நாராயணமூர்த்தியுடன் வந்த கட்டியங் காரர்களுள் சிறந்தவரான சுந்தர் என்பவர் முன்வந்து, பிரம தேவரை நோக்கி, “பிரம தேவா! உம்முடைய தவ வலிமையாலேயே ‘அ, உ, ம’ என்னும் மூன்று எழுத்துக்களையும் உள்ளடக்கிய ஒரெழுத் தாகிய ‘ஓம்’ என்னும் எழுத்தாகவே விளங்கும் விமானத்துடன் அந்த வேத சாரமான ‘ஓம்’ என்பதன் உட்பொருளான ஸ்ரீரங்க நாதரும் தோன்றினார். பக்தர்கள் இந்தத் தெய்வீகப் பிரணவாகார விமானத்தைத் தரிசித்தாலேயே நற்கதியடைவார்கள். இதில் சிறிதும் ஐயமில்லை. உம்மைப் போன்ற பக்திமான்கள் இவ் விமானத்தைச் சேவித்து வருவது நல்லது. பல பிரம தேவர்களும் இவ்விதமான தரிசனத்தால் பல்லாயிரக்கணக்கான காலம் பிரம பதத்தை வகித்து வந்துள்ளனர். அவ்வாறே நீரும் வணங்கி வழி பட்டு வந்தால் எதனை நீங்கள் விரும்பினாலும் கிடைக்கும். எல்லா அதிகாரங்களும் உமக்குக் கிடைக்கும்” என்றார்.

அதன்பின் பிரம தேவர் அவ்விமானத்தின் உள்ளேயும் தரிசித் தார். அதனுள் எல்லாத் தேவர்களும், சப்த ரிஷிகளும், அஷ்ட வசக் களும், துவாதச ஆதித்தர்களும், நவக்கிரஹங்களும் மற்ற எல்லாத் தெய்வங்களும் ஆங்கே இருந்தன. அவற்றைக் கண்ட பிரம தேவர் வியப்படைந்து, அந்த விமானத்தின் நடுவில் கோலாகலமாக ஆயிரம் படங்களையுடைய ஆதிசேடன்மீது யோக நித்திரை புரிந்து கொண்டிருந்த ஸ்ரீ ரங்கநாதப் பெருமானையும் கண்டு வணங்கினார்.

தம்மை உண்மையன்புடன் வணங்கிய பிரம தேவரைக் கண்டு மகிழ்ந்த ஸ்ரீ ரங்கநாதர், அவரை நோக்கி, 'பிரம தேவரே! உமக்கு என்ன வரம் வேண்டும்? கேளுங்கள்' என்றார். அதற்குப் பிரம தேவர் 'பிரபோ! நான் உம்மைச் சதா சர்வகாலமும் பூசித்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும். இதே வடிவழகுடன் தாங்கள் இந்த விமானத்திலேயே சதாகாலமும் சேவை தந்தருளவேண்டும். இங்கிருந்தே பூசை செய்து வரும் நற்பேற்றையும் தாங்கள் அருளவேண்டும். உமது தெய்வீக விமான தரிசனம் செய்யும் பக்தர்களுக்குத் தாங்கள் நல்வாழ்வளித்து, இறுதியில் அவர்களுக்கு மரண வேதனையை நீக்கி, உமது திருவடியில் சேர்வதற்கு அருள் புரியவேண்டும்' என்று வேண்டினார். ஸ்ரீ ரங்கநாதர் இவ்வேண்டுகோளுக்கு இணங்கி,

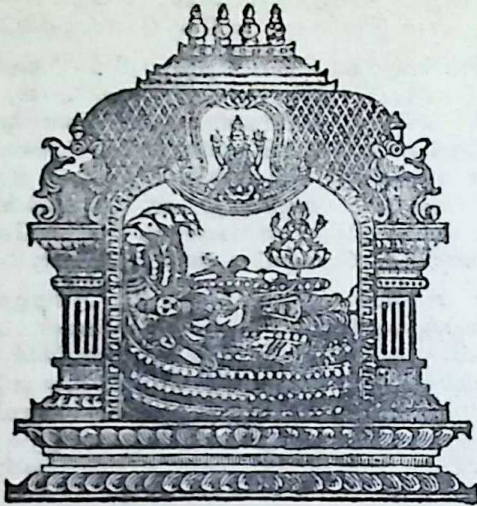
ஸ்ரீரங்க விமானம்

பிரம தேவரைப் பார்த்து, 'பிரம தேவரே! அங்ஙனமே ஆகுக நீரும் ஆறுகால பூசை செய்து வருக. இப்படி நூறாண்டு காலம் வரை தங்கு தடையில்லாமல், நம்பிக்கை குறையாமல் பூசை செய்து வந்தால், ஸ்ரீவைகுந்தத்தில் நமது நித்திய குரிகளுடன் சுகமாக எனது திவ்விய மங்களா விக்கிரகத்தைக் கண்டு மகிழலாம். உமக்குத் தரிசனம் தரவேண்டும் என்ற எண்ணத்தால்தான் நான் இங்கு வந்து தோன்றினேன்; உமக்கும் காட்சி கொடுத்தேன். நானே எல்லாவற்றையும் படைத்துக் காத்து அழித்து வருகிறேன்;

எல்லா இடங்களிலும் நிறைந்துள்ளேன். எல்லோருடைய உள்ளங்களிலும் படிந்துள்ள இருனையும் நானே போக்குகின்றேன்' என்றார்.

மேலும், ஸ்ரீ ரங்கநாதர் தொடர்ந்து, 'பிரம தேவரே! ஒரு தாய் தன் குழந்தைகளிடம் அன்பு காட்டுவதுபோல, வேற்றுமை பாராட்டாமல் எல்லா உயிர்களிடத்தும் நான் ஒரே விதமான அன்பைக் காட்டிக் காத்து வருகிறேன். இக்காட்சியை எல்லா உயிர்களும் கண்டு கடைத்தேற வேண்டுமென்றுதான் நான் மூன்றிடங்களில் எனது உண்மை உருவத்துடன் இருக்கின்றேன். அந்த இடங்களை யாவரும் 'திரிதாமா' என்பர். இதனாலேயே எனக்கும் 'திரிதாமன்' என்ற ஒரு பெயரும் உண்டு' என்றார்.

அதன்பின் அப்பெருமான் தொடர்ந்து, 'மேலும் கேளுங்கள் ஒவ்வொரு கல்பத்திலும் பல ஆயிரக்கணக்கான அவதாரங்களை நான் எடுப்பேன். அப்பொழுது என்னை வணங்கிச் சரண் அடைபவர்களைக் காப்பது என்கடமை. அவதாரங்களை எடுத்து மக்களை ஆட்டுவிப்பதும் நானே. பலருடைய உடம்புகளிலும் நான் புகுந்திருப்பேன்; அறிவும் அறிவற்றதுமான உருவங்களும் கொள்வேன்; மனித அம்சமாகவும் இருப்பேன்; மரம், உலோகங்கள், கல் முதலியவைகளால் ஆக்கப்பட்ட அர்ச்சாவதாரமாகவும் இருப்பேன். இத்தகைய பொருள்களின் வடிவங்களாக இருக்கும் என்னை வழிபாடு செய்யபவர்களுக்கு வைகுந்தப் பதவி கிடைக்கும். இந்த அர்ச்சாவதார வடிவங்களைத் தக்க ஸ்தபதிகளைக் கொண்டு நல்ல முறையில் அழகாக அமைத்தல் வேண்டும். அவைகளில் உயிரோட்டம் இருக்க வேண்டும். மரம், மண், உலோகம், சிலை ஆகியவற்றால் தயாரிக்கப்படும் பகவானின் மூர்த்தம் அர்ச்சாவதாரம் எனப்படும். இவைகளைத் தவிர, இந்த ஸ்ரீரங்கமும், ஸ்ரீரங்க விமானமும் தாமாகவே தோன்றியிருப்பதால் இத்தலம் ஸ்வயம் வியக்த தலம் எனப்படும். இவ்வாறு தாமாகத் தோன்றிய வேறு தலங்கள் ஏழு உண்டு. அவை: (1) ஸ்ரீ முஷ்ணம், (2) திருவேங்கடமாமலை, (3) சாளக்ராமமலை, (4) நைமிசாரண்யம், (5) தோதாத்திரி, (6) புஷ்கரக்ஷேத்திரம், (7) பதரி. இவைகளைத் தவிர, நூற்றெட்டுத் திருப்பதிகளிலும் நானே உள்ளேன். தேவர்களால் நிர்மாணிக்கப்பட்டக்ஷேத்திரங்களுக்குத் திவ்வியக்ஷேத்திரங்கள் என்ற பெயருண்டு. தவிர முனிவர்கள், ரிஷிகள் முதலியவர்கள் நிர்மாணித்துப் பூசித்த தலங்களும் உண்டு. இவைகளுக்கு 'ஸைந்தம்' என்று பெயர். அடுத்து மனிதர்களால் சில ஸ்தலங்கள் நிர்மாணிக்கப்படுகின்றன. அப்படிப்பட்ட ஸ்தலங்களுக்கு 'மானுஷம்' என்று பெயர். ஆக (1) ஸ்வயம் வியக்தம், (2) தைவீகம், (3) மானுஷம், (4) ஸைந்தம் என்னும் நால்வகையாக நிலைபெறச் செய்யப்பெற்ற தலங்களையெல்லாம் சேர்த்துத் தான் நூற்றெட்டுத் திருப்பதிகள் என்கின்றனர்' என்று விளக்கமாகக் கூறினார். இவ்வாறு ஸ்ரீமந் நாராயணமூர்த்தி விளக்கிய செய்தியையே சிவபெருமான் எடுத்துக் கூறினார்.

இத்துணைச் சிறப்பு வாய்ந்த திருவரங்கத்தில் திருமாலின் ஆணைப்படி பிரம தேவர் பூசித்துப் பேறு பெற்றார். பிறகு இவரிடம் கேட்டுச் சூரிய பகவான் பூசித்துப் பெரும் பேறு பெற்றார். அதன்பின் மனுவும், இக்ஷ்வாகுவும் பூசித்துப் பயன் பெற்றனர். சூரிய வம்சத்தில் தோன்றிய ஒவ்வொருவரும் அரங்கநாதரைப் பூசித்து, அவரருள் பெற்றனர். அவர்களுக்குப்பின் நவக்கிரஹங்களுள் ஒருவரான சுக்ர பகவானும் பூசித்து நன்மைகளை அடைந்தார். இவற்றையெல்லாம் கூடப் பரமேசுவரரே நாரதருக்கு எடுத்துக் கூறினார் என்று புராணங்கள் கூறுகின்றன. இவ்வாறே ஸ்ரீரங்கத்தின் பெருமையைப் புராணங்கள் பலவும் கூறுகின்றன.

இத்தலத்திற்கு ஒன்பது புண்ணிய தீர்த்தங்கள் உள்ளன அவை (1) சந்திர புஷ்கரணி, (2) நாவல் தீர்த்தம், (3) விஸ்வ தீர்த்தம், (4) அரச தீர்த்தம், (5) புண்ணை தீர்த்தம், (6) மகிழ தீர்த்தம், (7) பொரச தீர்த்தம், (8) கடம்ப தீர்த்தம், (9) மாதீர்த்தம் என்பன. இவற்றுள் மிகச் சிறந்து இன்றும் விளங்குவது சந்திர புஷ்கரணியே யாகும்.

இத்தலத்தைச் சுற்றியுள்ள ஏழு மதில்களையும் ஏழு உலகங்கள் என்பர். இவைகளைச் செப்பனிட்டவர்கள் பெயர்களாலேயே இவை வழங்கப் பெறுகின்றன.

1. பூலோகம் : மாடங்கள் சூழ்ந்துள்ள சுற்று.

2. புவர் லோகம் : திருவிக்கிரம சோழன் சுற்று.
3. ஸுவர் லோகம் : அகலங்கன் என்னும் களிச்சோழன் சுற்று.
4. மஹர்லோகம் : திருமங்கை மன்னன் சுற்று.
5. ஜநலோகம் : குலசேகரன் சுற்று.
6. தபோலோகம் : ராஜமகேந்திர சோழன் சுற்று.
7. ஸத்ய லோகம் : (கர்ப்பக் கிருகம் உள்ள சுற்று) தர்மவர்ம சோழ மன்னன் சுற்று.

சைவர்கள் சிதம்பரத்தைக் கோயில் என்பர். அதேபோல வைணவர்கள் ஸ்ரீரங்கத்தைக் கோயில் என்கின்றனர். அரங்கம் என்ற சொல்லுக்கு ஆற்றிடைக்குறை என்பதைத் தவிர அம்பலம், சபை என்றும் பொருள்கள் உண்டு. ஆழ்வார்கள் பன்னிருவருள் மதுரகவியாழ்வார் நம்மாழ்வாருடைய மட்டுமே பாடிச் சென்றார்.

குதிரைச் சிற்பம்

ஏனைப் பதினொரு ஆழ்வார்களும் திருவரங்கநாதரைப் பாடியுள்ளனர். அவர்கள் பாடிய பாசுரங்கள் 247 ஆகும். இவர்களைத் தவிர, திவ்விய கவி பிள்ளைப்பெருமாள் ஐயங்கார், கம்பர், வில்லிபுத்தூரார் முதலியோரும் திருவரங்கத்தைப் பாராட்டிப் பாடியுள்ளனர். இவர்களுள் பிள்ளைப்பெருமாள் ஐயங்காருக்குத்திருவரங்கநாதரிடம் தனிப்பெரும்பற்று இருந்தது. அவர் அரங்கநாதப் பெருமான்மீது,

திருவரங்கக் கலம்பகம், திருவரங்கத்து அந்தாதி, திருவரங்கத்து மாலை, ஸ்ரீ ரங்கநாயகர் ஊசல், திருநாமம் என்னும் நூல்களைப் பாடியுள்ளார். ஒரு முறை திருவரங்கத்தில் தேர்த் திருவிழா¹ நடைபெற்றதாம். அப்பொழுது சோம்பேறிகள் சிலர் திண்ணைகளில் படுத்திருந்தார்கள். அவர்கள் எம்பெருமானின் திருத்தேரை இழுக்க வரவில்லை. அதுகண்ட பிள்ளைப்பெருமாள் ஐயங்கார் வெகுண்டு,

“ஒன்றும் தெரியாத ஊமர்களே தென்னரங்கள்

இன்று திருத்தேரில் ஏறினா—நின்று

வடம்பிடிக்க வாருங்கள் வைகுந்த நாட்டில்

இடம்பிடிக்க வேண்டும் எனின்”

என்று பாடினாராம்! ‘ஊமைகளே! ஐயோ பாவம்! இப்படிச் சோம்பேறிகளாகக் காலம் கழிக்கிறீர்களே! அதோ பாருங்கள். திருவரங்கர் திருத்தேரில் ஏறிவிட்டார். வாருங்கள் வாருங்கள். தேர் வடம்பிடிக்க வாருங்கள். தேர் வடம் பிடித்தால் வைகுந்தத்தில் இடம்பிடிக்கலாம்’ என்று அவர் பாடிச் சோம்பேறிகளைத் தட்டி எழுப்பினாராம்! பிள்ளை லோகாச்சாரியார், பெரிய நம்பி, பட்டர் முதலியோர் இத்தலத்தில் பிறந்தவர்களே கம்பர் தமது ராமாயணத்தைத் திருவரங்கத் திருக்கோயில் மண்டபத்தில்தான் அரங்கேற்றினாராம். அந்த மண்டபம் இன்றும் அரங்கேற்று மண்டபம் என்றே பெயர் பெற்று விளங்குகிறது.

இனி, திருவரங்கத்தைப்பற்றிச் சிறப்பித்துப் பாடப் பெற்ற சில பாடல்களைக் காண்போம் :—

“எழில்உடைய அம்மனைமீர்! என்அரங்கத்து இன்னமுதர்

குழல்அழகர் வாய்அழகர் கண்ணழகர் கொப்பூழில்

எழுக்கமல் பூவழகர் எம்மானார் என்னுடைய

கழல்வளையைத் தாழும் கழல்வளையே ஆக்கினரே”

— ஸ்ரீ ஆண்டாள்.

“அவன்என்னை ஆளி அரங்கத்து அரங்கில்

அவன்என்னை எய்தாமல் காப்பான்—அவன்என்னது

உள்ளத்து நின்றான் இருந்தான் கிடக்குமே

வெள்ளத்து அரவணையின் மேல்.” — திருமழிசையாழ்வார்.

“கொண்டல் வண்ணனைக் கோவல ஞய்வெண்ணெய்

உண்ட வாயன்என் உள்ளம் கவர்ந்தாணே

அண்டர் கோன்அணி அரங்கன்என் அமுதினைக்

கண்ட கண்கள் மற்ருன்றினைக் காணாவே.”

— திருப்பாணாழ்வார்.

“ஒன்றும் மறந்தறியேன் ஓதநீர் வண்ணனைநான்
இன்று மறப்பனே ஏழைகள்—அன்று
கருவரங்கத் துள்கிடந்து கைதொழுதேன் கண்டேன்
திருவரங்க மேயான் திசை.”

— பொய்கையாழ்வார்.

“திறம்பிற் றினியறிந்தேன் தென்னரங்கத்து எந்தை
திறம்பா வழிச்சென்றார்க்கு அல்லால்—திறம்பாச்
செடிநரகை நீக்கித்தான் செல்வதன்முன் வாணோர்
கடிநகர வாசற் கதவு.”

— பூதத்தாழ்வார்.

“கங்குலும் பகலும் கண்டியில் அறியாள்
கண்ணநீர் கைகளால் இறைக்கும்
சங்குசக் கரங்கள் என்றுகை கூப்பும்
தாமரைக் கண்ணென்றே தளரும்
எங்ஙனே தரிக்கேன் உன்னைவிட் டென்னும்
இருநிலம் கைதுழா விருக்கும்
செங்கயல் பாய்நீர்த் திருவரங் கத்தாய்
இவள்திறத் தென்செய்கின் றுயே.”

— நம்மாழ்வார்.

“தோய்த்த தண்தயிர் வெண்ணெய் பாலுடன்
உண்டலும்உடன் ருய்ச்சிகண்டு
ஆர்த்த தோளுடை எம்பிரான் என்ன
ரங்கனுக்கடி யார்களாய்
நாத்த மும்பெழ நாரணவென்ற
ழைத்து மெய்தழும் பத்தொழு
தேத்தி இன்புறும் தொண்டர் சேவடி
ஏத்தி வாழ்த்துமென் நெஞ்சமே.”

— குலசேகராழ்வார்.

“குடதிசை முடியை வைத்துக் குணதிசை பாதம் நீட்டி
வடதிசை பின்பு காட்டித் தென்திசை இலங்கை நோக்கி
கடல்நிறக் கடவுள் எந்தை அரவணைத் துயிலு மாகண்டு
உடல்எனக்கு உருகு மாலோ என்செய்கேன் உலகத் தீரே.”

“கங்கையிற் புனித மாய காவிரி நடுவு பாட்டு
பொங்குநீர் பரந்துபாயும் பூம்பொழில் அரங்கந் தன்னுள்
எங்கள்மால் இறைவன் ஈசன் கிடந்ததோர் கிடக்கை கண்டும்
எங்ஙனம் மறந்து வாழ்கேன் ஏழையேன் ஏழையேனே.”

— தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார்.

“கண்ணன் மனத்துள்ளே நிற்கவும் கைவனைகள்
என்றே கழன்ற இவையென்ன மாயங்கள்?
பெண்ணாளோம் பெண்மையோம் நிற்க அவன்மேய
அண்ணல் மலையும் அரங்கமும் பாடோமே.”

— திருமங்கையாழ்வார்.

சுக்ர பகவான் காயத்ரி மந்தரம்

அச்வ த்வஜாய வித்மஹே

தநுர் ஹஸ்தாய திமஹி ।

தந்ந: சுக்ர: ப்ரசோதயாத் ॥

7

சனீச்வர

பகவான்

துதி

“முனிவர் தேவ ரேழு
 மூர்த்திகள் மூதலி னோர்கள்
 மனிதர்கள் சகல வாழ்வு
 மகிமைய தல்லா துண்டோ
 கனிவுள தெய்வம் நீயே
 கதிர்சேயே காகம் ஏறும்
 சனியனே உணைத்து திப்பேன்
 தமிழனேற் கருள்செய் வாயே.”

சனீச்வர பகவான் பூஜை செய்த தலங்கள் பல. அவற்றுள் தலையாயது திருநள்ளாறு என்னும் திருத்தலமாகும். “சனியைப் போல் கொடுப்பவனும் இல்லை; கெடுப்பவனும் இல்லை” என்பது பழமொழி. ஒருவருக்குப் பொங்கு சனி தசை வந்து விட்டால் பொன் கொழிக்கும்; மங்கு சனி தசை வந்துவிட்டால் அஷ்ட தரித்திரம் கூத்தாடும்; பல நோய்கள் வரும். சனிக்கிழமை விரதம் இருந்து, ஸ்ரீ சனீச்வர பகவானுக்கு ஸஹஸ்ர நாமார்ச்சனை செய்தால் பலவலக நன்மைகள் உண்டாகும்.

சனி பகவானின் அவதாரம்

சூரியனுக்கும் ஸம்ஜ்ஞாதேவி என்ற ஸஞ்சிகைக்கும் பிறந்தவர்கள் வைவஸ்வதமநு, யமன், யமுனை என்ற மூன்று சேய்கள்.

சூரியனுடைய வெப்பத்தை ஆற்றமாட்டாதவளாய் சூரியனுக்கே தெரியாமல் தன் தந்தை வீட்டுக்குப் போக எண்ணி, ஸஞ்சிகை தன் நிழலையே ஒரு பெண்ணாகச் செய்து அங்கு விட்டுவிட்டுச் சென்றாள். இந்த நிழல் உருவத்துக்குச் 'சாயாதேவி' என்று பெயர். ஸஞ்சிகையின் விருப்பப்படியே தான் வேறு ஒருத்தி என்பதைத் தெரிவிக்காமலே இவள் சூரியனோடு வாழ்ந்துவந்தாள். சாயாதேவி, சாவர்ணி என்ற மநுவையும் சனி பகவானையும் பத்திரை என்னும் பெண்ணையும் ஈன்றாள்.

சனி பகவான் காசிக்குச் சென்று தன் பெயரினால் ஒரு லிங்கத்தை நிறுவி, பூஜை செய்து வழிபட்டான். அதன் பயனாக க்ரஹ பதவியை அடைந்து வாழலானான். இவனுக்குக் குளிகள் என்று ஒரு பிள்ளை உண்டு. சனி பகவானுக்குக் கால் சற்றே சிறுத் திருத்தலால் மெல்ல நடப்பான். யமன் அவன் காலைத் தன் தண்டத்தால் அடித்ததால் அவ்வாறு ஆயிற்று. சனி பகவானின் பீடனத்தால் துன்புற்றவர் கதைகள் பல.

மகர ராசிக்கும், கும்ப ராசிக்கும் அதிபதியான சனி பகவான், நவக்ரஹ மண்டலத்தில் சூரியனுக்கு மேற்கே தனுசின் உருவங் கொண்ட மண்டலத்தில் உறைபவன்.

கோசாரத்தில் சனி பகவான்

த்வாதஸாஷ்டம ஜந்மஸ்தா:

ஸந்யர்க்காங்காரகா குரு: |

குர்வந்தி ப்ராணஸந்தேஹம்

ஸ்தாநப்ரம்ஸம் தநக்ஷயம் ||

அதாவது, கோசாரத்தில் அவரவர் பிறந்த ராசிக்கு 12, 8, 1 ஸ்தானங்களில் சனி, சூரியன், செவ்வாய், குரு என்னும் நான்கு க்ரஹங்களும் ஸஞ்சாரம் செய்யும்போது,

(1) உயிருக்கு ஆபத்து ஏற்படுமோ என்ற சந்தேகமும்;

(2) இடம் விட்டு இடம் மாற்றமும் அதாவது, ஓர் உத்தியோகத்திலிருந்து மற்றோர் உத்தியோகத்திற்கு மாற்றலும், அல்லது தான் வசிக்கும் ஊர், வீடு இவைகளிலிருந்து வேறு ஊர் அல்லது வேறு வீட்டுக்கு மாற்றலும் அல்லது இருக்கும் உத்தியோகத்திலிருந்து நீக்கப்படுதலும்);

(3) தனக்ஷயமும் (-அதாவது, பணம் அதிகமாக செலவாகுதல், திருடு போதல், செய்தொழிலில் நஷ்டம் முதலியனவும்) ஏற்படக் கூடும். ஆகவே, சனி பகவான் அவரவர் ராசிக்கு 12, 8, 1 ஸஞ்சாரம் செய்யும் காலத்தில் அவருக்கு சாஸ்திரங்களில் கூறிய

முறைப்படி ஜப -ஹோம-தானங்களாகிய சாந்திகளைச் செய்ய வேண்டும்.

இவ்வாறு செய்தால், மேற்கண்ட சிரமங்கள் நீங்கும். அப்படி முழுவதும் நீங்காவிட்டாலும் அவைகளைப் பொறுத்துக்கொள்ளும் சக்தியாவது ஏற்படும்.

ஏழரை நாட்டுச் சனி பகவான்

அவரவர் ஜாதகத்தின்படி அவரவர் பிறந்த (சந்திர) ராசிக்கு 12, 1, 2 என்னும் இந்த மூன்று ராசிகளில் சனி பகவான் ஸஞ்சாரம் செய்யும்போது ஏழரை நாட்டுச் சனி என்ற பெயரால் குறிக்கப்படுகிறார்.

ஏழரை நாட்டுச் சனி என்பதை ஏழரை வருஷச் சனி என்று பொருள் கொள்ளவேண்டும். அதாவது, ஏழரை வருஷம் சனியின் சாரத்தையொட்டி இந்தப் பெயர் வந்தது.

சனி பகவான் ஒவ்வொரு ராசியிலும் 2½ வருடங்கள் ஸஞ்சாரம் செய்வார். இதற்கேற்ப, மூன்று ராசிகளில்—அதாவது அவரவருடைய ஜநம் ராசியிலும் 12, 2 ஸ்தானங்களிலும் ஸஞ்சாரம் செய்யும் காலமே ஏழரை நாட்டுச் சனியின் காலமாகும்.

இந்தக் காலத்தை மிகவும் சிரமம் மிகுந்த காலம் என்பர். இக்காலத்தில் உயிருக்கே ஆபத்தான நோய்கள் ஏற்படக் கூடுமென்றும், வீணாகப் பண நஷ்டமும், பலவிதமான கஷ்ட நஷ்டங்களும் ஏற்படுமென்றும் ஜோதிட சாஸ்திரம் எச்சரிக்கின்றது.

சனி பகவான் காயத்ரி

காக த்வஜாய வித்மஹே

கட்க ஹஸ்தாய திமஹி ।

தந்நோ மந்த: ப்ரசோதயாத் ॥

திருநள்ளாறு

[I. மக்களனைவரும் இணைந்து அன்புடன் அமைதியாய் வாழ கனியின் வலியனைத்தும் நீங்கி எளிதில் இன்பம் பெற, துயரனைத்தும் துறந்து இறையின் அருள்பெற்று வளமுற, திருநள்ளாறு விரைவோம்.

II. வறுமைத் துயர் நீங்க, வளம் பெற, பாவங்கள் தீர்ந்து பவித்திரராக, மலையான கவலைகள் நீங்கி பணி புரிய, இகபரசுகம்

பெற்று இன்பமாய் வாழ, திருநள்ளாறு சென்று அங்கு கோயில் கொண்டுள்ள மூர்த்திகளை வழிபட்டுப் பலன்கள் பல பெறுவோமாக.

III. திருமணம் ஆகாதவர்க்குத் திருமணம் ஆகவும், புத்திரப் பாக்கியம் இல்லாதவர் புத்திரப் பாக்கியம் பெறவும், உத்தியோகம் இல்லாதவர் உத்தியோகம் பெறவும் திருநள்ளாறு சென்று வழி பட்டால் பலன் பெறலாம் என்பது பெரியோர் வாக்கு.]

சைவத்தையும் வைணவத்தையும் இரு கண்களாகப் போற்றும் தமிழ் நாட்டில் ஸ்ரீ தர்ப்பாரண்யேஸ்வரர் எழுந்தருளியிருக்கும் திருநள்ளாறு என்னும் ஸ்தலத்தை மிகவும் விசேஷமானதாகச் சைவர்களும் மற்றவர்களும் போற்றுகின்றனர். பாடல் பெற்ற ஸ்தலங்களுள் மிகவும் பழமையானதாகக் கருதப்படும் இந்த ஸ்தலத்தின் இன்னொரு முக்கியமான விசேஷம் இங்கு ஸ்ரீ சனீஸ்வர பகவானுக்குத் தனிக் கோயில் அமைந்திருப்பதேயாம்.

இந்த ஸ்தலத்தின் மகிமையைப்பற்றிக் கூறும் புராணம் ஒன்று உள்ளது. இப்புராணத்தை ஆராய்ந்தால் அது ஒன்பது சருக்கங்களாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளதைக் காண்கிறோம். மொத்தம் 307 பாடல்கள் உள்ளன. புராணம் எளிய தமிழில் இனிய முறையில் இயற்றப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஸ்தல புராணத்தை இயற்றியவர் யார், அவர் காலம், மரபு, இடம் எதுவும் தெரியவில்லை. இந்த ஸ்தலத்தைப்பற்றி சுந்தரர், திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர் என்ற சிவனடியார்கள் பதிகங்கள் பாடியுள்ளனர்.

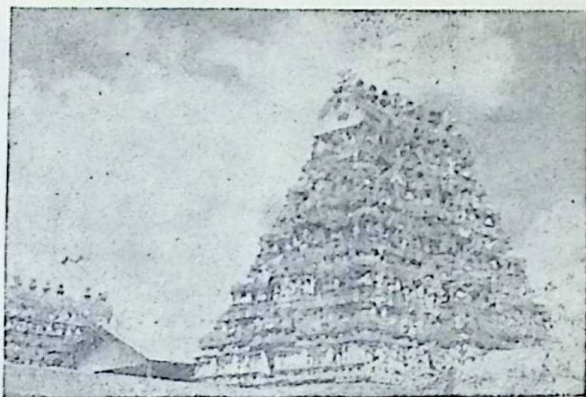
திருநள்ளாறு இருக்குமிடம்

இந்த ஸ்தலம் பேரளம்—காரைக்கால் ரயில் மார்க்கத்தில் அமைந்துள்ளது. திருநள்ளாறு ரயில் நிலையத்திலிருந்து கோயில் தெற்கே 2 பர்லாங்கு தூரத்தில் இருக்கிறது. இந்த ஸ்தலம் காரைக்கால்—கும்பகோணம், காரைக்கால்—மாயூரம் என்ற பஸ் மார்க்கங்களிலும் உள்ளது. திருநள்ளாறு பஸ் நிலையத்திலிருந்து கோயில் 100 கஜ தூரத்தில் உள்ளது. இந்த ஸ்தலத்திற்கு வடகிழக்கில் தக்கனாரும், கிழக்கில் காரைக்காலும், தெற்கில் சீயாத்தமங்கையும் இருக்கின்றன. அரிசொல் நதிக்கும், வாஞ்சை நதிக்கும் இடையில் இத்தலம் இருக்கிறது. இத்தலம் சப்தவிடங்கத் தலங்களுள் ஒன்றாகப் போற்றப் படுகிறது.

திருநள்ளாற்றில் யாத்ரீகர்கள் ஸௌகரியத்திற்காக தேவ ஸ்தானச் சுற்றுலா மானிகை ஒன்று கட்டப்பட்டுள்ளது.

ஸ்தலப் பெயர்கள்

இந்த சேத்ரத்திற்கு ஆதிபுரி, தர்ப்பாரண்யம், நகவிடங்கபுரம், நளேசுரம் என்ற வேறு பெயர்களும் உண்டென ஸ்தல புராணம்

ராஜ கோபுரம்

கூறுகிறது. திருநள்ளாறு என்பது காரணப் பெயராகும். நளனுக்கு நல்ல வழியைக் கொடுத்ததால் 'நல்+ஆறு' என்ற பெயர் பெற்றுப் பின்னர் அதுவே மருவி 'நள்ளாறு' என்று ஆயிற்று என சிலத்தமிழறிஞர் கூறுகின்றனர். வேறு சிலர் 'நளன்', 'ஆறு' என்னும் சொற்கள் சேர்ந்ததால் 'நள்ளாறு' என்றாயிற்று என்றும் கூறுகின்றனர்.

தீர்த்தங்களின் மகிமை

திருநள்ளாற்றில் 13 தீர்த்தங்கள் உள்ளதாக ஸ்தல புராணம் கூறுகிறது. இவற்றில் நள தீர்த்தம், பிரம்ம தீர்த்தம், ஸரஸ்வதி தீர்த்தம், அகஸ்தியர் தீர்த்தம், அம்ஸ தீர்த்தம் ஆகியவை மட்டும் இன்று உள்ளன. பிரம்மா தன்னுடைய தண்டாயுதத்தால் சிவபெருமானுக்கு அபிஷேகம் செய்ய அமைத்த தீர்த்தத்தைப் பிரம்ம தீர்த்தம் என்கின்றனர். இது கோயிலுக்கு நேர்க் கிழக்கில் உள்ளது. இதை மண்டைத் தீர்த்தம் என்றும் குறிப்பிடுகின்றனர். இதில் நீராடுவோர் பிரம்ம பதம் அடைவர். அம்மன் ஸந்நிதிக்கு எதிரில் மதிலை ஒட்டி ஸரஸ்வதி (வாணி) தீர்த்தம் உள்ளது. இது கோயிலுக்குத் தெற்கில் இருக்கிறது. இதில் நீராடுவோர்க்கு எல்லாக் கலை ஞானங்களும் கிட்டும். கோயிலுக்கு வடக்கு முகமாகச் சென்றால் அன்ன தீர்த்தத்தையும், அகஸ்தியர் தீர்த்தத்தையும் காண்கிறோம்.

நள தீர்த்தம்

இங்குள்ள தீர்த்தங்களுள் மிகவும் புண்யம் நிறைந்ததாகக் கோயிலுக்கு வடமேற்குத் திசையில் உள்ள நள தீர்த்தத்தைக் குறிப்பிடுகின்றனர். இதில் ஸ்நானம் செய்தால் ஸகல விதமான தோஷங்களும், பீடைகளும் அனலிடைப்பட்ட மெழுகுபோல் மறைந்துவிடும். அருகில் நளகூபத்தைக் காண்கிறோம். நளனுக்காகச் சிவபெருமான் தன் குலாயுதத்தால் கங்கையை இந்த இடத்தில் வரவழைத்ததாகப் புராணம் போற்றும். இதை அனைவரும் ஸேவிக்கின்றனர். இதில் ந்ராடுவதில்லை.

இத்தீர்த்தங்கள் பெரிதும் புண்யமும் விசேஷமும் கொண்டவை. “சேணிலப் புளல்கரத்துத் தீண்டினும் பாவம் போமால்” என்கிறது ஸ்தல புராணம் (தீர்த்தச் சருக்கம்). இத்தீர்த்தங்களில் மூழ்கக்கூட வேண்டியதில்லை. ஆனால், அவ்வாறு மூழ்கிவிட்டு வருபவர்களின் சிரத்திலிருந்து ஒரு துளி நீர் நம்மேல் விழுந்தாலும் நம் துன்பங்கள் விலகிவிடும் என்று ஸ்தல புராணத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது. “உரவுநீரில் ஒருத்வலை உன்மேற்படில் இத்துயர் போமால்” (கலிங்காதிபத்ச் சருக்கம்: பாடல் 20) என்றும்,

“அத்தீர்த்த மாடு மவர்கேச மலைப்பச் சிந்து
நத்தீர்த்த மெய்பாற் படனு முருநன் கடைந்தான்
மெய்த்தனி தோளரு மம்புலி யோரும் விண்ணுளோரு
மித்தீர்த்த மேனமை பெரிதா மெனவின்ப முற்றார்.”

— கோக்கொலை தீர்த்தச் சருக்கம்: பாடல் 12

என்றும் புராணம் புகழ்கின்றது.

கோயில் அமைப்பு

எல்லாத் தீர்த்தங்களிலும் புனிதமாக நீராடியபின் ஊரின் நடுவில் உள்ள கோயிலுக்குப் புறப்படுகின்றோம். கிழக்குத் திசையிலுள்ள ராஜகோபுரத்தைத் தாண்டி ஆலயத்தை நெருங்குகிறோம். இரண்டு பெரிய மதிற்சுவர்கள் நம் கண்களில் படுகின்றன. ஸ்ரீ தர்ப்பாரண்யேஸ்வரர் ஸந்நிதி கிழக்கு நோக்கி அமைந்துள்ளது. இறைவனுக்கு ஸ்ரீ ஆதிமூர்த்தி, ஸ்ரீ நகவிடங்கர், ஸ்ரீ நள்ளாறர் என்ற திருநாமங்களும் வழங்கப்படுகின்றன. அத்திருநாமங்களை வாய் விட்டுச் சொல்லி இறைவனைத் துதிக்கிறோம்.

“சீர்கொண்ட வெழுத்தைந்துஞ் சத்தி யைந்துந்
திருமுகங்க ளோரைந்துஞ் செயல்க னீந்து
மேர்கொண்ட கலையைந்தும் பூத மைந்தும்
இமயவரைந் தருவைந்து மியாக மைந்தும்
பார்கொண்ட நிலனைந்து நிறங்க னீந்தும்
படைத்தெவையு நிறைந்துபரா பரமாய் நின்ற
நார்கொன்றைத் தார்கொண்ட சடைவெள் ளாற்று
நள்ளாற்றெம் பெருமானை நயந்து வாழ்வாம்.”

— திருநள்ளாற்றுப் புராணம்: கடவுள் வணக்கம்

இறைவனைத் தரிசித்தபின் முதல் ப்ராஹாரத்தைச் சுற்றி வருகையில் ஸோபன மண்டபத்தைக் காண்கிறோம். அதற்கு அருகிலுள்ள அம்மன் ஸந்நிதிக்குள் வடக்கு முகமாய் செல்கின்றோம். ஸ்ரீ போகமார்த்த பூண்முலையாள், ஸ்ரீ பிராணேசுவரி என்ற அவள் திருநாமங்களைச் சொல்லிச் சொல்லிப் பரவசமடைகிறோம். அங்கு எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீ விநாயகப் பெருமானின் திருநாமங்களான “ஸ்ரீ கற்பக விநாயகர்”, “ஸ்ரீ ஸுவர்ண விநாயகர்” என்பவற்றைச் சொல்லித் துதிக்கின்றோம்.

அம்மன் ஸந்நிதிக்கு முன்புறம் கிழக்குப் பக்கமாய் வருகையில் ஸ்ரீ சனீச்வர பகவான் ஸந்நிதியைக் காண்கிறோம். நம்மைப் பிடித்த பிடைகள், துன்பங்கள் இனி இல்லை என்ற நம்பிக்கையுடன்,

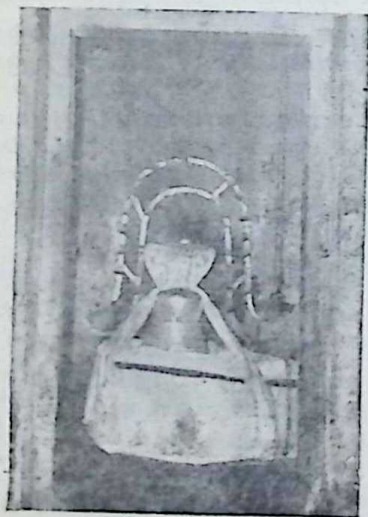
“பெருவாச ளானெடுமவந் தவன்றீர்த்த மாடுதலாற் பெற்ற பேற்றால்
ஒருவாவந் தெம்பெருமா னருள்பெற்று மிகவுமன ரு வகை பூப்பக்
கருவாசல் புகார்போற் புகுந்தொளிநு நள்ளாற்றுக் கனக வச்சரத்
த்ருவாச லிடனின்ற மந்தனிரு செந்தளிர்ந்தாள் சிந்தை செய்வாம்.”

— திருநள்ளாற்றுப் புராணம்: ஸ்ரீ சனீச்வரன் துதி

அவரைப் பாடித் துதிக்கின்றோம். மற்ற எட்டுக் கிரஹங்களும் அங்கு இல்லாததைக் கண்டு ‘ஏன்’ என்று கேட்கையில் இந்த ஸ்தல மகிமையே அதுதான் என்ற விடை கிடைக்கிறது.

ஆலய அமைப்பை இன்னும் நன்றாக ஆராய்கின்றோம். மூலஸ்தான கர்ப்பகிரஹத்திற்குத் தெற்கில் விடங்கத் தியாகர் மண்டபம் இருக்கின்றது. அருகிலுள்ள அர்த்த மண்டபம், சபா மண்டபம், இவை மிகவும் விசாலமாக இருக்கின்றன. உட் பிராஹாரத்தில் பரிவார மூர்த்தங்களுக்கான மாடபத்திகளைக் காண்கிறோம். இவற்றின் மேற்புறத்தில் அகஸ்தியர் முதலான சப்தரிஷிகள் பூஜித்த லிங்க மூர்த்திகளைத் தரிசிக்கிறோம். தெற்கிலுள்ள மண்டபம் சபாநாதருக்கும், வயிரவருக்கும் உரியது என அறிகிறோம். வடபுறத்தில் பிரசன்னமாகி இருக்கும் ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ தேவியை ஸேவிக்கிறோம். மேலும் நடந்து வருகையில் அங்கு எழுந்தருளியிருக்கும் சபாநாதர், பைரவர், தென்முகப் பெருமான், அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்கள், ஒன்பது தொகையடியார்கள், வள்ளி, தேவயானை ஸமேதராய் காட்சி தரும் ஸ்ரீ முருகப் பெருமான், ஸ்ரீ சண்டீசுவரர் இவர்களையும் ஸேவித்துவிட்டுக் கோபுர வாசலுக்கு வெளியே வடக்குப் புறமாய் வருகையில் உற்சவ மண்டபத்தைக் காண்கிறோம். அதற்கு முன்னால் அடையன் முத்தி மண்டபம் உள்ளது.

நளராஜனுக்கு கலி நீங்கிய வரலாறு

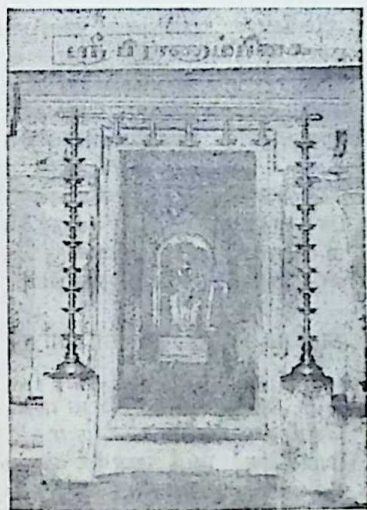

ஸ்ரீ தர்ப்பாராயணேஸ்வரர்
ஸந்நிதி

நிடத நாட்டு அரசன் நளச் சக்கரவர்த்தி, விதர்ப்ப நாட்டு அரசனின் மகளாகிய தமயந்தியைச் சுயம்வர விவாகம் செய்து வாழ்ந்து வந்தான். சுயம்வரத்திற்கு வந்திருந்த தேவர்கள் அவள் தங்களுக்குக் கிடைக்காத தால் பொருமையுற்று, ஸ்ரீ சனீச்வரனை நாடி நளனைத் துன்புறுத்த வேண்டினர். அவரும் அதற்கிசைந்து சூதாட்டத்தில் நளன் தன் பொருள்களனைத்தையும் இழக்கச் செய்து தன் குழந்தைகளை விட்டுவிட்டு மனைவியோடு காடு செல்லச் செய்தார். ஸ்ரீ சனீச்வர பகவானால் பீடிக்கப்பட்டிருந்த நளன் என்ன செய்கிறோம் என்பதை உணராமல் கானகத்தில் மனைவியைத் தனியாக விட்டு விட்டுச் செல்லலானான். வழியில் காரக்கோடகன் என்னும் பாம்பு

கடிக்க சுய உருவத்தை இழந்தான். இறுதியாக அயோத்தி அரசனிடம் சென்று அவனிடம் தேரோட்டியாக வேலைபார்த்துவந்தான். இதற்கிடையில் கணவனைப் பிரிந்த தமயந்தி மிகவும் தொல்லைகளுக்கு ஆளாகி இறுதியாக தன் தந்தை நாடு சென்றாள். தன் கணவன் அயோத்தியில் அடையாளம் தெரியாது உருமாறி வாழ்ந்து வருவதை ஒற்றர்கள் மூலம் அறிந்தாள். அவள் தந்தை நளனுடன் அவனைச் சேர்த்து வைப்பதற்காக மீண்டும் சுயம்வரம் நடத்த ஏற்பாடு செய்து, அதற்கு அயோத்தி அரசனையும் அழைத்தான். அந்த அரசனின் தேரோட்டியாக வந்த நளன் உண்மையுணர்ந்து தன் மனைவி மக்களுடன் சேர்ந்து மீண்டும் நிதத நாட்டை ஆண்டு வரலானான். ஆனாலும் அவன் சித்த பிரமை பிடித்தவன்போல் இருந்ததைக் கேள்வியுற்ற நாரதர் அவனிடம் வந்து தீர்த்த யாத்திரை செய்தால் அவனைப் பிடித்துள்ள சனி விலகும் என்றும் உபதேசித்தார். அவனும் அவ்வாறே பல்வேறு திருப்பதிகளுக்குச் சென்றபின் இறுதியாகத் திருநள்ளாறு அடைந்து தீர்த்தங்களில் நீராடி கோயில் வாசலை அடைந்தான். உடனே சனி அவனை விட்டு விலகினார்.

ஸ்ரீ சனிச்வர பகவான் நளனுக்குக் கீழ்க்கண்டவாறு வரமளித்தார்:

ஸ்ரீ பிராணம்பிகை ஸந்நிதி

“அரசர்களுள் சிறந்தவனே! தோல்வியை அறியாதவனே! உன்னிடம் இவ்வளவு காலம் நான் வசித்துவந்தேன். இரவும் பகலும் கார்க்கோடகனுடைய விஷம் என்னைப் பொசுக்கிக்கொண்டே இருந்தது. மிகுந்த துக்கத்துடன் தான் நான் இவ்வளவுகாலம் உன்னிடம் வசித்து வந்தேன். இவ்வுலகில் எந்த மானிடர்கள் சோம்பலில்லாமல் உன்னைச் சொல்லவார்களோ அவர்களுக்கு என்னால் வரும் துன்பங்கள் ஒருக்காலும் வாராதொழியும்.” பின்னர் இறைவனை வழிபட அவர் பிரத்யட்சமாகி பல்வேறு வரங்கள் அளித்தார். நளனும் நள தீர்த்தத்தை உருவாக்கி இறைவனுக்குப் பல தருவிழாக்கள் வைகாசி மாத புனர்பூச நாளில் நடத்தி பணி செய்து உய்வுற்றான். இந்த வரலாற்றைத் திருஞானசம்பந்தர்,

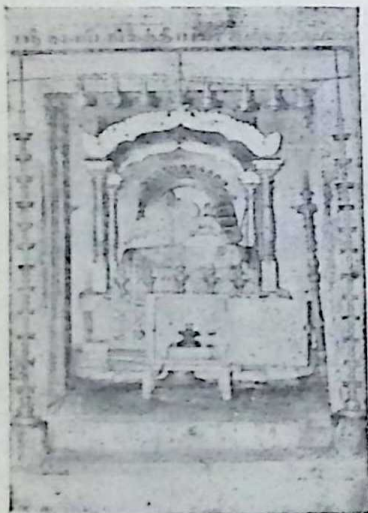
“விளங்கிழை மடந்தை மலைமங்கை யொருபாகத்
துளங்கொள விருத்திய வொருத்தனிட மென்பர்
வளங்கெழுவு தீபமொடு தூப மலர் தூவி
நளன்கெழுவி நாளும்வழி பாடுசெய்நன் னாளே”

என்று பாடியுள்ளார். அன்று நளன் வேண்டிக்கொண்டபடி ஸ்ரீ சனீச்வர பகவான் இந்த ஸ்தலத்தில் அமர்ந்து ஏவல், வைப்பு, கிரஹதோஷம் இவைகளால் பீடிக்கப்பட்டுத் துன்புறுவோர்க்கு அருள் செய்து வருகிறார்.

நளன் சரித்திரம் மிகவும் விசேஷம் வாய்ந்தது. இச்சரிதத்தைக் கேட்பவர்களுக்கு ஸ்ரீ சனீச்வரனால் ஒருபோதும் துன்பமில்லை. இவ்வாறு ஸ்ரீ சனீச்வர பகவான் நளனுக்கு வரமளித்துள்ளதாக நள வெண்பா கூறுகிறது:

“என்காலத்(து) உன்சரிதம் கேட்டாரை யான் அடையேன்
மின்கால் அயில்வேலாய் மெய்யென்று—நன்காவி
மட்டுஇறைக்கும் சோலை வளநாடன் முன்நின்று
கட்டுரைத்துப் போனான் கலி.”

— நளவெண்பா 414

ஆகவே, ஆஸ்திகச் சபைகள் நளச் சக்கரவர்த்தி கதாகாலட் சேபத்திற்கு அடிக்கடி ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். சனிப் பெயர்ச்சிக் காலங்களில் இச்சரிதத்தை அனைவரும் கேட்டு ஸ்ரீ சனீச்வரனைத் துதிக்கவேண்டும். பாகவதர்கள் இச்சரிதத்தின் மகிமையை அனைவருக்கும் எடுத்துச் சொல்லவேண்டும்.

கலிங்காதிபதி வரலாறு

அசுவமேத யாகம் செய்த கலிங்க நாட்டு அரசனை அந்தணர் ஒருவர் காணச் சென்றார். விதிவசத் தால் அவர் அரண்மனை வாசலில் காத்திருப்பதை அரசன் மறந்துவிட்டான். நெடு

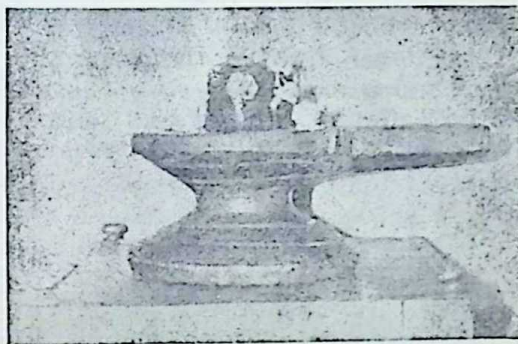
ஸ்ரீ நகவிடங்கத்தியாகர் ஸந்நிதி

நேரம் காத்திருந்த அந்தணர் கோபமுற்று அரசனைக் காட்டு யானை யாக மாறுவாய் எனச் சபித்துவிட்டுச் சென்றார். மன்னனும் அவன் மனைவி மக்களும் காட்டானைகளாகக் கானகத்தில் திரிந்துகொண்டிருந்தனர். நாரதர் அவர்களைச் சந்தித்து முன்நிலையை உணர்த்தினார். சாப விமோசனம் பெற திருநள்ளாறு செல்லுமாறு பணித்தார். அவர்களும் திருநள்ளாறு சென்று மாசி மக விசேஷ தினத்தில் பிரம்ம தீர்த்தத்தில் நீராடி இறைவனைத் துதித்து சாப விமோசனம் பெற்று வையகத்தில் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்தனர்.

கோஹத்தி நீங்கிய வரலாறு

கோதாவரி நாட்டு மன்னன் தூயகண்டவர்மன் புத்திரகாமேஷ்டி யாகம் செய்ய அதனால் அவனுக்குக் குழந்தை பிறந்தது. அதன் பயனாக அந்தணர்க்குப் பல்வேறு தானங்கள் செய்தான். அச்சமயம் இரு அந்தணர்களுக்கிடையே ஏற்பட்ட பூசலினால், ஒரு பசு

மாட்டை அடித்துக் கொன்று விட்டனர். அதனால் கோஹத்தி அவர்களைப் பற்றிக் கொள்ள அவர்கள் கானகத்தில் திரிந்து வந்தார்கள். அச்சமயம் உரோம ஸர்மன் என்னும் இன்னோர் அந்தணர் அவர்களைச் சந்தித்தார். கோஹத்தி பாபம் நீங்கத் திருநள்ளாறு சென்று தீர்த்தமாடி இறைவனைத் துதிக்கு

ஸ்ரீ நகவிடங்கர் (மரகத லிங்கம்) .

மாறு கூறினார். அவர்களும் அவ்வாறு சென்று திருநள்ளாறு கோயில் அருகில் நின்றுகொண்டிருந்தனர். தீர்த்தங்களில் நீராடி வருவோரது சிரசிலிருந்து வீழ்ந்த நீர் அவர்கள் மேல்பட அதனால் அவர்கள் பழைய உருவத்தைப் பெற்றனர். இதைக் கண்டு மகிழ்ந்த அவர்கள் உடனே தீர்த்தங்களில் நன்கு நீராடி ஆலயம் அடைந்து ஸ்ரீ தர்ப்பாரண்யேஸ்வரரை வழிபட்டுச் சிவலோகம் அடைந்தனர்.

அன்னதான மகிமை (உருசிராஜன் வரலாறு)

ஒரு சமயம் அவந்தி நாட்டு மன்னன் உருசிராஜன் என்பான் பாரத்வாஜ முனிவரை அணுகித் தண்டன் சமர்ப்பிவித்து தானங்களுள் சிறந்தது எது என விளக்குமாறு வேண்டினான். அதற்கு

அவர் அருளிஞர்: "தானங்களுள் சிறந்தது அன்னதானம். அதை விடச் சிறந்தது காலமறிந்து அன்னதானம் அளித்தல். பிதிர்தினத்தில் அன்னதானம் அளித்தல் இதைவிடச் சிறந்தது. இதைவிட இன்னும் உயர்ந்தது காவிரி நதித்தீரத்தில் அன்னதானம் அளித்தல். இதைவிட உயர்ந்தது சிவாலயத்தில் அன்னதானம் செய்தல். அந்தச் சிவாலயங்களுள் திருநள்ளாறு கோயிலில் அன்னதானம் அளித்தால் அதுதான் உலகினில் மிகவும் உயர்ந்தது."

"தானமே யறமா மந்தத் தானந்தாம் பலவ வற்று
ளானதோ ரன்ன தான மதிகமவ் வனந்தி னூடே
மானவ ராவி வந்து மண்ணிடைப் பிறத்த லாலே
யேனவார் தான மெல்லா மிதற்கிணை யாகா தன்றே."

"அன்னது கொள்வோன் கால மாயிடத் ததிக மாரு
முன்னவை யிரண்டு மீண்டின் மொழியிடத் தால்வீ றெய்தல்
தென்னிலம் தன்னி லீசன் திருப்பதி யொன்றி லுண்டால்
மன்னவன் கேட்டி யென்ன மறையவ னுரைப்ப தானுள்."

— உருசிராஜச் சருக்கம்: பாடல்கள் 4, 5

அவ்வாறே உருசிராஜனும் திருநள்ளாறு சென்று தனுர் மாசத் துப் பெளர்ணமியில் அன்னதானங்களோடு அடியார்க்கு வேண்டு வன கொடுத்து இறைவனைத் துதித்தான். இறைவனும் மகிழ்ந்து பல்வேறு வரங்கள் தந்து மறைந்தான்.

அக்கினி வண்ணர் வரலாறு

காம்பீலி நாட்டில் தெண்டிகுப்தன் என் னும் வைசிகன் தன் இரு மைந்தர்களுக்கு நிறைய பொருள் வைத்தவிட்டு மறைந் தான். அந்த மைந்தா களோ காமவசப்பட்டு அப் பொருளனைத்தையும் இழந்து திருட்டுத் தொழில் புரியத் தொடங்கினார். ஒரு சமயம் பொய்யாவிரதி என்னும் அந்தணரைச் சந்தித்தனர். இவர்களின் பரிதாப நிலையைக் கண்ட அவர்

ஸ்ரீ தியாகராஜரும்
ஸ்ரீ நீலோத்பலம்பாளும்

‘திருநள்ளாறு இறைவனைத் தரிசித்தால் நற்கதி அடைவீர்’ எனக் கூறினார். அவர்கள் மூவரும் திருநள்ளாறு சென்று தீர்த்தமாடி இறைவனைத் தரிசித்து அங்குள்ள மடாலயத்தில் தங்கினர். இறைவன் மரணந்த காலத்தில் அவர்களுக்கு ம்ருத்யஞ்சய மந்திரத்தைக் காதில் ஐபிக்க, அதனால் அவர்கள் மோட்சம் அடைந்தனர்.

வழிபாடு

ஒவ்வொரு சனிக்கிழமையும் விசேஷ அர்ச்சனைகள் நடைபெறுகின்றன. ஸ்ரீ சனிச்வர பகவானுக்கு சங்க புஷ்பம் (பாலாடை புஷ்பம் அல்லது காக்கட்டான் புஷ்பம்) போன்ற நீல நிறமுள்ள புஷ்பங்கள் விசேஷம் என்பர். ஆனால், இங்கு எல்லாப் புஷ்பங்களுடனும் வன்னி பத்ரமும், பில்வ பத்ரமும் சேர்த்து அர்ச்சனை செய்கிறார்கள். சனிப் பெயர்ச்சிக் காலங்களில் சிறப்பான அபிஷேக ஆராதனைகள் நடக்கின்றன. வைகாசி மாதத்தில் உத்திரட்டாநியில் துவஜாரோகணமாகி பதினெட்டு நாட்களுக்குப் பிரம்மோத்சவம் நடைபெறுகின்றது. அவ்வுத்சவ முடிவில் இடையனுக்குக் காட்சி கொடுத்து மோட்சமளிக்கும் ஐதிகத்தை நடத்துகின்றனர். தனூர் மாச பெளர்ணமியில் பலர் வந்து அன்னதானம் செய்கிறார்கள்.

ஸ்ரீ சனிச்வர பகவானைப்பற்றி எல்லா மதங்களிலும் கூறப்பட்டுள்ளது. கிறிஸ்துவர்களின் வேதநூலில் சைத்தான் (Satan) என்று குறிப்பிடுகின்றனர். முகம்மதியர்கள் தங்கள் திருநூலான திருக் குரானிலும் சனி பகவானைக் குறிப்பிடுகின்றனர். இப்படி எம்மதத் தவர்க்கும் சம்மதமானவர் இவர். இவரைப் போற்றித் துதிப்பதால் எல்லா மதத்தவரும் இன்புற்று வாழலாம். நாட்டில் சுபிட்சமும், வளமும், சகிப்புத் தன்மையும் வளருவதற்கு இதுதான் சிறந்த மார்க்கம் என்பது பெரியோர் கருத்து ஆகவே, எல்லா மதத்தவரும் ஒன்றுசேர்ந்து ஸ்ரீ சனிச்வரனைத் துதித்து உய்வோமாக.

ஸகல கார்யஸித்தியும், திருநள்ளாறு ஸ்தலமும்

இந்த ஸ்தலத்தைப்பற்றிப் பாடப்பட்டுள்ள பாடல்களை ஒதுவதாலும், தீர்த்தங்களில் நீராடி இறைவனைத் துதிப்பதாலும் ஸகல கார்யங்களும் ஸித்தியாகும் என்று இந்த ஸ்தல புராணம் கூறுகிறது.

1. உண்பு நீங்கி ஖ானவர் உலகில் உறைய

திருநள்ளாறு இறைவன்மேல் திருஞானசம்பந்தர் அருளியுள்ள தேவாரப் பாடல்கள் பத்தையும் பாடித் துதிப்பவர் எல்லாத் துன்பங்களும் விலகி தேவர் உலகம் அடைவர்:

போகமார்த்த பூண்முலையாள் தன்னோடும் பொன்னகலம்
பாகமார்த்த பைங்கண்வெள் ளேற்றண்ணல் பரமேட்டி
யாகமார்த்ததோலுடையன் கோவண வாடையின்மேல்
நாகமார்த்த நம்பெருமான் மேயது நள்ளாறே. 1

தோடுடைய காதுடையன் றோலுடையன் தொலையாப்
பீடுடைய போர்விடையன் பெண்ணுமோர் பாலுடைய
னோடுடைய மேலுலகோ டேழ்கட லுஞ்சூழ்ந்த
நாடுடைய நம்பெருமான் மேயது நள்ளாறே. 2

ஆன்முறையா லாற்றவெண்ணீ ருடிய ணியிழையோர்
பான்முறையால் வைத்தபாதம் பத்தர்ப ணிந்தேத்த
மாண்மறியும் வெண்மழுவுஞ் சூலமும் பற்றியகை
நான்மறையா னம்பெருமான் மேயது நள்ளாறே. 3

புல்கவல்ல வார்சடைமேற் பூம்புனல் பெய்தயலே
மல்கவல்ல கொன்றைமாலை மதியோடு டன்குடிப்
பல்கவல்ல தொண்டர் தம்பொற் பாதநி ழற்சேர
நல்கவல்ல நம்பெருமான் மேயது நள்ளாறே.

ஏறுதாங்கி யூர்திபேணி யேர்கொ ளிளமதிய
மாறு காங்குஞ் சென்னிமேலோ ராடர வஞ்சூடி
நீறுதாங்கி நூல்கிடங்க மார்பி னிரைகொன்றை
நாறுதாங்கு நம்பெருமான் மேயது நள்ளாறே.

திங்களுச்சி மேல்விளங்குந் தேவனி மையோர்க
ளெங்களுச்சி யெம்மிறைவ னென்றடி யேயிறைஞ்சத்
தங்களுச்சி யால்வணங்குந் தன்னடி யார்கட்கெல்லாம்
நங்களுச்சி நம்பெருமான் மேயது நள்ளாறே. 6

வெஞ்சுடர்த்தீ யங்கையேந்தி விண்கொள்முழுவதிர
வஞ்சிடத்தோ ராடல்பாடல் பேணுவ தன்றியும்போய்ச்
செஞ்சடைக்கோர் திங்கள்சூடித் திகழ்தரு கண்டத்துள்ளே
நஞ்சடைத்த நம்பெருமான் மேயது நள்ளாறே. 7

சிட்டமார்ந்த மும்மதிலுஞ் சிலைவரைத் தியம்பினால்
சுட்டுமாட்டிச் சுண்ணவெண்ணீ ருடுவ தன்றியும் போய்ப்
பட்டமார்ந்த சென்னிமேலோர் பான்ம தியஞ்சூடி
நட்டமாடு நம்பெருமான் மேயது நள்ளாறே. 8

உண்ணலாகா நஞ்சுகண்டத் துண்டுடனையொடுக்கி
யண்ணலாகா வண்ணல்நீழ லாரழல் போலுருவ
மெண்ணலாகா வுள்வினையென் றெளக வலித்திருவர்
நண்ணலாகா நம்பெருமான் மேயது நள்ளாறே. 9

மாசுமெய்யர் மண்டைத்தேரர் குண்டர்கு ணமிலிகள்
பேசும்பேச்சை மெய்யென்றெண்ணி யந்நெறிசெல்லன்மின்
மூசுவண்டார் கொன்றைசூடி மும்மதி லும்முடனே
நாசஞ்செய்த நம்பெருமான் மேயது நள்ளாறே. 10

தண்புண லும் வெண்பிறையுந் தூங்கிய தாழ்சடையன்
நண்புநல்லார் மல்குகாழி ஞானம் பந்தனல்ல
பண்புநள்ளா றேத்துபாடல் பத்துமி வைவல்லா
ருண்புநீங்கி வானவரோ டுலகிலு றைவாரே. 11

2. துயர்கள் நீங்கித் துயவர் ஆக

மேலே திருஞானசம்பந்தர் அருளியுள்ள பத்துப் பாடல்களைத்
தவிர அவர் இன்னும் பத்து பாடல்களையும் வழங்கியுள்ளார். இந்த
இருபது பாடல்களையும் ஒதுவார்க்குத் துயரில்லை; துயவர் ஆவர்
என்கிறது தேவாரம் :

தளிரிள வளரொளி தனதெழி றருதிகழ் மலைமகள்
குளிரிள வளரொளி வனமுலை யிணையவை குலவலி
னளிரிள வளரொளி மருவுநள் ளாறர்தந் நாமமே
மிளிரிள வளரொரி விடிலிவை பழுதிலை மெய்ம்மையே. 1

போதமர் தருபுரி குழலழிள் மலைமகள் பூணணி
சீதம தணிதரு முகிழிள வனமுலை செறிதலி
ணைதம தெழிலுரு வணையநள் ளாறர்தந் நாமமே
மீதம தெரியினி விடிலிவை பழுதிலை மெய்ம்மையே. 2

இட்டுறு மணியணி மினர்புணர் வளரொளி யெழில்வடங்
கட்டுறு கதிரிள வனமுலை யிணையொடு கலவலி
னட்டுறு செறிவயன் மறுவுநள் ளாறர்தந் நாமமே
இட்டுறு மெரியினி விடிலிவை பழுதிலை மெய்ம்மையே. 3

மைச்சணி வரியரி நயனிதொன் மலைமகள் பயனுறு
கச்சணி கதிரிள வனமுலை யவையொடு கலவலின்
நச்சணி மிட்டுடை யடிகணள் ளாறர்தந் நாமமே
மெச்சணி யெரியினி விடிலிவை பழுதிலை மெய்ம்மையே. 4

பண்ணியன் மலைமகள் கதிர்விடு பருமணி யணிநிறக்
கண்ணியல் கலசம தனமுலை யிணையொடு கலவலின்
நண்ணிய குளிர்புனல் புகுதுநள் ளாறர்தந் நாமமே
விண்ணிய லெரியினி விடிலிவை பழுதிலை மெய்ம்மையே. 5

போதுறு புரிகுழன் மலைமக ளிளவளர் பொன்னணி
சூதுறு தளிர்நிற வனமுலை யவையொடு துதைதலிற்
ருதுறு நிறமுடை யழகணள் ளாறர்தந் நாமமே
மீதுறு யெரியினி விடிலிவை பழுதிலை மெய்ம்மையே. 6

கார்மலி நெறிபுரி சுரிசுழன் மலைமகள் கவினுறு
சீர்மலி தருமணி யணிமுலை திகழ்வொடு செறிதலிற்
ஈர்மலி நகுதலை யுடையநள் ளாறர்தந் நாமமே
யேர்மலி யெரியினி விடிலிவை பழுதிலை மெய்ம்மையே. 7

மன்னிய வளரொளி மலைமக டளிர்நிற மதமிகு
பொன்னியன் மணியணி கலசம தனமுலை புணர்தலின்
தன்னிய தசமுக னெரியநள் ளாறர்தந் நாமமே
மின்னிய வெரியினி விடிலிவை பழுதிலை மெய்ம்மையே. 8

கான்முக மபியியன் மலைமகள் கதிர்விடு கனமிகு
பான்முக மியல்பனை யிணையோடு துணையோடு பயிறலி
னான்முக னரியறி வரியநள் ளாறர்தந் நாமமே
மேன்முக வெரியினி விடிலிவை பழுதிலை மெய்ம்மையே. 9

அத்திர நயனிதொன் மலைமகள் பயனுறு மதிசயச்
சித்திர மணியணி திகழ்முலை யிணையோடு செறிதலின்
புத்தரோ டமணர்பொய் பெயருநள் ளாறர்தந் நாமமே
மெய்த்திற ளெரியினி விடிலிவை பழுதிலை மெய்ம்மையே. 10

சிற்றிடை யரிவைதன் வனமுலை யிணையோடு செறிதரு
நற்றிற முறுகழு மலநகர் ஞானசம் பந்தன்
கொற்றவ னெதிரிடை யெரியினி விடலிவை கூறிய
சொற்றெரி யொருபது மறிபவர் துயரிலர் தூயரே. 11

3. தொல்வினைகள் தொலைந்து போக

நம்மைப் பிடித்த துன்பம் எதுவாக இருந்தாலும் “நள்ளாறு!”
என்றாலே அது நாசமாகிவிடும் என்கிறார் திருநாவுக்கரசர்.
இறைவனைத் தினம் பிரதக்ஷணம் செய்பவர் வினைகள் அறவே அற்றுப்
போகும் :

“உள்ளா னுத்தோர் புண்டரி கத்திரள்
தொள்ளா னுச்சிவச் சோதித் திரளினைக்
கள்ளா னுதபொற் கொன்றை கமழ்சடை
நள்ளா னுவென நம்வினை நாசமே.”

“இலங்கை மன்ன னிருபது தோளிற
மலங்க மால்வரை மேல்விரல் வைத்தவர்
நலங்கொ ணீற்றர்நள் ளாறரை நாடொறும்
வலங்கொள் வார்வினை யாயின மாயுமே.”

— திருக்குறுந்தொகை

4. பாவங்கள் அடையாது பணித்திராக

திருநள்ளாற்றூனைத் துதித்தால் நம்மைப் பாவங்கள் அடையாது என்று திருநாவுக்கரசர் பாடுகிறார்:

“படையானைப் பாசுபத வேடத் தானைப்
பண்டனங்கற் பார்த்தானைப் பாவ மெல்லாம்
அடையாமைக் காப்பானை அடியார் தங்கள்
அருமருந்தை யாவாவென் றருள்செய் வானைச்
சடையானைச் சந்திரனைத் தரித்தான் றன்னைச்
சங்கத்த முத்தனைய வெள்ளை யேற்றின்
நடையானை நம்பியை நள்ளாற் றூனை
நானடியே நினைக்கப்பெற் றுய்ந்தவாதே.”

— திருத்தாண்டகம்

5. பிறப்பும் இறப்பும் அற்றுப்போக

திருநள்ளாற்றூனைத் துதிப்பவர்க்குப் பிறப்பு இறப்பு நீங்கும், இன்ப வெள்ளத்தில் இருப்பார் என்பது தேவாரத்தில் சுந்தரர் கூறும் கூற்று :

“செறிந்த சோலைகள் சூழ்ந்த நள்ளாற்றஞ்
சிவனை நாவலூர் சிங்கடி தந்தை
மறந்து நான்மற்று நினைப்பதே தென்று
வனப்பகையப்ப னூரவன் றெண்டன்
சிறந்த மாலைக ளஞ்சினே டஞ்சஞ்
சிந்தையுள் ளருகிச் செப்ப வல்லார்க்
கிழந்து போக்கில்லை வரவில்லை யாகி
யின்ப வெள்ளத்து ளிருப்பார்க ளினிதே.”

“விரைசெய் மாமலர்க் கொன்றையி னானை
வேத கீதனை மிகச்சிறந் தருகிப்
பரசு வார்வினைப் பற்றறுப் பானை
பாலொ டானஞ்சு மாடவல் லானைக்
குரைக டல்வரை யேழுல குடைய
கோனை ஞானக் கொழுந்தினைத் தொல்லை
நரைவிடை யுடைநள் ளாறனை யமுதை
நாயி னேன்மறந் தென்னினைக் கேனை.”

6. பிரம்ம பதம் அடைய

திருநள்ளாற்றுப் பிரம்ம தீர்த்தத்தில் இடையறாது நீராடுவோர் பிரம்ம பதம் அடைவர். “சொல்லிய பிரம தீர்த்தஞ் தோய்ந்திடிற் பிரமமெய்தும்” என்பது புராணக் கூற்று.

7. தீராப் பிணிகள் தீர்ந்து போக

தனுர் மாசமாகிய மார்கழி மாதத்தில் பிரம்ம தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து ஸ்ரீ தர்ப்பாரண்யேஸ்வரர், ஸ்ரீ சனீச்வர பகவான் இவர்களைத் தரிசித்தால் காக்கை வலிப்பு நோய் தீர்ந்து நலம் பெறலாம்.

குஷ்ட ரோகத்தால் பீடிக்கப்பட்டோர் அம்ச தீர்த்தத்தில் ஒரு மண்டலம் விதிமுறை பிசகாது ஸ்நானஞ்செய்து சிவ தரிசனம் செய்தால் அந்நோயிலிருந்து விடுதலை பெறுவர்.

மாசப் பிரவேசங்களில் நள தீர்த்தமாடுவோர்கள் மேக ரோகங்கள் தீர்ந்து இஷ்டசித்திகள் அனைத்தும் எய்துவர்.

ஸ்ரீ நீலோத்பலாம்பிகா ஸமேத ஸ்ரீ நகவிடங்க ஐண்பகதியாகர் ஸந்நிதியின் ஈசான்ய பாகத்தில் ஸ்ரீ துவஜ விநாயகருக்கு அருகில் ஸ்ரீ ஜ்வரதேவர் ஸந்நிதி அமைந்துள்ளது. இப்பெருமான பிறவிப் பெருங்கடலில் பிணியுற்ற அனைவர்க்கும் அருமருந்தாக அமைந்துள்ளார். இந்த ஸ்வாமியை வணங்கி அர்ச்சித்தால் தீரா நோயும் திரும். ஜ்வராதிகளால் துன்பப்பட்டவர்கள் இந்த மூர்த்திக்கு அர்ச்சனை, அபிஷேகாதிகள் செய்வித்துப் பிணி நீங்கப் பெறலாம்.

8. எடுத்த காரியம் எளிதில் நிறைவேற

இந்த ஸ்தலத்தில் ஒரு நாள் வாசம் செய்தால் தீய வினைகள் தீர்ந்து நல்லனவெல்லாம் கிடைக்கும்.

9. சிவனடியே சிந்திக்கும் சிவஞானம் பெற, சிவபதம் பெற

அம்ச தீர்த்தத்தில் ஆவணி மாதம் பெளர்ணமியில் மூழ்கி அகஸ்தியர் பூஜித்த சிவலிங்கத்தை அர்ச்சனை புரிபவர் சிவலோகப் பதவி அடைவர். ஒவ்வொரு மாதப் பிறப்பிலும், அமாவாசை, பெளர்ணமியிலும், மார்கழி மாத முதலிலும், கிரஹணப் புண்ய காலத்திலும் அஷ்டமி தினத்திலும் ஸ்ரீ தர்ப்பாரண்யேஸ்வரருக்கு அபிஷேகம் செய்பவர்கள் சிவபதம் அடைவர். சித்திரை மாதத்தில் சிவ தரிசனம் செய்தால் விசேஷ பலன் கிடைக்கும். சிவபிரானுக்குத் தும்பை மாலை சாத்தினால், சாற்றும் ஒவ்வொரு மலருக்கும் கோடி வருஷ சிவலோக வாசம் கிடைக்கும். தாமரை நூலில் நெய்த்தீபம் இடுவோர்கள் இழையொன்றுக்குக் கோடி வருடங்கள் சிவபதத்தில் இருப்பார்கள். ஆனி மாதம் பெளர்ணமியில் அபிஷேக ஆராதனை செய்பவர்கள் தேவர் ஆவர். நள்ளாறுடைய நாதனுக்கு ஒரு பசுவாயினும் அல்லது ஒரு ரிஷபமாயினும் அவர் பேர் பொறித்து விட்டால் கோடியுகம் சிவலோகம் ஆளலாம். திருவிழாக் காலங்களில் அன்னதானம் செய்தால் அன்னதானம் கொடுக்கும் ஒவ்வொரு பருக்கைச் சோற்றுக்கும் ஈடாகச் சிவபதத்தில் வாழலாம்.

10. வாக்கு வன்மை வளமாய்ப் பெருக

ஸரஸ்வதி தீர்த்தத்தில் ஒரு மண்டலம் விதிமுறை பிசகாது ஸ்நானஞ்செய்து ஸ்ரீ தர்ப்பாரண்யேஸ்வரரைத் தரிசனம் செய்வோர் ஊமையாக இருந்தாலும் வாக்கு வன்மையும், சகல கலை ஞானங்களும் பெறுவர்.

11. சகல பாவங்களும் விலக

பஞ்ச மகாப் பாதகங்களைச் செய்தவரும், 28 கோடி நரகங்களிலும் கடந்து கரையேறக் கூடாத பெரும்பாவிகளும் இத்திவ்ய ஸ்தலத்தின் திருக்குள மூன்றிலும் தீர்த்தமாடி ஆகம விதிப்படி இங்குத் தங்களால் முடிந்த தான தருமங்களைச் செய்து ஸ்ரீ தர்ப்பாரண்யேஸ்வரரைத் தொழுதால் ஸகல பாவங்களிலிருந்தும் விடுபெறுவார்கள்.

12. குலப் பெருமை தழைத்தோங்க

புரட்டாசி மாதத்தில் மாளய பக்ஷத்தில்மூன்று தீர்த்தங்களிலும் நீராடிப் பிதிர்சிரார்த்தம் முதலியன செய்வோர்கள் குலம் மென்மேலும் தழைத்தோங்கும்.

13. புத்திர பாக்கியம் பெற

மூன்று தீர்த்தங்களிலும் நீராடி ஸ்ரீ தர்ப்பாரண்யேஸ்வரர், ஸ்ரீ போகமார்த்த பூண்முலையாள், ஸ்ரீ சனீஸ்வர பகவான், ஸ்ரீ ஸ்கந்த மூர்த்தி, ஸ்ரீ நளநாராயணப் பெருமாள் இவர்களைத் துதிப்போர்க்குப் புத்திர பாக்கியம் கிட்டும.

14. தீய குணங்கள் நீங்க

கீழ்க்கண்ட பாடல்களைக் கூறி நள்ளாற்றானைத் துதித்தால் தீய குணங்கள் நீங்கும்:

“அங்கவ ரிறைஞ்சிப் பாவத் தழுந்திடா தெம்மையாண்ட
சங்கர போற்றி யெல்லாச் சமயமு மாவாய் போற்றி
பங்கயற் கரியாய் போற்றி பாடலுக் கெளியாய் போற்றி
செங்கண்வெள் ளிடையாய் போற்றி திருநள்ளாறு டையாய்
போற்றி.”

“நாவிலு றமுதே போற்றி நாடகம் பயில்வாய் போற்றி
ஆவியுள் ளுணர்வே போற்றி யாயிர முடியாய் போற்றி
தாவில்சீர் விடங்கா போற்றி தருப்பையா ரணியாய் போற்றி
காவியங் கண்ணி பாகக் கருணைவா ரிதியே போற்றி.”

— அக்கினிவண்ணச் சருக்கம்: பாடல்கள் 42, 43

“Many legends could be heard in the village to explain how the village is known as Tirunallar. Lord Dharbharanyeswarar who is the Lord of the big temple in the village is also known by the name “Nallaru Swami” after the legendary King Nalamaharaja who attained emancipation in this village from the hardships and miseries to which he was subjected by Sani.”

Courtesy : “Census of India 1961–Volume XXV, Pondicherry–Part IV–Village Survey Monographs-2, Tirunallar.”

நள தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்தல்

நள தீர்த்தம் சேர்ந்ததும் கரையில் உள்ள ஸ்ரீ விநாயகரை வலம் வந்து, குளத்தின் நடுவில் உள்ள நள மகாராஜா குடும் பத்திற்கு வந்தனம் செலுத்திப் பிறகு குளத்தில் இறங்கி, முதலில் தலையில் கொஞ்சம் ஜலம் ப்ரோக்ஷணம் செய்து கொண்டு, ஸங்கல்பம் செய்து, ஸ்நானம் செய்வது, ஸகல நற்பலன்களையும் தரும். தவிர, ஸ்நானம் செய்தபிறகு, இந்தத் தீர்த்தமும், மணலும் கூட கொண்டு போனால் ஊரில் உள்ளவர் கட்டு ப்ரோக்ஷித்தும், நள தீர்த்த மணலை அவரவர் வீட்டுக் கிணற்றில் சேர்த்தும் புனிதம் அடைய ஹேதுவாகும்.

அற்புதம்!

வேனி ப்ராகாரம், கீழ்க்கோடியில், மேற்கு பார்த்தபடி ஸ்ரீ காளஹஸ்திசர் தரிசனம் தருகிறார். இப்படி இன்னும் பல முர்த்திகள் பக்தர்கள் சேஷமத்திற்காக ப்ரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ளதாகத் தெரிகிறது.

*

*

*

வேனி ப்ராகாரம் தெற்கு மதில் சுவற்றிலும் மேற்கு மதில் சுவற்றிலும் நளன் சரிதை முழுவதும், கடைசியில் ஸ்ரீ சனிச்வரனும், 12 ராசிகளும் படங்களாக வரையப்பட்டுள்ளன. இவற்றைத் தரிசனம் செய்தாலே நள சரித்ரப் பாராயணப் பலன் பூரணமாகக் கிடைக்கும். ஸ்ரீ சனி பகவான் க்ருபையால் அமோக பாக்யம் கிட்டும். வடக்குச் சுவற்றில் முவர் (சம்பந்தர், அப்பர், சுந்தரர்) விவரங்கள்

சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளன. மேலும், ஸ்ரீ பழனியாண்டவர் ஆவலாய் அமர்ந்த ஆறுமுகப் பெருமான் திருவுருவங்களும், கலிங்காதிபதி பிரம்ம தீர்த்தத்தில் நீராடி சாபம் தீர்ந்து ஸ்ரீ நள்ளாறனை வழிபட்ட வரலாறும் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளன.

*

*

*

63 நாயன்மார்கள் : இத்திருக்கோயிலில் 63 நாயன்மார்களும் நெஞ்சம் நெக்குருகக் காட்சி தருகிறார்கள். அவர்தம் திருநாமம், அவதரித்த மாதம், திருநகரத்திரம் இவை எல்லோருக்கும் புரியும் வகையில் எழுதப்பட்டுள்ளன.

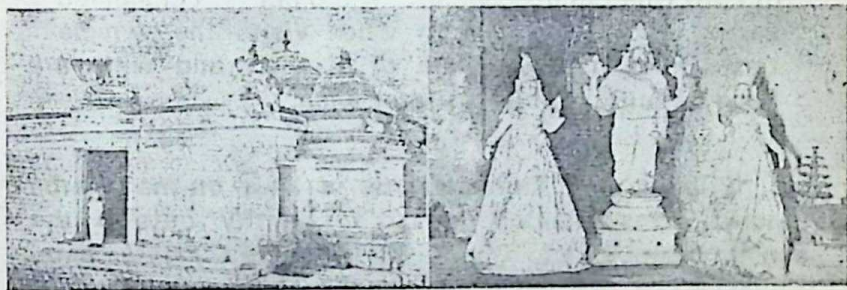
*

*

*

திருநள்ளாறு ஸ்ரீ தர்ப்பாரண்யேஸ்வரர் கோயிலில் பல ஆண்டு களுக்குமுன் ஒரு யாதவரும் அவர் மனைவியும் கோயில் கணக்கப்பிள்ளை மூலமாக அபிஷேகத்திற்குப் பால் கொண்டு வந்தார்கள். இம்மூவருக்கும் கோபுர வாயிலில் தேவஸ்தான ஆபீசுக்கு எதிரில் ஒரு ஸந்நிதி கட்டிப் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. பிரம்ம உத்ஸவம் பூர்த்தி ஆனவுடன் நீலோத்பலாம்பிகா ஸமேத ஸ்ரீ ஜம்பக தியாகராஜ ஸ்வாமி உன்மத்த நடனத்துடன் மௌனமாக இந்த ஸந்நிதிக்கு முன் இரவு சுமார் 3 மணிக்கு வந்து காட்சி தருவார். இந்தக் கோயிலுக்குத் தரிசனம் செய்ய வரும் பக்தர்கள் இந்த ஸந்நிதியிலும் வழிபாடு செய்தால் பால் பாக்கம் பெறுவர்.

ஸ்ரீ நளநாராயணப் பெருமாள் கோயில்

ஆலயமும் உற்சவமும்

இந்தக் கோயில் திருநள்ளாறு வடக்கு வீதியில் உள்ளது. ஸ்ரீ கருடன், ஸ்ரீ விஜயகோதண்டராமன், ஸ்ரீ நளநாராயணப் பெருமாள், ஸ்ரீ நளபுரநாயகி ஆகியோர் சேவை தருகிறார்கள்.

The Dharba plant behind the *Sanctum Sanctorum* of Lord Dharbaranyeswarar. The plant is considered sacred and every pilgrim who visits the temple ties a knot in it in token of his visit and [with a hope of fulfilling his desire or wish.

*

*

*

"Pilgrims to Tirunallaru tie a knot on the Dharba (sacred grass) planted in large quantity outside the sanctum-sanctorum. Dharba is the *Sthala-Vriksha* here. Some people tear a leaf of it so that their worries may also be torn away by the grace of Dharbaranyeswarar and Saturn."

—*The Bhavan's Journal*, Bombay, 1-1-1967.

சனீ ஸ்தோத்திரம்*

[ஸ்ரீ உப. வித்வான் ஈ. வி. கிருஷ்ணஸ்வாமி ஐயங்கார்
ஸ்வாமி, திருவத்திபுரம்]

உலகில் மக்களை ஆஸ்திகர், நாஸ்திகர், ஆஸ்திக நாஸ்திகர் என மூன்று வகைப்படுத்தலாம். 'கடவுள் உண்டு, புண்ணிய பாவங்களை அநுபவிக்கும் உலகங்கள் உண்டு' என்று நினைத்துச் செயல்படுகிறவன் ஆஸ்திகன். 'இவ்வாறு இல்லை' என்று கூறி நடப்பவன் நாஸ்திகன். மேலே 'உண்டு' என்று சொல்லி, மனத்தில் நினையாதவன் ஆஸ்திக நாஸ்திகன். கடவுளையும் பரலோகத்தையும் கண்ணால் காணமுடியாது; சாஸ்திரங்களைக் கொண்டுதான் அறியமுடியும். அந்தச் சாஸ்திரம்தான் வேதம். யோகிகள் அகக்கண்ணால் கடவுளைக் காண்கின்றனர். ஞானிகள் வேதஞானத்தினால் கடவுளை அறிகின்றனர். நம்மால் பார்க்கமுடியாமைமிகுல் கடவுள் இல்லை என்று சொல்லிவிட முடியாது.

ஓர் அரசன் ஆட்சி புரிகிறான். அவன் எல்லாரையும் பார்ப்பதில்லை. எல்லாரும் அவனைக் காணமுடிவதில்லை. அதனால் அரசன் எல்லாரையும் கவனிக்கவும், எல்லாருடைய குறைகளை நீக்கவும், எல்லாருக்கும் நன்மை புரியவும் பல பிரதிநிதிகளை ஏற்படுத்துகிறான். அந்தப் பிரதிநிதிகள் மக்களுக்கு நன்மை புரிகின்றனர்; குற்றம் புரிகிறவர்களைத் தண்டிக்கின்றனர். மக்கள், "எங்களைத் தண்டிக்க நீ யார்?" என்று அவர்களைக் கேட்டால், "நம் அரசனுடைய ஆணைப்படி செய்கிறோம்" என்று கூறுகின்றனர். இதனால் அரசனை அறிகின்றனர்.

இவ்வாறு பரம புருஷனும் சூரியன், சந்திரன், அங்காரகன், புதன், குரு, சக்சிரன், சனி, ராகு, கேது என்ற ஒன்பது கிரகங்களைத் தனக்குப் பிரதிநிதிகளாக ஏற்படுத்தியிருக்கிறான். கடவுளை ஒப்புக் கொள்ளாதவர்களும் பார்க்காதவர்களும் இந்த ஒன்பது கிரகங்களை ஒப்புக்கொள்கின்றனர். விஞ்ஞானிகள் விஞ்ஞானக் கருவிகளைக் கொண்டு காண்கின்றனர். பண்டிதர்கள் ஜ்யோதிஷ சாஸ்திரத்தைக் கொண்டு அறிகின்றனர்.

வேதத்திற்கு ஜ்யோதிஷம் ஓர் அங்கம். வேத புருஷனுக்கு ஜ்யோதிஷ சாஸ்திரத்தைக் கண்ணாகக் கூறுகின்றனர். அந்தச் சாஸ்திரத்தில் கிரகங்களின் சக்தி, அளவு, பெயர்கள், ஸஞ்சாரம், பார்வை, கொடுக்கும் பலன் முதலியவை கூறப்படுகின்றன. உலகைக் கிரகங்கள் சுற்றி வருகின்றன. உலகைப் பன்னிரண்டு

கூறுகளாக ஏற்படுத்திக்கொண்டு, ஒவ்வொன்றிலும் ஒவ்வொரு கிரகம் சில காலம் தங்கியிருக்கிறது. அதாவது ஒரு ஸ்தானத்திலிருந்து மற்றொரு ஸ்தானத்திற்குப் போகும்பொழுது சில காலம் ஆகிறது. ஒவ்வொரு கிரகத்திற்கும் இந்தப் பன்னிரண்டு ஸ்தானங்களில் சில சொந்த வீடாகவும், உச்ச வீடாகவும், சத்துரு ஸ்தானமாகவும், மித்திர ஸ்தானமாகவும் ஆகின்றன. இடத்திற்குத் தக்கவாறு நற்பலனையும் தீய பலனையும் இவை கொடுக்கின்றன. சில ருடன் சேர்க்கையினாலும் சிலருடைய பார்வையினாலும் பலன்கள் மாறுபடுகின்றன ஒவ்வொரு கிரகத்திற்கும் சிலர் மித்திரர்களாகவும், சிலர் பகைவர்களாகவும், சிலர் பொதுவானவர்களாகவும் ஆகின்றனர்.

‘க்ருஹ்ணந்திதி க்ரஹா:—பிடிக்கிறபடியினால் கிரகங்கள்’ என்று சொல்லப்படுகின்றனர். அதாவது பலன் கொடுப்பதற்காகப் பிடிக்கின்றனர் என்பது பொருள். சுப ஸ்தானத்தில் இருந்தால் சுப பலனையும், அசுப ஸ்தானத்தில் இருந்தால் தீய பலனையும் அளிக்கின்றனர்.

க்ருஹ்ணந்திதி க்ரஹா: ஸர்வே, க்ரஹா: பீடாகரா: ஸ்ம்ருதா: |
கருஹ்ணந்திதி க்ரஹா: ஸர்வே, க்ரஹா: சேஷமப்ரதா: ஸ்ம்ருதா: ||

கிரகங்களின் ஸ்தானத்தைப் பொறுத்து நல்லனவாகவும் தீயனவாகவும் ஆகின்றன. மனிதர்களின் அகங்காரத்தை அடக்குவதற்காகச் சில சமயங்களில் கிரகங்கள் துன்பத்தை விளைவிக்கின்றன. இப்படித் துன்பத்தைக் கொடுப்பதில் சனிக்கிரகம் மிக்க கொடூரமானவர். இவர் மந்த கதியையுடையவர். இவருக்கு மகரமும் கும்பமும் சொந்த வீடு; துலாம் உச்சவீடு; மேஷம் நீசவீடு. புதனும் சுக்கிரனும் மித்திரர்கள்; சூரியன், சந்திரன், அங்காரகன் விரோதிகள்; குரு ஸமர்; மூன்றாம் ஏழாம் பத்தாம் இடங்கள் பார்வை. ஒரு வீட்டில் இரண்டரை ஆண்டுகள் தங்கியிருப்பார். ஒவ்வொருவரையும் இவர் ஆயுளுக்குள் மூன்று தரம் பிடித்துக்கொள்வார். ஒவ்வொரு தரமும் ஏழரை ஆண்டுகள் பிடிப்பார். இதைத்தான் ஏழரை நாட்டுச் சனியன் பிடித்துக்கொண்டுள்ளான் என்று கூறுவர். தகப்பனரிடமே இவர் விரோதம் கொண்டாடுகிறவர் என்றால் எவ்வளவு குணம் உடையவர் என்பதைக் கவனிக்கவேண்டும்.

ஒரு ஸ்தானத்திலிருந்து மற்றொரு ஸ்தானத்திற்குச் செல்லும் போது ஸுதாஸ்சரனுக்கு விசேஷ பூஜை செய்வது வழக்கம். ஏனெனில், உலகில் ஒருவர் ஒரு பதவியில் அதிக நாள் இருந்து மாற்றலாகி மற்றோர் இடத்திற்குப் போகும்போது அவருக்கு அதிக மரியாதை செய்வார்கள். அதேபோல் சனி ஒரு ஸ்தானத்தில் அதிக நாள் தங்கியிருந்து செல்லுகிறார். மேலும், சனி ஆரம்பத்திலோ நடுவிலோ கடைசியிலோ கெடுதல் செய்வார். அல்லது

கெடுதலையே கொடுத்துக்கொண்டும் இருப்பார். அப்படி இருந்தாலும் கடைசியிலாவது கெடுதலைச் செய்யாமல் நன்மையைச் செய்யவேண்டுமே என்பதற்காகவும், அடுத்த ஸ்தானத்தில் செல்லும்போது தீமையைச் செய்யாமலிருப்பதற்காகவும் ஜப ஹோம அர்ச்சனை பூஜைகள் நடத்துவது உண்டு.

சனிக்கிரகம் மகான்கள், பாவிகள் எல்லாரையும் பிடிப்பார். மகான்களைப் பிடிக்கும்போது, “நான் தங்களைப் பிடிக்கப்போகிறேன்; அநுமதி கொடுக்கவேண்டும்” என்று கேட்பார். அவர்கள் அதற்கு இசைவர். பிறகு பிடித்துக்கொள்வார். இப்படிப் பல யோகிகளையும் மகாராஜாக்களையும் பிடித்துப் பிடித்திருக்கிறார். உதாரணமாக, ஓரிரண்டைக் கவனிப்போம்.

பகவத்பாஷ்யகாரருடைய பஞ்சாசார்யர்களில் ஒருவர் திருக்கச்சி நம்பிகள். இவர் பெரிய யோகி. தேவாதிராஜனுடன் ஏகாந்தத்தில் பேசும் மகாபாக்கியத்தைப் பெற்றவர். இவரைச் சனிகாவரன் பிடிக்கக் கருதி இவரிடம் நெருங்கி வணங்கி, “ஸ்வாமீ! தங்களை அடியேன் பிடிக்கவேண்டிய காலம் வந்துள்ளது உத்தரவு கொடுக்கவேண்டும்” என்று பிரார்த்தித்தான். நம்பிகள் இசைந்து ஒன்று கேட்டார்—“ஸுநைஸ்சரா! என்னை நீ பிடிப்பதனால் ஏற்படும் துன்பத்தைப் பொறுத்துக்கொள்ள நான் தயங்கமாட்டேன். ஆனால், பகவத் கைங்கர்யத்திற்கு லோபம் ஏற்படுமே என்று அஞ்சுகிறேன். ஆதலால் ஏழரை ஆண்டு என்பதைக் குறைத்துக்கொள்” என்று கேட்டார்.

அதற்குச் சனி, “ஏழரை மாதங்கள் பிடிக்கிறேன்” என்று கூறினான். ‘யந் முஹூர்த்தம் ஷுணம் வாபி வாஸுதேவோ ந சிந்த்யதே’ என்கிற கணக்கிலே அவ்வளவு காலம் பகவத்ஸேவா வைமுக்யத்தில் பயந்தவராய், “அவ்வளவு காலங்கூடத் தாங்க மாட்டேன்” என்று நம்பிகள் கூறினார். அதற்குச் சனி, “ஏழரை நாள்” என்றான். “அதைக்கூட ஸஹியேன்” என்று நம்பிகள் கூறினார். சனி, “ஏழரை நாழிகை பிடித்துக்கொள்கிறேன்” என்றான். அதற்கு நம்பிகள் ஒப்புக்கொண்டார். அதன்படி சனி பிடித்துக்கொண்டான்.

பிறகு நம்பிகள் வழக்கம்போல் தேவாதிராஜனுக்குத் திருவால் வட்டக் கைங்கர்யம் செய்துவிட்டுத் திருமானிகைக்குத் திரும்பினார். அப்பொழுது அர்ச்சகர் சென்று திருவாராதனம் செய்ய ஆரம்பிக்கத் தங்க வட்டிலைப் பார்த்தார். வட்டிலைக் காணவில்லை. உடனே அர்ச்சகர், “வட்டிலைக் காணவில்லை. அந்தரங்கக் கைங்கர்யம் செய்பவர் நம்பிகள்தாம். அவரை விசாரிக்கவேண்டும்” என்று அதிகாரியிடம் தெரிவித்தார். அதிகாரி தர்மஸங்கடத்தில் ஆழ்ந்தார். கேட்கப் பயந்தார். எல்லா இடங்களிலும் தேடச் செய்தார்.

தேடினார்கள். அகப்படவில்லை. கடைசியில் நம்பிகளை அழைத்துக் கேட்டார். நம்பிகள் அதைக் கேட்டு, வெயிலிலிட்ட புழுப் போல் துடித்தார். புண்ணில் வேல் பாய்ச்சுவது போல் மேன்மேலும் அதிகாரி கேட்டார். அப்பொழுது ஸந்நிதியிலிருந்து அர்ச்சகர் முதலியவர்கள் ஓடி வந்து, வட்டில் உருண்டு பகவானுடைய பீடத்தின் அடியில் கிடந்திருந்ததைத் தெரிவித்தனர். பிறகு எல்லாரும் ஸ்ரீ நம்பிகளிடம் அபராத கூமாபணம் பண்ணிக்கொண்டனர். ஏழரை நாழிகை வரையில் சனி பிடித்ததனால் நம்பிகள் அவச் சொல்லாகிற மரணவேதனையை அடைந்தார். ஏழரை நாழிகையும் நீங்கிவிட்டபடியால் வட்டிலும் கிடைத்துவிட்டது; பழியும் அகன்றுவிட்டது.

இப்படியே பரம பாவனரும் பேரரசருமான நளமகராஜனை. சனி பிடித்துக்கொண்டான். நளனை உச்சரித்தால் சனி விலகும்; பாவம் அகலும் என்பர்.

கார்க்கோடகஸ்ய நாகஸ்ய தமயந்த்யா : நளஸ்ய ச

ருதுபர்ணஸ்ய ராஜர்ஷே: கிர்த்தநம் கலிநாஸநம் ||

என்று, இவர்களின் பெயரை உச்சரித்தால், கலி—சனி விலகும். இப்படிப் பெருமை வாய்ந்த நளனையும் சனி பிடித்துக்கொண்டான்.

ஒரு சமயம் நாரத மகரிஷி பரமசிவனை வணங்கி, “சம்போ, சனி பிடிப்பதனால் ஏற்படும் துன்பத்திலிருந்து விடுதலை எவ்வாறு ஏற்படும்? எல்லாருடைய கேஷமத்திற்காகக் கூறியருளவேண்டும்” என்று வேண்டினார்.

சிவபெருமான் கூறலானார்—நாரதா, கூறுகிறேன் கேள். கிரகங்களுள் சனி கொடுமமானவன்; அசுரர்களும் நடுங்கும்படியான பயங்கரன். அவனுடைய உக்கிரத்தை உலகும் அறியும். தசரத சக்கரவர்த்தி ஸப்த த்வீபங்களையும் ஆண்டுவந்தான். ஒரு சமயம் சனி கிருத்திகா நக்ஷத்திரத்திலிருந்து ரோகினியைப் பிளந்து கொண்டு செல்ல இருந்தான். அதைச் சோதிடர்மூலம் தசரதன் அறிந்தான். உடனே சிஷ்டரை அணுகி, “இதனால் என்ன நேரிடும்? இதற்கு என்ன செய்யலாம்?” என்று கேட்டான்.

வஸிஷ்டர், “ரோகினியைப் பிளந்துகொண்டு சனி சென்றால் பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் பெரும் வற்கடம் ஏற்படும். மக்கள், விலங்கு முதலியவை மிகவும் அவதியுறும். அதனால் நேரில் சென்று தடுக்க முயற்சி செய்யவேண்டும்” என்று கூறினார். உடனே தசரதன் உயர்ந்த தேரில் அமர்ந்து, திவ்யாயுதங்களை எடுத்துக் கொண்டு, மிகவும் வேகத்துடன் சென்று, சூரியமண்டலத்திற்கு மேலேயுள்ள நக்ஷத்திர மண்டலத்தை அடைந்து, ரோகினி நக்ஷத்திரத்தை அடைந்தான். அப்பொழுது, உயர்ந்த நவரத்தினங்கள்

இழைத்த தங்கமயமான தேரில் அன்னப்பறவை போல் வெண்மையான குதிரைகள் பூட்டிய தேரில், இரண்டாவது சூரிய பகவான் போல் வந்த சனியைப் பார்த்து, தசரதன் நாண் பூட்டி ஸம்ஹாராஸ்திரத்தை எடுத்துப் பிரயோகம் செய்ய ஆயத்தமானான்.

இதைக் கண்ட ஸுநைஸ்ரன் சிரித்து, “அரசே! என்னால் பார்க்கக் பட்ட தேவாசுரர்களும் எரிந்துவிடுவர். அப்படியிருக்க நீர் என்னிடம் போரிட வந்துள்ளதைக் கண்டு மகிழ்கிறேன். உம்முடைய தவமகிமையும் வீரத்தையும் கண்டு மகிழ்கிறேன். ஆதலால் வரமளிக்கிறேன். வேண்டும் வரத்தைக் கேளும்” என்று கூறினான். தசரதன், “ஸூர்யபுத்திரா! ரோகினியைப் பிளந்து செல்லவேண்டாம்” என்று வேண்டினான். “அப்படியே ஆகட்டும். ரோகினியைப் பிளந்து செல்ல மாட்டேன். மேலும் ஒரு வரம் கேளும்” என்றான் சனி. “ரோகினியைக் கடந்து செல்லுவதனால் ஏற்படும் பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் வற்கடம் ஏற்படாமல் இருக்க அருளவேண்டும்” என்று தசரதன் கேட்டான். சனி அவ்வாறே ஆகட்டுமென்று வரமளித்தான். அதனால் சந்தோஷமடைந்த தசரதன் சனியை ஸ்தோத்திரம் செய்தான் :

நம: க்ருஷ்ணய நீலாய ஸீதிகண்டநிபாய ச |

நம: காலாக்நிருபாய க்ருதாந்தாய ச வை நம: ||

நமோ நிர்மால்யதேஹாய தீர்க்ம்ஸ்ருஜடாய ச |

நமோ விஸாலநேத்ராய ஸுஷ்கோதர பயாக்ருதே ||

நம: புஷ்கலகாத்ராய ஸ்தூலரோம்ணேத வை நம: |

நமோ தீர்காய ஸுஷ்காய பாலதம்ஷ்ட்ர நமோஸ்து தே ||

நமஸ் தே கோடராஷாய துர்நிரீக்ஷயாய வை நம: |

நமோ கோராய ரௌத்ராய பீஷ்ணய கபாலிநே ||

நமஸ் தே ஸர்வபக்ஷாய வலீமுக நமோஸ்து தே |

ஸூர்யபுத்ர நமஸ் தேஸ்து பாஸ்கரே பயதாய ச ||

அதோத்ருஷ்டே நமஸ்தேஸ்து ஸம்வர்த்தக நமோஸ்து தே |

நமோ மந்தகதே துப்யம் நிஸ்த்ரிம்ஸாய நமோஸ்து தே ||

தபஸா தக்ததேஹாய நித்யம் யோகரதாய ச |

நமோ நித்யம் க்ஷுதார்த்தாய, அத்ருப்தாய ச வை நம: ||

ஜ்ஞாநக்ஷுர் நமஸ் தேஸ்து கஸ்யபாத்த்மஜஸூநவே |

துஷ்டோ ததாஸி வை ராஜ்யம் ருஷ்டோ ஹரஸி ததக்ஷணத் ||

தேவாஸுரமநுஷ்யாஸ்ச ஸித்தவித்யாதரோரகா: ||

த்வயா விலோகிதா: ஸர்வே நாஸம் யாந்தி ஸமூலத: ||

ப்ரஸாதம் குரு மே தேவ வரார்ஹோஹ முபாகத: |
 ஏவம் ஸ்துதஸி ததா ஸௌரிர் க்ரஹராஜோ மஹாபல: ||
 அப்ரவீச் ச புநர் வாக்யம் ஹ்ருஷ்டரோமா து பாஸ்கரி: |
 தஷ்டோ Sஹம் தவ ராஜேந்த்ர ஸ்தவேநாநேந ஸுவ்ரத ||
 வரம் ப்ருஹி ப்ரதாஸ்யாமி ஸ்வேச்சயா ரகுநந்தந |

என்று ஸநைஸ்ரணைத் துதித்தான். இந்த ஸ்தோத்திரத்தினால் ஸநைஸ்ரணன் சந்தோஷித்து, “தசரதரே! நீர் துதித்த இந்த ஸ்தோத்திரத்தைக் காலையிலும் மாலைகளிலும் கூறுகிறவருக்குத் தோஷங்களை நீக்கிச் சுப பலனை அளிப்பேன். என்னுடைய தினத்தில் (சனிக்கிழமையில்) வன்னி இலைகளினால் என்னை அர்ச்சித்து என் பிரதிமையைத் தங்கத்திலோ வெள்ளியிலோ தாமிரத்திலோ செய்து, உளுந்து சிறிது கலந்த என்னைத் தானம் செய்து, இந்த ஸ்தோத்திரத்தைச் சொன்னால் அவர்களை நான் பீடிப்பதில்லை. கோசாரத்திலும் தசையிலும் புத்தி அந்தரத்திலும் நான் நன்மையைச் செய்வேன்” என்று கூறினான்.

அதைக் கேட்ட தசரதன் மிகவும் சந்தோஷமடைந்து சனி பகவானை வலம் வந்து வணங்கி விடை பெற்றுக்கொண்டு தன் நகர மடைந்தான். ஆகையால், நாரதா! சனி வாரத்தில் காலையில் எழுந்து ஸ்நானாதிசனைச் செய்து, இந்த ஸ்தோத்திரத்தைச் சொல்லுகிறவர்கள் களிதத்தில் சனி பிரீதியடைந்து நன்மையைச் செய்வான் என்று சிவபெருமான் கூறினான்.

8

ராகு

பகவான்

துதி

“வாகுசேர் நெடுமால் முன்னம் வானவர்க்கு அமுதம் ஈயப்
போகும்க் காலை யுன்றன் புணர்ப்பினால் சிரமே அற்றுப்
பாகுசேர் மொழியாள் பங்கன் பரன்கையில் மீண்டும் பெற்ற
ராகுவே உனைத்து திப்பேன் ரட்சிப்பாய் ரட்சிப் பாயே.”

ராகு காயத்ரி மந்திரம்

நகத்வஜாய வித்மஹே

பத்மஹஸ்தாய தீமஹி ।

தந்நோ ராஹு: ப்ரசோதயாத் ॥

9

கேது பகவான்

துதி

“மாதுசேர் நெடுமால் முன்னால் மாகிரி வலமே போந்து
நீதியால் நடுவ குத்து நிறைதளர் தந்தையச் சீர்க்கும்
மாதுசேய் கதிர்வி முங்கும் சிவன்கையில் சிரமே பெற்ற
கேதுவே உளைத்து திப்பேன் கீர்த்தியாய் ரட்சிப் பாயே.”

கேது காயத்ரி மந்திரம்

அச்வத்வஜாய வித்மஹே
சூலஹஸ்தாய தீமஹி |
தந்ந: கேது: ப்ரசோதயாத் ||

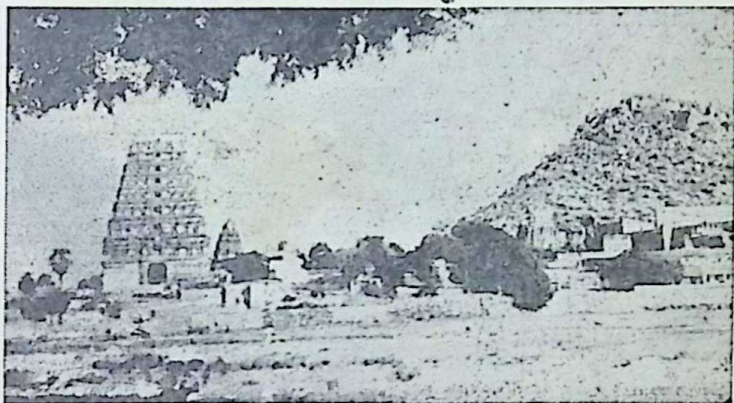
இவ்விரு கிரஹங்களும் சாயாக் கிரஹங்கள் எனப் பெறும். பற்றைக் கிரஹங்களுக்கு நிசியில் வீடுகள் இருப்பதுபோல இவ்விரு வருக்கும் சொந்த வீடே கிடையாது. இவை நிசிச் சக்கரத்தை அப்பிரதட்சணமாகச் சுற்றி வரும் என்பர்.

ராகுவும் கேதுவும் பூசித்துப் பயன் பெற்ற திருத்தலம் திருக்காளத்தி என்பர்.

திருக்காளத்தி

லிங்கங்கள் ஐந்து என்பர். பிரிதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாசம் ஆகிய ஐந்தும் ஐந்துலிங்கங்களாக உள்ளன என்று அறிஞர்

கூறுவர். இவற்றைத் தமிழில் மண், நீர், தீ, காற்று, ஆகாய லிங்கங்கள் என்றும் கூறுவர். திருவாரூரில் பிரிதிவி லிங்கம் உள்ளது. பிரிதிவி என்றால் மண். இத்திருத்தலத்தில் ஈசனார் வன்மீகநாதராக, அல்தாவது புற்றிடங் கொண்ட பெருமானாக உள்ளார். எனவே, இங்கேயுள்ள லிங்கத்தைப் பிரிதிவி லிங்கம் என்பர். காஞ்சிபுரத் தையும் பிரிதிவி லிங்கம் என்பர். அடுத்தது அப்பு லிங்கம். அப்பு என்றால் நீர். திருவாணக்காவில் உள்ள கோயிலின்கண் அப்பு லிங்கம் உள்ளது. இவ்விலிங்கத்தைச் சுற்றி எப்பொழுதும் தண்ணீர் இருக்கும். அடுத்து தேயு லிங்கம். தேயு என்றால் நெருப்பு. திருவண்ணாமலையில் தீயுருவில், அல்தாவது பெரிய தீச்சுடர், பெருஞ் சோதி உருவில் ஈசனார் உள்ளார். நான்காவது லிங்கம் வாயு லிங்கம். திருக்காளத்தித் தலத்தில் வாயு லிங்கம் உள்ளது. வாயு என்பது காற்று. இனி ஈற்றில் குறிப்பிடப்படும் ஆகாச லிங்கம் சிதம்பரத்தில் உள்ளது. ஆகவே, ஐந்து வகை லிங்கங்களில் வாயு லிங்கம் சிகாளத்தியில் உள்ளது. இவ்வைந்தும் பஞ்சபூதத் தலங்கள் எனப்படும்.

சிகாளத்தி என்னும் பெயர் காரணப் பெயராகும். சீ+காளம்+அத்தி=சிகாளத்தி. சீ—சிலந்தி, காளம்—பாம்பு, அத்தி—யானை. சிலந்தியும், பாம்பும், யானையும் சிவபெருமானைப் பூசித்து முத்தி பெற்ற தலமாதலால் இத்தலத்திற்கு இப்பெயர் வந்தது. தட்சிண கயிலாயம் என்றும் இத்தலத்திற்கு பெயர் உண்டு. இத்தலத் தைப்பற்றி வழங்கும் வரலாறு ஒன்று உண்டு. அது வருமாறு:—

ஒரு காலத்தில் ஆதிசேஷனுக்கும் வாயு பகவானுக்கும் இடையே போட்டி ஒன்று நடைபெற்றதாம். அவர்களுக்குள் யார் பலசாலி

என்பதுதான் அப்போட்டி. ஆதிசேஷன் தன்னுடைய ஆயிரம் பண முடிகளால் மேருமலையை அழுத்திப் பிடித்துக் கொள்ளவேண்டும். வாயு தேவன் தன் வலிமையையெல்லாம் காட்டிக் காற்றினை வீசி அம்மலையைப் பெயர்த்து விடவேண்டும். மலையைப் பெயர்த்து விட்டால் வாயு தேவனுக்கு வெற்றி. பெயர்க்க முடியாவிடில் ஆதிசேஷனுக்கு வெற்றி. போட்டி மிகக் கடுமையாக நடந்தது. இருவரும் சரிசமமான வலிமை வாய்ந்தவர்கள். வாயு தேவன் தனது முழு வலிமையையும் காட்டிப் பெருங்காற்றினை வீசினுன். ஆதிசேஷன் பிடி தளரவில்லை. ஆனால், கயிலாய மலையின் மூன்று சிகரங்கள் மட்டும் பெயர்த்துத் தள்ளப்பட்டன. அங்ஙனம் பெயர்க்கப்பெற்ற சிகரங்கள் தென்னாட்டில் வந்து வீழ்ந்தன. அவைகளே காளத்தி மலை, திருச்சிராப்பள்ளி மலை, திருகோண மலை என்பன. ஆகவே, இவை மூன்றுமே தட்சிண கைலாயம் எனப்படும்.

யானை

பாம்பு

சிலந்தி

வாயு தேவனாலும் பூசிக்கப்பெற்ற தலம் இதுவாகும். அதற்குச் சான்றும் இத்தலத்தில் உள்ளது. இன்றும் பெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் கர்ப்பக் கிரகத்தில் உள்ள பல தீபங்களுள் ஒன்று மட்டுமே அசைந்துகொண்டிருக்கும். மற்ற தீபங்கள் அசையவே மாட்டா.

அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களுள் ஒருவரான கண்ணப்பர் இத்தலத்தில்தான் தமது கண்ணைத் தோண்டியெடுத்து ஈசனார் கண்களில் அப்பினார். கண்ணை, வழியும் ரத்தத்துடன் ஈசனார் கண்களில் அப்பிய காரணத்தால்தானே அவருக்குக் கண்ணப்பர் என்று பெயர் வந்தது! காளத்தி வேடராகிய கண்ணப்பர் நாகரிக

மிக்க மக்களிடையே வாழ்ந்தாரில்லை; பக்தி செய்யும் நெறியையும் அவருக்கு யாரும் கற்றுக் கொடுக்கவில்லை. ஆனால், காளத்தியீசரைக் கண்டவுடன் அவர் காதலாகிக் கசிந்து கண்ணீர் மல்கப் பக்தி காட்டினார். அவரது உண்மையான பக்தியின் தரத்தை உலகுக்கு எடுத்துக் காட்டத்தான் ஈசனார் தம் கண்களில் ரத்தம் சொரியச் செய்தார்! இல்லையென்றால்,

“கண்ணப்பன் ஒப்பதோர் அன்பின்மை கண்டும்
என்னப்பன் என்னொப்பில் என்னையுமாட் கொண்டருளி
வண்ணப் பணித்தென்னை வாவென்ற வான்கருணைச்
சுண்ணப்பொன் நீற்றற்கே சென்றுதாய் கோத்தும்பீ!”

என்று மணிவாசகப் பெருமான் பாடுவாரோ?

பட்டினத்து அடிகள் செயற்கரிய செய்த பெரியவர்களாகிய அறுபத்துமூவருள் மூன்று நாயன்மார்களின் தொண்டுகளைப் பெரிதும் போற்றுகின்றார். அவ்வாறு பட்டினத்தார் பாராட்டிய

மூவரும் பிறர் செயற்கருஞ் செயலை எளிதில் செய்து காட்டினர். பட்டினத்தார் அத்தகைய தொண்டினைத் தாம் செய்யவில்லையே என்று ஏங்குகிறார். பாட்டைப் படித்தால் பரவசம் உண்டாகும். அப்பாட்டு,

“வாளால் மகவரிந் தூட்டவல் லேனல்லன் மாதுசொன்ன
குளால் இளமை துறக்கவல் லேனல்லன் தொண்டுசெய்து
நாளாறில் கண்ணிடந்து அப்பவல் லேனல்லன் நானினிச்சென்று
ஆளாவது எப்படி யோதிருக் காளத்தி அப்பருக்கே”

என்பதாகும். பட்டினத்தடிகளின் பாடல்தான் எவ்வளவு பக்திச் சுவையுடன் விளங்குகிறது! வாளினால் தன் ஒரே மகனை அரிந்து சிவத் தொண்டருக்களிக்கும் பெருந்தொண்டைச் செய்த அவர் தம்மைச் சிறுத்தொண்டர் என்று அழைத்துக் கொண்டார்! எவ்வளவு அடக்கம்? அவருக்கு அடுத்தபடியாகப் பட்டினத்தார் திருநீலகண்டரைப் பாராட்டினார். திருநீலகண்டர் செய்த செயற்கருஞ் செயல்தான் என்னே! இளமையும் மிடுக்கும் நிறைந்த இளம்பருவத்தில் அவர் ஒரே வீட்டில் அழகும் இளமையும் நிறைந்த மனைவியாருடன் வாழும்பொழுது பிரம்மசரியம் காத்தார்! எவ்வளவு கடுமையான விரதம்? ஒரே வீட்டில், இளம்பருவத் தம்பதியர் எப்படித் திண்டிக்கொள்ளாமல் இருந்தனர்! ‘எம்மைத் திண்டி திருநீலகண்டம்’ என்று அவரது மனைவியார் சிவபிரான் சாட்சியாகக் கட்டுப்பாடு விதித்தார். ‘எம்மை’ என்று அந்த அம்மையார் சொல்லியதால், தமது மனைவியாராகிய அவரை மட்டுமன்றி, எந்தப் பெண்ணையும் உடலால் மட்டுமன்றி உள்ளத்தாலும் திண்டாமல் இருந்து விட்டார் திருநீலகண்டர்! எவ்வளவு சிறந்த கட்டுப்பாடு! எத்துணைச் சீரிய செயல்! இனி முன்றலுவதாகப் பட்டினத்தார் நாளாறில் கண்ணைப் பெயர்த்தெடுத்துச் சிவபிரான் கண்ணில் அப்பிய கண்ணப்பரின் மிகச் சிறந்த தொண்டைக் குறிப்பிடுகிறார். நாகரிகம் அற்ற வேடர் குலத்தில் பிறந்து, திண்ணைஞர் என்னும் பெயரைப் பெற்று, வேட்டையாடுதலையே வாழ்க்கையின் குறிக்கோளாகக் கொண்டு வாழ்ந்த கண்ணப்பருக்கு அத்துணைப் பக்தி எப்படி வந்தது! தமது கண்களையே பெயர்த்து எடுத்து ஈசனார் கண்களில் அப்பினாரே! எவ்வளவு அரும்பெருஞ் செயல்! இவ்வாறு சிறுத்தொண்டரைப் போல், திருநீலகண்டரைப்போல், கண்ணப்பரைப்போல், தம்மால் தொண்டு செய்யமுடியவில்லையே என்றும், திருக்காளத்தியப்பருக்கு அடிமையாகும் தகுதி தமக்கு எப்படிக்கிடைக்கப்போகிறது என்று ஏங்குகிறார் பட்டினத்தடிகள். திருக்காளத்தியப்பருக்கு அடிமையாகிப் பக்தி செய்வதற்குத் தனித் தகுதி வேண்டும் என்கின்றார் பட்டினத்தடிகள். அந்த அடிகளார் நிலையே அப்படியென்றால் நம்

போன்றவர்களின் நிலை எப்படிப்பட்டது? நம்மால் திருக்காளத்தி யப்பரின் அருளை எளிதில் பெறமுடியுமோ? திருக்காளத்திதான் எவ்வளவு சிறந்த தலம்!

இத்தலத்தின் பெருமையைக் கருணைப் பிரகாசர், சிவப்பிரகாச சுவாமிகள், வேலப்ப தேசிகர் ஆகிய சகோதரர்கள் சீகாளத்திப் புராணத்தில் பாராட்டிப் பாடியுள்ளனர். திருக்காளத்திப் புராணம் என்று வேறொரு நூல் உண்டு. அதனைப் பாடியவர் வீரநகர் ஆனந்தக்கூத்தர் என்பவர்.

இத்தலத்தில் நக்கீரர், இந்திரன், ராமபிரான், முசுருந்தன் முதலியோரும் ஈசனை வழிபட்டுப் பேறு பெற்றனர் என்று தல புராணம் கூறுகிறது. இத்தலம் தேவாரப்பாடல் பெற்ற திருத்தலம் திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சுந்தரர் ஆகிய மூவரும் இத் தலத்தைப் பாடியுள்ளனர். அவற்றுட் சிலவற்றை ஈண்டு நோக்கு வோம் :-

திருஞானசம்பந்தர் தேவாரம்

“வேயனைய தோளுமையோர் பாகமது
வாகவிடை யேறிசடைமேல்
தூயமதி சூழ்சூடு காடிடை
யாடிமலை தன்னைவிரைவில்
வாய்கலச மாகவழி பாடுசெயும்
வேடன்மல ராகுநயனம்
காய்கணையி னுலிடந்து ஈசனடி
கூடுகா ளத்திமலையே.”

திருநாவுக்கரசர் தேவாரம்

“நாரணன்காண் நான்முகன்காண் நால்வே தம்காண்
ஞானப் பெருங்கடற்சோர் நாவாய் அன்ன
பூரணன்காண் புண்ணியன்காண் புராணன் தான்காண்
புரிசடைமேல் புனல் ஏற்ற புனிதன் தாண்காண்
சாரணன்காண் சந்திரன்காண் கதிரோன் தான்காண்
தன்மைக்கண் தானேகாண் தக்கோர்க்கு எல்லாம்
காரணன்காண் காளத்தி காணப் பட்ட
கணநாதன் காண்அவன்என் கண்ணு ளானே.”

சுந்தரர் தேவாரம்

“பொய்யவன் நாயடியேன் புகலெநெறி ஒன்றறியேன்
செய்யவன் ஆகிவந்திங்கு இடரானவை தீர்த்தவனே
மெய்யவ னேதிருவே விளங்கும்திருக் காளத்திஎன்
ஐயநுள் தனையல்லால் அறிந்தேத்த மாட்டேனே.”

நக்கிரர் இத்தலத்தைப் போற்றி, கைலை பாதி காளத்தி பாதி அந்தாதி பாடினார். இத்தலத்து மூர்த்தி ஸ்ரீகாளத்தி நாதர். இறைவி ஸ்ரீ ஞானப்பூங்கோதையார். ரேணிகுண்டா ரயில் நிலையத்திற்கு வட கிழக்கே 28 கிலோமீட்டர் தொலைவில் உள்ள ரயில் நிலையம் இது. இத்தலத்தில் மூர்த்தி மேற்கு நோக்கி அமர்ந்திருக்கிறார். இவரை வணங்கி வழிபட்டோர்க்கு மோட்சம் கிடைப்பது திண்ணம் என்பர்.

கேசு பதவன்

கீழ்ப் பெரும்பள்ளம் (நாகபட்டினம் மீது)

நவக்கிரஹங்களின் நல்லாசி பெற

நவக்கிரஹங்கள் எனப்படும் ஒன்பது கோள்கள் பூசித்துப் பேறுபெற்ற தலங்களின் வரலாற்றை உணர்ந்து கொண்டோம். அப்படிப்பட்ட நவக்கிரஹங்களைப் பகுத்தறிவு படைத்த நாம் பூசித்து வணங்குதல் இன்றியமையாதது. அவற்றின் நல்லாசியை நாம் பெற்றால் நமக்கு எல்லா நன்மைகளும் வந்து சேரும். அதன் பொருட்டுச் சில குறிப்புக்களைக் கீழே தருவோம். இவற்றை நன்கு தெரிந்துகொண்டு, நவக்கிரஹங்களை முறைப்படி பூசித்தால் அவற்றின் அருள் நமக்குக் கிடைப்பது திண்ணம்.

1. நவக்கிரஹங்களுக்குரிய மலர்கள்

1. சூரியன்—செந்தாமரை
2. சந்திரன்—வெள் அலரி
3. செவ்வாய்—சண்பகம்
4. புதன்—வெண்காந்தள்
5. குரு—முல்லை
6. சுக்கிரன்—வெண்தாமரை
7. சனி—கருங்குவளை
8. ராகு—மந்தாரை
9. கேது—செவ்வல்லி

2. ஹோமம் செய்வதற்குரிய சமித்துக்கள்

1. சூரியன்—எருக்கு
2. சந்திரன்—முருக்கு
3. செவ்வாய்—கருங்காலி
4. புதன்—நாயுறுவி

ந.சேஷு.—12

YTRMB: ERLX

5. குரு—அரசு
6. சுக்கிரன்—அத்தி
7. சனி—வன்னி
8. ராகு—அறுகு
9. கேது—தருப்பை

3. நவக்கிரஹங்களுக்குரிய தானியங்கள்

1. சூரியன்—கோதுமை
2. சந்திரன்—பச்சரிசி
3. செவ்வாய்—துவரை
4. புதன்—பச்சைப்பயறு
5. குரு—கடலை
6. சுக்கிரன்—மொச்சைக் கொட்டை
7. சனி—எள்
8. ராகு—உளுந்து
9. கேது—கொள்

4. நவக்கிரஹங்களுக்குரிய வாகனங்கள்

1. சூரியன்—தேர், மயில்
2. சந்திரன்—முத்து விமானம்
3. செவ்வாய்—அன்னம்
4. புதன்—குதிரை
5. குரு—யானை
6. சுக்கிரன்—கருடன்
7. சனி—காகம்
8. ராகு—ஆடு
9. கேது—சிங்கம்

5. நவக்கிரஹங்களுக்குரிய அதிதேவதைகள்

1. சூரியன்—சிவன்
2. சந்திரன்—பார்வதி
3. செவ்வாய்—முருகன்
4. புதன்—திருமால்
5. குரு—பிரமன்
6. சுக்கிரன்—வள்ளியம்மையார்

7. சனி—யமன்
8. ராகு—பத்திரகாளி
9. கேது—இந்திரன்

6. நவக்கிரஹங்களுக்குரிய நவரத்தினங்கள்

1. சூரியன்—மாணிக்கம்
2. சந்திரன்—முத்து
3. செவ்வாய்—பவளம்
4. புதன்—பச்சை (மரகதம்)
5. குரு—புஷ்பராகம்
6. சுக்கிரன்—வைரம்
7. சனி—நீலம்
8. ராகு—கோமேதகம்
9. கேது—வைடூரியம்

7. நவக்கிரஹங்களின் சாதி

1. சூரியன்—ஆண்
2. சந்திரன்—பெண்
3. செவ்வாய்—ஆண்
4. புதன்—அலி
5. குரு—ஆண்
6. சுக்கிரன்—பெண்
7. சனி—அலி
8. ராகு—பெண்
9. கேது—அலி

8. நவக்கிரஹங்களுக்குரிய உலோகங்கள்

1. சூரியன்—தம்பாக்கு
2. சந்திரன்—ஈயம்
3. செவ்வாய்—செம்பு
4. புதன்—பித்தலை
5. குரு—பொன்
6. சுக்கிரன்—வெள்ளி
7. சனி—இரும்பு
8. ராகு—கருங்கல்
9. கேது—துருக்கல்

9. நவக்கிரஹங்களுக்கிரிய நிறம்

1. சூரியன்—சிவப்பு
2. சந்திரன்—வெள்ளை
3. செவ்வாய்—சிவப்பு
4. புதன்—பச்சை
5. குரு—மஞ்சள்
6. சூக்கிரன்—வெள்ளை
7. சனி—கருமை
8. ராகு—கருமை
9. கேது—சிவப்பு

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஞானசம்பந்தர் தேவாரம்

கோளறு பதிகம்

ஸ்ரீ ஜகத்குரு ஆசார்யாள் வாக்கு

அறு பத்தமூன்று நாயன்மார்களுள் முதலில் வைத்து எண்ணப்
படுபவர் திருஞானசம்பந்தர். சீகாழித் திருத்தலத்துத்

திருக்குளக்கரையில் தில்லைநாயகியம்மை
யார் இப்பிள்ளைப்பெருமானுக்குப் பொற்
கிண்ணத்தில் ஞானப்பால் ஊட்டி
ருய்வினார். மூன்று வயதான அக்குழந்தை
உடனே தெய்வீகப் பாடல்கள் பாடியது.
முதன்முதல்,

“தோடு டையசெவி யன்விடை
ஏறியோர் தூவெண் மதிசூடி
காடு டையசுட லைப்பொடி
பூசியென் உள்ளங்கவர் கள்வன்
ஏடு டையமல ரான்பூனை
நாட்பணிந் தேத்த அருள்செய்த
பீடு டையபிர மாபுரம்
மேவிய பெம்மான் இவனன்றே”

என்று தொடங்கிப் பதிகம் பாடி, தொடர்ந்து பல திருத்தலங்கள்
சென்று பல பதிகங்களைப் பாடியருளினார். திருமறைக்காடு என்னும்
வேதாரணியத்தில் அவர் திருநாவுக்கரசருடன் தங்கியிருந்தபொழுது
சமணர்களுடன் வாதாடி வென்று சைவ சமயத்தின் பெருமையை
உயர்த்தியருளும்படி அந்த ஞானக் குழந்தைக்கு மதுரைப் பாண்டிமா

தேவியாகிய மங்கையர்க்கரசியாரிடமிருந்து அழைப்பு வந்தது. அந்த அழைப்பினை ஏற்று ஞானசம்பந்தர் மதுரை செல்ல இசைந்த பொழுது, அருகில் இருந்த திருநாவுக்கரசர், 'ஐயனே! நானும் கோளும் நல்லனவாக இல்லை. தாங்கள் இந்த நேரத்தில் மதுரை செல்வது சரியன்று' என்றார். உடனே சம்பந்தர், 'ஈசன் அடியார்க்கு நானும் கோளும் எப்பொழுதும் நல்லனவே' என்று கூறிக் கோளறு பதிகம் பாடியருளிஞர். நவக்கிரஹங்களைத் திருப்திப்படுத்த இந்தக் கோளறு பதிகத்தைப் பாராயணம் செய்யவேண்டும்.

[1962 ஸ்ரீ பிப்ரவரி மாதம் 8-உ எட்டுக் கிரஹங்கள் ஒரே ராசியில் கூடின. அப்போது பிரளயமே ஏற்பட்டு உலகம் அழிந்துவிடும் என்று யாவரும் நடுங்கினர். அவ்வமயம் நடமாடும் தெய்வமாக விளங்கு கின்ற ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்ய ஸ்ரீமத் சங்கர பகவத் பாத ப்ரதிஷ்டித ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதி ஜகத்குரு ஸ்ரீமத் சந்த்ரசேகரேந்திர சரஸ்வதி ஸ்ரீ பாதர்கள் "அஞ்சேல் அஞ்சேல்" என்று அபயம் தந்தார்கள். "மங்கை பாகனை மனத்துள் வைத்துச் சைவ நாயன்மார்களில் முதல்வரான திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் திருவாய்மலர்ந்தருளிய கோளறு பதிகத்தைப் பாராயணம் செய்யுங்கள். எந்தக் கிரஹமும் ஒரு துன்பமும் செய்யாது; எட்டுக் கிரஹங்கள் அல்ல; இதுபோன்ற எண்ணூயிரம் கிரஹங்கள் ஒன்று சேர்ந்தாலும் அவை நல்லவாய் நல்லனவே செய்யும். ஒருவருக்கும் ஒரு துன்பமும் உண்டாகாது." என்று திருவாய்மலர்ந்தருளிஞர்கள். ஆகவே, இப்பதிகத்தைப் பாராயணம் செய்வதால் உண்டாகும் பெரும்பயனை எடுத்துக் கூறவும் வேண்டுமோ?]

வேயுறு தோளிபங்கன் விடமுண்ட கண்டன்
மிகநல்ல வீணை தடவி
மாசறு திங்கள்கங்கை முடிமேல் அணிந்தென்
உளமே புகுந்த அதனால்
ஞாயிறு திங்கள்செவ்வாய் புதன்வியாழம் வெள்ளி
சனிபாம் பிரண்டு முடனே
ஆசறு நல்லநல்ல அவைநல்ல நல்ல
அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

1

என்பொடு கொம்பொடாமை இவைமார் பிலங்க
எருதேறி யேழை யுடனே
பொன்பொதி மத்தமாலை புனல்குடி வந்தென்
உளமே புகுந்த அதனால்
ஒன்பதொ டொன்றெடேழு பதினெட்டொ டாறும்
உடனாய் நாள்க ளவைதாம்
அன்பொடு நல்லநல்ல அவைநல்ல நல்ல
அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

2

உருவளர் பவளமேனி ஒளிநீ றணிந்து
உமையோடும் வெள்ளை விடைமேல்
முருகலர் கொன்றைதிங்கள் முடிமே லணிந்தென்
உளமே புகுந்த அதனால்
திருமகள் கலையதூர்தி செயமாது பூமி
திசைதெய்வ மான பலவும்
அருநெறி நல்லநல்ல அவைநல்ல நல்ல
அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

3

மதிநுதன் மங்கையோடு வடவா லிருந்து
மறையோது மெங்கள் பரமன்
நதியோடு கொன்றைமாலை முடிமேல் அணிந்தென்
உளமே புகுந்த அதனால்
கொதியுறு காலன்அங்கி நமனோடு தூதர்
கொடுநோய்க ளான பலவும்
அதிசூனம் நல்லநல்ல அவைநல்ல நல்ல
அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

4

நஞ்சணி கண்டனெந்தை மடவாள் தனோடும்
விடையேறு நங்கள் பரமன்
துஞ்சிருள் வன்னிகொன்றை முடிமேல் அணிந்தென்
உளமே புகுந்த அதனால்
வெஞ்சின அவுணரோடும் உருமிடியும் மின்னும்
மிகையான பூதமவையும்
அஞ்சிடும் நல்லநல்ல அவைநல்ல நல்ல
அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

5

வாள்வரி அதளதாடை வரிகோ வணத்தர்
மடவாள் தனோடும் உடனாய்
நாள்மலர் வன்னிகொன்றை நதிசூடி வந்தென்
உளமே புகுந்த அதனால்
கோளரி உழுவையோடு கொலையாளை கேழல்
கொடுநாக மோடு கரடி
ஆளரி நல்லநல்ல அவைநல்ல நல்ல
அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

6

செப்பிள முலைநன்மங்கை ஒருபாக மாக
விடையேறு செல்வ னடைவார்
ஒப்பிள மதியும்அப்பும் முடிமேல் அணிந்தென்
உளமே புகுந்த அதனால்
வெப்பொடு குளிரும்வாத மிகையான பித்தும்
வினையான வந்து நலியா
அப்படி நல்லநல்ல அவைநல்ல நல்ல
அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

வேள்பட விழிசெய்தன்று விடைமே விருந்து
மடவாள் தனோடும் உடனாய்
வாள்மதி வன்னிகொன்றை மலர்குடி வந்தென்
உளமே புகுந்த வதனால்
ஏழ்கடல் சூழிலங்கை அரையன் றனோடும்
இடரான வந்து நலியா
ஆழ்கடல் நல்லநல்ல அவைநல்ல நல்ல
அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

8

பலபல வேடமாகும் பரனரி'பாகன்
பசுவேறும் எங்கள் பரமன்
சலமக ளோடெருக்கு முடிமேல் அணிந்தென்
உளமே புகுந்த அதனால்
மலர்மிசை யோனுமாலும் மறையோடு தேவர்
வருகால மான பலவும்
அலைகடல் மேருநல்ல அவைநல்ல நல்ல
அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

9

கொத்தலர் குழலியோடு விசையற்கு நல்கு
குணமாய வேட விகிர்தன்
மத்தமும் மதியும்நாக முடிமேல் அணிந்தென்
உளமே புகுந்த அதனால்
புத்தரொ டமனைவாதில் அழிவிக்கும் அண்ணல்
திருநீறு செம்மை திடமே
அத்தகு நல்லநல்ல அவைநல்ல நல்ல
அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

10

தேனமர் பொழில்பொன் ஆலை விளைசெந்நெல் துன்னி
வளர்செம்பொன் எங்கும் திகழ
நான்முகன் ஆதியாய பிரமா புரத்து
மறைஞான ஞான முனிவன்
தானுறு கோளும்நாளும் அடியாரை வந்து
நலியாத வண்ணம் உரைசெய்
ஆனசொல் மாலையோதும் அடியார்கள் வானில்
அரசாள்வர் ஆணை நமதே.

11

திருச்சிற்றம்பலம்

ஸ்ரீராமஜயம்

ஆதித்யஹ்ருதயம்

[சூரிய பகவான் பிரத்யக்ஷ தெய்வமாகத் தரிசனம் தருகிறார். அவர்தம் திருவடிகளைப் போற்றியே ஸ்ரீராமச்சந்திர மூர்த்தி ராமராவண யுத்தத்தில் வெற்றி கண்டார். நித்ய வாழ்க்கையில் ஸகல பாக்கியங்களும் பெற, பக்தர்கள் இதைத் தினமும் பாராயணம் செய்வது அவசியம். தவிர பெரிய ஆபத்தோ, வருத்தமோ, சோதனையோ வரும் காலங்களில் இந்த ஸ்தோத்திரத்தைப் பூரண நம்பிக்கையுடன் ஒரே சமயத்தில் தொடர்ந்து 9 தடவை பாராயணம் செய்வோர் நிம்மதி பெறுவர் என்பது நிச்சயம்]

ஸங்கல்பம்

மம சிந்தித மனோரத-அவாப்த்யர்த்தம் ஆதித்ய-
ஹ்ருதயஸ்தோத்ர மஹாமந்த்ர ஜபம் கரிஷ்யே

ந்யாஸம்

ஓம், அஸ்ய ஸ்ரீ ஆதித்ய ஹ்ருதயஸ்தோத்ர மஹா மந்த்ரஸ்ய,
அகஸ்த்யோ பகவான் றிஷி:—அநுஷ்டுப்சந்த:
ஸ்ரீஸூர்யநாராயணோ தேவதா
நிரஸ்தாஸேஷ-விக்னதயா ஸர்வத்ர
ஜயஸ்த்யர்த்தே விநியோக:

த்யானம்

ஜயதி ஜயதி ஸூர்ய: ஸப்தலோகைகதிப:
கிரண ம்ருதிததாப: ஸர்வதுக்கஸ்ய ஹர்தா।
அருணகிரண கம்யஸ்சாதிராதித்யமூர்த்தி:
பரம பரம திவ்ய: பாஸ்கரஸ்தம் நமாமி ॥

- ததோ யுத்தபரிஸ்ராந்தம் ஸமரே சிந்தயா ஸ்த்திதம்
ராவணம் சாக்ரதோ த்ருஷ்ட்வா யுத்தாய ஸமுபஸ்த்திதம் 1
- தைவதைஸ்ச ஸமாகம்ய த்ரஷ்டு மப்யாகதோ ரணம்
உபாகம்யா ப்ரவீத் ராமம் அகஸ்த்யோ பகவாந் ரிஷி: 2
- ராம ராம மஹாபாஹோ ஸ்ருணு குஹ்யம் ஸநாதனம்
யேந ஸர்வாநரீந் வத்ஸ ஸமரே விஜயிஷ்யஸி 3
- ஆதித்யஹ்ருதயம் புண்யம் ஸர்வ ஸத்ரு விநாஸநம்
ஜயாவஹம் ஜபேந்நித்யம் அக்ஷய்யம் பரமம் ஸிவம் 4
- ஸர்வமங்கல மாங்கள்யம் ஸர்வபாப ப்ரஸூஸநம்
சிந்தாஸோக ப்ரஸூமநம் ஆயுர்வர்த்தந முத்தமம் 5
- ரஸ்மிமந்தம் ஸமுத்யந்தம் தேவாஸுரநமஸ்க்ருதம்
பூஜயஸ்வ விவஸ்வந்தம் பாஸ்கரம் புலநேஸ்வரம் 6
- ஸர்வதேவாத்மகோ ஹ்யேஷ: தேஜஸ்வீ ரஸ்மிபாவந:
ஏஷ தேவாஸுரகணந் லோகாந் பாதி கபஸ்திபி: 7
- ஏஷ ப்ரஹ்மா ச விஷ்ணுஸ்ச ஸிவ: ஸ்கந்தா ப்ரஜாபதி:
மஹேந்த்ரோ தநத: காலோ யமஸ் ஸோமோ ஹ்யபாம்பதி: 8
- பிதரோ வஸவஸ்ஸாத்யா ஹ்யஸ்விநௌ மருதோ மநு:
வாயுர்வஹநி: ப்ரஜா ப்ராண: ருதுகர்த்தா ப்ரபாகர: 9
- ஆதித்ய: ஸவிதா ஸூர்ய: கக: பூஷா கபஸ்திமாந்
ஸூவர்ணஸத்ருஸோ பாநு: ஹிரண்யரேதா திவாகர: 10
- ஹரிதஸ்வ: ஸஹஸ்ரார்ச்சி: ஸப்தஸப்திர் மரீசிமாந்
திமிரோந்மதந: ஸம்பு: த்வஷ்டா மார்த்தாண்ட அம்ஸூமாந் 11
- ஹிரண்யகர்ப்ப: ஸிஸிர: தபநோ பாஸ்கரோ ரவி:
அக்நிகர்ப்போ (அ)திதே: புத்ர: ஸங்க: ஸிஸிரநாஸந: 12
- வ்யோமநாதஸ்தமோபேதீ ருக்யஜுஸ்ஸாமபாரக:
கநவ்ருஷ்டிரபாம் மித்ர: விந்த்யவீதி ப்லவங்கம: 13
- ஆதபீ மண்டலீ ம்ருத்யு: பிங்கல: ஸர்வதாபந:
கவிர்விஸ்வோ மஹாதேஜா: ரக்த: ஸர்வபவோத்பவ: 14
- நக்ஷத்ர க்ரஹதாராணம் அதிபோ விஸ்வபாவந:
தேஜஸாமபி தேஜஸ்வீ த்வாதஸாத்மந் நமோஸ்து தே: 15
- நம: பூர்வாய கிரயே பஸ்சிமாயாத்ரயே நம:
ஜ்யோதிர்கணநாம் பதயே திநாதிபதயே நம: 16
- ஜயாய ஜயபத்ராய ஹர்யஸ்வாய நமோ நம:
நமோநம: ஸஹஸ்ராம்ஸோ ஆதித்யாய நமோ நம: 17
- நம உக்ராய வீராய ஸாரங்காய நமோ நம:
நம: பத்மப்ரபோதாய மார்த்தாண்டாய நமோ நம: 18

- ப்ரஹ்மேஸாநாச்சுதேஸாய ஸூர்யாயாதித்யவர்ச்சஸே
பாஸ்வதே ஸர்வபக்ஷாய ரௌத்ராய வபுஷே நம: 19
- தமோக்நாய ஹிமக்நாய சத்ருக்நாயாமிதாத்மநே
க்ருதக்நாய தேவாய ஐயோதிஷாம் பதயே நம: 20
- தப்தசாமீகராபாய வஹ்நயே வீஸ்வகர்மணே
நமஸ்தமோபிநிக்நாய ருசயே லோகஸாக்ஷிணே 21
- நாஸயத்யேஷு வை பூதம் ததேவ ஸ்ருஜதி ப்ரபு:
பாயத்யேஷு தபத்யேஷு வர்ஷத்யேஷு கபஸ்திபி: 22
- ஏஷ ஸுப்தேஷு ஜாகர்தி பூதேஷு பரிநிஷ்ட்டித:
ஏஷ சைவாக்நிஹோத்ரம் ச பலம் சைவாக்நிஹோத்ரிணம் 23
- வேதாஸ்ச் க்ரதவஸ்சைவ க்ரதாநாம் பலமேவ ச
யாநி க்ருத்யாநி லோகேஷு ஸர்வ ஏஷு ரவி: ப்ரபு: 24
- ஏநமாபத்ஸு க்ருச்ச்ரேஷு காந்தாரேஷு பயேஷு ச
கீர்தயந் புருஷ: கஸ்சித் நாவஸ்தேதி ராகவ 25
- பூஜயஸ்வைநமேகாக்ர: தேவதேவம் ஜகத்பதம்
ஏதத் த்ரிகுணிதம் ஜப்த்வா யுத்தேஷு விஜயிஷ்யஸி 26
- அஸ்மிந் க்ஷணே மஹாபாஹோ ராவணம் த்வம் வதிஷ்யஸி
ஏவமுக்த்வா ததாகஸ்த்யோ ஜகாம ச யதாகதம் 27
- ஏதச் ச்ருத்வா மஹாதேஜா: நஷ்டஸோகோபவத் ததா
தாரயாமாஸ ஸுப்ரீத: ராகவ: ப்ரயதாத்மவாந் 28
- ஆதித்யம் ப்ரேக்ஷ்ய ஜப்த்வா து பரம் ஹர்ஷமவாப்தவாந்
த்ரிராசம்ய ஸூகிர்பூத்வா துநுராதாய வீர்யவான் 29
- ராவணம் ப்ரேக்ஷ்ய ஹ்ருஷ்டாத்மா யுத்தாய ஸமுபாகமத்
ஸர்வயத்நேந மஹதா வதே தஸ்ய த்ருதோபவத் 30
- அத ரவி ரவதந் நிரீக்ஷ்ய ராமம்
முதிதமநா: பரமம் ப்ரஹ்ருஷ்யமாண: |
நிஸிசரபதி ஸம்க்ஷயம் விதித்வா
ஸுரகணமத்யகதோ வசஸ்த்வரேதி || 31
- இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்ராமாயணே வால்மீகியே
ஆதிகாவ்யே யுத்தகாண்டே
ஸப்தோத்தர ஸுததம:
ஸர்க்க:

ஸ்ரீ நவக்ரஹ மங்களாஷ்டகம்

பாஸ்வாநர்க ஸமிச்ச ரக்தகிராண: 'ஸிம்ஹாதிப: காஸ்யபோ
 குர்விந்த்வோஸ்ச குஜஸ்ய மித்ரமரிக த்ரிஸ்த்த: ஸுப: ப்ராங்முக:
 ஸத்ருர் பார்க்கவ ஸௌரயோ: ப்ரியகுட: காலிங்க தேஸாதிபோ
 மத்யே வர்த்துலமண்டலே ஸ்திதிமித: குர்யாத் ஸதா மங்களம்

சந்த்ர: கர்கடகப்ரபு: ஸிதருசிஸ் சாத்ரேய கோத்ரோத்பவஸ்
 சாக்நேயே சதுரஸ்ர(கோஅ)பரமுகோ கௌர்யர்ச்சயா தர்பித:
 ஷட்ஸப்தாக்ந்திஸா த்யஸோபநபலோ சத்ருர் புதார்க்க ப்ரிய:
 ஸௌம்யோ யாமுநதேஸபர்ணஜஸமித் குர்யாத் ஸதா மங்களம்

பௌமோ தக்ஷிணதிக்த்ரிகோணநிலயோ (அ)வந்தீபதி: காதிர
 ப்ரீதோ வ்ருஸ்சிகமேஷ்யோ ரதிபதிர் குர்வர்க்க சந்த்ரப்ரிய:
 ஜ்ஞாரி: ஷட்த்ரிஸுப ப்ரதஸ்ச வஸுதாதாதா குஹாதீஸ்வரோ
 பாரத்வாஜகுலோத்பவோ(அ)ருணருசி: குர்யாத் ஸதா மங்களம்

ஸௌம்ய: பீத உதங்முகஸஸமிதபாமார்கோ (அ) த்ரிகோத்ரோத்
 பவோ

பாணேஸாநகத: ஸுஹ்ருத் ரவிஸுதோ வைர்க்ருதாநுஷ்ணருக்
 கந்யாயுக்ம்பதிர் தஸாஷ்டம சதுஷ் ஷண்ணேத்ரக: ஸோபநோ
 விஷ்ணவாராதந தர்ப்பிதோ மகதப: குர்யாத் ஸதா மங்களம்

ஜீவஸ்சோத்தர திங்முகோத்தரகுப் ஜாதோங்கிரோ கோத்ரத:
 பீதோஸ்வத்த ஸமிச்ச ஸிந்த்வதிபதி: சாபர்க்ஷமீநாதிப:
 ஸுர்யேந்து க்ஷிதிஜப்ரிய: ஸிதபுதாராதி: ஸமோ பாநுஜே
 ஸப்தாபத்ய தபோர்த்தக: ஸுபகர: குர்யாத் ஸதா மங்களம்

ஸுக்ரோ பார்க்கவ கோத்ரஜஸ் ஸிதருசி: பூர்வாநந:பூர்வதிக்
காம்போஜாதிபதிஸ் துலாவ்ருஷ்பகஸ் சௌதும்பரைஸ் தர்பித:
ஸௌம்யர்க்யோஸ்ஸுஹரு தம்பிகாஸ்துதிவஸாத் ப்ரீதோர்க்க
[சந்த்ராஹிதோ
நாரீபோககர: ஸுபோ ப்ருகுஸுத: குர்யாத் ஸதா மங்களம்

ஸௌளி:க்ருஷ்ணருசிஸ்ச பஸ்சிமமுக: ஸௌரராஷ்ட்ரப: காஸ்யபோ
நாத: கும்பம்ருகர்ஷ்யோ: ப்ரியஸுஹருத்ஸுக்ரக்ருயோர்க்ருத்ரக:
ஷட்த்ரிஸ்த: ஸுபதோஸுபோதநுகதிஸ்சாபாக்குதௌ மண்டலே
ஸந்திஷ்டந் சிரஜிவிதாதிபலத: குர்யாத் ஸதா மங்களம்

ராஹுர்ப்பரதேஸுபோ நிருகுதௌ க்ருஷ்ணங்க ஸுர்பாஸநோ
யாம்யாஸாபிமுகஸ்ச சந்த்ரரவிருத் பைடநஸி: க்ரௌர்யவாந்
ஷட்த்ரிஸ்த்த:ஸுபக்ருத் கராலவதந: ப்ரீதஸ்ச தூர்வாஹுதௌ
துர்க்கா பூஜநத: ப்ரஸந்ந ஹருதய: குர்யாத் ஸதா மங்களம்

கேதுர் ஜைமிநிகோத்ரஜ: குஸுஸமித் வாயவ்யகோணே ஸ்த்தித:
சித்ராங்கத்வஜ லாகுச்சநோ ஹி பகவாந் யாம்யாநந: ஸோபந:
ஸந்துஷ்டோ கணநாத பூஜநவஸாத் கங்காதி தீர்த்தப்ரத:
ஷட்த்ரிஸ்த்த:ஸுபக்ருச்ச சித்ரிததநு: குர்யாத் ஸதா மங்களம்

ஸ்ரீ:

ஸுரீயேந்து பெளம புத வாஃபதி காவ்ய ஸௌளி
ஸ்வர்பாநு கேது திவிஷத்பரிஷத்ப்ரதாநா:|
த்வத் தாஸ தாஸ சரமாவதி தாஸ தாஸா:
ஸ்ரீ வேங்கடாசலபதே தவஸுப்ரபாதம்||

— ஸ்ரீ வேங்கடேஸு ஸுப்ரபாதம் சுலோகம்—19

நவக்கிரஹங்கள் இந்திராதி தேவர்களையும் ஆட்டிவைக்கும்
சக்தி வாய்ந்தவை. ஆனால், திருமலையில் கோயில் கொண்டிருக்கும்,
எம்பெருமானை ஸரணடைந்தவர்களுக்கு நவக்கிரஹங்கள் யாதொரு
கெடுதியும் செய்யாமல், ஸகல நன்மைகளையும் செய்கின்றன
என்பது உறுதி.

1. ஸூர்யாஷ்டோத்தரசத நாமாவளி

(இந்த நாமாக்களுக்குமுன்னால் 'ஓம்' என்றும் பின்னால் 'நம:' என்றும் சேர்த்துச் சொல்லவும்)

1. அருணாய 2. ஸுரண்யாய 3. கருணாஸனிந்தவே 4. அஸமான பலாய 5. ஆர்த்தரக்ஷகாய 6. ஆதித்யாய 7. ஆதிபூதாய 8. அகிலா கமவேதிநே 9. அச்யுதாய 10. அகிலஜ்ஞாய 11. அநந்தாய 12. இநாய 13. விஸ்வரூபாய 14. இஜ்யாய 15. இந்த்ராய 16. பாநவே 17. இந்திராமந்திராப்தாய 18. வந்தநீயாய 19. ஈஸாய 20. ஸுப்ர ஸந்தாய 21. ஸுஸ்ரீலாய 22. ஸுவர்ச்சஸே 23. வஸுப்ரதாய 24. வஸவே 25. வாஸுதேவாய 26. உஜ்வலாய 27. உக்ரரூபாய 28. ஊர்த்வகாய 29. விவஸ்வதே 30. உத்யத்கிரணஜாலாய 31. ஹ்ருஷீ கேஸாய 32. ஊர்ஜஸ்வலாய 33. வீராய 34. நிர்ஜராய 35. ஜயாய 36. ஊருத்வயவிநிர்முக்த நிஜ ஸாரதயே 37. ரிஷிவந்த்யாய 38. ருக் ஹந்த்ரே 39. ரிக்ஷசக்ரசராய 40. ரிஜுஸ்வபாவவித்தாய 41. நித்யஸ் துத்யாய 42. ருகாரமாத்ருகாவர்ணரூபாய 43. உஜ்வலதேஜஸே 44. ரிக்ஷாதி நாதமித்ராய 45. புஷ்கராக்ஷாய 46. லுப்ததந்தாய 47. ஸாந்தாய 48. காந்திதாய 49. கநாய 50. கந்தக்கநகபூஷ்ணாய 51. காத்யோதாய 52. லாநிதாகிலதைத்தாய 53. ஸத்யாநந்தஸ்வ ரூபிணே 54. அபவர்க்கப்ரதாய 55. ஆர்த்தஸுரண்யாய 56. ஏகாகிநே 57. பகவதே 58. ஸ்ருஷ்டிஸ்த்தித்யந்தகாரிணே 59. குணாத்மநே 60. க்ருணிப்ருதே 61. ப்ருஹதே 62. ப்ரஹ்மணே 63. ஜஸ்வர்த்யாய 64. ஸர்வாய 65. ஹரிதஸ்வாய 66. ஸௌரயே 67. தஸுதிக்ஸம்ப்ரகா ஸாய 68. பக்தவஸ்யாய 69. ஒஜஸ்கராய 70. ஜயிநே 71. ஜகதாநந்த ஹேதவே 72. ஜந்மம்ருத்யுஜராவ்யாதிவர்ஜிதாய 73. ஒளநந்த்ய பதஸஞ்சாரரதஸ்த்தாய 74. அஸுராரயே 75. கமநீயகராய 76. அப்ஜவல்லபாய 77. அந்தர்பஹி: ப்ரகாஸாய 78. அசிந்த்யாய 79. ஆத்மரூபிணே 80. அச்யுதாய 81. அமரேஸாய 82. பரஸ்மை ஜ்யோ திஷே 83. அஹஸ்கராய 84. ரவயே 85. ஹரயே 86. பரமாத்மநே 87. தருணாய 88. வரேண்யாய 89. க்ரஹாணும்பதயே 90. பாஸ்கராய 91. ஆதிமத்யாந்தரஹிதாய 92. ஸௌக்யப்ரதாய 93. ஸகலஜக தாம்பதயே 94. ஸூர்யாய 95. கவயே 96. நாராயணாய 97. பரே ஸாய 98. தோஜோரூபாய 99. ஸ்ரீம்ஹிரண்யகர்ப்பாய 100. ஹ்ரீம் ஸம்பத்கராய 101. ஐம்இஷ்டார்த்ததாய 102. அம் ஸுப்ரஸந்தாய 103. ஸ்ரீமதே 104. ஸ்ரேயஸே 105. ஸௌக்யதாயிநே 106. தீப்த மூர்த்தயே 107. நிகிலாகமவேத்தாய 108. நித்யாநந்தாய.

2. சந்த்ராஷ்டோத்தரசத நாமாவளி

1. ஸ்ரீமதே 2. ஸஸ்தராய 3 சந்த்ராய 4. தாராத்ராய 5. நிஸாகராய 6. ஸுதாநிதயே 7. ஸதாராத்யாய 8. ஸத்பதயே 9. ஸாதுபூஜிதாய 10 ஜிதேந்த்ரியாய 11. ஜயோத்யோகாய 12. ஜயோதிஸ்சக்ர ப்ரவர்த்தகாய 13. விகர்த்தநாநுஜாய 14. வீராய 15. விஸ்வேஸாய 16. விதுஷாம்பதயே 17. தோஷாகராய 18. துஷ்டதாராய 19. புஷ்டிமதே 20. ஸீஷ்டபாலகாய 21. அஷ்டமூர்த்தி ப்ரியாய 22. அநந்தாய 23. கஷ்டதாருகுடாரகாய 24. ஸ்வப்ரகாஸாய 25. ப்ரகாஸாத்மநே 26. த்யுசராய 27. தேவபோஜநாய 28. கலாதராய 29. காலஹேதவே 30. காமக்ருதே 31. ஸாமதாயகாய 32. ம்ருத்யுஸம்ஹாரகாய 33. அமர்த்பாய 34. நித்யாநுஷ்டாநதாயகாய 35. க்ஷபாகராய 36. க்ஷணபாய 37. க்ஷயவ்ருத்தி ஸமந்விதாய 38. ஜைவாத்ருகாய 39. ஸுசயே 40. ஸுப்ராய 41. ஜயிநே 42 ஜய பலப்ரதாய 43. ஸுதாமயாய 44. ஸுரஸ்வாமிநே 45. பக்தாநாமிஷ்டதாயகாய 46. புக்திதாய 47. முக்திதாய 48 பத்ராய 49. பக்ததாரித்ர்ய பஞ்ஜநாய 50. ஸாமகாநப்ரியாய 51. ஸர்வரக்ஷகாய 52. ஸாகரோத்பவாய 53. பயாந்தக்ருதே 54. பக்திகம்யாய 55. பவபந்த விமோசகாய 56. ஜகத்ப்ரகாஸகிரணய 57. ஜகதாநந்தகாரணய 58. நிஸ்ஸபத்நாய 59. நிராஹாராய 60. நிர்விகாராய 61. நிராமயாய 62. பூச்சாயாச்சாதிதாய 63. பவ்யாய 64. புலநப்ரதிபாலகாய 65. ஸகலார்த்திராய 66. ஸௌம்யஜநகாய 67. ஸாதுவந்திதாய 68. ஸர்வாகமஜ்ஞாய 69. ஸர்வஜ்ஞாய 70. ஸநகாதி முநிஸ்துதாய 71. ஸிதச்சத்ர த்வஜோபேதாய 72. ஸிதாங்காய 73. ஸிதபூஷணய 74. ஸ்வேத மால்யாம்பரதராய 75. ஸ்வேதகந்தாநுலேபநாய 76. தஸாஸ்வ ரதஸம்ருடாய 77. தண்டபாணயே 78. தநுர்த்தராய 79. குந்தபுஷ்போஜ்வலாகாராய 80. நயநாப்ஜஸமுத்பவாய 81. ஆத்ரேயகோத்ரஜாய 82. அத்யந்தவிநயாய 83. ப்ரியதாயகாய 84. கருணரஸ ஸம்பூர்ணய 85. கர்கடப்ரபவே 86. அவ்யாய 87. சதுரஸ்ரராஸநாகுடாய 88. சதுராய 89. திவ்யவாஹநாய 90. விவஸ்வந்மண்டலாஜ்ஞேய வாஸாய 91. வஸுஸம்ருத்திதாய 92. மஹேஸ்வரப்ரியாய 93. தாந்தாய 94. மேருகோத்ரப்ரதக்ஷிணய 95. க்ரஹமண்டலமத்யஸ்தாய 96. க்ரஸிதார்க்காய 97. க்ரஹாதிபாய 98. த்விஜராஜாய 99. த்யு திலகாய 100. த்விபுஜாய 101. த்விஜபூஜிதாய 102. ஒளதும்பர நகாவாஸாய 103. உதாராய 104. ரோஹிணீபதயே 105. நித்யோதயாய 106. முநிஸ்துத்யாய 107. நித்யாநந்த பலப்ரதாய 108. ஸகலாஹ்லாதந கராய 109. பலாஸோத்மப்ரியாய.

3. அங்காரகாஷ்டோத்தரசத நாமாவளி

1. மஹீஸுதாய 2. மஹாபாகாய 3. மங்களாய 4. மங்கள
ப்ரதாய 5. மஹாவீராய 6. மஹாஸூராய 7. மஹாபலபராக்ர
மாய 8. மஹாரௌத்ராய 9. மஹாபத்ராய 10. மாநநீயாய
11. தயாகராய 12. மாநதாய 13. அபர்வணய 14. க்ருராய
15. தாபத்ரய விவர்ஜிதாய 16. ஸுப்ரதீபாய 17. ஸுதாம்
ராஷாய 18. ஸுப்ரஹ்மணியாய 19. ஸுகப்ரதாய 20. வக்ரஸ்தம்
பாதிசுமநாய 21. வரேணயாய 22. வரதாய 23. ஸுகிநே 24. வீரபத்
ராய 25. விருபாஷாய 26. விதூரஸ்தாய 27. விபாவஸவே
28. நக்ஷத்ரசக்ர ஸஞ்சாசரிணே 29. க்ஷத்ரபாய 30. க்ஷாத்ரவர்ஜிதாய
31. க்ஷயவ்ருத்தி விநிர்முக்தாய 32. க்ஷமாயுத்தாய 33. விசக்ஷணய
34. அக்ஷிணபலதாய 35. சதுர்வர்க பலப்ரதாய 36. வீதராகாய
37. வீதபயாய 38. விஜ்வராய 39. விஸ்வகாரணய 40. நக்ஷத்ரராஸீ
ஸஞ்சாராய 41. நாநாபயநிக்குந்தநாய 42. வந்தாருஜந மந்தாராய
43. வக்ராகுஞ்சிதமூர்த்தஜாய 44. கமநீயாய 45. தயாஸாராய
46. கந்தக்கநகபூஷணய 47. பயக்நாய 48. பவ்ய பலதாய 49. பக்தா
பயவரப்ரதாய 50. ஸத்ருஹந்த்ரே 51. ஸமோபேதாய
52. ஸரணுகத போஷணய 53. ஸாஹஸிநே 54. ஸத்ருணுத்யக்ஷாய
55. ஸாதவே 56. ஸமரதூர்ஜயாய 57. துஷ்டதூராய 58. ஸிஷ்ட
பூஜ்யாய 59. ஸர்வகஷ்ட நிவாரகாய 60. துஸ்சேஷ்டாவாரகாய
61. துக்கபஞ்ஜநாய 62. தூர்த்தராய 63. ஹரயே 64. துஸ்ஸ்வப்ந
ஹந்த்ரே 65. தூர்தர்ஷாய 66. துஷ்டக்ர்வ விமோசநாய 67. பரத்
வாஜகுலோத்தபுதாய 68. பூஸுதாய 69. பவ்யபூஷணய 70. ரக்தாம்
பராய 71. ரக்தவபுஷே 72. பக்தபாலநதத்பராய 73. சதுர்புஜாய
74. கதாதாரிணே 75. மேஷ்வாஹாய 76. மிதாஸநாய 77. ஸக்தி
ஸூலதராய 78. ஸக்தாய 79. ஸஸ்த்ர வித்யாவிஸாரதாய
80. தார்க்கிகாய 81. தாமஸாதாராய 82. தபஸ்விநே 83. தாம்ர
லோசநாய 84. தப்தகாஞ்சநஸங்காஸாய 85. ரக்தகிஞ்ஜல்
கஸந்நிபாய 86. கோத்ராதிதேவாய 87. கோமத்யசராய 88. குண
விபூஷணய 89. அஸ்ருஜே 90. அங்காரகாய 91. அவந்திதேஸா
திஸாய 92. ஜநார்தநாய 93. ஸூர்யயாம்ய ப்ரதேஸஸ்த்தாய
94. யூநே 95. யாம்யஹரிந்முகாய 96. த்ரிகோணமண்டலகதாய
97. த்ரிஸுதாதிபஸந்நுதாய 98. ஸுசயே 99. ஸுசிகராய 100. ஸூராய
101. ஸுசிவஸ்யாய 102. ஸுபாவஹாய 103. மேஷ்வ்ருஸ்சிக
ராஸீஸாய 104. மேதாவிநே 105. மிதபாஷணய 106. ஸுகப்ரதாய
107. ஸுருபாஷாய 108. ஸர்வாபிஷ்ட பலப்ரதாய.

4. புதாஷ்டோத்தரசத நாமாவளி

1. புதாய 2. புதார்ச்சிதாய 3. ஸௌம்யாய 4. ஸௌம்ய
சித்தாய 5. ஸுபப்ரதாய 6. த்ருடவ்ரதாய 7. த்ருடபலாய
8. ஸ்ருதிஜாலப்ரபோதகாய 9. ஸத்யாவாஸாய 10. ஸத்ய வசஸே
11. ஸ்ரேயஸாம்பதயே 12. அவ்யயாய 13. ஸோமஜாய 14. ஸுக
தாய 15. ஸ்ரீமதே 16. ஸோமவம்ஸப்ரதீபகாய 17. வேதவிதே
18. வேத தத்வஜ்ஞாய 19. வேதாந்தஜ்ஞாநபாஸ்கராய
20. வித்யாவிசக்ஷணாய 21. விதுஷே 22. வித்வத்ப்ரீதிகராய 23. ருஜுவே
24. விஸ்வாநுகூல ஸஞ்சாராய 25. விஸேஷ விநயாந்விதாய
26. விவிதாசம்ஸாரஜ்ஞாய 27. வீர்யவதே 28. விகதஜ்வராய
29. த்ரிவர்க்க பலதாய 30. அநந்தாய 31. த்ரிதஸாதிப பூஜிதாய
32. புத்திமதே 33. பஹுஸாஸ்த்ரஜ்ஞாய 34. பவிநே 35. பந்த
விமோசகாய 36. வக்ராதிவக்ர கமநாய 37. வாஸவாய 38. வஸு
தாதிபாய 39. ப்ரஸந்நவதநாய 40. வந்த்யாய 41. வரேண்யாய
42. வாக்விலக்ஷணாய 43. ஸத்யவதே 44. ஸத்யஸங்கல்பாய
45. ஸத்யபந்தவே 46. ஸதாதராய 47. ஸர்வரோகப்ரஸமநாய
48. ஸர்வமருத்ய நிவாரகாய 49. வாணிய நிபுணாய 50. வஸ்யாய
51. வாதாங்காய 52. வாதரோகஹ்ருதே 53. ஸ்த்தூலாய
54. ஸ்த்தைர்ய குணாத்யக்ஷாய 55. ஸ்த்தூலஸூக்ஷ்மாதிகாரணாய
56. அப்ரகாஸாய 57. ப்ரகாஸாத்மநே 58. கநாய 59. கநபூஷணாய
60. விதிஸ்துத்யாய 61. விஸாலாக்ஷாய 62. வித்வஜ்ஜந மநோஹ
ராய 63. சாருஸீலாய 64. ஸ்வப்ரகாஸாய 65. சபலாய 66. ஜிதேந்
த்ரியாய 67. உதங்முகாய 68. மகாஸக்தாய 69. மகதாதிபதயே
70. ஹரயே 71. ஸௌம்யவத்ஸரஸஞ்ஜாதாய 72. ஸோமப்ரியகராய
73. மஹதே 74. ஸிம்ஹாதிருடாய 75. ஸர்வஜ்ஞாய 76. ஸிகவர்
ணாய 77. ஸிவங்கராய 78. பீதாம்பராய 79. பீதவபூஷே 80. பீதச்
சத்ரத்வஜாங்கிதாய 81. கட்கசர்மதராய 82. கார்யகர்த்ரே
83. கலுஷஹாரகாய 84. ஆத்ரேய கோத்ரஜாய 85. அத்யந்த
விநயாய 86. விஸ்வபாவநாய 87. சாம்பேய புஷ்பஸங்காஸாய
88. சாரணாய 89. சாருபூஷணாய 90. வீதராகாய 91. வீதபயாய
92. விஸூத்த கநகப்ரபாய 93. பந்துப்ரியாய 94. பந்துயுக்தாய
95. பாணமண்டலஸம்ஸ்ரிதாய 96. அர்கேஸாந நிவாஸஸ்த்தாய
97. தர்க்கஸாஸ்த்ர விஸாரதாய 98. ப்ரஸாந்தாய 99. ப்ரீதிஸம்
யுக்தாய 100. ப்ரியக்ருதே 101. ப்ரியபூஷணாய 102. மேதாவிநே
103. மாதவாஸக்தாய 104. மிதுநாதிபதயே 105. ஸுதியே
106. கந்யாராஸிப்ரியாய 107. காமப்ரதாய 108. கநபலாஸ்ரயாய.

5. குரு-அஷ்டோத்தரசத நாமாவளி

1. குரவே 2. குணகராய 3. கோப்த்ரே 4. கோசராய
 5. கோபதிப்ரியாய 6. குணிநே 7. குணவதாம்ஸ்ரேஷ்டாய 8. குரு
 னாம் குரவே 9. அவ்யயாய 10. ஜேத்ரே 11. ஜயந்தாய 12. ஜயதாய
 13. ஜீவாய 14. அநந்தாய 15. ஜயாவஹாய 16. ஆங்கிரஸாய
 17. அத்வராஸக்தாய 18. விவிக்தாய 19. அத்வரக்குத்தபராய
 20. வாசஸ்பதய 21. வஸிநே 22. வஸ்யாய 23. வரிஷ்டாய 24. வாக்வி
 சக்ஷணாய 25. சித்தஸூத்திகராய 26. ஸ்ரீமதே 27. சைத்ராய
 28. சித்ரஸிகண்டிஜாய 29. ப்ருஹத்ரதாய 30. ப்ருஹத்பாநவே
 31. ப்ருஹஸ்பதயே 32. அபிஷ்டதாய 33. ஸுராசார்யாய 34. ஸுரா
 ராத்யாய 35. ஸுரகார்யக்ருதோத்யமாய 36. கீர்வாண போஷகாய
 37. தந்யாய 38. கீஷ்பதயே 39. கிரிஸாய 40. அநகாய 41. தீவராய
 42. திஷ்ணாய 43. திவ்ய பூஷ்ணாய 44. தேவபூஜிதாய 45. தநுர்த்த
 ராய 46. தைத்யஹந்த்ரே 47. தயாஸாராய 48. தயாகராய
 49. தாரிதீயநாஸநாய 50. தந்யாய 51. தக்ஷிணயநஸம்பவாய
 52. தநுர்மீநாதிபாய 53. தேவாய 54. தநுர்பாணதராய 55. ஹரயே
 56. அங்கிரோவர்ஷஸஞ்ஜாதாய 57. அங்கிர: குலஸம்பவாய
 58. னிந்து தேஸாதிபாய 59. தீமதே 60. ஸ்வர்ணகாயாய 61. சதுர்
 புஜாய 62. ஹேமாங்கதாய 63. ஹேமவபுஷே 64. ஹேமபூஷண
 பூஷிதாய 65. புஷ்யநாதாய 66. புஷ்யராக மணிமண்டநமண்டி
 தாய 67. காஸபுஷ்பஸமாநாபாய 68. இந்த்ராத்யமர ஸங்கபாய
 69. அஸமாநபலாய 70. ஸத்வகுணஸம்பத்விபாவஸவே
 71. பூஸுராபிஷ்டதாய 72. பூரியஸஸே 73. புண்ய விவர்த்தநாய
 74. தர்மரூபாய 75. தநாத்யக்ஷாய 76. தநதாய 77. தர்மபாலநாய
 78. ஸர்வவேதார்த்த தத்வஜ்ஞாய 79. ஸர்வாபத் விநிவாரகாய
 80. ஸர்வபாப்ரஸமநாய 81. ஸ்வமதாநுகதாமராய 82. ரிக்வேத
 பாரகாய 83. ரிக்ஷராஸிமார்க ப்ரசாரவதே 84. ஸதாநந்தாய
 85. ஸத்யஸந்தாய 86. ஸத்யஸங்கல்ப மாநஸாய 87. ஸர்வாகமஜ்ஞாய
 88. ஸர்வஜ்ஞாய 89. ஸர்வவேதாந்தவிதே 90. ப்ரஹ்மபுத்ராய
 91. ப்ராஹ்மணேஸாய 92. ப்ரஹ்மவித்யா விஸாரதாய
 93. ஸமாநாதிக நிர்முக்தாய 94. ஸர்வலோக வஸம்வதாய 95. ஸஸு
 ராஸுர கந்தர்வ வந்திதாய 96. ஸத்யபாஷ்ணாய 97. ப்ருஹஸ்பதயே
 98. ஸுராசார்யாய 99. தயாவதே 100. ஸுபலக்ஷ்ணாய 101.
 லோகத்ரய குரவே 102. ஸ்ரீமதே 103. ஸர்வகாய 104. ஸர்வதோவி
 பவே 105. ஸர்வேஸ்வராய 106. ஸர்வதாதுஷ்டாய 107. ஸர்வதாய
 108. ஸர்வபூஜிதாய.

6. சுக்ராஷ்டோத்தரசத நாமாவளி

1. ஸுக்ராய 2. ஸுசயே 3. ஸுபகுணய 4. ஸுபதாய 5. ஸுபலக்ஷணய 6. ஸோபநாசுபாய 7. ஸுப்ரவாஹாய 8. ஸுத்தஸ்ப்பிகபாஸ்வராய 9. தீநார்த்திஹாரகாய 10. தைத்தயகுரவே 11. தேவாபிவந்திதாய 12. காவ்யாஸக்தாய 13. காமபாலாய 14. கவயே 15. கல்யாணதாயகாய 16. பத்ரமூர்த்தயே 17. பத்ரகுணய 18. பார்க்கவாய 19. பக்தபாலநாய 20. போகதாய 21. புலநாத்யக்ஷாய 22. புக்திமுக்தி பலப்ரதாய 23. சாருஸீலாய 24. சாருருபாய 25. சாருசந்த்ர நிபாநநாய 26. நிதயே 27. நிகில ஸாஸ்த்ரஜ்ஞாய 28. நீதிவித்யாதூரந்தராய 29. ஸர்வலக்ஷணஸம்பந்தநாய 30. ஸர்வாவ குணவர்ஜிதாய 31. ஸமாநாதிகநிர்முக்தாய 32. ஸகலாகமபாரகாய 33. ப்ருகவே 34. போககராய 35. பூமிஸுர பாலந தத்பராய 36. மநஸ்விநே 37. மாநதாய 38. மாந்யாய 39. மாயாதீதாய 40. மஹாயஸுஸே 41. பலிப்ரஸந்தநாய 42. அபயதாய 43. பலிநே 44. ஸத்ய பராக்ரமாய 45. பவபாஸு பரித்யாகாய 46. பலிபந்தவிமோசகாய 47. கநாஸுயாய 48. கநாத்யக்ஷாய 49. கம்புகீர்வாய 50. கலாதராய 51. காருண்யரஸஸம்பூர்ணய 52. கல்யாண குணவர்த்தநாய 53. ஸ்வேதாம்பராய 54. ஸ்வேதவபுஷே 55. சதுர்பஜஸமந்விதாய 56. அக்ஷமாலாதராய 57. அசிந்த்யாய 58. அக்ஷிணகுணபாஸுராய 59. நக்ஷத்ரகணஸஞ்சாராய 60. நயதாய 61. நீதிமார்கதாய 62. வர்ஷப்ரதாய 63. ஹ்ருஷிகேஸாய 64. க்லேஸநாஸுகராய 65. கவயே 66. சிந்திதார்த்தப்ரதாய 67. ஸாந்தமதயே 68. சித்தஸமாதிக்ருதே 69. ஆதிவ்யாதிஹராய 70. பூரிவிக்ரமாய 71. புண்யதாயகாய 72. புராணபுருஷாய 73. பூஜ்யாய 74. புருஹுதாதி ஸந்த்ருதாய 75. அஜேயாய 76. விஜிதாராதயே 77. விவிதாபரணேஜ்வலாய 78. குந்தபுஷ்ப ப்ரதீகாஸாய 79. மந்தஹாஸாய 80. மஹாமதயே 81. முக்தாபலஸமாநாபாய 82. முக்திதாய 83. முநிஸந்ருதாய 84. ரத்நஸிம்ஹாஸநாருடாய 85. ரதஸ்த்தாய 86. ரஜதப்ரபாய 87. ஸூர்யப்ராக்ரதேஸஞ்சாராய 88. ஸுரஸத்ரு ஸுஹ்ருதே 89. கவயே 90. துலாவ்ருஷ்பராஸீராய 91. தூர்த்தராய 92. தர்மபாலகாய 93. பாக்க்யதாய 94. பவ்யசாரித்ராய 95. பவபாஸுவிமோசகாய 96. கௌடதேஸஸ்வராய 97. கோப்த்ரே 98. குணிநே 99. குண விபூஷணய 100. ஜ்யேஷ்டாநக்ஷத்ர ஸம்பூதாய 101. ஜ்யேஷ்டாய 102. ஸ்ரேஷ்டாய 103. ஸுசிஸ்மிதாய 104. அபவர்கப்ரதாய 105. அநந்தாய 106. ஸந்தாந பலதாயகாய 107. ஸர்வைஸ்வர்யப்ரதாய 108. ஸர்வ கீர்வாணகண ஸந்த்ருதாய.

7. சனி-அஷ்டோத்தரசத நாமாவளி

1. ஸுதைஸ்ராய 2. ஸாந்தாய 3. ஸர்வாபிஷ்டப்ரதாயிநே
 4. ஸரண்யாய 5. வரேண்யாய 6. ஸர்வேஸாய 7. ஸௌம்யாய
 8. ஸுரவந்த்யாய 9. ஸுரலோகவிஹாரிணே 10. ஸுகாஸநோப
 விஷ்டாய 11. ஸுந்தராய 12. கநாய 13. கநரூபாய 14. கநாபரண
 தாரிணே 15. கநஸாரவிலேபாய 16. கத்யோதாய 17. மந்தாய 18.
 மந்தசேஷ்டாய 19. மஹநீயகுணாத்மநே 20. மர்த்யபாவந பாதாய
 21. மஹேஸாய 22. சாயாபுத்ராய 23. ஸர்வாய 24. ஸததுரணீர
 தாரிணே 25. சரஸ்த்திரஸ்வபாவாய 26. அசஞ்சலாய 27. நில
 வர்ணாய 28. நித்யாய 29. நீலாஞ்ஜநநிபாய 30. நீலாம்பர விபூஷாய
 31. நிஸ்சலாய 32. வேத்யாய 33. விதிருபாய 34. விரோதா தார
 பூமயே 35. பேதாஸ்பதஸ்வபாவாய 36. வஜ்ரதேஹாய 37.
 வைராக்யதாய 38. வீராய 39. வீதரோகபயாய 40. விபத்ரம்பரே
 ஸாய 41. விஸ்வவந்த்யாய 42. க்ருத்ரவாஹாய 43. கூடாய 44.
 கூர்மாங்காய 45. குருபிணே 46. குத்ரிதாய 47. குணாய 48.
 கோசராய 49. அவித்யாமுலநாஸாய 50. வித்யாவித்யாஸ்வரூபிணே
 51. ஆயுஷ்யகாரணாய 52. ஆபதுத்தர்த்ரே 53. விஷ்ணுபக்தாய 54.
 வஸிநே 55. விவிதாகமவேதிநே 56. விதிஸ்துத்தாய 57. வந்த்யாய
 58. விருபாக்ஷாய 59. வரிஷ்ட்டாய 60. கரிஷ்டாய 61. வஜ்ரங்கு
 ஸுதராய 62. வரதாபயஹஸ்தாய 63. வாமநாய 64. ஜ்யேஷ்டாபத்
 நீஸமேதாய 65. ஸ்ரேஷ்டாய 66. மிதபாஷிணே 67. கஷ்டௌக
 நாஸுகர்த்ரே 68. புஷ்டிதாய 69. ஸ்துத்தாய 70. ஸ்தோத்ர கம்யாய
 71. பக்திவஸ்யாய 72. பாநவே 73. பாநுபுத்ராய 74. பவ்யாய 75.
 பாவநாய 76. தநுர்மண்டல ஸம்ஸ்த்தாய 77. தந்தாய 78.
 தநுஷ்மதே 79. தநுப்ரகாஸ தேஹாய 80. தாமஸாய 81. அஸேஷ
 ஜநவந்த்யாய 82. விஸேஷபலதாயிநே 83. வஸீக்ருதஜநேஸாய 84.
 பஸுநாம்பதயே 85. கேசராய 86. ககேஸாய 87. கநநீலாம்பராய
 88. காடிந்யமாநஸாய 89. ஆர்யகணஸ்துத்தாய 90. நீலச்சத்ராய
 91. நித்யாய 92. நிர்குணாய 93. குணாத்மநே 94. நிராமயாய 95.
 நந்த்யாய 96. வந்தநீயாய 97. திராய 98. திவ்யதேஹாய 99.
 தீனார்த்திஹரணாய 100. தைந்யநாஸுகராய 101. ஆர்யஜநகண்யாய
 102. க்ருராய 103. க்ருரசேஷ்டாய 104. காமக்ரோதகராய 105.
 களத்ரபுத்ரஸ்த்ருத்வகாரணாய 106. பரிபோஷிதபக்தாய 107.
 பரபீதிஹராய 108. பக்தஸங்கமநோபிஷ்டபலதாய.

8. ராஹு-அஷ்டோத்தரசது நாமாவளி

1. ராஹவே 2. ஸைம்ஹிகேயாய 3. விதுந்துதாய 4. ஸுரஸத்
 ரவே 5. தமஸே 6. பணிநே 7. கார்க்யாயநாய 8. ஸுராரயே 9.
 நீலஜீமூதஸங்காஸாய 10. சதுர்ப்புஜாய 11. கட்க கேடகதாரிணே
 12. வரதாயகஹஸ்தாய 13. ஸுலாயுதாய 14. மேகவர்ணாய 15.
 க்ருஷ்ணத்வஜபதாகவதே 16. தக்ஷிணஸாமுகரதாய 17. தீக்ஷண
 தம்ஷ்ட்ராகராளகாய 18. ஸுரீர்பாகாராஸநஸ்த்தாய 19. கோமே
 தாபரணப்ரியாய 20. மாஷப்ரியாய 21. காஸ்யபர்ஷிநந்தநாய 22.
 புஜகேஸ்வராய 23. உல்காபாதயித்ரே 24. ஸுலிநே 25. நிதிபாய
 26. க்ருஷ்ணஸர்பராஜே 27. விஷஜ்வாலாவ்ருதாஸ்யாய 28. அர்த்த
 ஸுரீராய 29. ஸாத்ரவப்ரதாய 30. ரவீந்துபீகராய 31. சாயா
 ஸ்வரூபிணே 32. கபுநாங்ககாய 33. த்விஷ்ச்சக்ரச்சேதகாய 34.
 கராளாஸ்யாய 35. பயங்கராய 36. க்ருரகர்மணே 37. தமோரூபாய
 38. ஸ்யாமாத்மநே 39. நீலலோஹிதாய 40. கிரீடிநே 41. நீலவஸ
 நாய 42. ஸநிஸாமந்தவர்த்மகாய 43. சண்டாலவர்ணாய 44.
 அஸ்வய்ருக்ஷபவாய 45. மேஷபவாய 46. ஸநிவத்பலதாய 47.
 ஸுராய 48. அபஸவ்யகதைய 49. உபராககராய 50. ஸோமஸுரீயச்
 சவிவிமந்தகாய 51. நீலபுஷ்பவிஹாராய 52. க்ரஹஸுரேஷ்டாய
 53. அஷ்டமக்ரஹாய 54. கபந்தமாத்ரதேஹாய 55. யாதுதாந
 குலோத்பவாய 56. கோவிந்தவரபாத்ராய 57. தேவஜாதிப்ரவிஷ்ட
 காய 58. க்ருராய 59. கோராய 60. ஸநேர்மித்ராய 61. ஸுக்ர
 மித்ராய 62. அகோசராய 63. மாநே கங்காஸநாநதாத்ரே 64.
 ஸ்வக்ருஹே ப்ரபலாட்யதாய 65. ஸத்க்ருஹேந்யபலத்ருதே 66.
 சதுர்த்தே மாத்ருநாஸகாய 67. சந்த்ரயுக்தே சண்டாலஜாதிஸுச
 காய 68. ஸிம்ஹஜந்மநே 69. ராஜ்யதாத்ரே 70. மஹாகாயாய 71.
 ஜந்மகர்த்தே 72. விதுரிபவே 73. மாதகாஜ்ஞாநதாய 74. ஜந்மகந்யா
 ராஜ்யதாத்ரே 75. ஜந்மஹாநிதாய 76. நவமே பித்ருஹந்த்ரே 77.
 பஞ்சமே ஸோகதாயகாய 78. த்யூநேகளத்ரஹந்த்ரே 79. ஸப்த
 மேகலஹப்ரதாய 80. ஷஷ்டேவித்ததாத்ரே 81. சதுர்த்தேவைர
 தாயகாய 82. நவமே பாபதாத்ரே 83. தஸமே ஸோகதாயகாய 84.
 ஆதௌ யஸு: ப்ரதாத்ரே 85. அந்தேவைரப்ரதாயகாய 86. காலாத்
 மநே 87. கோசரசராய 88. தநே கருத்ப்ரதாய 89. பஞ்சமேதிஷ்ண
 ஸ்ருங்கதாய 90. ஸ்வர்பாநவே 91. பவிநே 92. மஹாஸௌக்யப்ர
 தாயிநே 93. சந்த்ரவாரிணே 94. ஸாஸ்வதாய 95. ஸுரஸத்ரவே
 96. பாபக்ரஹாய 97. ஸாம்பவாய 98. பூஜ்யகாய 99. பாஹர
 புரணாய 100. பைநஸகுலோத்பவாய 101. பக்தரக்ஷாய 102.
 ராஹுமூர்த்தயே 103. ஸர்வாபீஷ்டபலப்ரதாய 104. தீர்க்காய
 105. க்ருஷ்ணாய 106. அதநவே 107. விஷ்ணுநேத்ராரயே 108.
 தேவாய 109. தாநவாய.

9. கேது-அஷ்டோத்தரசத நாமாவளி

1. கேதவே 2. ஸ்த்தாலஸீரஸே 3. ஸீரோமாத்ராய 4. த்வஜா
 க்ருதயே 5. நவக்ரஹயுதாய 6. ஸிம்ஹிகாஸுரீகர்ப்பஸம்பவாய 7.
 மஹாபீதிகராய 8. சித்ரவர்ணாய 9. பிங்கலாக்ஷகாய 10. புல்லதரம
 ஸங்காஸாய 11. தீக்ஷணதம்ஸ்ட்ராய 12. மஹோதராய 13. ரக்த
 நேத்ராய 14. சித்ரகாரிணே 15. தீவ்ரகோபாய 16. மஹாஸுராய
 17. க்ருரகண்டாய 18. க்ரோததிதயே 19. சாயாக்ரஹவிஸேஷகாய
 20. அந்த்யக்ரஹாய 21. மஹாஸீர்ஷாய 22. ஸூர்யாரயே 23.
 புஷ்பவத்க்ரஹிணே 24. வரஹஸ்தாய 25. கதாபாணயே 26. சித்ர
 வஸ்த்ரதராய 27. சித்ரத்வஜபதாகாய 28. கோராய 29. சித்ரரதாய
 30. ஸீகிநே 31. குளுத்தபக்ஷாய 32. வைடுர்யா பரணய 33. உத்பா
 தஜநகாய 34. ஸூக்ரமித்ராய 35. மந்தஸகாய 36. கதாதராய 37.
 நாகபதயே 38. அந்தர்வேதீஸ்வராய 39. ஜைமிநிகோத்ரஜாய
 40. சித்ரகுப்தாத்மநே 41. தக்ஷிணமுகாய 42. முகுந்தவரபாத்ராய
 43. மஹாஸுரகுலோத்பவாய 44. கநவர்ணய 45. லம்பதேவாய
 46. ம்ருத்யுபுத்ராய 47. உத்பாதருபதாரிணே 48. அத்ருஸ்யாய
 49. காலாக்நிஸந்திபாய 50. ந்ருபீடாய 51. க்ருஹகாரிணே 52.
 ஸர்வோ பத்ரவ்வாரகாய 53. சித்ராப்ரஸூதாய 54. அநலாய 55.
 ஸர்வவ்யாதிவிநாஸகாய 56. அபஸவ்யப்ரசாரிணே 57. நவமேபாப
 தாயகாய 58. பஞ்சமே ஸோகதாய 59. உபராக கேசராய 60.
 அதிபூருஷகர்மணே 61. துர்யேஸுகப்ரதாய 62. த்ருதீயேவைய
 தாய 63. பாபக்ரஹாய 64. ஸ்ப்ஹோடககாரகாய 65. ப்ராண
 நாதாய 66. பஞ்சமே ஸ்ரமகாரகாய 67. த்விதீயே அஸ்புடவாக்
 தாத்ரே 68. விஷாகுலிதவக்த்ரகாய 69. காமரூபிணே 70. ஸிம்ஹ
 தந்தாய 71. குஸோதம்பிரியாய 72. சதுர்த்தே மாத்ருநாஸாய
 73. நவமேபித்ருநாஸகாய 74. அந்த்யே வையப்ரதாய 75. ஸுதா
 நந்தநிதாநகாய 76. ஸர்ப்பாக்ஷிஜாதாய 77. அநங்காய 78. கர்ம
 ராஸ்யுத்பவாய 79. உபாந்தே கீர்த்திதாய 80. ஸ்ப்தமேகலஹப்ர
 தாய 81. அஷ்டமேவ்யாதிகர்த்தே 82. தநே பஹுஸுகப்ரதாய 83.
 ஜநநேரோகதாய 84. ஊர்த்வமூர்த்தஜாய 85. க்ரஹநாயகாய 86.
 பாபத்ருஷ்டயே 87. கேசராய 88. ஸாம்பவாய 89. அஸேஷ பூஜி
 தாய 90. ஸாஸ்வதாய 91. நடாய 92. ஸுபர்ஸுபபலப்ரதாய
 93. தூம்ராய 94. ஸுதாபாயிநே 95. அஜிதாய 96. பக்தவத்ஸ
 லாய 97. ஸிம்ஹாஸநாய 98. கேதுமூர்த்தயே 99. ரவீந்துத்யுதி
 நாஸகாய 100. அமராய 101. பீடகாய 102. அமர்த்யாய 103.
 விஷ்ணு த்ருஷ்டாய 104. அஸுரேஸ்வராய 105. பக்தரக்ஷாய
 106. வையித்ரய கபோதஸ்யந்தநாய 107. விசித்ரபலதாயிநே 108.
 பக்தாபிஷ்டபலதாய.

நவக்ரஹாஷ்டோத்தரசத நாமாவளி

[ஒன்பது க்ரஹங்களுக்கும் பொதுவாக ஏக காலத்தில் அர்ச்சனை செய்ய இந்த நாமாக்களை உபயோகிக்கவும். இந்த நாமாக்களுக்கு முன்னால் 'ஓம்' என்றும் பின்னால் 'நம:' என்றும் சேர்த்துக்கொள்ளவும்.]

1. பாஸவே 2. ஹம்ஸராய 3. பாஸ்கராய 4. ஸூர்யராய 5. ஸூராய 6. தமோஹராய 7. ரதிநே 8. விஸ்வத்ருதே 9. அவ்யாப்த்ரே 10. ஹரயே 11. வேதமயாய 12. விபவே 13. ஸூத்தாம்ஸவே 14. ஸூப்ராம்ஸவே 15. சந்த்ராய 16. அப்ஜநேத்ர ஸமுத்பவாய 17. தாராதிபாய 18. ரோஹிணீஸாய 19. ஸம்பு மூர்த்திக்குதாலயாய 20. ஒஷதிட்யாய 21. ஒஷதிபதயே 22. ஈஸ்வர தராய 23. ஸுதாதிதயே 24. ஸகலாஹ்லாதநகராய 25. பெளமாய 26. பூமிஸுதாய 27. பூதமாந்யாய 28. ஸமுத்பவாய 29. ஆர்யாய 30. அக்நிக்குதே 31. ரோஹிதாங்காய 32. ரக்தவஸ்த்ரதராய 33. ஸூசயே 34. மங்களாய 35. அங்காரகாய 36. ரக்தமாலினே 37. மாயாவிஸாரதாய 38. புதாய 39. தாராஸுதாய 40. ஸௌம்யராய 41. ரோஹிணிகர்ப்பஸம்பூதாய 42. சந்த்ராத்மஜாய 43. ஸோம வம்ஸகராய 44. ஸ்ருதிவிஸாரதாய 45. ஸத்யஸந்தாய 46. ஸத்ய ஸிந்தவே 47. விதுஸுதாய 48. விபுதாய 49. விபவே 50. வாக்க்ருதே 51. ப்ராஹ்மணய 52. ப்ரஹ்மணே 53. திஷ்ணய 54. ஸூபவேஷ தராய 55. கேப்பதயே 56. குரவே 57. இந்த்ரபுரோஹிதாய 58 ஜீவாய 59. நிர்ஜரபூஜிகாய 60. பீதாம்பராலங்க்ருதாய 61. ப்ருகவே 62. பார்க்கவஸம்பூதாய 63. நிஸாசரகுரவே 64. கவயே 65. ப்ருத்ய கேதஹராய 66. ப்ருகுஸுதாய 67. வர்ஷக்குதே 68. தினராஜ்யதாய 69. ஸூக்ராய 70. ஸூக்ரஸ்வரூபாய 71. ராஜ்யதாய 72. லயக்ரு தாய 73. கோணய 74. ஸுநைஸ்ஸராய 75. மந்தாய 76. சாயாஹ்ரு தயநந்தநாய 77. மார்தாண்டஜாய 78. பங்கவே 79. பாநுதநூப வாய 80. யமாநுஜாய 81. அதிபயக்ருதே 82. ந்லாய 83. ஸூர்ய வம்ஸஜாய 84. நிர்மாணதேஹாய 85. ராஹவே 86. ஸ்வர்பாநவே 87. ஆதித்யசந்த்ரத்வேஷினே 88. புஜங்கமாய 89. ஸிம்ஹிதேஸாய 90. குணவதே 91. ராத்ரிபதிபீடதாய 92. அஹிராஜே 93. ஸீரோ ஹிநாய 94. விஷதராய 95. மஹாகாயாய 96. மஹாபூதாய 97. ப்ராஹ்மணய 98. ப்ரஹ்மஸம்பூதாய 99. ரவிக்குதே 100. ராஹு ரூபத்ருதே 101. கேதவே 102. கேதுஸ்வரூபாய 103. கேசராய 104. கக்ருதாலயாய 105. ப்ரஹ்மவிதே 106. ப்ரஹ்ம புத்ராய 107. குமார காய 108. ப்ராஹ்மணப்ரீதாய.

தசாவதார ஸ்தோத்ரம்

“மீனோடாமை கேழல் கோளரியாய்
வானூர் குறளாய் மழுப்படை முனியாய்ப்
பின்னுமிராமரிருவராய்ப்பாரில்
துன்னிய பரந்தீர் துவரை மன்னனுமாய்க்
கலிதவிர்த்த ருளுங் கற்கியாய் மற்றும்
நலிவதற்கெண்ணும் வல்வினை மாற்ற
நானு வருவங்கொண்டு நல்லடியோர்
வானூர்ப்பமிங்குற வருதி.

*

*

*

கண்டிலங் கதியுணையன்றி மற்றொன்றும்.”

— மும்மணிக்கோவை (ஸ்ரீதேவிகப்பரபத்தம்)

அஸ்மத் குருப்யோ நம:

தசாவதார ஸ்தோத்ரமும் நவக்ரஹ ப்ரீதியும்

“ராமாவதார: ஸூர்யஸ்ய சந்த்ரஸ்ய யதுநாயக:

ந்ருஸிம்ஹோபூமிபுத்ரஸ்ய ஸௌம்ய:ஸோமஸுதஸ்யச

வாமநோ விபுதேந்த்ரஸ்ய பார்கவோ பார்கவஸ்ய ச

கூர்மோ பாஸ்கரபுத்ரஸ்ய ஸைம்ஹிகேயஸ்ய ஸூகர:

கேதுர் மீநாவதாரஸ்ய யேகேசாந்யேபி கேசரா:”

என்ற பிரமாணத்தையொட்டி நவக்ரஹ தசாபுத்திகள் அனுகூலமே செய்ய, பல ஆயிரமாயிரம் பக்தர்கள் ஸ்ரீ வேதாந்த தேசிகன் அருளிச்செய்த “தசாவதார ஸ்தோத்ர”த்தைப் பாராயணம் செய்து சுகமடைந்து வந்திருக்கிறார்கள். அந்த தசாவதார ஸ்தோத்ரத்தை இங்கு கொடுத்துள்ளோம். இதைப் பிரதிதினமும் பாராயணம் செய்பவர்களுக்கு கிரஹங்களால் ஏற்படக் கூடிய இன்னல்கள் நீங்கி மேன்மேலும் நன்மையே உண்டாகுமென்பது நிச்சயம். குறிப்பிட்ட தசாபுத்திகளையறிந்து அந்த தசாபுத்திக்குரிய இரண்டுகிரஹங்களின் ஸ்லோகங்களையும் ஒரு மண்டலம் காலையில் 28 தடவை ஜபித்து மன அமைதியைப் பெறலாம்.

எல்லா அவதாரங்களுக்கும் பொது

தேவோ ந: ஸுபமாதநோது தஸுதா நிர்வர்த்தயந் பூமிகாம்

ரங்கே தாமநி லப்த நிர்பர ரஸை ரத்யகழிதோ பாவுகை: |

யத்பாவேஷு ப்ருதக்விதேஷு வதுகுணந் பாவாந் ஸ்வயம் பிப்ரதூ

யத்தர்மைரிஹ தர்மிணீ விஹரதே நாநாக்ருதிர் நாயிகா ||

1. ஸ்ரீ மத்ஸ்யாவதாரம் (கேது)

நிர்மக்ந ஸ்ருதிஜால மார்கணதஸா
தத்தசுஷணைர் வீசுஷணை:
அந்தஸ்தந்வ திவாரவிந்த கஹநாந்
யௌதந்வதீநா மபாம்|
நிஷ்பரத்யூஹ தரங்க ரிங்கண மித:
ப்ரத்யூட பாதஸ்ச்டா
டோலாரோஹ ஸதோஹலம் பகவதோ
மாத்ஸ்யம் வபு: பாது ந: ||

2. ஸ்ரீ கூர்மாவதாரம் (சனி)

அவ்யாஸுர் புவநத்ரயீ மதிப்குதம்
கண்யேநை ரத்ரிண
நித்ராணஸ்ய பரஸ்ய கூர்மவபுஷோ
நிஸ்வாஸ வாதோர்மய: ||
யத்விகேஷபண ஸம்ஸ்க்ருதோததி பய:
ப்ரேங்க்கோல பர்யங்கிகா
நித்யாரோஹண நிர்வ்ருதோ விஹரதே
தேவ: ஸௌ ஹவ ஸ்ரியா ||

3. ஸ்ரீ வராஹாவதாரம் (ராகு)

கோபாயே தநிஸம் ஜகந்தி குஹநா
போத்ரீ பவித்ரீக்ருத
ப்ரஹ்மாண்டப்ரளயோர்மி கோஷ குருபிர்
கோனாரவைர் குர்குரை: |
யத்தம்ஷ்ட்ராங்குர கோடிகாட கடநா
நிஷ்கம்ப நித்பஸ்த்திதி
ப்ரஹ்மஸ்தப மஸௌ தஸௌ பகவதி
முஸ்தேவ விஸ்வம்பரா ||

4. ஸ்ரீ ந்ருஸிம்ஹாவதாரம் (செவ்வாய்)

ப்ரத்யாதிஷ்ட புராதந ப்ரஹ்மண க்ராம:
க்ஷணம் பாணிஜை:
அவ்யாத் த்ரீணி ஜகந்த்யகுண்ட மஹிமா
வைகுண்ட கண்டிரவ: |
யத்ப்ராதூர்பவநா தவந்த்ய ஜடரா
யாத்ருச்சிகாத் வேதஸாம்
யா காசித் ஸஹஸா மஹாஸூர க்ருஹ
ஸ்த்தானா பிதாமஹ்யபூத் ||

ந்ருஸிம்ஹாவதாரம்

5. ஸ்ரீ வாமனாவதாரம் (குரு)

வ்ரீடாவித்த வதாந்ய தாநவ யஸோ
நாஸீர தாடபடஸ்
த்ரையக்ஷம் மகுடம் புநந்வது நஸ்
த்ரைவிக்ரமோ விக்ரம: |
யத்ப்ரஸ்தாவ ஸமுச்ச்ரித த்வஜபட
வ்ருத்தாந்த ஸித்தாந்திபி:
ஸ்ரோதோபி:ஸூரஸிந்து ரஷ்டஸு
திஸா ஸௌதேஷு தோதூயதே |

வாமனாவதாரம்

6. ஸ்ரீ பரசுராமாவதாரம் (சுக்ரன்)

க்ரோதாக்க்நிம் ஜமதக்நி பீடநபவம்
ஸந்தர்ப்பயிஷ்யந் க்ரமாத்
அக்ஷத்ராமபி ஸந்ததக்ஷ ய இமாம்
த்ரிஸ்ஸப்த க்ருத்வ: க்ஷிதிம் |
தத்வா கர்மணி தக்ஷிணம் க்வசந தா
மாஸ்கந்த்ய ஸிந்தும் வஸந்
அப்ரஹ்மணய மபாக்ரோது பகவா
நாப்ரஹ்ம கீடம் முநி: ||

பரசுராமாவதாரம்

7. ஸ்ரீ ராமாவதாரம் (சூரியன்)

பாராவார பயோவிஸோஷண கலா
பாரீண காலாநல
ஜ்வாலா ஜால விஹார ஹாரி விஸீக
வ்யாபார கோரக்ரம: |
ஸர்வாவஸ்த்த ஸக்ருத்ப்ரபந்த ஜநதா
ஸம்ரக்ஷணைக வ்ரதீ
தர்மோ விக்ரஹவா நதர்ம விரதம்
தந்வி ஸ தந்வித ந: ||

ஸ்ரீராமாவதாரம்

பலராமாவதாரம்

8. ஸ்ரீ பலராமாவதாரம் (குளிகன்)

பக்கத்தெளரவ பட்டணப்ரப்ருதய :
ப்ராஸ்த ப்ரலம்பாதய :
தாலாங்கஸ்ய ததாவிதா விஹ்ருதயஸ்
தந்வந்து பத்ராணி ந: |
க்ஷீரம் ஸர்க்கரயேவ யாபி ரப்ருதக்பூதா:
ப்ரபூதைர் குணை:
ஆகௌமாரக மஸ்வதந்த ஜகதே
க்ருஷ்ணஸ்ய தா: கேலய: ||

9. ஸ்ரீக்ருஷ்ணாவதாரம் (சந்திரன்)

நாதாயைவ நம: பதம் பவது நஸ்
சித்ரைஸ் சரீத்ர க்ரமை:
பூயோபிர் புலநாந்யமுநி குஹநா
கோபாய கோபாயதே |
காலிந்தீ ரஸிகாய காலிய பணி
ஸ்ப்பார ஸ்ப்படா வாடிகா
ரங்கோத்ஸங்க விஸங்க சங்க்ரம துரா
பர்யாய சர்யாய தே ||

ஸ்ரீக்ருஷ்ணாவதாரம்

10. கல்கி அவதாரம் (புதன்)

பாவிந்யா தஸ்யா பவந்நிஹ பவ
த்வம்ஸாய ந: கல்பதாம்
கல்கீ விஷ்ணுயஸ: ஸுத: கலிகதா
காலுஷ்ய கூலங்கஷ: |
நிஸ்பேஷ சுதகண்டகே சுதிதலே
தாரா ஜலௌகைர் த்ருவம்
தர்மம் கார்த்தயுகம் ப்ரரோஹயதி யந்
நிஸ்தீர்ம்ஸ தாராதர: ||

இச்சாமீந! விஹார கச்சப! மஹா போத்ரிந்யத்ருச்சா ஹரே!
ரக்ஷாவாமந! ரோஷ்ராம! கருணா காகுத்ஸ்த்த! ஹேலாஹலிந் |
க்ரீடாவல்லவ! கல்கவாஹந தஸாகல் நிந்! நிதிப்ரத்யஹம்
ஜல்பந்த: புருஷா புநந்தி புவநம் புண்யௌக பண்யாபணை: ||
வித்யோதந்வதி வேங்கடேஸ்வர கவௌ ஜாதம் ஜகந்மங்களம்
தேவேஸ்ய தஸாவதார விஷயம் ஸ்தோத்ரம் விவக்ஷேத ய: |
வக்த்ரே தஸ்ய ஸரஸ்வதீ பஹுமுகி பக்தி: பரா மாநஸே
ஸுத்தி:காபி தநௌ திஸாஸு தஸஸு க்யாதி: ஸுபாஜ்ஞம்பதே

தசாவதார் ஸ்தோத்ரம்

மகரம் வளருமளவில் பௌவமடைய வுற்றலைத்தனை
வடிவு கமடமௌ வமர்ந்து கிரிதனைத் தரித்தனை
மலியுமசுரனாமிடந்து வசுதை பேர்த்தெடுத்தனை
வலிகொளவுண்ணுடல் பிளந்து மதலைமெய்க்குதித்தனை
பகருமலக மடியளந்து தமர்களுக் களித்தனை
பரசமுனிவன் வடிவுகொண்டு பகைவரைத் துணித்தனை
பணியவிசைவில் தசமுகன்றன் முடிகள் பத்துதிர்த்தனை
படியுமுருவில் வருபிலம்ப வசுரனைத் தகர்த்தனை
நகரிதுவரை யௌவகந்துவரை கரத்தெடுத்தனை
நடமொடிய லுபரியில் வந்து நலிவறுக்கவுற்றனை
நலியும் விளைகள் செகுமருந்தின் நலமுறைந்தவெற்பினை
நணுகு கருடநதிகிளர்ந்த புனலுக்கப்பில் வைத்தனை
அகரமுதலுரை கொள் மங்கை கணவனுக்களித்தனை
அடையும் வினதை சிறுவனுய்யவருள் கொடுத்துயர்த்தனை
அடியு மணையுமெனுமந்தனடி தொழக்களித்தனை
அவனி மருவுதிருவயிந்தை யடியவர்க்கு மெய்யனே.

— நவமணிமாலை (ஸ்ரீ தேசிகப்பரபந்தம்)

பெண்மணிகளுக்கொரு வரப்பிரசாதம்!

நவக்ரஹக் கோலம்

பெண்கள் தம் வீட்டையும் சுற்றுப்புறங்களையும் பசுஞ்சாணம் தெளித்துத் துடைத்துக் கோலம் போடுவதென்பது தொன்று தொட்டு நம் நாட்டில் நடைபெற்றுவரும் நல்ல பழக்கமாகும்.

நல்ல முறையில் போடப்படும் கோலங்கள் மனிதரையேயல் லாது தேவதைகளையும் ஆகர்ஷிக்கக் கூடியனவாகும். ஏதோ மனத் துக்குத் தோன்றியபடி போடாமல் முறையாகக் கோலங்களைப் போடுவது லக்ஷ்மீகரமாக இருக்கும். அவ்விதக் கோலங்கள் தேவதை களுக்கு ப்ரீதியை உண்டாக்கக்கூடிய வகையில் யந்திரவடிவில் அமையவேண்டும்.

ஆகவே, ஸ்ரீ ஆதி சங்கர பகவத்பாதாள் இயற்றியுள்ள "ஸௌந்தர்யலஹரி" என்ற ஸ்தோத்ரக் கிரந்தத்தில் சொல்லிய படி, நவக்ரஹங்களின் காரகாம்சங்களை அனுசரித்து யந்திர உருவங் களை உள்ளடக்கிய கோலங்கள் இங்கு அச்சிடப்பெற்றி நக்கின்றன.

பெண்மணிகள் அரிசி மாவினால் பகவானுடைய ஸந்திதியிலோ மற்றும் காலால் மிதிக்காத இடங்களிலோ அந்த அந்தக் கிழமை களில் அந்த அந்தக் கோலங்களைப் போட்டு, அவற்றிற்கெதிரில் குத்து விளக்கேற்றி வந்தனை வழிபாடுகள் செய்து அந்த அந்தக் கிழமைக்குரிய க்ரஹத்தின் ஸ்லோகத்தையும், ஸௌந்தர்யலஹரி ஸ்லோகத்தையும் பக்தியுடன் படித்தால் ஸ்ரீ தேவியினுடையவும், நவக்ரஹங்களுடையவும் அருளால் ஆயுராரோக்ய சௌபாக்யங் களுண்டாகுமென்பது திண்ணம்.

நவராத்திரி காலத்தில் ஒன்பது நாட்களிலும் வரிசையாக இந்தக் கோலங்களைக் கொலுவிற்குமுன் போடலாம். சுற்றுக் கோடு களை மாத்திரம் வெள்ளை மாவினால் அமைத்து நடுப் பாகங்களைப் பற் பல வர்ணமுள்ள மாவினாலோ குங்குமத்தாலோ அலங்காரம் செய் தால் மிக்க அழகாக அமையும்.

இப்படிப்பட்ட வீடுகளில் லோகமாதாவின் பரிபூரண கடாக்ஷம் நிலவி, இவ்வீடுகளில் வசிப்போர்க்கு நவக்ரஹங்களும் நல்லதே செய்துவருவர்.

ஸ்ரீரஸ்து, சுபமஸ்து, சிராயுராரோக்யமஸ்து.

நவக்ரஹக் கோலம்

1. ஞாயிற்றுக்கிழமை

(சூரிய பகவான்)

சூரியபகவான்

ஸூர்ய ஸ்துதி

ஐபாகுஸும ஸங்காஸம்
காஸ்யபேயம் மஹாத்யுதிம் |
தமோரிம் ஸர்வ பாபக்நம்
ப்ரணதோஸமி திவாகரம் ||

ஸௌந்தர்யலஹரி

தநீயாம்ஸம் பாம்ஸும் தவ சரண பங்கேருஹ பவம்
விரிஞ்சி: ஸஞ்சிந்வந் விரசயதி லோகா நவிகலம் |
வஹத்யேநம் ஸௌரி: கதமபி ஸஹஸ்ரேண ஸ்ரீரஸாம்
ஹரஸ் ஸங்ஷுத்யைநம் பஜதி பஸ்தோத்தூளந விதிம் ||
(பலன்: ஸகலகாரிய ஸித்தி, லோக ஆகர்ஷணம்)

2. திங்கட்கிழமை (சந்திர பகவான்)

சந்திர ஸ்துதி

ததிஸங்க துஷாராபம்
க்ஷிரோதார்ணவ ஸம்பவம் |
நமாமி ஸாஸிநம் ஸோமம்
ஸம்போர் மகுட பூஷணம் ||

சந்திரபகவான்

ஸௌந்தர்யலஹரி

ஸிவ: ஸக்த யா யுக்தோ யதி பவதி ஸக்த: ப்ரபவிதாம்
ந சேதேவம் தேவோ ந கலு குஸல: ஸ்பந்திதுமபி |
அதஸ்த்வா மாராத்யாம் ஹரிஹர விரிஞ்சாதிபிரபி
ப்ரணந்தும் ஸ்தோதும் வா கத மக்ருத புண்ய: ப்ரபவதி ||
(பலன் : முன்னேற்றமும், தடங்கல் நீக்கமும்)

அங்காரகபகவான்

3. செவ்வாய்க்கிழமை (குஜ பகவான்)

அங்காரக ஸ்துதி

தரணீ கர்ப்ப ஸம்பூதம்
வித்யுத்காந்தி ஸமப்ரபம் |
குமாரம் ஸக்தி ஹஸிதம் ச
மங்களம் ப்ரணமாம்யஹம் ||

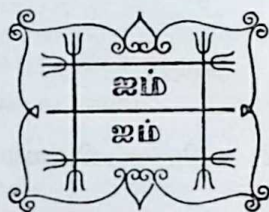
ஸௌந்ர்ய-லஹரி

தடில்லேகாதந்வீம் தபநஸஸி லைஸ்வாநர மயீம்
நிஷண்ணம் ஷண்ணமப்யுபரி கமலாநாம் தவ கலாம்||
மஹாபத்மாடவ்யாம் ம்ருதித மமமாயேந மநஸா
மஹாந்த :பஸ்யந்தோ தததி பரமாஹ்லாத லஹரீம் |
(பலன்: சத்ருக்களை ஜயித்தல்)

4. புதன்கிழமை (புத பகவான்)

புத ஸ்துதி

ப்ரியங்கு கலிகா ஸ்யாமம்
குபேணப்ரத்தி மம் புதம் |
ஸௌன்யம் ஸௌன்ய குணேபேதம்
தம் புதம் ப்ரணமாம்யஹம் ||

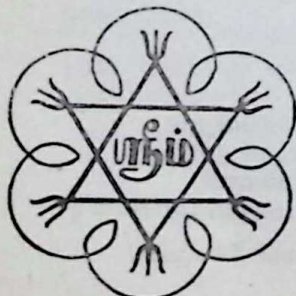

புதபகவான்

ஸௌந்தர்யலஹரி

ஸத்ரீபிர் வாசாம் ஸஸிமணி ஸிலாபங்க ருசிபி:
வஸிந்யாத்யாபிஸ் த்வாம் ஸஹ ஜநநி ஸஞ்சிந்தயதி ய: |
ஸ கர்த்தா காவ்யாநாம் பவதி மஹதாம் பங்கி ஸுபகை :
வசோபிர் வாக்தேவீ வதந கமலாமோத மதுரை: ||

(பலன்: ஸகல சாஸ்திர ஞானம்)

குருபகவான்

5. வியாழக்கிழமை (குரு பகவான்)

குருஸ் துதி

தேவாநாஞ்ச ரிஷீணஞ்ச
குரும் காஞ்சந ஸந்நிபம் |
பக்தி பூதம் த்ரிலோகேஸம்
தம் நமாமி ப்ருஹஸ்பதம் ||

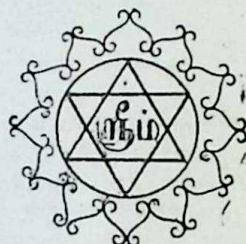
ஸௌந்தர்யலஹரி

அவித்யாநா மந்தஸ்திமிர மிஹிர த்விப நகர்
ஜடாநாம் சைதந்ய ஸ்தபக மகரந்த ஸ்ருதி ஜர் |
தரித்ராணம் சிந்தாமணி குணநிகா ஜந்ம ஜலதௌ
நிமக்நாநாம் தம்ஷ்ட்ரா முரரிபு வராஹஸ்ய பவதி ||
(பலன்: ஸகலஸம்பத்தும், வித்யையும்)

6. வெள்ளிக்கிழமை (சுக்ர பகவான்)

சுக்ர ஸ்துதி

ஹிமகுந்த ம்ருணாலபம்
தைத்யாநாம் பரமம் குரும் |
ஸர்வஸாஸ்த்ர ப்ரவக்தாரம்
பார்கவம் ப்ரணமாம்யஹம்||

சுக்ரபகவான்

ஸௌந்தர்யலஹரி

சதுர்ப்பி: ஸ்ரீகண்ட்டை: ஸ்ரீவயுவதிபி: பஞ்சபிரபி
ப்ரபிந்நாபி: ஸம்போர் நவபிரபி மூலப்ரக்ருதிபி: |
த்ரயஸ் சத்வாரிம்ஸத் வஸுதல கலாஸ்ர.த்ரிவலய
த்ரிரேகாபி: ஸார்தம் தவ ஸரணகோண: பரிணதா: ||
(பலன்: விவாஹப்ராப்தி, சௌபாக்யம், மலட்டு நீக்கம்)

சனிபகவான்

7. சனிக்கிழமை (சனி பகவான்)

ஸநி ஸ்துதி

நீலாஞ்ஜந ஸமாபாஸம்
ரவிபுத்ரம் யமாக்க்ரஜம் |
ச்சாயா மார்த்தாண்ட ஸம்பூதம்
தம் நமாமி ஸநைஸ்ரம் ||

ஸௌந்தர்யலஹரி

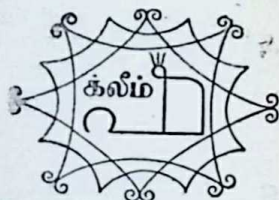
த்வயா ஹ்ருத்வா வாமம் வபு ரபரித்ருப்தேந நநஸா
ஸாரார்தம் ஸம்போ ரப்ரமபி ஸங்கே ஹ்ருதமபூத் |
ததா ஹி த்வத்ருபம் ஸகல ம்ருணபம் த்ரிநயநம்
குசாப்யா மாநம்ரம் குடில ஸஸி குடால முகுடம் ||
(பலன்: வியாதி, கடன், பேய், பிசாசு ஆபத்து நீங்கல்)

8. ராகு பகவான்

(செவ்வாய்க்கிழமை இந்தக் கோலமும் போடலாம்)

ராஹு ஸ்துதி

அர்தகாயம் மஹாஸீர்யம்
சந்த்ராதித்ய விமர்தநம் |
ஸெம்ஹிகா கர்ப்ப ஸம்பூதம்
தம் ராஹும் ப்ரணமாம்யஹம்||

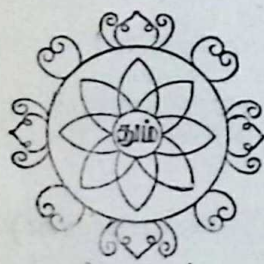
ராடுபகவான்

ஸௌந்தர்யலஹரி

விரிஞ்சி: பஞ்சத்வம் வ்ரஜதி ஹிராப்நோதி விரதம்
விநாஸம் கீநாஸோ பஜதி தநதோ யாதி நிதநம் |
விதந்த்ரா மாஹேந்தர் விததிரபி ஸம்மீலதி த்ருஸாம்
மஹா ஸம்ஹாரே ஸ்மிந் விஹரதி ஸதி த்வத்பதி ரஸௌ ||
(பலன் : எக்காரியத்திலும் ஜயமடைதல்)

9. கேது பகவான்

(சனிக்கிழமை இந்தக் கோலமும் போடலாம்)

கேதுபகவான்

கேது ஸ்துதி

பலாஸ புஷ்ப ஸங்காஸம்
தாரகா க்ரஹ மஸ்தகம் |
ரௌத்ரம் ரௌத்ராத்மகம் கோரம்
தம் கேதும் ப்ரணமாம்யஹம் ||

ஸௌந்தர்யலஹரி

த்வதந்ய: பாணிப்யா மபயவரதோ தைவதகண:
த்வமேகா நைவாஸி ப்ரகடித வராபீத்யபிநயா |
பயாத் த்ராதும் தாதும் பலமபி ச வாஞ்ச்சா ஸமதிகம்
ஸரண்யே லோகாநாம் தவ ஹி சரணவேவ நிபுணௌ ||
(பலன் : தரித்ரம், வியாதி, பீடைகள் நிவர்த்தி)

ஸ்ரீய: பதியான பகவான் க்ருபையால், பக்தர்கள் அனைவரும்,
ஆற்றலும், ஆயுளும், நோயற்ற வாழ்வும், குறைவற்ற செல்வமும்
பெற்றுப் பல்லாண்டு பல்லாண்டு வாழவேண்டும்.

பக்தி பெருகட்டும்!

வாழ்க பக்தர்கள்! வாழ்க வாழ்கவே!

சிவனருள் பெற்ற சித்திரகுப்தன்

“தொழுது தூமலர் தூவித் துதித்துநின்
றழுது காழற் றரற்றுகின் றுரையும்
பொழுது போக்கிப் புறக்கணிப் பாரையும்
எழுதுங் கீழ்க்கணக் கின்னம்பர் ஈசனே.”

— திருநாவுக்கரசு நாயனார்.

சிவபெருமான் ஜீவர்கள் செய்யும் காரியங்களைக் கணக்கெழுது கிறார் என்று அப்பர் சுவாமிகளின் அருள்வாக்கு கூறுகின்றது. கீழ்க் கொடுத்துள்ள ஆங்கில வாசகமும் இக்கருத்தை வலியுறுத்தும் :

“The ledger of Almighty is strictly kept and every one of us has the balance of his operations paid over to him at the end of every minute of his existence.”

அகில உலகினுக்கும் மூலகாரணராகிய சிவபெருமான் ஏடும் எழுத்தாணியும் கொண்டு தாமே கணக்கெழுதுவதில்லை. அதற்காக ஒரு தேவதையைப் படைக்க எண்ணினார். இவ்வெண்ணத்துடன் ஒரு சித்திரம் வரைந்து, அதற்கு உயிருட்ட, அதனின்றும் தோன்றியவனே சித்திரகுப்தன். சித்திரத்தினின்றும் தோன்றிய மையால் சித்திரபுத்திரன் என்ற பெயர் உண்டானதாகத் தெரிகிறது. மீண்டும் இவன் சிவபெருமான் திருவருளால் காமதேனு விடம் புத்திரனாய்ப் பிறந்து சித்திரகுப்தன் என்றும் நாமம் பெற்றான். சிவபெருமான் இவனிடம் மனிதர்களுடையவும் தேவர்களுடையவுமான செயல்கள் பற்றிய கணக்குகளை எழுதும் பணியை ஒப்படைத்தார். சித்திரபுத்திரன் என்று வழங்கப்பட்டாலும் சித்திரகுப்தன் என்ற பெயரே பிரசித்தமாக வழங்கப்படுகிறது. சித்திரம் என்றால் ஆச்சரியமான என்று பொருள்படும். குப்தம் என்பது ரகசியம் என்ற பொருளைத் தரும். எனவே, சித்திரகுப்தனின் கணக்குகள் மிகவும் ஆச்சரியமான முறையில், ரகசியமாக வைக்கப்பட்டுள்ளன என்பது தெரியவருகிறது.

இந்தச் சித்திரகுப்தன் யமதர்மராஜன் முன்னிலையில் பூத உடலைத் துறந்து வரும் உயிர்களின் பாப புண்ணியங்களைத் தன்னுடைய ஏட்டிலிருந்து படிக்கிறான் என்பதும் அத்தீவினை, நல்வினைகளுக்கேற்ப நரக, சொர்க்காதிகளை ஜீவர்கள் அடைகிறார்கள் என்பதும் ஹிந்துக்களின் நம்பிக்கை.

நவக்கிரஹங்களில் ஒன்றான கேதுவுக்கு இச்சித்திரகுப்தன் அதி தேவதை எனவும் கேது தசை, கேது புத்தி, கேது அந்தரம் முதலியவைகளால் துன்புறுபவர்கள் சித்திரகுப்தனை வழிபடவேண்டும்

தேவியுடன் சித்திரகுப்தர்

(உற்சவர்—பெரிய காஞ்சிபுரம்)

என்றும் காஞ்சிமா நகரில் நெல்லுக்கார வீதியில் உள்ள சித்திர குப்தன் ஆலயத்தில் எழுதப்பட்டுள்ளது. தென் இந்தியா முழுவ திலும் சித்திரகுப்தனுக்காக அமைந்த ஆலயம் இது ஒன்றே என்று கூறப்படுகிறது. சித்திரா பௌர்ணமி தினத்தன்று சித்திரகுப்தனுக் காக ஸ்திரீகள் நோன்பு இருப்பதை அனைவரும் அறிவர். அன்று உப்பில்லா உணவு கொள்வது மிகவும் முக்யமாகும். இத்தினம்

காஞ்சி சித்திரகுப்தன் ஆலயத்திலும் வெகுவாகக் கொண்டாடப் படுகிறது. இவ்வாலயத்தில் எழுதப்பட்டுள்ள பின்வரும் பாடலும் இதனை விளக்குகின்றது :

“சித்திரைப் பருவந்தன்னில் உதித்த நற்சித்ரகுப்தன்
அத்தினம் அவரைஉன்னி அருச்சனைக் கடன்களாற்றில்
சித்தியும் பெறுவர்பாவந் தீருமேளமன் தன்ஊரில்
இத்திறன் அறிந்தே யன்னோன் இரங்குவான் அறங்கள் சொற்றே.”

சித்திரகுப்தனின் தேவி பிரபாவதி என்றும் கர்ணிகை என்றும் கூறப்படுகிறாள். மூலவர் அமர்ந்த நிலையில் காணப்படுகிறார்.

கருணீகர்கள் என்று கூறப்படும் கணக்குப் பிள்ளைகள் இக் கோவிலின் முன்னேற்றத்தில் சிரத்தை காட்டுவதாகத் தெரிகிறது. தாங்களும் கிராமக் கணக்கு எழுதுவதால் கணக்கெழுதும் சித்திர குப்தனிடம் ஈடுபட்டுள்ளனர் போலும்!

சித்திரகுப்தன் சிவனருள் பெற்று ஜீவர்களின் நல்வினை தீவினைகளைக் கணக்கெழுதுவதால், நாமும் அச்சித்திரகுப்தனைத் தரிசனம் செய்வோம்.

“All those things shall be laid bare in the scales and in the books on the day of the great Judgment.” — Anon.

ஞான மோக்ஷகாரகன்
கேது

(அதிதேவதை-சித்திரகுப்தன்)

கேது ஸ்துதி

தூம்ரவர்ணம் த்விபாஹும் ச
கேதும் ச விக்ருதாநநம் |
க்ருத்ராஸனகதம் நித்யம்
த்யாயேத் ஸர்வ பலாப்தயே॥

பெருமாள் கோயில்களில் நவக்ரஹங்கள்

இன்று சிவன் கோயில்களிலேயே நவக்ரஹங்கள் வைத்து வழிபாடு செய்யப்பட்டு வருகிறது. நவக்ரஹங்களுக்கென்று தனித்தனிக் கோயில்களும் கட்டப்பட்டு வருகின்றன. இவற்றைக் காண்பவர்கள் நவக்கிரஹங்கள் சைவ சமயத்துடன் மட்டுமே தொடர்பு கொண்டவை என்று அவசரப்பட்டு முடிவுக்கு வந்துவிடுகின்றனர். இக்கருத்து தவறானது. இந்த நூலை ஊன்றிப் படித்தால் நவக்கிரஹங்கள் சைவம், வைணவம் ஆகிய இரு சமயங்களுக்கும் பொதுவானவை என்னும் உண்மை நன்கு புலப்படும். உதாரணமாகச் சூரியனுக்குரிய அதிதேவதை சிவபிரான் என்றால், புதனுக்குரிய அதிதேவதை திருமால். நவக்கிரஹங்களுக்குரிய அதிதேவதைகள் சிவன், பார்வதி, முருகன், திருமால், பிரமன், வள்ளியம்மை, யமன், பத்திரகாளி, இந்திரன் ஆகிய ஒன்பது தேவதைகள் ஆவர். எனவே, எல்லாச் சமயங்களுக்கும் பொதுவானவை நவக்கிரஹங்கள். இந்த நவக்கிரஹங்களைப் பூசித்தால், எல்லாத் தெய்வங்களையும் பூசித்த பயன் கிடைக்கும்.

உதாரணமாகத் தஞ்சை மாவட்டத்தில் நன்னிலத்திற்கு அருகில் உள்ள திருக்கண்ணபுரத்தை எடுத்துக்கொள்வோம். இத்தலத்தைச் சேர பஸ் வசதியும் உள்ளது. விபீஷணனுக்காக இலங்கை நோக்கி மலர்க்கண் வைத்த திருவரங்கர் தம் நடையழகைக் கீழைவீடான திருக்கண்ணபுரத்தில் காட்டுவதாக ஐதீகம். அதன்படி, இன்றும் ஒவ்வோர் அமாவாசையிலும் ஸ்ரீ சௌரிப் பெருமாள் இத்தலத்தில் எழுந்தருளி விபீஷணுழ்வாருக்குக் காட்சி யளிக்கிறார்; ஸ்ரீசடகோபமும் திருமாலையும் அளிக்கிறார். அப்பொழுது பக்தர்கள் பெருந்திரளாய்க் கூடுவார்கள். இக்கோயிலின் நுழைவாயிலில் வடக்குப் பக்கத்தில் உள்ள கோபுரத்தின் சுவரில் மேற்குப் பக்கம் பார்க்க நவக்கிரஹங்கள் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ளன. நவக்கிரஹங்களுக்கு ராசி மண்டலங்களுடன், அஃதாவது ரூபங்களுடன், நடுவில் குதிரையொன்றும் ஈண்டுப் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. இவற்றைத் தேவேந்திரன் பிரதிஷ்டை செய்தானாம். ஸ்ரீ சௌரிப் பெருமானின் திருவருளால் தனது பிரம்மஹத்தி தோஷத்தை நீக்கிக்கொள்வதற்காக நித்ய புஷ்கரணிக்கரையில் அசுவமேத யாகம் செய்ய முற்படுங்கால் அவன் நவக்ரஹத்தைப் பிரதிஷ்டை செய்து, சூரிய பூஜை செய்திருக்கிறான் என்று தெரிய வருகிறது. தேவேந்திரன் அசுவமேத யாகம் செய்த செயல் பத்ம புராணத்திலும், இத்தலப் புராணத்திலும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

பக்தர்கள் இங்கு இன்றும் நவக்கிரஹங்களுக்கு அர்ச்சனை செய்கிறார்கள்.

இனி, மதுரைமா நகரில் உள்ள கோயில்களுள் அருள்மிகு கூட லழகர் திருக்கோயில் பேரழகு வாய்ந்தது. சங்ககாலத்திலேயே கூட லழகர் போற்றப்பட்டுள்ளார். தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியன் கூடலழகருக்குப் பலவகைச் சிறப்புக்களைச் செய்துள்ளான் என்று தெரிகிறது. மதுரைக் காஞ்சி, பரிபாடல், சிலப்பதிகாரம் முதலிய நூல்கள் இக்கூடலழகரைக் குறிப்பிட்டுப் போற்றியுள்ளன. மேலும் பெரியாழ்வார், திருமங்கையாழ்வார், எம்பெருமானார், திருவாய்மொழிப்பிள்ளை, மணவாள மாமுனிகள் முதலியோர் இப்பெருமானைப் புகழ்ந்து துதித்துள்ளனர். இப்படிப் பட்ட திருக்கோயிலில் நவக்கிரஹங்களின் சந்நிதியொன்று உள்ளது. அண்மைக் காலத்தில்தான் இச்சந்நிதி அமைக்கப் பட்டது என்று சிலர் கூறுவர். எனினும், வைணவர்கள் நவக் கிரஹத்தைப் போற்றிவந்த பான்மையை இது வலியுறுத்தும்.

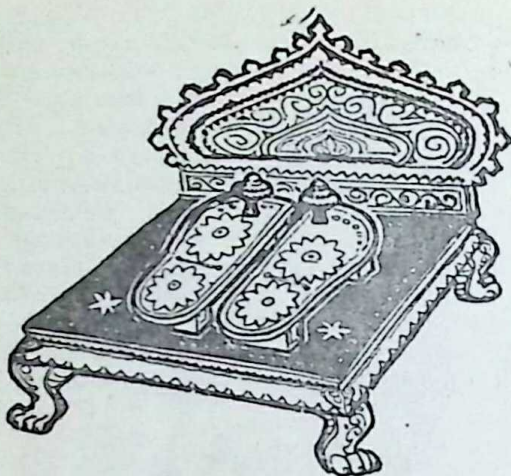

ஸ்ரீ ஸ்வாமி தேசிகன் திருப்பதிப் பெருமானுடைய கண்டையின் அவதாரம். இவர் 711 ஆண்டுகளுக்குமுன்பு அவதாரம் செய்தவர். இவ்வாறு பெரியோர்கள் கூறுகின்றனர்.

ஸ்ரீ ஸ்வாமி தேசிகன் ஸ்ரீ ரங்கநாதருடைய திருவடிகளுக்குப் பாமாலையாக 1008 ஸ்லோகங்களைப் பாடியுள்ளார். அவற்றுக்குப் பெயர் பாதுகா ஸகஸ்ரம். ஸ்ரீரங்கநாதரின் திருவடித் தாமரைகளைப் புகழ்பவை அந்த ஸ்லோகங்கள். இந்த 1008 ஸ்லோகங்களையும் ஸ்ரீ ஸ்வாமி தேசிகன் ஓர் இரவில் ஒரு யாமத்திலேயே இயற்றினார் என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்நூலைப் பெரிதும் பாராட்டி ஸ்ரீ ரங்கநாயகித் தாயார் இவருக்கு 'ஸ்ரீவதந்தர ஸ்வதந்தரர்' என்னும் பட்டத்தையும், பெருமான் 'வேதாந்தாச்சாரியார்' என்னும் பட்டத்தையும் வழங்கியுள்ளனர்.

இவ்வாறு எம்பெருமானாலும், ஸ்ரீ ரங்கநாயகித் தாயாராலும் பாராட்டுதல்கள் பெற்ற இவர் சூரியன் முதலிய நவக்கிரஹங்களையும், அவற்றுக்குரிய மந்திரங்களையும் குறிப்பிட்டுள்ளார். அவ்வாறு குறிப்பிடப்பெற்ற ஸ்லோகம், 'கனகருசிரா' என்று தொடங்குவதாகும். (அடுத்த பக்கத்தில் தரப்பட்டுள்ளது.) இதைப் பாராயணம் செய்வோர் நவக்கிரஹங்களின் அருளையும் எம்பெருமானின் பேரருளையும் ஒருசேரப் பெறுவர் என்பது பெரியோர்களின் கருத்து.

ஸ்ரீ பாதுகையும் நவக்ரஹங்களும்

ஸ்ரீரங்கநாத திவ்யமணி

பாதுகாப்ப்யாம் நம:

கநகருசிரா காவ்யாக்யாதா சநைச்சரணோசிதா
ச்ரிதகுருபுதா பாஸ்வத்ரூபா த்விஜாதிபஸேவிதா|
விஹிதவிபவா நித்யம் விஷ்ணு: பதே மணிபாதுகே
த்வமஸி மஹதீ விச்வேஷாம் ந: சுபாக்ரஹமண்டலீ||

இந்த ஸ்லோகம் ஸ்ரீ வேதாந்த மஹாதேசிகனால் அருளிச் செய்யப்பட்ட பாதுகாஸ்தைஸ்ரம் என்கிற கிரந்தத்தில், காஞ்சந பத்ததி என்ற பகுதியிலுள்ளது. இதில் குரியன் முதலிய ஏழு பிரதான க்ரஹங்களின் பெயர் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. சாயா க்ரஹங்களான ராஹு கேதுக்களுடைய மந்திரங்களின் பீஜாக்ஷரங்கள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதை, அவரவர்களுடைய ஆசார்யர்களிடம் அல்லது பெரியோர்களிடம் உபதேசமாகப் பெற்றுக் கொண்டு தினந்தோறும் 10 அல்லது 8 தடவை ஜபம் செய்தால் நவக்ரஹங்களால் ஏற்படக்கூடிய துன்பங்கள் அருகேயும் அனுகாது. இன்பமே பெருகும்.

ஸ்ரீ உடையவர் ஆதிசேஷாவதாரம். ஸ்ரீ ராமானுஜரின் அவதாரம் ஸ்ரீ மணவாள மாமுனிகள். இவர் 609 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அவதாரம் செய்தவர். இவ்வாறு பெரியோர்கள் கூறுகின்றனர். ஸ்ரீ ரங்கநாதரின் நியமனப்படி மணவாள மாமுனிகள் தம் அமுத வாக்கால் ரங்கநாதர் சந்நிதியில் ஓராண்டு திருவாய்மொழி காலட்சேபம் செய்து வந்தார். காலட்சேபம் முடியும் நாளில், பல பக்திமான்கள் கூடியிருந்த கூட்டத்தின் நடுவில், மிகப் பேரழகு வாய்ந்த ஓர் ஆண் குழந்தை திடீரென்று தோன்றி, மணவாள மாமுனிகளை வணங்கி, “ஸ்ரீசைலேச” என்னும் ஸ்லோகத்தைக் கணீர் என்று அருளிச் செய்துவிட்டு மறைந்தது. அக்குழந்தை தெய்வீகக் குழந்தை. ஸ்ரீ அழகிய மணவாளரே இவ்வாறு வந்தார் என்பது சரித்திரம். இந்த ஸ்லோகத்தை அனுசந்திப்பதால் நவக்கிரஹங்களுடைய அருட்பார்வை கிட்டுவதுடன், எம்பெருமானின் பேரருளும் கிட்டும்.

ஸ்ரீ உடையவரின் பேரருள் பெற்ற அவதார புருஷர்கள் ஸ்ரீ ஸ்வாமி தேசிகனும், ஸ்ரீ மணவாள மாமுனிகளும். எனவே, மூன்று ஆசாரியர்களும் ஸ்ரீ ரங்கநாதருடன் மிக நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டவர்கள். இக்கருத்தை நினைவிற் கொண்டுதான், வட கலையாரும் தென்கலையாரும் ஒருங்கிணைந்து வாழவேண்டும் என்று பெரியவர்கள் வற்புறுத்துகின்றனர். இருவகையாரும் ஒருவரிடத்தே ஒருவர் பேரன்பும் பெருமதிப்பும் காட்டவேண்டும். மேலும், பெருமாள் கோயில்களிலெல்லாம் ‘ராமானுஜ தயா பாத்ரம்’, ‘ஸ்ரீசைலேச தயா பாத்ரம்’ ஆகிய இரண்டும் அநுஸந்திக்கப்படுதல் வேண்டும். அவ்வாறு செய்தால் தாயார், பெருமாள் ஆகிய இருவருடைய பேரருளும் கிட்டும். மேலும் நவக்ரஹங்கள் எல்லோருக்கும் பெருமகிழ்ச்சியுடன் நல்லன செய்யும்.

கல்யாணக் கூறைப் புடவை வாங்கப் போகிறீர்களா?

‘திருமணம் மணக்கவேண்டும்; மணமகள் திருமகள்போல் சீரும் சிறப்பும் பெறவேண்டும்; மணமக்கள் எந்நலமும் பெற்று நீடுழி காலம் வாழவேண்டும்’ என்று மணத்துள் வாழ்த்தியவாறே நீங்கள் கல்யாணக் கூறைப் புடவை வாங்கச் செல்வீர்கள். அவ்வாறு கடவுளை வேண்டிக் கொள்ளும்பொழுது, நாலாயிரத் திவ்யப் பிரபந்தத்தில் உள்ள நாச்சியார் திருமொழிப் பகுதியைச் சேர்ந்த, ‘வாரணமாயிரம்’ என்னும் தலைப்பில் இடம் பெற்றிருக்கும்,

“இந்திரன் உள்ளிட்ட தேவர்கு ழாமெல்லாம்
வந்திருந் தென்னைம கட்பேசி மந்திரித்து
மந்திரக் கோடியு டுத்திம ணமாலை
அந்தரி குட்டக் கனக்கண்டேன் தோழ்நான்”

என்னும் பாசுரத்தையும் பாடித் துதியுங்கள். குடிக் கொடுத்த சுடர்க் கொடியார் இப்படிப் பாடித்தான் தனது மணத்திற்கிசைந்த மணாளாகிய திருவரங்கநாதரை மணந்தார். எனவே, கூறைப் புடவை வாங்குவதற்குமுன் இப்பாசுரத்தை மனமுருகப்பாடுங்கள். திருமணம் நன்கு நிறைவேறும்; மணமக்கள் பாலும் சுவையும்போல் மணியும் ஒளியும்போல், நகமும் சதையும்போல் இணைந்து இன்பமுடன் வாழ்வார்கள். இதைப் போலவே வேறு எந்தப் பொருளை வாங்க முற்பட்டாலும் இப்பாசுரத்தைப் பாடித் துதித்தல் சிறந்தது.

While every effort is made to keep prices low, it is sometimes necessary to increase the prices of our books, all of a sudden. We reserve the right to revise the prices already advertised herein or elsewhere.

**— THE LITTLE FLOWER CO. (LIFCO)
Madras-600 017**

உடுக்க உடை வேண்டுமா ?

உண்ண உணவும், உடுக்க உடையும், இருக்க இடமும் மக்களுக்குத் தேவை. இவற்றுள் உடுக்க உடையில்லையேல் வெளியே செல்ல முடியாது; யாருடனும் உரையாட முடியாது. 'ஆள் பாதி ஆடை பாதி' என்பது பழமொழி. 'ஆடையில்லாதவன் அரை மனிதன்' என்னும் பழமொழியையும் யாவரும் அறிவர். உடுக்க உடை வேண்டும் என்று ஈசனைக் கேட்பதைக் காட்டிலும், உடைகளை எளிதில் பெறுதற்கு வேறொரு வழியுண்டு. நாலாயிரத் திவ்யப் பிரபந்தத்தில், நாச்சியார் திருமொழியில், கன்னியரோடு கண்ணன் வினையாடும் தன்மையை விவரிக்கும் பகுதியாகிய 'கோழியழைப் பதன்' என்னும் தலைப்பில் உள்ள பத்துப் பாடல்களையும் நீங்கள் பாராயணம் பண்ணினால், கண்ணன் அருளால் கண்கவர் வண்ண ஆடைகள் கிடைக்கும். அந்தப் பத்துப் பாசுரங்களுள் முக்கியமாக,

“கோழி அழைப்பதன் முன்னம்

குடைந்துநீ ராடுவான் போந்தோம்

ஆழியஞ் செல்வன் எழுந்தான்

அரவணை மேல்பள்ளி கொண்டாய்

ஏழைமை யாற்றவும் பட்டோம்

இனியென்றும் பொய்கைக்கு வாரோம்

தோழியும் நானும் தொழுதோம்

துகிலைப் பணித்தரு ளாயே”

என்னும் பாசுரத்தையேனும் மனமுருகிப் பல முறை பாடித் துதித்தால் பயன் கிடைப்பது உறுதி.

REMEMBER THIS

“In all human events and in all human activities there must be a METHOD, PURPOSE and an OVERALL PLAN THAT WILL WORK. Every businessman MUST use his brain to find the KEY to this PLAN and if he so does—only if he so does—he will be successful. There must be constant prayers for the success of the PLAN as THAT GRAND ARCHITECT ALONE IS CAPABLE OF FULFILLING ANY HUMAN PLANS AND ENDEAVOURS. SPEED is a must”

— ANON

நம் அங்கங்களால் காரிய லித்தி

“மனம் போன போக்கெல்லாம் போக வேண்டா” என்பது பெரியோர் வாக்கு. மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என்ற ஐம்பொறிகளும், மனத்தையும் இழுத்துக்கொண்டு போய்த் தகாத வற்றில் செலுத்துவது சுலபம். இதனாலேயே “ஐம்பொறி ஆட்சி கொள், மனத்தை அடக்கு; மனத்தை அடக்கினால் ஜகத்தை அடக்கலாம்” என்ற வாக்குகள் தோன்றின. நாம் ஆண்டவன் பணிக்கே உடலை ஆளாக்கவேண்டும். சிவனடியார்களில் சிறந்த நாவுக்கரசர் உழவாரப் படை கொண்டு கோயிற் சுற்றுப்புறங்களில் புல் முதலிய வற்றைக் களைந்து சுத்தம் செய்து கைங்கர்யம் செய்தது யாவர்க்கும் தெரிந்ததே. இதனை அப்பர் பெருமானே பின்வரும் தேவாரப் பாசுரத்தால் விளங்கக் கூறியுள்ளார்:

“நிலபெறுமா நெண்ணுதியேல் நெஞ்சே நீவா
 நித்தலும் எம் பிரானுடைய கோயில்புக்குப்
 புலர்வதன்முன் அலகிட்டு மெழுக்கு மிட்டுப்
 பூமாலை புனைந்தேத்திப் புகழ்ந்து பாடித்
 தலையாரக் கும்பிட்டுக் கூத்தும் ஆடிச்
 சங்கரா சய போற்றி போற்றியென்றும்
 அலை புனல்சேர் செஞ்சடையெம் ஆதியென்றும்
 ஆரூர என்றென்றே அலறு நில்லே.”

மற்ற விலங்குகட்கெல்லாம் இல்லாத சிறப்புக்கள் பலவற்றைப் பரமன் மக்களுக்கு அருளியுள்ளான். அவற்றை அவனுக்கே பயன்படுத்தவேண்டும். சிந்திக்கும் ஆற்றலும், பேசும் திறமும் அருளிய தெய்வத்தை சிந்திக்கவே மனம்; அவன் புகழ் மூடவே நாக்கு; எங்கனும் நிறைந்துளானைக் காணவே கண்கள்; மூலமாக நின்றானை முகர்வ மூக்கு; கருதுவார்க்குக் கதியாய் விளங்கும் பகவந் நாமாவைக் கேட்கவே காது. ஸ்ரீ ராமச்சந்திர மூர்த்தியையும், காயம்பூ வண்ணனாகிய கண்ணனையும் அந்தரங்கமாக அனுபவித்த குலசேகராழ்வாரும் தாம் இயற்றிய முகுந்தமாலையில் இக்கருத்தைக் கல் மனமும் கரையும்படிக் கூறியிருக்கிறார்.

“என் பொறி ஐந்தும் உன்னிடத்தன்றி உண்ணும் இரை மாற்ற வேண்டும்; இதுவே என் விண்ணப்பம், என்னப்பனே.”

என்று ஒரு பக்தர் கதறுகின்றார். இவ்வாறு ஐம்பொறிகளையும் ஆண்டவனுக்கே அர்ப்பணம் செய்வதால் உடலாலும், வாயாலும், கண்ணாலும், மூக்காலும், செவியாலும் நாம் செய்யும் பாவங்களும் அபசாரங்களும் அடியோடு தீர்ந்து தெய்வத் திருவருள் பெருகும். குணமென்னும் குன்றேறி நின்று பரமபுருஷனின் கடாட்சத்திற்குப் பாத்திரமான ஆழ்வார்களும் நாயன்மார்களும் இதனைப் வற்புறுத்திக் கூறியிருக்கிறார்கள். அவைகளைத் தினமும் பக்தி சிரத்தையுடன் பாராயணம் செய்வதால் ஐம்புலனையும் அடக்கி ஆதிபகவன் அருள் பெற்று இப்பிறப்பில் எல்லா இன்பமும் எய்துவர்; ஸகல கார்யங்களும் ஸித்திக்கும். மறுபிறப்பிலோ சிறந்த பேரின்பமடைவர். இத்தகைய நெஞ்சையும் உயிரையும் உருக்கித் தொல்லை வஞ்சத்தை முருக்கியொழிக்கும் ஒரு சில பாசுரங்களை மாதிரிக்காகக் கீழே தந்துள்ளோம். இம்மாதிரியான பாசுரங்களை அனுதினமும் அன்புடனும், சிரத்தையுடனும் போற்றி மனனம் செய்துவந்தால், தீராத வினை யாவும் தீர்ந்து தூய்மையராய்க் கண்ணும், காதும், மூக்கும், வாயும், உடலும் பெற்ற பேற்றை அடைவார்கள். ஸகல காரியங்களிலும் வெற்றி பெற்று ஸௌக்யமாக வாழ்வார்கள்.

ஸ்ரீ:

நீனாகம்

‘கண்ணனைக் காணுக் கண் முதலியன பயினில்’ எனல்

*நீனாகம் சுற்றி நெடுவரைநட்டு, ஆழ்கடலைப் பேணுந் கடைந்தமுதம் கொண்டுந் பெம்மானை, பூணூர் மார்வனைப் புள்ளாரும் பொன்மலையை, காணுதார் கண்ணென்றும் கண்ணல்ல கண்டாமே.

1

நீள்வான் குறளுருவாய் நின்றிரந்து மாவலிமண், தாளால் அளவிட்ட தக்கனைக்கு மிக்கானை, தோளாத மாமணியைத் தொண்டர்க் கினியானை, கேளாச் செவிகள் செவியல்ல கேட்டாமே.

2

தூயானைத் தூய மறையானை, தென்னாவி மேயானை மேவா ஞாயிருண் டமுதுண்ட வாயானை, மாலை வணங்கி யவன் பெருமை, பேசாதார் பேச்சென்றும் பேச்சல்ல கேட்டாமே.

3

கூடா இரணியனைக் கூருகிரால் மார்விடந்த,
ஓடா அடலரியை உம்பரார் கோமானை,
தோடார் நறுந்துழாய் மார்வனை, ஆர்வத்தால்
பாடாதார் பாட்டென்றும் பாட்டல்ல கேட்டாமே. 4

மையார் கடலும் மணிவரையும் மாமுகிலும்,
கொய்யார் குவளையும் காயாவும் போன்றிருண்ட
மெய்யானை, மெய்ய மலையானைச் சங்கேந்தும்
கையானை, கைத்தொழா கையல்ல கண்டாமே. 5

களளார் துழாயும் கணவலரும் கூவினையும்,
முள்ளார் முளரியும் ஆம்பலுமுன் கண்டக்கால்,
புள்ளாயோர் ஏனமாய்ப் புக்கிடந்தான் பொன்னடிக்கென்று,
உள்ளாதா ருள்ளத்தை யுள்ளமாக் கொள்ளாமே. 6

கனையார் கடலும் கருவினையும் காயாவும்
அனையானை, அன்பினால் ஆர்வத்தால், என்றும்
சனையார் மலரிட்டுத் தொண்டராய் நின்று,
நினையாதார் நெஞ்சென்றும் நெஞ்சல்ல கண்டாமே. 7

வெறியார் கருங்கூந்தல் ஆய்ச்சியர் வைத்த,
உறியார் நறுவெண்ணெய் தாணுகந் துண்ட
சிறியானை, செங்க ணெடியானைச் சிந்தித்
தறியாதார், என்றும் அறியாதார் கண்டாமே. 8

*தேனோடு வண்டாலும் திருமா லிருஞ்சோலை,
தானிடமாகக் கொண்டான் தடமலர்க் கண்ணிக்காய்,
ஆன்விடையே முன்றடர்த்தாற் காளான ரல்லாதார்,
மானிடவர் அல்லரென் றென்மனத்தே வைத்தேனே. 9

*மெய்ந்நின்ற பாவம் அகல, திருமாலைக்
கைந்நின்ற ஆழியான் குழும் கழல்துடி,
கைந்நின்ற வேற்கைக் கலிய னெவிமாலை,
ஐயொன்று மைந்தும் இவைபாடி யாடுமினே. 10

— பெரிய திருமொழி 11-7

|| திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம் ||

திருச்சிற்றம்பலம் திருநாவுக்கரசர் தேவாரம்

திரு அங்கமாலை

தலையே நீ வணங்காய்—தலைமாலை தலைக்கணிந்து
தலையாலே பலிதேரும் தலைவனைத் தலையே நீ வணங்காய்.
கண்காள் காண்மின்களோ—கடல் நஞ்சுண்ட கண்டன் தன்னை
எண்டோள் வீசிதின் றூடும் பிரான்தன்னைக் கண்காள்
காண்மின்களோ.

செவிகாள் கேண்மின்களோ—சிவன் எம்மிறை செம்பவள
எரிபோல் மேனிப்பிரான்றிறம் எப்போதும் செவிகாள்
கேண்மின்களோ.

மூக்கே நீமுரலாய்—முதுகாடுறை முக்கணனை
வாக்கே நோக்கிய மங்கை மணுளன் மூக்கே நீமுரலாய்.
வாயே வாழ்த்து கண்டாய்—மதயாளை உரிபோர்த்துப்
பேய்வாழ் காட்டகத் தாடும்பி ரான்றன்னை வாயே
வாழ்த்து கண்டாய்.

நெஞ்சே நீ நினையாய்—நிமிர் புன்சடை நின்மலனை
மஞ்சாடும்மலை மங்கை மணுளனை நெஞ்சே நீ நினையாய்.
கைகாள் கூப்பித் தொழிர்—கடிமாமலர் தூவிநின்று
பைவாய்ப் பாம்பரை யார்த்த பரமனைக் கைகாள் கூப்பித் தொழிர்.

*

*

*

“அரியது கேட்கின் வரிவடி வேலோய்!
அரிதரிது மானுட ராத லரிது!
மானுட ராயினுங் கூன்குருடு செவிடு
பேடு நீங்கிப் பிறத்த லரிது!
பேடு நீங்கிப் பிறந்த காலையும்
ஞானமும் கல்வியும் நயத்த லரிது!
ஞானமும் கல்வியும் நயந்த காலையும்
தானமுந் தவமுந் தாஞ்செய லரிது!
தானமுந் தவமுந் தாஞ்செய்வா ராயின்
வானவர் நாடு வழிதிந் திடுமே!”

ஸ்ரீஹரி: சரணம் ந:

உங்களுக்கு எதிர்பாராத விதத்தில் துன்பம் வந்துவிட்டதா? அத்துன்பத்தைப் போக்கிக் கொள்ளவேண்டுமா? திருத்தலங்களுக் கெல்லாம் பயணம் சென்று வந்தும் உங்கள் மனம் அமைதியை அடையவில்லையா? நவக்கிரஹங்களுக்குப் பிரீதியானவற்றைச் செய் தும் பயன் கிடைக்கவில்லையா? கவலை வேண்டாம். அச்சமே வேண்டாம். ஓர் எளிய வழி இருக்கிறது. அவ்வழியைப் பின்பற்றி னால் துன்பங்கள் தாளாகும். இன்பம் சுரக்கும். அவ்வழி யாது?

ஒரு மூலையில் சென்றமர்ந்து “ஸ்ரீஹரி: சரணம் ந:” என்று ப்ரார்த் திப்பதுதான் அந்த வழி. இவ்வாறு பயபக்தியுடன் ஸ்ரீமந் நாராயண மூர்த்தியை ஸ்மரனை செய்யுங்கள். சூரியனைக் கண்ட பனிபோல் எல்லாத் துன்பங்களும் நீங்கிவிடும். இது போலியுரையன்று. கலி யுகத்தில் பலர் தம் அனுபவத்தில் கண்ட உண்மை இது.

இதனால் தானே கம்பர், கடவுள் வாழ்த்திலேயே,

“உலகம் யாவையும் தாழுள வாக்கலும்
நிலபெறுத்தலும் நீக்கலும் நீங்கலா
அலகி லாவினை மாட்டுடை யார்அவர்
தலைவர் அன்னவர்க் கேசரண் நாங்களை”

என்று பாடி, ‘அன்னவர்க்கே சரண்’ என்று தேற்ற ஏகாரம் கொடுத்து, சரணாகதித் தத்துவத்தைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

AN APPEAL AND AN ANNOUNCEMENT

Every endeavour has been made to give herein many a material useful to the Aasthika World. In spite of our best efforts, some may be inadequate and inappropriate and in some, errors and omissions, may be noticed. We appeal to our patrons to kindly CORRECT us AT EVERY STAGE. We respectfully submit that the SOLE MOTIVE underlying our Publications is to serve our youngsters and take them by the hand on the BAKTHI-MAARGA.

—THE LITTLE FLOWER CO. (LIFCO)
Madras-600 017

AN INSECT THAT IS EVIL EVEN DEAD

NEW DELHI, APRIL 7.

"The cockroach, now dismissed as a harmless domestic insect, has been found capable of spreading food poisoning.

"An American scientist who made extensive tests on the cockroach over a period of a dozen years says that his findings conclusively prove that the insects are well capable of acquiring, harbouring, and spreading *Salmonella* food poisoning—symptoms of which involve acute diarrhoea, abdominal cramps, vomiting, prostration, and sometimes death.

"Prof. Theodore Olson's tests revealed that some cockroaches harboured *Salmonella* bacteria in their bodies for as long as about two months. This, says the Minnesota University scientist, is a significant discovery.

"Even when a roach is dead, his evil may live. While walking over food and dishes, he contaminates these objects so that they are dangerous to eat."

"THE HINDU", 8—4—1970.

இவைகள் விருத்தியாவதற்கு அழுக்கும், அசுத்தமுமே காரணம். மனித சமூகத்திற்குக் கெடுதல் விளைவிக்கக்கூடிய இத்தகைய இந்துக்களை ஒழிக்கவேண்டுமானால் நம் இருப்பிடங்களையும் உபயாசிக்கும் பாத்திரம் பண்டங்களையும் சுத்தமாக வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். பல ஆயிரம் மக்கள் புழங்கும் கோயில்களில் சுகாதாரமின்மை காரணமாக இத்தகைய இந்துக்களால் கெடுதி ஏற்பட்டது என்ற பழிச் சொல்லுக்கு இடம் கொடுக்காவண்ணம் கோயில்களையும் அங்கு உபயோகப்படுத்தப்பட்டு வரும் பாத்திரங்களையும் சுத்தமாக வைத்துக்கொள்ளும்படி கோயில்களில் பணிபுரியும் அர்ச்சகர்களையும் கைங்கர்யபரர்களையும் மீண்டும் மீண்டும் கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

— தி லிட்டில் ப்ளவர் கம்பெனி

27172

பிழை திருத்தம்

பக்கம் வரி	பிழை	திருத்தம்
8 13 ✓	துதியாய்ப்	துதியாப்
14 36 ✓	மேரு	மேரு
18 38 ✓	திண்ணமகா	திண்ணமாக
21 26 ✓	நாகரும்	நரகரும்
23 9 ✓	மொழிந்தான்	மொழிந்தரன்
23 12 ✓	அந்திப்படும்	அந்திபடும்
26 13 ✓	ராமனையுமா	ராமனையுமே
33 37 ✓	என்பது	என்னும்
51 19 ✓	வளர்ப்பம்	வளப்பம்
60 2 ✓	அரசனாகிய	அசுரனாகிய
71 25 ✓	சிலயான்	சிலையான்
79 18 ✓	ஆறுபடை	ஆறு
106 6 ✓	முதலுலாழி	முதலாழி
135 36 ✓	ஸவயம்	ஸ்வயம்
137 13 ✓	நம்மாழ்வாரே	நம்மாழ்வாரை
141 5 ✓	ரேழு	ரேழு
148 7 ✓	கபாநாதருக்	சபாநாதருக்
155 6 ✓	ஞானம்	ஞானசம்

குறிப்பு :

பக்கம் 127-ல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள திருநாவலூர் என்னும் தலம் தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தில் உள்ளது.

அச்சிட்டோர் : மாருதி பிரஸ், சென்னை-600 014

இந்நூலில் வந்துள்ள

நவக்ரஹ சேஷத்ர புராணங்கள்

1. சூரியன்

சூரியனார் கோயில்
திருக்கண்டியூர் வீரட்டம்
திருப்புறவார் பனங்காட்டுர்

2. சந்திரன்

திங்கனூர்
திருப்பதி

3. அங்காரகன்

திருச்சிறுகுடி
திருப்புள்ளிருக்கு வேனூர் (வைத்தீஸ்வரன் கோயில்)
பழநி

4. புதன்

திருவெண்காடு
திருவாலவாய் (மதுரை)

5. குரு

தென்குடித் திட்டை
திருவலிதாயம்
திருச்செந்தூர்

6. சுக்ரன்

திருநாவலூர்
ஸ்ரீரங்கம்

7. சனி

திருநள்ளாறு

8. ராகு

9. கேது

திருக்காளத்தி

PUBLISHERS :

THE LITTLE FLOWER CO

MADRAS-600 017

* *

TRICHY-620 002.